

הארון

ביטאון עמותת יד לשריון ■ גליון מס' 17

טבת תשס"ג, דצמבר 2002 ■ 15 ש"ח

יוסי לפר ז"ל - השריון של האותש במלחמות

תותחנות טנקים - מודדים אותו בזה!

אבן פינה למוזיאון הלוחם היהודי במלחמת העולם ה-2

רוביוטים בשדה-הקרב - עכשיו בהישג-יד

לילָה בְּדָרוֹם

מלחילם: חיים חפר, לחן: סשה אריגוב

הרכב נח בתוך הרשת
כבר כולם ישנים
ואת אל תורך פני לוחשת
את כל האהבות שבעולם.

ואז ידי אותך חובה
מבعد למחרכים
וכמה שקט, כמה שקט
ומתחפים ומתחפים.

פזמון: ...

שבילי עף שבשפים
ודרך עף
נושים אליך אל הבית
את כל חלומותי מון הפוך.

ואז אנחנו שוב בשנים
בעיר זהה לילית
מחזיקים את הידים
במו תמיד, כמו תמיד.

פזמון:
לילָה בְּדָרוֹם,
ליד הטנק האפלולי
רומ מטעורה בשיחים,
עוד מעט אחוור
אהובתי שלוי,
פכף ירעמו התותחים.

עמוקת "יד לשריון" חברقت את חיל השריון
לרגל קליטת טנק המרכבה סימן 4

תובן

4 שריונאים – בואו והצטרכו ■ אלוף (מייל') חיים ארז

4 דבר קשנ"ר ■ תא"ל אביגדור קלין

6 קוראים מגיבים

8aben היסוד לМОזיאון הלוחם היהודי במלחה"ע-2

14 אל"ם (מייל') משה עמיר ז"ל ■ תא"ל (מייל') גבי עمير

14 השירון עשה היסטורייה בקריית מוצקין ■ סגן מיל' ארזי

16 מה עוד לא נתנו וניתן – עצרת השירון השנתית

20 גדור "שלוח" תלמיד בכו האש ■ דורון בר-גיל

25 היא לא רוזה (שיר) ■ שלוי ספר-נבו

26 השקט שאחורי ה"סורה" ■ שי ארזואן

30 סמל יוסי לפר – השירון שלא הותש במלחמות ■ אל"ם (מייל') שאול נגר

34 אבל אני חיליל ואל תכבי לדה... ■ פליהקה קטנר

36 אלוף משה (בריל) בר-כוכבא – שריון ברם"ח אבריו

40 צמ"פ – כוחה... פרות ברמת הגולן ■ שלוי ספר-נבו

43 תותחות טנקים – מודדים אתוך בזה ■ רס"ן טליה מלכה

45 טוראי אהרון (פואד) שzon ז"ל – הנעדר מקרוב לטрон בתש"ח

47 מבצע "קלחת" ■ אל"ם (מייל') בני מיכלסון

53 נהירת אה"מים בעקבות הצייפורים הנודדים ■ דר' יוסי לשם

54 חיים לסקוב – האיש והשרון ■ אלוף (מייל') הרצל שפיר

56 מורשת המתופפים, הלוחמים ומספריו ההיסטוריים ■ גנרטון דון סטארוי

58 תעוזת זהות הטיבה ■ סא"ל (מייל') דר' עמייד ברזנר

59 האנדראטה של הטיבה 421 בפארך העוזבות ■ גרשון היימן

60 הפוטן פורץ למאה ה-21 ■ סא"ל (מייל') מיכאל מס

63 פותחים מזרף – סקיות ספורות צבאיות ■ דברוי בוגר

64 אותן השריונאי לטנקיטים הראשונים ■ שלוי ספר-נבו

66 מבט אל עמותת "יד לשריון" לטרון ■ תא"ל (מייל') יצחק רבין

70 שריוןית "סנדוויץ'" חוזה לטרון ■ אליהו בן-און

71 מדליות שריון חדשות ■ תא"ל (מייל') מנשה ענבר

72 מרכז מידע לטרון ■ דברוי בוגר

73 אתרי שריון באינטראקט ■ דברוי בוגר

74 שריון בכותרות ■ אל"ם (מייל') יעקב צור

המערכת

העורך הראשי:

אל"ם (מייל') שאול נגר

חברי המערכת:

תא"ל (מייל') יצחק רבין

אל"ם (מייל') בני מיכלסון

אל"ם (מייל') מנשה

(מנש) גולדבלט

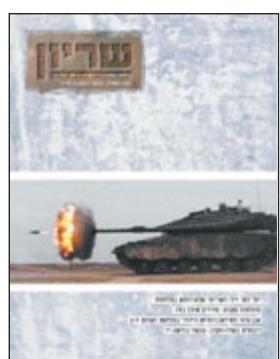
סא"ל (מייל') מיכאל מס

רס"ן טלי מלכה

סא"ל (מייל') מיכאל מס

מצחיר המערכת:

סמ"ר אלעד פרולנגר

מרכז סיון 4 בית ירי

(באדיבות משחabit/נת"ג)

דבר העורך

המלחמה בטרור נשכחת אך לא נgor עליינו שזו תהא שגרת החינוך. השינוי ממשיק להיות מרכיב חיוני בלחימה זו ובמאזן למנוע קיבוע של מציאות זו כשרה, כדי להגיע לימים שלום ורגועים. בינוויים גדל והולך דור של שריוןאים חדשים התופס בהדרגה את מקומו ותקפונו. אתה קורא על השריוןאים הצעירים, מחשבותיהם, תחששותיהם, האהבות והתשוכלים שלהם בשריון ובתוך כך את האהבה הגדולה לשריון המפתחת אצלם, באמוניהם ובפעילותם. קראו לדוגמה את עלילותיהם ועומר ובעו במצוותם, בגדוד "רומח", או את כתבה על גדור "סורה", או את סיפורו של גדור "שלח" – יש בהחלתו במיל להתגאות.

ההוויה איננו קיים אלא אם כן שורשו נועצים וניזונים מן העבר, ממורשתו הירוקה. בתוך כך הבנוו את סיפור לחימונו המופלא של סמל יוסי לפרט במלחמות ששת הימים שעוטר באות הגבורה ואשר המשיך והיה לו חום עד גיל 50. שבועות אחדים לאחר שפגשתי אותו לצורך הכתבה – נפטר מודם לב. היה זכרו ברוך. עוד הבנוו דברים לזכרו של אלוף משה (בריל) בר-כוכבא, השריוןאי בرم"ח אבריו ומהדיומות הבולטות בחיל השריון ובצה"ל, במלאת עשר שנים לפטירתו. עשרים שנה לאחר לפטירתו של ראל' חיים לסקוב ז"ל שהיה מפקד גיסות השריון במבצע "קדש". הבנוו דברים לזכרו. בוגר החנוכה הצטרכה שריוןית "סנדוויץ'" למושיאון השריון בלטרון, כזו שהגנה על התהבורה בדרכים עוד מימי המאורעות משנת 1936 ואשר נשאה בעולם גם בראשית מלחמת העצמאות. מתברר כי רוח הלוחמים אז וכיום, כמו רוחם של המכבים – היא הרוח!

בספטמבר האחרון הונחה בלטרון, בטקס ובר-ושום בהשתתפות נשים המדינה, ابن הפינה למושיאון הלוחם היהודי במלחמות העולם, הקמתה המוזיאון בלטרון נקבעה בהחלטת הממשלה, שאימצה המלצה של ועדת שרים לנושא חבראות השורנן שנן שרנסקי. פרטיים על קד תמצאו בגליון זה. ועוד בגליון על גילוי קברו של טוראי אהרון שנשוו ז"ל, לוחם הטיבה 7 שנפל בקרבות לטрон במהלך העצמאות והיה בחזקת חיל שטחים קבוריו לא נודע, על וובוטים בשדה-הקרב שם עכשו בהישג-ידי, ועל תוצאות טנקים – המჭיע החינוי ביטור בשIRON – כפי שהביאה טלי מלכה ששימשה ראש מדור תותחנות עד לאחרונה. – מסיבות שונות התעכוב פרסום ג'ילון זה ואתכם הסליחה, קריאה מהנה.

שלכם,

עמיר ז'ר

הפקה:

במחסות "גלוּבָּס" – עיתון העסקים של ישראל

כתבת המערכת:

עמותה יד לשIRON, לטрон ד"ז שמשון 99762,

טל-08-9255268 טל-08-9255186 פקס: latrun@interpage.co.il

דואר אלקטרוני: www.arcm-latrun.org.il

כתבבים:

שולוי ספר-נבו

דורון בר-גיל

פליהקה קטנו

שי ארזואן

עיבוב ועריכה גروفית:

סטודנט איריה קרן

צלם המערכת:

דורון גואטה

אלוף (מיל') חיים ארון, יו"ר העמותה

השונות ולכל פעילות אחרת, וייקחו חלק בפיתוח אתר יד לשריון, החשוב לכל שריוונאי.

הנכם מזומנים להצטרוף!

3. החברות בעמותת יד לשריון צרכיה להתבטא לא רק בתחום השינויים ובגאות הצבאית אלא גם בתשלומים דמי חבר. עד היום, לצערנו, רק מס' קטן של חברים משלם דמי חבר. חילו השריון בשירות חובה, בקביע, במילואים והגמלאים מונים רבבות ובות, והעמותה יקרה לכל אחד מהם. אני משוכנע שלא הרzon לחסוך מונע מרובבות אלה לשלם את דמי חבר.

אני פונה לכלכם להצטרוף ולשלם דמי חבר כדי שנוכל להמשיך ולהוציא את הביטאון שרויין, לקיים את פעילות ההנצחה ולבנות את המוזיאון שיתאר את חלקו של השריון במהלך מלחמת ישראל.

טל' 08-9255268 פקס: 08-9255186
דואר אלקטרוני: latrun@interpage.co.il

שריוונאים, בואו והצטרכו!

דבר יו"ר העמותה – אלוף (מיל') חיים ארון

■ ב-3 באוקטובר התיכון עם זכרם של חללי השריון בעצרת החילית השנתית שהייתה מרגשת ומרשימה.

ברצוני להתייחס למספר נושאים נוספים:

1. במסגרת שימור מורשת השריון אנו מתחכמים להנציח את אלופי חיל השריון וגיבורי ישראל מלחיל השריון שהלכו לעולמם. ההיסטוריה של העמותה סאל' (מיל') דר' עמידר בזנור (חיליל) אוסף וכותב חומר על כל אחד מהם. ועדת ההנצחה בראשותו שאלתא"ל (מיל') אביגדור קחני תמליץ על הדרך והמקום שבו יונצחו.

2. שנים רבות מאז שהוקם האתר בלטרון, אותו חברי נושאים על כתפיהם הפעילים בעמותה. חשוב מאוד לנו כולם שיצטרפו חברים חדשים וצעירים יותר למוסדות העמותה: לאסיפה הכללית, להנחלת הרחבה, לוועדות

המצב הביטחוני ממשיך וממצמצם את מספר המבקרים באתר יד לשריון ופוגע בהכנסות, ועם זאת מצליחה הנהלה להפעיל ולהחזק את האתר בצוරה הרואה לשבה. פעילות הפיתוח והビוני נמשכת בהתאם לקצב קבלת התקציבים לפ羅יקטים השונים.

■ ב-4 בספטמבר הנחנו את אבן הפינה למוזיאון הלוחם היהודי במהלך המלחמות העולמיות. היה זה אירוע מרשים ביותר שחייב בכלנו את ההרגשה שהוא פרויקט לאומי וחשוב מודרגה ראשונה. אני משוכנע שהקמת המוזיאון בלטרון תחזק את האתר יד לשריון שיעלה על מפת התיירות היהודית והבינלאומית, וכל תיר שיגיע לאرض יראה חובה לעצמו לבקר אצלנו.

תא"ל אביגדור קLININ
קצין השריון הראשי

יום עיון בנושא ההכשרות ונסתמנה בו תמיינות דעים כי הצמ"פ הפך למכשיר המרכזי בהכשרה ובאיימון בגודדים המבצעים. נסקרו בו

תקהרים ובטלת בהם סקיירטו של מג"ד "אדם" בחטיבת כפיר סאל' גיא. מותוכה לדמדנו שיש לשנות התייחסות לנושאי ה�建ה וההתאמים בתוכן ובכמות לדרישות השטחים. אנו נעשו כן.

בבה"ס לשריון נערך לקרה גיסו ובמבחן בעוצבת "בני אור" נקבעו הקורסים השוניים. אומנם אנו ניצבים בפני עת מעבר והתחדשות, אך בטוחוני שמקדים ותיקים ומונוסים מוכנים וכשירים לבצע את המשימות המגוונות.

لسיום חוותינו שראי לkiem אריון והערכה ללוחמים ולמקדים בסדר ולפיכך אני מיחל לסייע לשמה ומתוכון לפגוש את נציגים ביום כשרות ח"ן שייערך החודש בעוצבת "בני אור".

ברעות שריוונאים,
אביגדור קלין, תא"ל
קצין השריון הראשי

דבר קשנ"ר

שריוונאים שלום!

הלחימה בעיצומה. נדמה כי לא חשוב מה הרקע והנסיבות המשנות להתרחשותה, היא מתקיימת כאלו מותך אינץ'ה. לעיתים אני תוהה אם קיים מנגנון למידה והטמעת ל孩子们 בצד הפלשטייני או שמא שומה עליינו "ללמד" כל דור חדש ואודות האיוולות וחסוך התוחלת בשימוש בעליונות ובטרור כללים להשגת מטרות לאומיות.

בעיני מזווהה ההברה הפלשטיינית כאיגוד שבטי שעידיין מפוזר, שואלי לא גובש דו כדי בגורות לאומיות ושלא טוען דו בקדום התנהוגותיהם שאחריות אמיתיות עומדת מאחריהם. כך אני מגדיר לעצמי את גבולות המערצת בהיבט החברתי והלאומי ומכאן, בין היתר, אני רושם לעצמי מחויבויות אישי צבא ולכם כשריוונאים.

יוטר מתקופות אחרות – מסמך 'רוח צה"ל' צרך להנחות המפקדים בכל עשייה ממשית. עליהם להיות סובלניים ובועל אורך רוח. המבחן האימייתי של כולנו יסובב סבב יכולתנו לשמור על איתהנו ועמידתו מפני סדקים. אני מאמין שעיליכם להציג רף מוסרי וערבי הגבוה מהנדיש. עצמתם ייחודייכם תביא לידי ביטוי אם לא תסתפקו בנדרש ובנהול אלآل תירთמו להתחאמ (על אף הקשיים) ותגבירו דרישותיכם מעמכם בשולשת ערכי היסוד של צבאותנו. שימרו על כבודכם נציגי הצבא והפתיעו

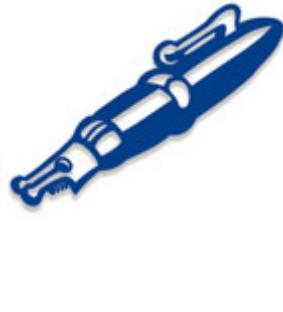
קינטיקס בע"מ

קינטיקס מפתחת ומיצרת מגוון מערכות לרוק"ם בצה"ל ולטנקים מרכבה סימן 3, 2 ו-4
מערכת מייזוג אויר ומיגון אב"כ, מסעף סובב צרייה, רכיבי מזקו"ם, תות מערכות למנוע ומסרטה

ה/ר/א/מ נח'יך

(המחברים המלאים שמורים במאגרת)

את הטנק על פי תנאי השיטה, המפקד צריך להפעיל את העצמה שבידייו (טנק+צוות) על פי המשימה ותנאי הקרב – لكن הנוחות הפונקציונאלית ושמירת כושרו הפיזיולוגי של הצוות לפיקד זמן ארוך, אינם נופלים בחשיבותם מהיכולות "האקזוטיות" של המערכת.

האם אין מקום לכתחנה "מעינוי ומגומו של איש הצוות", המתארת דגשים שנתרנו ויושמו (או לא) כדי לאפשר מיצוי מיטבי של היכולות הפיזיולוגיות של הצוות, בין היתר גם מערכות קירור וטיהור אויר וכו'. (כזכור, אני היתי ר' צוות הפיתוח של רכבי המשתק עלי גוף האדם).

בתוך חום התורתי "אידיאולוגי" – מעוניין איך מצליח השריון לנוכח את המיתוס "חשופים בצריח" ולהחליפו ב"מדפים סגורים", האם אין בכך הטמעה של טענות הזולו של פלפינו מצד הח"ר נרים.

לסימן, שאל ונכדי, אנה המשך בעובדך הברוכה, אני נהנה ממנה מאוד.
ברכת שנה טובה
דוד בית-ארזה

לבב י"ר עמותת יד לשריון אלף (מייל') חיים ארזו
נכדי,

כשם שאנו ידעים לך וצוקע שכואב לנו, כפי שעשינו במכבבי האחרון
אליך מיום 11.6.02, כן אנו ידעים להעריך נוכנה ובוואקה עשייה כשהיא בא
מהלב.

ראשית אני מבקש, בשם חברי בוגרי בה"ס לטנקיסטים, להודות לך על תרומתך
שנשאה פרי הילולים לכל הדעות. אני בטוח כי גורמה לכלנו, המשתתפים
בכנס הענקת אותן הטנקיסטים, שעה של קורת רוח שהצליחה לגורם לרוטט
ולהתרגשות בלבבות שלנו, הילדים אז וה"חטאים" כיום. אני בטוח כי גם
אתה חשת את החום והבעת התודעה נשנפקה מעיניהם של אלמנות חברי
שנקראו לקבל את האות שהיה בבחינת נגיעה בעבר שאינו מצוי יותר בהישג
ך. מזכרת והכרת תודה בדייעך על פועלים של אלה שהלכו ולא ישובו, ורק
מקום נשר חוק וצורב בלביהם השבורים של בני המשפחה.

בכבוד רב וברכת שנה טובה
דוד אגמון

תיקון טעות: בשער של גילוון 16 – טנק מרכבה סימן 3 ולא כפי שנכתב

ח"בים להילחם בקרב נגד הטדור ולנצח

إرس"ן רמי אגוזי,
לא חף יום מאז שיבתי לבתי משראל בו לא חשבתי על המאבקים היומיומיים
איitem מתמודדים משטרת ישראל והמשטרה הצבאית. כבר לפני הטויל, היה
בי כבוד רב והעיצה למשטרת ישראל וכוחות הביטחון בישראל, שהתבססו
על ידע מוקדם לגבי התקדמות המאבק בטورو. הכבוד והיראה גברו בכל יום
במהלך ביקורנו, ועוד גורמים בכל יום מאז שוחרתי לגורגיה, כאשר אני עוקב
אחר האירועים העדכנים בחשיבותם. מחשבותי ותפילה זו ממשיכות להיות
אתיכם. היה לי עצוב לעלות על המטווס לטיסה זהה מכיוון שיש בי רצון
לקחת חלק פעיל ולחבור אליכם כדי לעמוד במאבקים המשיכים. ח"בים
להלחם בקרב נגד הטדור ולנצח. אני רק יכול לומר שאני מנצל כל הdominas
לספר ולעדכן כל מי שישמע לגבי ההכרה האקטואית של מדינתנו לתמוך בישראל
במלוא העוצמה.

אני מתחילה את שניתי -39 כאוכף-חוק מקצוע. ללא כל ספק הטויל לישראל,
במסגרת תוכנית חילופי כוחות אוכף-חוק ג'ורגיה, היה לחוויה המקצועית
המשמעותית ומלאת המשמעות שא-י-פעם חווית. אני מביע את תודתי הינה לך
ולכל מרעיך שהיחסו תפקיד מפתח חשוב ואפזרו את הטויל ודאגו של כל
פינה שבה עצרנו תהיה מלאת משמעות ובלתי נשכח. כל המהנות והמצוות
הרבות שברוב הוד והתחשבות הענקתם תמיד יינצרו וכבר תופסות מקום
מיוחד במשדרדי ובביתי.

תודה על כך שהפقتם את ביקורנו במזיאון חיל השירותן לאירועה זה מיעוד
וברתי נשכח; ועל כך שנתה לי את החזנות להניח את זו הזיכרון לשם
המשלחת. עזבנו את האתר עם הבנה והערכתה לפקיד שחיל השירותן מילא
וממלא בשמשה ובהגנת ישראל. גבורותם של אלו שנဏנו את חייהם בשירות
למדינה הייתה להשרה שתמיד אזכור. הס"ר (דודו) היה מדרך מעלה ונונן
לנו הדרך מהליהבה.

ברכה,
AMILTON A. NIKS ג'ונייר – י"ר
ג'ורגיה, אריה"ב

הבן האדם שבunk?

הנחיתי מאד מתכולת הגילוון האחרון של הביטאון שלנו ובעיקר מהכתבות
המודפסות למרכבת סיימון 4, כולל מסקירת טקס הגליליה שגם לי היה הכבוד
להיות נוכח בו.
طبع הדברים (כמפורט על החימוש ניקים) הדגש מושם על "הברזלים"
והمعدנות, אבל מה קרה לסמסנתנו "אדם שבunk יצח", האם אין מקום
להתיחס להיבטים הקשורים ב"הנדסת אנוש" ולהתאי החיים והתפקיד של
הצאות, האמנם אין לך חשיבות?
עדין הטנק אינו פועל עצמאית לחולין – למורות מערכת ההייון האוטומטית
עדין איש הצוות צריך לרכוש מטרות ולחוץ על הכפתור, הנהג צריך לתמן

ברכות לחייל השריון אנו עמכם מואז ולתמיד

כדורה - APAM - כדור רב תכליתי ייחודי המKENה>KPIIZT מדרגה BIKOLOT לוחמת הטנק NGD CHYR BCCL, NOGD CHOLIOT NUT BEFORT.

ה- APAM מבטיח פליעה יעילה במטוסות ורכות, גם אם הן מצויות מאחוריו מתחסנה, באמצעות תקיפה עלייתית.

התעשייה הצבאית לישראל בע"מ (תע"ש)

תשלובת התחמושת

אבן היסוד של הלוחם היהודי

שולמית ספר-נבו

אל נא תאמר: "הנה דרכי האחורה"
את אור היום הסתיירו שמי העננה
זה יום נכספנו לו עוד יעל ויבוא
ומצעדנו עוד יריעים: "אנחנו פה!"

(מתוך שיר הפרטיזנים של ה' גליק בתרגום א' שלונסקי)

**"כאן – ב'יד לשריון' בלטרון, אחר הנצחה של חיל השריון,
היום – כ"ז באול תשס"ב, 4 בספטמבר 2002,
על אם הדרך לירושלים. בשנה החמשים וחמש למדינת-ישראל
הונחה אבן היסוד של מוזיאון הלוחם היהודי במלחמת העולם השנייה."**
(מתוך מגילת היסוד של מוזיאון הלוחם היהודי, בלטרון)

כמה מבני הלוחמים נפלו באותו
מלחמה. לוחמי מלחתת העולם השנייה
שרק פשטו את המדים היו ממוקמי חיל
השריון, חיל האויר חיל הים וככל הילות
היבשה. הניסיון שרכשו במהלך המלחמה נגד
הנאצים הוא שסייע לניצח במלחמת העצמאויות
ולהבטיח את קיומה של
מדינת ישראל.
בתקופה של כובלנו – מלחמת העולם
השנייה קשורה לשואה; לא למדנו ולא
ליידנו על חלקם של היהודים במהלך המלחמה.
הקמת מוזיאון הלוחמים היהודיים
במלחמת העולם השנייה, כאן בלטרון
שבעמק איילון, ליד האנדרטה לכבוד
צבאות בעלות הברית, הוא מיולי חوب של כבוד
ללוחמים ולזרם של הנופלים. בניו העם היהודי
באשור הוא מוטלת עליו ה choreva והזחות לסייע
להקמת המוזיאון בחומר ובברוח. יחד נקим את
הmoziaon וננצח את מורשת הגבורה של העם
היהודי".

אל"ם (מיל') הרב ישראל מאיר-זינגרביין, רב
גייסות השריון קורא תפילה "יזכור" לרجل הנחתת
אבן הפינה למוזיאון, אותה חיבר לארונו: "יזכור
עם ישראל את אלה אשר בעוד העין דומעת על
אב שעה להלחב כבשני אוישוויך, בעוד הגרן חנק
מדמע על אהות שנרצחה ביערות אירופה, בעוד
הלב שבר לостиים עלי יריד שעלה על מוקד

ミימן תא"ל (מיל') צביקה גן-תוור, השר נתן שרנסקי, לוחם, סגן השיר זייל אלשלשטיין

ערב יורד על גבעת הטנקים. דגלי מדינות
בנות-הבית מתנופפים ברוח הנעימה של
ראשית ספטמבר, שלהי הקץ. גנרים
בדימוס מסתובבים עטוורי מדילות וכפתורי
זהב נוצצים על מדיהם. נציגי מדינות
لوוחצים ידיים, ושפות רבות מתרבבות
זו בזו. כל העולם כולו גשר צר מאד –
ועכשו זה כאו. הרחבה בהתקת, הטנקים
מצוחצחים וצבעים, ואפלו יוניים
האפורות לבשו לבן הים והן חוגת לפיה
קצב הצלילים. תזרות צה"ל מצד שמאל,
מקהלה הוטרנים מצד ימין.
אל רחבת הטקס נוכנים נשאי המדינה –
מר משה קצב, שר הבניין והשיכון – מר
נתן שרנסקי, סגן שר קליטתה עליה – מר יולי
אלשלשטיין, אלוף פיקוד הדרום – האלוף דורון –
אלמוג, מפקד זרוע היבשה – האלוף יפתח רון –
טל, קצין השריון הראשי – תא"ל אביגדור קלין,
מלוחים בי"ר העמותה האלוף (מיל') חיים ארז.
משתתפים בטקס לוחמים ששירתו בצבאות בנות
הברית, נציגי הלוחמים היהודיים בארץ
ובעולם, נציגי הלוחמים במחתרות נגד הנאצים,
נציגי נכי המלחמה, שריונאים שנלחמו נגד הנאצים
ולאחר-כך השתתפו במלחמת העצמאויות, ביניהם
נציגים אלוף (מיל') שלמה שפיר ואלוף (מיל')
ישראאל טל שהו בין מקימי צה"ל, נציגי היישוב
באرض, לוחמי הbrigade היהודית, נציגי צה"ל

היהודית, עם דגל היהודי והצטופה לקרבות הצבא הבריטי.

מר ארכיד' גאיידמך, DIDד עמותת יד לשוריון אמר: "מאד חשוב וחוויתי לדבר בגלוי על התפקיד של הלוחמים היהודיים ב針יחון על הפשיטם, לא רק בשושאל אלא גם ברוסיה. זו חוננתנו האותנית והאנושית לזכור את אלה שאפשרו לנו לחוות בארץנו ולהיות גאים בכך".

סגן השדר לקיליטעליה, מר יולי אדלשטיין קורא לסייע בהקמת המוזיאון, ובמעבר זה של הנחת ابن הפינה למוזיאון מachable שנה טובה בכל התחומים וכן תהיה זו גם שנה הקמת המוזיאון הלוחם היהודי, כדי שנוכל/agor את הסרט.

"אנחנו זוכרים את הנופלים" שרים הוטרנים ואל המרכז מתקבבות בעצדים איטיים שתי נשים במדים שלחמו בצבא הרומי, נשאות זר פרחים עם סרט שחור לצרכם של הנופלים. תחת נצבע בדימוס אליהו בן-נון, מנהה הטקס, קורא את החלטת וועדת השרים לענייני תפוצות, עלייה וקליטה מישיבתה ביום ג', י"ח באיר התשס"ב, 30 באפריל 2002: הקמת אתר הנצחה בطرון לזכר החילימם היהודיים שנלחמו במהלך מלחמת העולם השנייה – במוזיאון יד לשוריון בטרון; על החותם מזכירות המשלה.

שר הבינוי והשיכון, מר נתן שרנסקי, י"ר וועדת השרים להקמת המוזיאון, מביא את ברכת ממשלה ישראל ל�建ת מוזיאון הלוחם היהודי. השר שרנסקי אמר: "אני ילד בן 5, צודע מלא גאה: ליד אבא שלי עטור מדליות ופטאות שונמע עצקה: אםפה, יהודי, كنت את המدلיתות? ככה זה. אנחנו

מלאים גאה, עם גיבוריו המלחמה שלנו, ובאותו זמן נעשה ממשחק את הגאהו היהודית". השר שרנסקי מוסיף כי בכל בית של ווטרן יש חדר או פינה שהוא מזיאן קטן, שבו הם אספסים כל פרט, והם אנשים שמאד חשוב להם שהילדים, הנכדים והמורשת היהודית בארץ תכיר, תלמדו ותידע את סייר גבורתם. היום מדינת ישראל נותנת תשובה לשאלת הוו. "ובמקום שהוא סמל לגבורה... אנו מותאחזים כאן כעם ווגאה". המנהה קורא את מגילת היסוד "...באותה הנצחה יד לשוריון בטרון אומרים לוחמי השדרון, לדורותיהם, להברים שנפלו: גבורתכם הייתה לנו

הלוחמים היהודיים. המציג מפרט את חלוקם של היהודים הלוחמים בצבאות השונים, פרטיזנים משישי ומסביר על המוזיאון, תכניו וייעודו ומכסם: "המוזיאון יספר את סיורם לחימתם של היהודים במהלך המלחמה העולמית השנייה, יחשוף את הפרק העולם בתולדות העם היהודי, הגבורה שבסח השואה, יצין את תרומתם להקמת צה"ל וחל השדרון וירוחה אתר יהודי מסווע בעולם ובן שואבת למבקרים וחוקרים".

יוחנן פלא, יו"ר ארגון החיילים המשוחררים בני יישובים אשר עסקו בהבאת שרידי המלחמות למדינה זו, כרביעי עולים. מקהלת הוטרנים, בצד הטנקים המווארים בחשכה, לבושים מדים עוטרים של מלדיות בצעבי ארד ברונזה, כסף, זהב ושחור, והנשים שאיתם, שרים יחד ברוסיות את "מלחמות קודש". אתה רואה כתעת את אותו הרט בעניינים, וושמע את קול הכרה, כמו שעשה אז, קורא את החברים להתגניש למלחמה. הם מרעדים את הקהלה, ובן-רגע סופחפים את האנשים לעברות הכהר של רוסיה, באחד הצטמים הגורליים של המלחמה, וזוכים לתשואות כפיים ארוכות. מאוחר יותר הם ישירו גם את שיר הפרטיזנים.

מר פרסוקוב יאכסי, נציג הווטרנים של הצבא הסובייטי אומר "היום אנו חווים אירע עיסטוור בעל משמעות. זה מאד מרגש אותנו הווטרנים. זהו אירע בעל משמעות עליונה לילדינו, נכדינו ולדורות הבאים".

קלולול תום הוואדר, הנפתח הצבאי הבריטי מצין לשבח את חלוקם של היהודים הלוחמים בצבא הבריטי ומפרט את צירי המלחמה המרכזים בהם השתתפו. הוא מזכיר בגאהו את שני הנשיים וייצמן והרצוג שלחמו בקרב הצבא במהלך מלחמת העולם השנייה, ולימים הפכו מעמודי התווות בהקמת הצבא הישראלי, החרחי לbijthonה והגנהה של מדינת ישראל, ומשם המשיכו לערם של נשיין מדינת ישראל. קלולול הוואדר מזכיר גם את חלקה של הצנחנית הגבורה חנה שנש. הוא מוסיך כי תחת פיקודו של צ'רץ' הוקמה הbrigade המוסך הוא מעלה מצגת מרשימה על מוזיאון

בטובלינקה, אספו הם את שברי נפשם ונלחמו בכל גזרת הלחימה נגד החיה הנאצית וגורוותיה". אלף (מייל) שלמה שMRI אשר היה מפקד הbrigade היהודית במהלך המלחמה העולמית השנייה ומפקד חטיבת 7 בקרב על לטרון, מפקד אשר קשור בעברו את שני הקצוות הקשורים לקומו של העם היהודי, משם המלחמה על חירותו ושפיותו של העולם מהצורך הנאצי ומכאן את קרבותם עם-ישראל על עצמאותו. שלמה שMRI ייחד עם אל"ם (מייל) ארקדי תימרו – מוותיקי המפקדים היהודיים במהלך המלחמה העולמית השנייה – מדייקים את המשואה, ואבוקת האש נשאת אל לב האנדראטה של צבאות ברשות הבריטי, שם עומדים שלושה טנקים: שרמן אמריקאי, טי-34 רוסי וקורומול בריטי. ושם בין הטנקים היא בוערת ומaira את המיליה ETERNITY (נצח) הרשמה על טנק השרמן האמריקאי שמספרו 30387. כמה סמלי ומתבקש הוא להיות מכובן על המיליה נצח שיש בה את הנצחה במהלך מלחמות, ואת החובה להנצחה את אלה

השער נתן שרנסקי ונשיא המדינה מר משה קצב יוצקץ כפ מלך לאבן הריסות

שבהיאו אוטו. "boa ה策טרף לנדו העבריה" מנגנת תזמורת צה"ל, והគולות, במקורה האנגלי ובגרסת העברית, עליהם ומctrופים משורות האנשים. תא"ל (MAIL) נביקה קן-תו, ראש קמת המוזיאון, מוסיף: "לאחינו גיבורו התהילה, חיל החשוב ומכרע ב針יחון על הקמים לכלותינו". ועל המשך הוא מעלה מצגת מרשימה על מוזיאון

zahlili "התקווה" על רקע הטנקים המודרים באור אדום, והאנשים שנאספו כאן היום, ממקומות שהם ציינו דרך בהיסטוריה העולמית והישראלית, הם אלה שהיו שותפים להטבות את המאזינים לניצחון האור על החושך. ושוב התקווה והאחדות מלכדים ביחד את השורות חזקיקים קומה גאה. וכי יתנו לנו זיאן זה יכה שורש במחרה, ויהיה מקום החיבור הקשור את מלכותם העם היהודי באשר הוא על קיומו וחירותו, ייחד עם שאיפתו התמידית לחיות בשולם עם כל שכניינו. ופה, עלגב עת הטנקים בלטרון, בשנה זו הבאה עליינו לטובה, בין כל היונים האפורות תסתובב גם יונת השלום.

תגובה על הטקסט

"המערכה הקשה שלנו למען הקמת המזיאן הستימעה בהצלחה" ציין נתן שנסקי בטקס. "הגיע הזמן להנץח את זכרם ואת גבורתם של היהודים שפיעלו במסגרת הצבאות השונים שפעלו במסגרת הצבאות השונים שללחמו נגד הנאצים. הדור הנוכחי התנאים להקמת מדינת ישראל. התערוכות המזיאן החדש יספרו את האמת על גבורתם של היהודים, שנטענו את חייהם על הגנת אירופה ועל העולם כולו בפני ההרס".
מתוך "ג'ובוטני נדיי" (ברוסית) מיום 5.9.02

נשים המדינה משה קצב ציין באנומו בטקס הפתיחה, שהמדינה טעתה בכך שהכירה באיהור בתפקיד שהוא מלאו היהודים בניצחון על גרמניה הנאצית. הקמת המזיאן תatkון טעות זו. הדור הנוכחי חייב לדעת שרק תוצאות לניצחון על הנאצים נצטו התנאים להקמת מדינת ישראל בארץ ישראל. "למייאן יש תפקיד נסוף" אמר הנשיא, "הוא מהוות סוג של מסר לכל אובייניו במדינות ערב הרוצחים להשמדינו. זכרו, אתם לעולם לא תנצחו אותנו".
מתוך "רחובות שלנו" (ברוסית) גילוון 22 מספטמבר 2002

היה לי העונג להשתתף בטקס הנחת אבן הפינה למזיאן הלוחם היהודי בספטמבר האחרון. עלי להודות כי התרשםתי מן המקום וההיסטוריה. אני סבור כי מזיאן זה ("יד לשריון") הוא אחד המקומות המעניינים ביותר בהם ביקרתי במהלך סיורי כאן, במיוחד בשל חשיבותו היזירית של החילים שנפלו כמו גם היה האתר מקור עידוד לדור הנוכחי להמשיך בהגנת העם היהודי וארצו, אשר כוים צורכים לעמוד בקדימות וראשונה כל עם ישראל.

אם跣 עלך לעמיטי ותברי.
קולונל (אל"ם) Jorge Gabela B. נספח הגנה
ואויר של אקוודור בישראל

מדינת ישראל להקים מזיאן לוחמים היהודים במהלך מלחמת העולם השנייה ולהנצח את הנופלים. שחשיבות היסטורית לאומית לספר ולהמחיש את סיפורו להיטם וחלקם של חילילם היהודיים בצבאות בניית הברית והפרטיזנים במהלך מלחמת העולם השנייה, בהשגת ניצחון על גורמיה האניטים ומדינות ה"צ'יר". מזיאן הלוחם היהודי הינו מזיאן חינוכי ערכי והיסטורי לדורות".
הנשיא מניח את אבן הפינה, המגילה בטמנה, השרים, נציגי המדינות, הארגונים הלוחמים, חברי הנהלת יד לשריון ומכבדים אחרים מוזמנים להמשיך במלאתה.

שוויון. רועתנו תהיה לכם נצח', באתר זה יאמרו לוחמי השוריון ללוחמים היהודים במהלך מלחמת העולם השנייה, גברותכם נתנה לנו חיים, הוקרטנו תיתן לכם נצח'".

כבוד נשיא המדינה, מר משה קצב, מוחמן בחתום על המוגילה ולשאת דברים: "באתי כאן הערב להביע תודה לצבא לבנות-הברית בשם מדינת ישראל. באתי להציג ללוחמים היהודים אשר הניחו את פרק הגבורה היהודית באחת התקופות הטרוגיות בתולדות עמננו, ובתולדות האנושות והניחו את היסודות להקמת צה"ל, ובזכות צה"ל כמה מדינת ישראל. אני מברך את ההחלטה של

נוהג היגילת ויסוד של הווזיאן הלוחם היהודי במהלך מלחמת העולם השנייה

זאת לעדות

כאן – ב"יד לשריון" בלטרון, אתר הנצחה של חיל השוריון, היום – כ"ז באול תשס"ב, 4 בספטמבר 2002, על אם הדרך לירושלים, בשנה החמשית וחמש למדינת-ישראל הונחה אבן יסוד של מזיאן הלוחם היהודי במהלך מלחמת העולם השנייה.

תקופת מלחמת העולם השנייה היא תקופה השואה של העם היהודי. בניסוון של הנאצים ועוזריהם, להשמיד את בני העם היהודי בכל מקום בו שליטה גרמניה, נספו ששה מיליון יהודים. העם היהודי נוצר את זכרם ומכבד את מורשתם.

תקופת מלחמת העולם השנייה היא גם תקופה של לחימה היהודית כנגד צבאות גרמניה הנאצית ושותפותה. כמיליון וחצי יהודים השתתפו במהלך מלחמת העולם השנייה כלוחמים נגד הנאצים, במסגרת הצבאות של בניית הברית, בכל חזית, בכל זרוע, בכל תפקיד, בכל דרגה, בשדות הקרבות ובערים, במערכות ובגיטאות. הם לחמו לא רק כאזרחי ברית המועצות, ארצות הברית, פולין, בריטניה או מדינות אחרות. הם לחמו גם כיהודים, וחבריהם נשק ידע זאת. כמאתיים וחמשים אלף יהודים נפלו כלוחמים במהלך מלחמת העולם השנייה. בצד ששה מיליון יהודים שנספו, מפני שהושמדו, רואו עוד כרבע מיליון יהודים, שנספו, מפני שלחמו ונפלו. וכך, אלה ואלה, וראיהם להיכתב בספר הזיכרונות של העם היהודי, כדי לנצור את זכרם ולכבד את מורשתם.

מזיאן הלוחם היהודי במהלך מלחמת העולם השנייה אשר יוקם ב"יד לשריון" בלטרון יביא את סיפורו של הלחימה, הגבורה והנפילה בעוצבות השוריון ובשאר חילות היבשה, בזרועות הים והאוויר ובכל היחידות האחרות, בינויהם סיפורם המתנדבים מקרב ההיישוב היהודי בארץ-ישראל ובתוכם לוחמי "הבריגדה", שלחמו באביב הנאצי, כחיילים הצבא העברי שבדרכם. מזיאן הלוחם היהודי במהלך מלחמת העולם השנייה יוקם ב"יד לשריון" בלטרון על פי החלטות ממשלת ישראל בשיתוף כל ארגוני הלוחמים במהלך מלחמת העולם השנייה. באתר הנצחה "יד לשריון" בלטרון אמורים לוחמים לוחמי השוריון, לדורותיהם, לחבריםם שנפלו, גברותכם הייתה לנו שריון, רועתנו תהיה לכם נצח", באתר זה יאמרו לוחמי השוריון לוחמים היהודים במהלך מלחמת העולם השנייה, "గברותכם נתנה לנו חיים, הוקרטנו תיתן לכם נצח".

זאת לעדות
ובזאת באננו על החתום

מודיאון הלוחם היהודי במלחמת העולם השנייה

מראה כללי של הטקס

בתודעת רבים, תקופת מלחמת העולם השנייה היא תקופה השואה. השקמה מדינת ישראל, היא נטלה על עצמה את החובה להגן על העם היהודי מפני כל סכנה דומה. אכן, גזריות של בני ענהנו שנרצחו במחנות ההשמדה ילו אותנו לזרות. אולם אלה אינן הגזרות היקרות של יהודים במלחמות העולם השנייה. הלוחם היהודי במלחמה זו העלה תרומה חשובה לניצחון על הנאצים ועוזריהם. עם זאת, גבורתו של הלוחם היהודי אינה מן המפורשות. רבים מאייתנו אינם יודעים פרק זה של גבורה יהודית וילדיינו אינם לומדים על התרומה המזההה של הלוחם היהודי לניצחון על הנאצים. כוונתנו עתה היא לשנות דעתו של היהודי בן התקופה של מלחמת העולם השנייה, להוסיף לה את המיחד והופלא של הלוחם היהודי, הנוצע, הנחשש, המנצח. הבאנו פרטיהם על טקס הנחת אבן הפינה לモזיאון ועל המוזיאון עצמו

"יהודים מסוגו בעולם – כדי להשיפת הפרק העולום בתולדות העם היהודי והוא הגבורה שמצד השואה, תיכון עול' לזכרם של מיליון וחצי לוחמים יהודים שלחמו וניצחו במלחמה העולם השנייה".

הmoziaon יתאר את חלוקם של הלוחמים היהודיים בקרבות צבאות בנות הברית באירופה, באפריקה ובאזור הרוחק. יספר את סיפורם של הפרטיזנים ולוחמי הגטאות היהודיים שלחמו נגד הנאצים. המוזיאון יוכל מידע על מפקדים יהודים בכירים, לוחמים יהודים שזכו באוטות הצטיינות ומעשי גבורהם, יהודים שתרמו לפיתוח אמצעי לחימה, מתנדבים מהיישוב היהודי לצבא הבריטי, יהדות בצבאות הברית עם אחוז גובה של יהודים. התצוגה תהיה על גבי מפות, סרטים, תמנונות ומיצגים, תראות

בלטרון וכי עמותת "יד לשריון" תוביל פרויקט זה. מטרת המוזיאון – לספר ולהמחיש למבקרים את סיפור לחמותם וחלוקם של החלילים היהודיים בעבותם בעלות הברית והפרטיזנים, במלחמות העולם השנייה, בהשגת הניצחון על גרמניה הנאצית ומדינות ה"ציר" (איטליה ויפן), להציג את פרק הגבורה היהודית באחת התקופות הטרוגניות בתולדות עמנואו, לציין את תרומתם להקמת צה"ל וחיל השריון, לניצחון במלחמות השחרור והקמת מדינת ישראל, ולהיות מוקד לחינוך בני הנעור וחיליל צה"ל.

הממשלה החלטה כי ועדות שרים בראשותה של הרשות הלאומית תלווה את הפרויקט מטעם הממשלה. אנו רואים בהקמת מוזיאון זה, אתר

בטקס רב רושם ובמעמד נשיא המדינה מר משה קצב, שר הבינוי והשיכון מר נתן שרנסקי, סגן שר הקליטה מר יולי אדלשטיין, וכאלף משתתפים, בהם שגרירים ונספחים צבאים של מדינות חוץ, נציגי ארגונים שונים של חילילים ממלחמות העולם השנייה, וקהל רב, הונחה, באתר "יש לשריון" בלטרון, ابن הייסוד להקמתו של מוזיאון הלוחם היהודי במלחמות העולם השנייה. הטקס השתקנים ביום 4 בספטמבר 2002 הוא רק צעד ראשון במסע ארוך להשוו ולציג את הלוחם היהודי במלחמות העולם השנייה, גבורתו ותרומתו במסגרת כוחות נסוחה, גבורהו ושורתו במסגרת כוחות

במלחמות העולם השנייה כיום און הלוחם היהודי ממשלת ישראל החלטה כי מוזיאון הלוחם היהודי במלחמות העולם השנייה יוקם באתר "יד לשריון"

הlohומיים ולזכרם של הנופלים. המוזיאון יוקם בשיתוף עם ממשלת ישראל, מוזיאון "יד ושם", "צוט" וארגוני הלוחמים בארץ. לשם כך גם תוכם מועצת נאמנים שחברה יהיו ראשי הארגונים היהודים בעולם, נציגי הlohומיים, אנשי אקדמיה, מומחים, ונציגי ממשלה ישראלי. הוקם צוות פרויקט שבראשו עומדים תא"ל (מיל') צבי קן-תור, תא"ל (מיל') ד"ר יצחק אדר (שהיה יו"ר מוזיאון "יד ושם" כ-20 שנה) ומומחים בתחומיים שונים. הכוונה הcen את העקרונות לתכנינה שבעתידי הקروب תושלם ותציג לדין ואישור הגורמים השוניים ומוסצת הנאמנים. אדריכל המוזיאון הוא מר זלמן ענבר, המעצב שיבחר יהיה מהשורה הראשונה בעולם.

מידדי הנושא בלטרון נושא דברים
בטקס

דמויות חילימס מצבאות הברית על מדיהם, סמלים, דגליים, אמות הతניינות ואמצעי לחימה, כן יתקיימו במקומות טעורים מתחפפות בנושא.

אגן מרכז במוזיאון יוקדש לכרכם של כרבע מיליון חללים יהודים שנפלו במהלך מלחמת העולם. באגף זה, ננסה לאסוף חומר, לתעד את שמותיהם ולספר את סיפורם חייהם וnofitem. העם היהודי אייבד שליש מבניו בשואה, אבל הוא גיס 1,500,000 מבני להילחם באיבריו, שהיו אחוז גובה יותר מאשר המגויסים של רוב מדינות הבנות הברית! עובדה זו לא הייתה ידועה לנו ולא לימדנו על כך זאת עצת עליינו לתקן. כבני העם היהודי באשר הוא, מוטלת علينا חובה של כבוד להתגייס ככלנו להקמת המוזיאון שיואר פרק מרכזי חשוב בהיסטוריה של העם היהודי, לכבודם של

נשיא המדינה מושה קצב חותם על מגילת היסוד

דבריו של Arcadi Gaydamak בעקב

(מקור ברוסית)

כבוד גדול הוא עבורו ליטול חלק בטקס הנחת אבן הפינה למוזיאון הלוחם היהודי במלחמות העולמים השניות. הרעיון לבנות מוזיאון זה הינו מאורע גדול עבור כל היהודים בעולם.

היהודים תרמו נכבד לניצחון על הנאצים, והונגו על חופש עמם במהלך מלחמה נוראה זו:Robben Island, צבאות בנות הбрית וביבים מהם בחזם הסובייטי. הודות לניצחון זה התאפשר "סודה של מדינת ישראל.

אנו, ילדיינו ונכדינו, והנכדים של נכדינו צריכים להכיר ולכור את הבנים והבנות הגיבורים של העם היהודי אשר לחמו עבור חייהם ואושרים של כל העמים וכך זכו לתפארת עולם עבור עצם ובעורם. לדאבונו ותו רק בודדים מהם בחיים כולם. אולם, אלה שכבר הלכו לעולם

יהיו לנצח בזיכרוןנו, בין היתר הודות למוזיאון זה שיקום.

חובתו וחוות כל האנשים החיים להנציח את שמותיהם של הלוחמים. בצדאות בנות הברית שירטו מיליון וחצי יהודים, מהם כחצי מיליון שירתו בצבא האדום. הם פקדו על דיוויזיות, חטיבות וגדודים, כיתות ומחקלות. הם נלחמו בחזית ובקרים שבקרבות. מעלה משליש מהם מצאו את מותם בשדות הקרב או מותם מפצעיהם. חשוב מאוד וחינויו לדבר ב글וי על תפקיד הלוחמים היהודים בניצחון על הפאשיזם, לא רק בישראל אלא גם ברוסיה. זו חובתו האזרחית והאנושית לזכרו את אלה שאפשרו לכלנו לחיות בארצנו אנו ולהיות גאים בכך.

אדם אחד כל עוד נתהר בו הזיכרון. אנו מוקירים בלבינו את זיכרונותם של לוחמים אלה מעטה ולהלאה זיכרונות זה יונצח במוזיאון.

ראש הממשלה מושה קצב
חותם על מגילת היסוד

הדלקת האבקה בידי אלוף (מיל') שלמה שפיר ואל"ם (מיל') ארקי תימן

לשרון של לוחמים

תמר לובושינסקי קטקו *

גואה: "זאג ניט קיינמאָל אוֹ דו גײַסְט דעם לעצטֶן
וועג").

הטנקים המוראים עוננים בשתייקת-הפלדה
אויר העמק-היוּדָע-קרב מלוטף בדגלי האומות
וחובק את קִדְיָה השירה הרמה.
התקווה.

לטרון.
מקום לטעת בו סיורי-לוחמים.
ומבקרים יבואו מכל עַבר לשבת בצלם,
וילמדו דעת מפִרְפִּים,
ומפריחם ינץ'ו את זכרם.
לטרון.

מקום בו
חיילים מנצחים חיללים
...
יהודים...
לוחמים יהודים -
סיפור חיים, סייר מותם...

1) אל תאמר הנה דרכי האחרונה.

* **תמר לובושינסקי קטקו** – מרצה בתחום
הפילוסופיה של החינוך ועוסקת במחקר בהיבטים
פילוסופיים וההיסטוריים של תקופת מלח"ע ה-2

שעת בין-ערביים. אורות אחוריים של שמש
מטרדים ומארירים חולצות לבנות ועיטורים
מוחבים, המתפענים על חזות הנאספה.

לטרון

הטנקים לבשו חג: תמנונות של לוחמים, קרבות
שרין ומערכות מכראות מלחמת העולם השנייה.
דמתת הפלדה מופרת במחוזות של עברית-
רוסית-אידיש, קריאות שמחה של פגישת לוחמים
ותקיקים. הרעות היהיא... אחוות-שריונאים,
זכרון המסתערם על כוחות האויב. ז קופי-גב
ונוכנים להכרזה הממלכתית על הקמת "מוציאון"
הلوּחָם היהודי במלחמות העולם השניה". בשלל
כבעי-מתקנת ורטים מתחלים צבאית בין "קנה"
ל"צירה", חילות וחילים של המלחמה היהיא,
בעודים מודדים הנושאים את שנותיהם העמוסות.

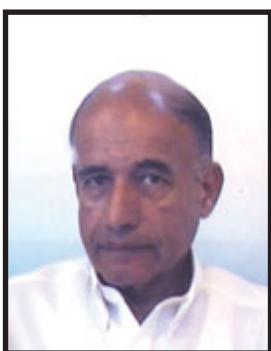
הנחת אבן הפינה

הנחת הפינה באבן, אבן ובה חוקקים שמות
הנופלים... אבן צומחת. אבן בונה. אבן מסורת.
מןיהם יקום הבית שישפר על מילון וחצי יהודים
במדים. אוחזים בנשק צבאות העולם. בשפות
שונות. נושא-דגלים שונים בכל החזיות.
פרטיזנים. משחררי-אדם מאובי.

ושפט ליבם אחת ופעימותיו – מגן-דוד
משمال – בוחקות החוצרות תזרות צבא ארץ
ישראל" ומריעות: "האמני יום יבואו טוב יהיה,
מבטיח לך". ממין – בוהקים עיטורי-העה של
הוּטְרִינִים, "צָבָא עִם יִשְׂרָאֵל" המכוונים בהתרגשות

אל"ם (חיל) משה עהיר ז"ל

אל"ם (מיל') משה עהיר ז"ל

תא"ל (מיל') גבי עمير

וכאייש משפחחה. הכרנו את משפחתו המיווחדת והיפה, משפחחה מוגבשת, מלווה ואהובה, את מריה רעיעיתו ואת בנו – גילי, גיא וגול, ואת כלותיו ונכדיו, משפחה יפה ומרשימאה.

משה היה איש של כולם, איש של שיות חברה ושל חברות. כל מי ששחה במוחציתו חש בעניין, בחום, בראעת ובידירות שהקרין סיבבו וברצונו לתת ולעוזו. אנחנו נפרדים מחבר לדרכו ארכואה, משותף לשירות הצבאי צrho ופערן הקברות והמלחמות, מחבר ומשותף באגודות "צחות" ובעמותת יד לשריון ומחבר ור' איש בעל הזדהות וגאות יחידה.

בmeal המשלה המסלול והקידום. משה עשה חיל בשירותו הצבאי. הוא היה קצין ואיש מטה, החל בתפקיד קצין כ"א ביחידת השיטה הבסיסית ביתר וכלה ברמה הגבוהה וברמת השירות כקצין שלישות ברמת האוגדה וברמת הפיקוד, ממפקד בה"ס לשישות וכראש מחלקה בקרה במטכ"ל/אכ"א. בחיו האזרחיים, לאחר פרישתו מהשירות, שימש מכ"ל "צחות" (אגודה גימלאי צה"ל) ורשوت התעסוקה ב"צחות", ולאחרונה היה חבר הנהלה בעמותת יד לשריון. לא אחת הצלבו דרכינו בשירות הצבאי, כאשר משה משתמש בקצין מטה באגף כ"א ואנחנו כמפקדי יחידות השריון. יחד ישבנו באגודה "צחות" ובעמותת השריון, אך התוודענו זה זהה מקרוב שהתחלנו לארון את חיינו כגימלאים במשרה מלאה. שכננו, תכננו וביצענו פעילויות כדי להפיק את המירב משלב זה של חיינו, ואז גם הכרנו אותו כאיש חברה

בתחלת אוקטובר האחרון נפטר אל"ם (מיל') משה עمير בעקבות תאונה. משה סיים את חייו בפתאומיות אכזרית, מפגעה שככלנו האמננו שיינגר עליה. יומיים לאחר הפגעה עוד שוחחנו והחלפנו מילים ליד מיטתו בבית החולים, ולא עלה בדעתי שזו הפעם האחרונה שבה נשמע את קולו. הגROL התעורר וקטע את חייו, וככלנו המוממים ומסרבים להשלים. המומן והלב מאננים לתפוס את הטרדייה ואת החלל שהותיר אחריו. תוך כדי כך צפים ועליהם פרקי חיים, סיפורים ומהלכים מסלול הרעות והשירות.

משה בא אליו לשריון לנפי ארבאים שנה בקצין שלישות ואיש כוח אדם, המטפל ומפעלי אנשים. הוא היה איש צנוע וחרוץ, צנוע במעשיו ורחיב בפועלו והקרין לעוזר ולהת מעצמו. נראה שלא במקורה שירת במסלול כוח האדם, מסלול שבאים לביטוי הצדדים האנושיים של הפעולות ושל השירותים שם היה במיומו ושם עשה את דרכו

השריון עוזה היסטוריה בקרית מוצקין

חניון השריון שימש כלי נוסף לחשיפת עוצמתו הרבה של החיל והగברת המוטיבציה לשורתו. סגן מיכל ארזי, קצינת חינוך חש"ן

ובינויים טנק מרכבה סימן 4 שנחנף לראשונה לציבור. חטיבות השריון הציגו בגאווה את מורשת הקרב היחידית בתמונות, בסיפורים קרב ובסרטוי וידעו המתעדים את הפעולות בלחימה האhorונה בשתיים.

"האדם שבטנק", "אני כאן בשבily", לא עוד סיסמאות אלה באו לידי ביתו, הילה למעשה, באירוע שבו כוח המעשים, באירועו השבוי הגדם האיקוני של החיל, חילילם ומפקדים כאחד הלבושים סרבלים ואופדים, משלבים את דיניהם הלחומות בידיו של ילד שעיניו מביעות טקרנות והתרגשות למשמעות סיורי הלוחמים. בכל ערב אפשר היה לשמע את שירותם הגלובת והמליבבה של חיילי הלהקota הצבאיות על כל גוניהם, מעל הבמה המרכזית באמפי-פארק, אשר שחו אאל המוקם קהל רב.

בחופשת חג הסוכות בדרך אל הטילו המשפחתי בהרי הגליל אפשר היה למצוא ביטוי מרושך לקשר שבין הצבא לקהילה. בתוככי קריית מוצקין, בסמוך לפארק המקומי, הוצבו טנקים, משוריינים

עם השריון לאור כל התקן

קבוצת אלביט מערכות המתמחה בתכנון והשבחת רכב קרבי משוריין, מביאה את חיצית הטכנולוגיה לשדה קרב היבשה המודרני. אנו מצידים את טנקיו השריון במערכות בקרת אש ובקרת ציריך ובמערכות "תומכות ח"ם" וניהול קרב מתחכחות תוך מחויבות מתמדת להבטחת יתרונו הטכנולוגי של החיל.

קבוצת אלביט מערכות מברכת את חיל השריון, מפקדיו וחיליו להמשך שיטור הפעולה למען בטחון ישראל.

זה עוד לא נתנו וניתן

אי אפשר שלא לחוש דמעה גלויה או נסתרת, אצל כל באיערת השရיוון השנתית, לנוכח הכאב העמוק של משפחות הנופלים, שאין לו שיעור והזמן אינו מעלה לו ארכאה, ולנוכח תעכזמות הנפש המתגלות אצל משפחות אלה להמשיך בחים בצל הזיכרון. הזיכרונות של מפקדים, פקודים, חברים – לנשך ידידים חבריהם יחד לזכרון המשפחות השכולות בערב שכלו כאב וזיכרון ומבט של תקווה לדור הצער, המשיך, אשר כוים על המשמרת, ולעתיד שיישא בכנפיו את הרגיעה והשלום.

המשאות: רס"ן (מיל') שמוליק אסקרוב שנפצע קשה במהלך מלחמת יוה"כ עם יידיוק הקروب אלף (מיל') יוסי-בן-חנן התומך בו לאורך כל הדרך; יair גל, שהיה שלישי בגדרו של תא"ל (מיל') עמי מורג במהלך מלחמת יוה"כ ועמד בראש צוות טנקים קרן מיוחדת ליתומים ולאלמנוט הגדור, עם משפחה שכולה שאימץ וטיפח לאורך השנים עד היום; שגיא

הרמטכ"ל, אלופי צה"ל, מפקדים בעבר ובהווה, חילאים ובני נוער. הבנוו את דבריו המרגשים של אביו בידיחי, אביו של סגן ייל בידיחי ז"ל, שנפל בפעילות מבצעית ברמאללה ביום 13 במרץ 2002, וմדררי ראש הממשלה. בערב זה הודיעו בודוקו שמוות שהביאו לביטוי את ערך הרעות שבஹי השרוונאי. מדיקי

עצרת השရיוון השנתית, שהתקיימה ביום 3 באוקטובר, עמדה השנה בסימן המוטיב "ברעות השרוונאי". בחלקו הראשון של הטקס, בהנחיית אליהוא בן-און, הונחו זרים למרגלאות כותל השמות. חלקו השני הוא העצרת באMPIFIATA. השתתפו בני המשפחות השכולות, ראש המשילה מהממשלה מר אריאל שרון, שר הביטחון,

כותל והשנות נטשו בורי זיכרון

שאוחריות המפקד היא למשימה וללוחמים בראש וראשונה, שכן לא לוחמים המשימה לא תוכל להתבצע. זה היה האני מאמין" של גיל, מפקד המחלקה, כפי שניסח אותו במכתב למפקד הגדר. גיל קיים את האני מאמין שלו בדברו. מפקד קפדן למשימה ולבטיחות, אבל אנושי ופתוח ודוואג לחיליוocab.

קשה ועמוס עבדה הם חי' השרוינוגאים. שגרת טיפול אינסובייטניים, מפלצות הפלדה הענקיות האלה, שבלי מען זיהם של השרוינוגאים הן חסרות, ישע בתינוק. ומנגד שגרת הלוחמים, אימוניות, בט"ש, מוחסמים, לוחמה בשיטה, לוחמה בשטח בניו. בדרך כלל תמצאו אותם מוכסים באבק, בסולר ובגרזן, ופה עיל ידים משוחרר עד בסיס הציפורנייםocab.

דרך גיל גילינו אנשים שאינם רק לוחמים, אלא בעליים בני אדם. הטיפול המסור בקשרי' חילינו שחלקים באו ממשפחות קשות יום, האכפתות, העזרה, השאירו אותנו משתאים. המג"ד של גיל למשל הקים אולפן מוקומי ללימוד עברית עבור החלילים העולים החדשניים. הדבר שהרשרים אוות ביotor בגיל הבוגר, גיל החיל, המפקד, הוא המוכנות לתת: تحت את השעות החמות של היום, את שעות העייפות של הלילה, את הסבלנות לא רק להחלה רוזע שנשברה אלא גם לחיל שמצוות חייו היו לפעים מעבר ליכולת הדמיון. גיל ורועי נוטנים מזמנם בסבלנות אין קץ גם לטיפול באדם: הר' בישימון הצחיה בו הם מזומנים, שבו הם המבוגרים, הם אבות הבנים. וברגע המבחן הם כאן ללא היסוס. האומץ שלהם איינו נובע מהידיעה כי יש דבר שהוא חשוב יותר מהפחח, הנtinyה לארץ הזה, הנטינה לעם הזה. על הנtinyה הזה אני רוצה לדבר קצת. בניינו ובנותינו החליטו לחת לא גובל כשהתגייסו לחיל קרב, הם לא הערכו עד כמה יידרשו לחת. והם נתנו, וחביריהם נוטנים גם כתעת נtinyה לא גובל, לא משווה פנוי. התמורה – סיפוק של עבודה שנעשתה היטב, מילאה טובה מפקד, מחברים, מהוצאות. ואנו כתעת מקבלים את המילאה הטובה, את האכפתות

דמעה שהחלה זולגת עודטרם מדינה, ושנותיה ארוכות ועיקרה: קוממיות, הקربה ונונינה.

דבר החשפות השכולות

אחוי ואחויותי, משפחות שכולות יקרות, כבוד נשייה המדינה, ראש הממשלה, משפחת השריון, לפני שבעה חודשים נפל גיל בננו, גילוש כפי שקרהנו לו, בקרבת ברמלה, ובן רגע צללונו גם אנו למס האינסובייט של השכל. כיצד אتا'ר בפניהם את האcab, שהרי אתם כבר מכירם אותו היטב זה מכבר. גילוש חי חיים קצרים, עוד לא מלאו לו עשרים ושתיים שנים בנופלו. ואנחנו עוד לא השתחוונו.

קונול'ר שהיה טען – קשר בפלוגה של תובל (תול) גבירצמן ז"ל שנפל במלחמת של"ג, עם משפחתו של תול; לוחם מצוות מיילאים בעוצבת "יתח" במבצע "חומרת מגן" יחד עם פצעו מוהלימה ב"גיאות ושפלה" מהחטיבה; אל"ם (מייל) שלמה ארבל מפלוגה א' בגדר 82 במלחמת קדש' שהוא י"ר העמותה של אותה פלוגה ומקיים כנסים של הפלוגה עד היום; שרון מעין, חוקר ביחידת לאיורים נעדרים, אשר איתר בשנת 2001 את קברו של לוחם השריון רואבן אופנהיים שנפל בתש"ח והוא איציק בן-חיל גבר עמוות "בריאות השרוינוגאים" יחד עם דקלה סרצ'יק, יתומה וחברת עמוותה ז; מ"פ מהכשרות הטירונות עם חיל המפלוגה, בסימן הנחלת המורשת.

אליל פלצינסקי עיצב את חנכי הערלב לפי המוטיב שנקבע. הנהו את הטקס אפי וייס ודליה מזורה.

משפחה אחת בכаб ובדמע
(כתב אליל פלצינסקי)
ニיצבים אנו כאן כמשפחה אחת,
គולם,
ニיצבים אנו איש ואישה, נער
ונערהabei, נושא תפילה הרבים וקיינט
היחיד ועומק הגיגון,
וכולם כמשפחה אחת –
משפחה השכל של חיל השריון.

הוריו של סמיר עללא כביש שנפל בפעילות מבצעית סמוך לנצרים במרס 2002

מדימי הנער, הילד שלנו...
אחד החוויות שאנו חווים כתעת היא הגילוי הנוסף של גילוש. לא עוד ילד אלא גיל הגבר, המפקד, האב הדואג. גיל חי בימי שירותו בשני מישורים. כאשר בא שיישי – שבת, כו"ל רודם, עינוי ממצמוץות מעיפויות, וכבר הוא נחפה אל החברים, אל הבילוי במועדון, בגד שחרור עם שני עגלים באוזן, כובע מצחיה, חיק שובב, והנה הוא נעלם עד הבוקר. ביום ראשון בוקר חזר אל הגדור... אני מאמין

ニיצבים אנו כאן, מול כותל השמות, השמות חקוקים על מגש של כסף והדמעות אינן מסתיימות. לא כל שם יש פנים, וכל שם מקפל בתוכו סיפורו, וחיים, ובניהם הטהורות נמצאות איתנו לעולמי עולמיים.

ニיצבים אנו כאן ומביטים בכаб לאחו,
ニיצבים אנו כאן, מוחים דמעה בת שנות דור,

ומרעב. המקום הזה, לטרון, קודש בدمם לעד. מכובדי, חברי, אני חייב להזכיר השירון לא היה אהבתני הראשונה. הוא אהבתני המאוחרת. אמנים כבר בעבודות התגמול וב"מבצע קדש" הפעתי שריון במושלב עם חטיבת הצנחנים עליה פיקודתי, אך רק אחרי "קדש" התודעתי לעוצמת השריון ועמדתי על סגולותיו ככוח הפריצה וההכרעה היבשתי העיקרי. במהלך ששת הימים ובמלחמות יום היפרומים ציתתי לפקד בקרבות משלביים, על כוחות אוגדתיים, שכלו עוצבות שריון מועלות, עוצבות צנחנים – חוד החנית של צה"ל ועוצבות חיז"ר בקרבות ההכרעה והניצחון, השינויים התעלסו בכל מבחני האש ו"השIRON עשה היסטוריה" ... לא הפלדה שבתה את ליבי. האדם שמאחורי הפלד הוא סוד-השIRON. אותו אהבתני. את רוח- החלומות, את גאות-היחידה, את ערכיו האומץ, התעוזה והדבקות במטרה. ההסתערות אל-مول פני-האויב, ההבקעה אל לב מערכי, החתירה למגע-אש איתנו ולהשמדת שרינו. "השIRON עשה היסטוריה", אומר פזמון ידע, האמת שלוחמי השIRON, גיבורי התהילה, הם שעשו זאת, והם שנאשו גם במחירה הכבד ביותר של המלחמה. מספרם הרוב בטורי הנופלים היא השתקפות מדוקית של חלקים המרכיבים במערכות ישראל מאז קום המדינה ועד ימינו אלה. גם במערכת הניטשת היום נגד הטורו הפלסטיני לא נפקד מקום חיל השIRON בסידר ובAMILואים – כמו בכל המלחמות, ובחיליליה נמנים מלוחמי. למרות שזו איננה זירתו הטבעית, אין עורר תרומתו של החקיל. הוא היה ונותר מעוז ההרעה ואגרוף המתח וההכרעה בזרוע היבשה של צבא הגנה לישראל.

זכור את הנופלים, נוקיר את גבורתם ואת טוהר קורבנם, שאין נעלמה מהם. מעננו נתנו את נפשם, למען עם, למען המדינה שכמה והתקיימה בדם, למען הבית והמשפחה שאבבו, ושהותירו מיתומים וunciosים.

לכם, בני המשפחה, נפתחת את לבינו ונוסheet יד- אחים בקר, בתוגה ובשותפות-גורל. נפלל כי הרופא לשBORO-לב ומחייב לעתזותם" עללה מזור לגונכם, ולא Tosipfo לדקה עוז. גם את הפצעים והנכדים מקרבות השIRON נעללה היום על-לב, ונשלחו להם ברכת החלה וחיזוק.

ראש הממשלה, הנושא בעת הזאת באחריות העליונה, מתחייב אני לפניכם, לכלות את המלחמה מן הארץ ולהביא לעמנו ביתחון ושלום לאזרחי ישראלי, ואני אומר לכם אנחנו בדרך להשיג זאת. יהיה זכר חללי חיל השIRON ברוך, בתרן כל חללי מערכות ישראל, ותהי נפשם צורחה בנצח ישראל, Amen.

רט"ן (מיל') שמוליך אסקרים מודיעק את משואת היוכו

ותורת הפעלת השIRON, האלוף ישראלי טיל, מפקדי ולוחמי השIRON בעבר ובהווה, אתם הלכתי יחד דרך ארוכה במערכות ישראל, אורחים נכבדים, המקומות הזה מוכר לי היטב. כאן על לוח הזיכרון חוקרים 4886 שמות של לוחמים שנפלו במערכות ישראל. ביןיהם רבים שהיכרתי אישית, שחילתי עימם את מרואות המלחמות. כשהאני מבקר כאן ומעביר את כפיי על השמות החוקרים, אני חש את המערוכות בהן עמדנו, שאיפשרו לישראל לעמוד מול אובייה ובאותו זמן להמשיך ולבנות, להמשיך ולהתפתח.

המקום הזה מוכר לי היטב, כאן לחמתי כמ"מ במלחמות העצמאיות, במערכות פריצת המצור על ירושלים. כאן, ממש לא הרחק, ביום שורב לוחט, באביב תש"ה, חוותתי אולי את המרה והקשה בכל חוותות הקרב הרבות שעברתי בחיה. עשרות לוחמים, בהם פליטי-שואה אלמוניים, נותרו בשיפול הגביעות האלו. הם נפלו חל במערכה להצלחה של ירושלים ממפה, מצוץ

ואת אהבה של החיילים והחיילות, של הקצינים של דבש, חיוך, "מה שלומכם", "מצאננו תמונה של גיל", "חג שמח", קורתוב של דבש.

בימים אלה אני נזכר בשיר ששרנו בימי ילדות, שיר נפלא של נתן אלתרמן:

"בהרים כבר המשמש מלחמתה
ובעמק עוד נוצץ הטל,
אנו אוהבים אותך מולדת
בsmouthה, בשיר ובעמל..."

מהו עוד לנוד להוד ושובע
מהו עוד לננתנו ונינתן..."
אלו מילים הן אלה, "מה עוד לא נתנו ונינתן..."

אבל, אם שומעים היום את הציניקים משיבים:
מה עוד לא לחתנו וניקח? ?

ולכן אנו העומדים מול הקיר נורא ההוד הזה, הנושא את שמות יקירינו, אנו המשפחות השכלות, המשפחות היקרות, אנו פונים אל העם הזה, אל אלופיו ואל מנהיגיו ומקשים: אנה, עשו למען משא הון של החובות ושל הנצל. קדשו את הנתינה ולא את הלכיה. תהיה הארץ רואיה לבניה ובנותיה שנפלו בעברונה, בעבורנו, וואהיה לבניה ובנותיה שחיים בה. עשו לה מדינה של הגינוי, צדק ושוויון. אני פונה אליכם בשם המשפחות היישבות כאן. דואקם בימים קשים של מלחה אינסופטי, ימים של דאגה ותסכול, ימים שבהם התקווה לפעמים חומרת. מצאו את הדרך לחזק את הדידיים. תנו לנו את הכוח להמשיך. דאגו לך שגולל חיית בכבוד. צרו את המסדרת ההוננת וההתומכת. גלו את האכפתויות שלכם. אפשרו לנו להריגש שהקורבן הנוראה הזה אינו לשוא, איינו עוד שם עלلوح הזיכרון, אלא כל אחד ואחד מהבניים הוא אחד וייחיד לציבור כולו.

חיה- ל
י השIRON ומפקדי, אני מבקש בשם המשפחה הגדולה הזה לחזק את ידיכם בהתמודדות היומיומית הקשה. אתם סמל ודוגמה לחריצות, לנחישות, להברות ולאומץلب.

אני מברך אתכם בשוגרה בטוחה, בביטחון ובשלום ומאהל שבמהורה יתקיים הכתוב: "יהי שלום ביהילך, שלולה בארכנטויר". (תהלים קכ"ב)

אבן בדיחיה (אביו של סגן גיל בדיחי ז"ל)

האדם שהחזר הפלד הוא סוד השIRON

מדברי ראש הממשלה מר אריאל שרון משפחות שכולות, משפחות הנעדרים, מכובדי חתן פרס ביטחון ישראל וממעצבי ובני חיל השIRON

בונים בitechon ליישראלי

רפאל מברכת
את חילו ומפקדי חיל השריון
לרגל יום העצמאות.

בחזית האוצר המבצעי ובחזית הידע הטכנולוגי

רשות לפיתוח אמצעי לחימה בע"מ. נ.ד. 2250 חיפה 31021
בקרו אונטנו באתר האינטרנט - www.rafael.co.il

نمデע אינטראנסונל

25 שנים ניסיון בהובלת פרויקטים להשבהת טנקים, נגמ"שים ומשאיות צבאיות.
פרויקטים בינלאומיים נמדע 2002:

M48 A3/A5

M113 A3/A2

M60-2000

ACHZARIT-X3A1

T-72 N-2000

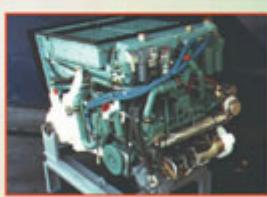
טנק M-48 A3/5
שיוקם כולל לייצור.
חת"כ 750/903 ב"ס

חטיבת כוח לנגמ"ש
M-113/A3
מנוע DDC-6V53T
מודול למיסטרת
.Allison X-200/4

השבהת חטיבת כוח
לטנק M-60 2000
מנוע AVDS-1700-9
ב"ס בשילוב
1200 מסרת אוטומטית:
.Allison X-1100/3A

פתחו וייצור נ"י נמדע
של חטיבת כוח
לנגמ"ש כבד - אקורית
של צה"ל.

חטיבת כוח חדשה
עבור טנק T-72 MBT
תקן נאט"ז.
ברגע בשלבי ייצור.

גוזד "שלוח" תחיד בקי האש

דורון בר-גיל

גוזד שלח של חטיבת הברזל חוות הדי יום חוסר וודאות מוחלט. הגוזד מוקף החבצע למבצע ללא ידיעה حت"י יתרחש המבצע הבא והיקן. לצד הלחימה הבלתי פוסקת, ה'אין' שagara והתנאים הקשים, איבד הגוזד את אחד מקציניו במהלך ברחה אלה, גיל בדיחי ז"ל. להרות כל אלה, הגוזד נלחם ללא הרף וממשיך לתפקיד בכוחה השובה והמקצועיות ביותר לצד זכרונו של גיל. "gil בדיחי נפל באבורה", אומר המג"ץ, "לא קל להתחזק עם כזה אירוש, אבל אנחנו מתהווים עם זה ומהשכנים קדימה בליחה כי ברור לנו שאין ברירה - בהאבק הזה חייבים לנצח".

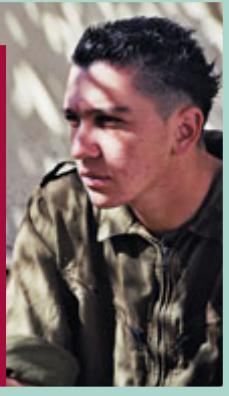
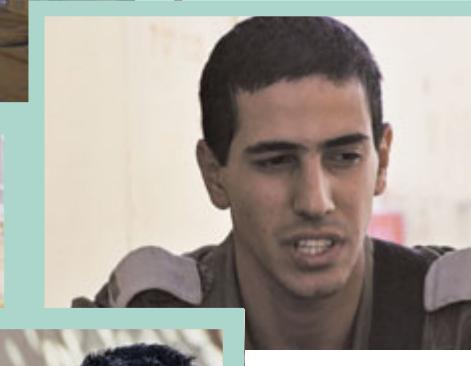
המג"ץ- טאל תונמר

התפרקנו למורי, לא ידענו איך לאכול את זה. הדברים שהחורים שלו אמרו בלויין, אם לא שלו שרה שני Shirim בלויין, והיא שרה על הקבר של הבן הבכור שלו, היא שרה א-על-פי-כן ולמרות הכל – ארץ ישראל, זה משחו גביה גביה שיש לה.

המג"ץ סאל תומר הצרוף לגוזד לאחר שריה קצין אג"ם של חטיבת "עקבות הברזל" והגדוד היה בתעסוקה מבצעית בעזה. אחרי חודשיים יוד הגוזד תקופה אימון שנ��ע בתקילתינו לטובות פעולות בא"ש ובמצעים אחרים. לאחר מכן עבר הגוזד לתעסוקה מבצעית ביריחו ועם הלחימה ביריחו הוקף הגוזד מספר פעמים למבצעים נוספים בא"ש. לאחר מכן הופעל הגוזד מיריחו לדרום הר חברון במבצע "דר נחושה", שם השתתף הגוזד ונטל אחריות לכו התפר ונכנס לשטח שהיה ללא כוחות והוא צריך להחזיק וליציב מחדש. בנסוף לה טנקים השתתפו בהשתלבות מבצע בחברון. תוך חודש וחצי הופעל הגוזד סמוך ליישוב אבני חוף בגזרת טול כרם-קלקיליה. הפלוגות התפזרו בין טול כרם וקלקיליה, והמג"ץ היה בגזרת אבני חוף כשבועות לאחר מכן יצא הגוזד לתקופת רגיעה מתוכננת כדי לנוח ולהתרorgan לביצוע קורס מ"פים. אחרי שבוע, בטרם הספיק לעשות דבר, הוקף הגוזד לעזה ומאז הוא לוקח חלק בליחה ובמבצעים השוטפים שם תחת פיקוד חטיבת גבעתי. פעילותו תחת פיקודו של חטיבת גבעתי היא, לדברי המג"ץ, פורה ומושלמת. "הקוויים הגדולים הוא

להתמודד עם דמותו של גיל בעיקר אחריו נפילתו. מתחילה לשים לב לכל מיני סייטואציות קטנות שלא יחורו על עצמן יותר, וזה מקבל משמעותו וערך. חלק המפקדים בקשר עם המשפחה. יעל ואבנר, הווי, אנשים מקסימים, חמים, פתוחים מאוד. הם דרכנו ואנחנו דרכם החלכנו לקבל עוד פועל גיל. בהתחלה כשווינו מיגעים אליהם, אבל היה מוציא טיפ להקליט אותנו ושאל את השאלות שיש לו על גיל, שנספר את הצד שאנחנו היכרנו בגיל, צד שם בבית לא הכירו, ולאט לאט זה התההף, אנחנו תחלה לשאל אותם שאלות כדי להכיר את הצד של גיל בבייה. גיל היה פעילתו, היה נשרפת על-ידי תתי-המקלעים של המוני החמושים המשלטיים טרו בעזה, על-ידי הטנקים שנמצאים יומם וליל בלביה של העיר, וביעיר על-ידי הקורבנות הרבים מדי יום מצדם של הפלסטינים ומצדנו, הישראלים. סגן גיל בדיחי ז"ל הוא קורבן של הפטטורליה הכהובות וההוראות הזו. גיל נפל בעת מבצע שערך הגוזד ברמאללה, בחודש מרץ האחרון. סמל רועי, טען-קשר בצוות טנק המשטיך לפולואה בה פיקד השני ברכבת האלה. הוא התלהב מהלחימה. במבצע קפדן ברכבת האלה. הוא נחרב במבצע השלישי, גיל נהרג במבצע השלישי, הוא הרודאי איזה מהאל של התנאים והיה מבסוט, הוא דבר על זה הרבה. אף פעם לא עשינו משחו בפורום פלוגותי אחרי שגיל נהרג והואינו לאORGן כמו פעמים, זה לא יצא פועל זה עומד באוויר. אין עננה שחוורה על הפולואה והפלוגה לא בדרכן. המשכננו את החיים ועשינו הגיע עידן, המ"פ החדש זה עשה טוב. אבל היכן שהוא זה עומד באוויר, כל מיני "סמול-טוקס" בינוינו, יש צורך לדבר על כך. אני זוכר שבלווה שלו בינו לבין הפלוגה,

תוך כדי הנסעה בג'יפ הממוגן, נפרשת העיר העזה. שורה של בניינים גבוהים לצד מבני קרקע כשותחים בולטים על קו הרקע מסגדיה של העיר. קרני המשמש מביצוצות מתוך העננים הרבים של אותו יום וنمוגות באופק על הים הכספי. במקומות אחרים, בזמן אחר, הייתה הופכת הפטטורליה זו גן עדן לאיופאים ושאר תיירים מערביים שמהפכים קצת נחלה, אי-שם בmorrah התקינו. אבל בטיטואציה של ארץ ישראל של שנת 2002, הפטטורליה הזאת נשברת על-ידי תתי-המקלעים של המוני החמושים המשלטיים טרו בעזה, על-ידי הטנקים שנמצאים יומם וליל בלביה של העיר, וביעיר על-ידי הקורבנות הרבים מדי יום מצדם של הפלסטינים ומצדנו, הישראלים. סמל רועי, החוראות וההוראות הזו. גיל נפל בעת מבצע שערך הגוזד ברמאללה, בחודש מרץ האחרון. סמל רועי, טען-קשר בצוות טנק המשטיך לפולואה בה פיקד השני ברכבת האלה. הוא התלהב מהלחימה. במבצע קפדן ברכבת האלה. הוא נחרב במבצע השלישי, גיל נהרג במבצע השלישי, הוא הרודאי איזה מהאל של התנאים והיה מבסוט, הוא דבר על זה הרבה. הפטטורליה החיה. 2 הטנקים הגיעו במהירות וחלשו את כוח החיה. מפקד הטנק של גיל בדיחי ז"ל, היה פותח מעט כדי שייראה את הדרך. הפלסטינים ירו צורר וכיוונו אותו למדפים של אנשי החזות וכדור אחד פגע בו והרגו. זה הזיכרין היגדיל שיש לנו בפלוגה. וכואב לשמעו על דבר זה והיו המומיים שהר קרה דזוקא לגיל". סמל ראשון אורן, בפלוגה ג', מוסיף: "יצא לנו

**ש策רין לתפוס
וויוצרים מצב
שהאוכולוסיסיה
המקומית פה,
אוכולוסיסית הגוש,
חיה בביטחון טוב
ויתר, כי המצב פה**

באמת קצת מפחד וקשה".
התנאים הקשים, חוסר הוודאות, והלחימה
הבלתי פסקת, לא פוגעים בתפקוד החילים,
מסתבר. אני לא יודע להביע על שחיקה
בחילים ואני גם לא חושב שהוא קיימת יותר
 מדי". טען המג"ד, "אנחנו, לוחמי הגדוד, והצבא

כלו, נדרשים הינם
להרים את רף היכולת
ולקאים בתוך עצמנו
את היכולת להתמודד
עם אי-זודאות ואני
דורש מהמפקדים
acial גמישות מרבית.
נדרצה היכולת
להעתיק את עצמן
למקום למקום
וממשימה למשימה
ולעשות את הדברים
היכן שנדרש בהמירות
אך במקצועיות. אני
חוש שאם יש
שחיקה מסוימת אצל
החילים היא נובעת

מהתנאים שאינם פשוטים, ועם זאת זה לא משתקף
בהתוצאות המבצעיות, על אף שהאנשים מעמידים
על גבס רב. צריך לזכור שגם בסיום מבצע,
הפעולות שלנו נמשכת על חשבון שעotta השינה כי
אנחנו צריכים לטפל בכלים ולהכשיר אותם להמשך
הלחימה".

"האיתנות של האנשים היא על אף אי-הוואות",
מוסיף איתי, "החברה בפלוגה מבצעים את
הפעולות הזה תחת עומס כבר שנה וחצי, ב策ורה
מאוד רצינית. הענו למבצע שלפני 7 חודשים הינו
בקו יחסית נוח, שגם התאמנו וגם שיפרנו קצת
את היציאות של האנשים וזה נתן לנו הרבה כוח.
הגדולה של המפקד – והוא צריך שתת ח"ח (חיזוק
חיזובי) לקצינים בפלוגה, למטר"ם – ברוגע שאתה
מצליה לשמור על רמה גבוהה של טיפול בפרט,
של חיבור האנשים. חיל יכול להגיע למבצע שהוא
 יוצא למבצע, לחזור לעשויות טפ"ש, שוב ל策אות
ולתוות, ולהגיע לנצח שבאמת תופסים את מה

להגיע לשחיקה שהוא יש למגוון. אי-
הוואות הזו פוגעת כי אתה מנסה לתכנן
ואז התכוון משנהה והענינים זזים ימינה
ושמאלה. אנחנו קוראים לזה אפקט
המטוטלת: מעלה מישוח מחייב עול
תונודה קלה ולמטה הפלוגה והגדוד
mittelstems ממקום למקום, אבל מקבלים את זה
בבנה כי יודעים שזו המשימה והיא חשובה
וקריטית. כשחוויים ממבצע וholesים לשונן באוהל,
זה הקצת מעט נעים ונוח אבל כשייעדים מהמבצע
הבא זה מעלה את המוטיבציה ואני מצב משiscovo
לא רוצה לעלות למבצע, זה לא קרה, ככל וציטם.
הפלוגה בהרכבת מינימל. תמיד אנחנו מגיימים לנצח
שצורות רוצה לעלות, ומפקדים רוצים לעלות
ולפעמים עולים כתענים רק כדי להשתחף במבצע
וירודעים שהגדוד עוזהUboda קשה ואיכותית זהה
מה שגורם להם להרגיש טוב כשם יוצאים הביתה,
ולתוות סיפוק".

אבל הוא מא"פ מפקדה שבנוייה כפלוגה לכל דבר
ונגידת כל הפלוגות ומבצעים את כל המבצעים
שהפלוגות מבצעות בקטע החימושי, בתאג"ד או
בקטע הרפואי. "נכנים לכל מקום שהטנקים
נכנים" הוא מטהר, "הפלוגה הזו, היא זו שמכינה

להכיר וללמוד את ההוויה של היחידה שאיתה
עבדים וגם להכיר את הרמה המקצועית, את
הדרישות. התחילה אינה פשוטה אבל תוך כדי
הפעילות והמבצעים מתמודדים עם המצב בשיטה
ויתר פעמים והחיבור עם גבעתי הוא חיבור חזק
ונורו יותר".

סגן איתי, מא"פ פלוגה 'מצטרף': "הפלוגה ת'פ'
גדוד ספציפי בגבעתי ויש חשיבות גדולה
לארגוניות. פלוגות הטנקים מתפצלת למחלקות
בתוך פלוגות הח"ר ופעלים בצדדים או בקבוצות
אחרות. לרוב נמצאים נגמ"ש ח"ר ליד
טנק. הטנק בפועלות זו משמש כוח פרוץ ראשון.
כוח שעומד בתוך סמטה פלסטינית עכשו אמור
להזותם מקורות אש ולספוג כדורים ולשמש חסימה
שתשיע לאיתור מבקשים או חמושים שמנסים
להגיע למקום מסוים, יש תוכאות. הגנוו 19-
מחבלים הרוגים - חמושים, צלפים ואנשים שהיו
חשודים בגזרת הפעולה".

סגן עידן, מא"פ ג', מספר מעט על פלוגתו: "הפלוגה
השתתפה ברוב המבצעים שנערכו בעזה, בחאן-
יונס, דיר אל-באלח ורפיח וعصיוו השתלבנו
בחטיבת הדרום במוגרת בניית קיר בצר פילדפי
והצוותים השתתפו ברוב המבצעים בשיתוף
חטיבת גבעתי. כמו שלרוב נוגאים לשבח את
חטיבת הח"ר ולתת להם צל"ש – גם ענשינו הם
קיבלו ואנחנו לא. ג' שלח" השתתף ברוב
המבצעים עכשו, וספקית פלוגה ג', ولكن חשוב
שיצינו זאת".

אחד המ"מים של, זיו, ירה על המחבלי שנכנסו
בעצמונה וכן השתתף בפיצוץ מלמעלה מ-26
מחרטות שאיתרנו, ולקח חלק בפעולות מרכזית
בכל האירועים ששמענו עליהם, הטובים והרעים.
הצוותים עובדים מאוד ולא תמיד מוערכיהם
וחשוב מאוד שבתוכן חיל השריון, וב策בא בכלל,
יוקירו ויוכרו את הנטל. ב策בא בכל נוטים לשוכוח
את חיל השירות, لكن חשובה ההכרה והפרשנות
ש策רים להיעשות".

סגן איתי, מא"פ ב' ("ברקן בכל פינה"): "הפלוגה
שניתה הרבה מיקומים בגלל משלימות רבות החל
מחברון דרך קלקליה וعصיוו בגזרת עזה. הפלוגה
היא פלוגה מבצעית עם לחומים בעלי ותק משמונה
חוודים צבא ועד השחרור. אנחנו שותפים לכל
המבצעים של הגדוד ורצנוوه באמחה על כל הגבעות
ברצועת עזה מצפון ועד דרום ת'פ חטיבת גבעתי,
לתוך מבצעים חודרים, כדי לעצור מבקשים,
לחשוף מנהרות להגעה לבתים החשודים מכיללים
מחרטות, ולהגיע לנצח שבאמת תופסים את מה

חיילים מגדוד "שלח"

כדי לחבר את הכלבים ולמשוך אותו החוצה עם דחפור. במבצע שולבו שלושה דחפורי D-9. הצוות של המ"מ ירד לחבר את הכלבים תחת אש ובסוף הצלחנו לחלי את הטנק כשבסתאות נתגלתה תקלה טכנית שיש בטנק נספה. זה טנק שכבר עמד שעיה וחצי מתחת אש וחוטף רימונים הנורקים על היראה וירוי מדויק של נק"ל. הטנק נתקע, לא מסוגל לווזו. העגנו בכוח החצינו לעזרה בהילוץ והגענו למצב שהייתי צריך לרדרת למטה ממש תחת אש צפפים שפוגעים לנו בצריה. כל הטנקים ממחפים. בקדחה זו ירדתי למטה, מחברים את הכלבים וגוררים משם תחתיי. כל הטנקים יורים ויש דחפור שמוסך ונגמר"ש שמשיב אש מסביב וגוררים לפחות 200 מטר שבhem כדורים פוגעים בצריח ובקרונות ובאדמה שלידינו. ממש כוכו בסרטים אתה רואה כדורים מפוצצים את הטיח של הבטחים. מס' ק"ר היה שם וירה כדי למשוך את החמושים לנוקודה קרובה יחסית ולבסוף ננכשתי לתוך נגמ"ש ח'יר שהוא מהארוניו ומשם פינינו את הזירה. בסופו של דבר, גם בגל בעיות מקטועויות, טכניות וחומר תשומות לב המבצע נגמר לאור היום ולא לפנונו הבוקר. זה גל גם זמן וגם סיכון".

כניסנו כוות טנק מפלוגה ג' לשמעו אותנו בכל הלחימה זו: "ס'ם זיו, מ"מ 3 פלוגה ג'; רב"ט יעופר יעקובי, תותחן; סמל משה לון, נגן; סמל רועי, טען קשר.

ספרו לנו על הלחימה בזמנן האחרון: "זו: בשלושת השבועות האחרונות ביצעונו פעילות התקפית או ממוקדת בסדרה של מבצעים לאורך הרצועה, שבhem נכנסו לעומק, כדי לפגוע בתשתיות הטרוור ובמחבלים. השתתפנו במספר רב של מבצעים יחד עם חטיבת גבעתי. הפלוגה נכנסה לעומק עם גದוד הסיר, עם החס"ע, כשלרוב הטנקים מובילים את הכוחות, נמצאים בכל המקומות ומיצרים את מרבית האש ומרבית הפגיעות. בנוסף למבצעים נחשפו למעלה מ-20

האחרון, באחד השכונות המערביות לעזה, איתרנו מחרוטות שבאמצעותן מייצרים טילים, פצצות וחומר נפץ. המודיעין מביא אותנו לאיתור. במסגרת המבצע ירו אש רבה על כוח של הפלוגה, על מ"ח, 3, על טנק הסמג"ד שהיה איתם. הכוח יורה והוריד מחלבים גם מאחוריו מכוניות וגם מאחוריו בתים, ובנוסף לאייתורם שהיו מתוכננים בוגל הצלחה שהייתה למשימה זו, קיבלו שניי משימה להיכנס לעוד אייתור ושם מצאו עוד המון מחרוטות, וסה"כ היה טוב.

חילוץ חורבן תחת אש

אולם לדעתו, בעיקר יזכיר המבצע בפרקיה. "הפלוגה הייתה מחולקת לשני גודדים. גודוד החס"ע (ח'ג), סיוו, עוזב) של גבעות קיבל כוח טנקים וגדוד רותם קיבל כוח נספה. המטרה של המבצע הייתה איתור מבוקשים חמושים ומנהרות. מה שרצינו לעשות זה לאטור מנהרות ולפוצץ אותן. מדובר במנהרות שנברחו אמל"ח בין פيق המצרים לבין רפיח הפלסטיני. בסוף המבצע העגנו לכך טנק וסע לאחור בהכוונה חיזונית עם מך סגור למגררי, תחת אש. שנייה לפני התנועה הזו של הטנקים שנשטו באזרע בניו בצפיפות, הופעל מטען כבד של כ-40 קילוגרם על הדחפור שפרץ את החיר והורבל את הכוח בוגל أيام מטענים. המטען הזה פער מכתש שהדחפור נופל אליו והכך של הדחפור מתנקתת ממנו. מול שהדחפור עלה עליו ולא אחד הטנקים. הטנק שנסע לאחור ברכובונה חיזונית נפל גם הוא לתוך הבור הזה. ומתחלת מבצע חילוץ. במהלך החילוץ אנשיים התחלו לצאת מהטנקים

את שאר הפלוגות למבצע. כשמסתטיים מבעז היא זו שמתחלילה את העבודה השוטפת לקראת המבצע הבא כאשר הפלוגות האחרות נחות. הפלוגה חייה בתאים לא תנאים והחbillים מוחזקים מעמד, הלחימה היא לא קללה גם מבחינתם, גם אם הם לא לוחמים. הפלוגה עשתה את המבצעים שלא כמו שצורך, שידעו אין עוד גדור כמו 'שלח'."

כל חייל וקצין הגדוד עמוסים חוותות מהמבצעים הרבים שביבו. גם תומר המג"ד עמוס חוותות. "אני כמג"ד טנקים, משתמש גם מט"ק על הטנק שליל, ובאחד המבצעים קיברתי משימה לכתת לחץ טנק עם נוכרי שנתקע בתוך דיוונה של חול. היה חשוב להוציאו בחושך ולא להיגר לאור יום ולהתחילה לחטוף אש מודיעיקט, כי ברגע שנכניםים לאור יום – האש היא הרבה יותר עיכב זמן רב את מימי למבצע משימה זו כי הטנק עיכב זמן רב את התקדמות החטיבתי. לחילוץ הטנק נדרשו בין שניים לשולשה דחפורי D-9 והוא ארך מספר שעות בלילה והצלחנו לעשות זאת היטב, למרות שבמרחב האירופי היו כמה אירופי ירי. המשימה הוזעקה בהצלחה ומעבר לזה אתה חווה כל הזמן המון חוותות של לחימה. גם אני כמג"ד עושה את רוב הדברים בפעם הראשונה. בסוג כזה לא נתקلت באיזו"ש והיית בהרבה מבצעים באיזו"ש. באיזו"ע הסיטואציה שוניה, האיום וכמות האש שהכחוח חוטף היא גבולה יותר".

איתי, גם הוא גדור הרפקאות, מצטרף: "הינו שותפים עד כה בגזרה ל-7-8 מבצעים החל מהגירה הצפונית, לאזור עזה, שכונת תופח דרך חאן-יונס, דיר-אל-באלח בצדון ועוד רפיח. במבצע הראשון בספטמבר

ולחitious טובים יותר, כי המבחנים שצופה העתיד יהיו לדעתך רך יותר קשים בלחימה שאנו נמצאים בה. מעבר זהה אני בהחלט מרווח מרמת הקצועיות והרצינות של האנשים ואני הושב שהדברים האלה לא יכולם לקרות ללא הרעות והאחווה שקיימות בתחום הצבאות של הטנקים ובין הצבאות, ובין הפלוגות. בעצם החיבור חזק הזה של הקצינים בגדר לפלוגה, של המ"פים אליו ושלי למ"פם, למ"ט'ים ומיל"ט'ים מספק לנו להיות מלוכדים ומגובשים ובסופו של דבר להביא תוצאות מקצועיות בשטח. והמסור הוא שאנו נושא כיריכים להיות חזקים וושאור לנו להישבר. במלחמה זו בשביילו, ובעיקר בשבייל הדורות הבאים, אנחנו צריכים לנתח".

איתן, מ"פ': "שהמלחמה הזו צודקת שאנו נושאinos מועל ומעבר ואנחנו מעריצים את החילימם גם אם פעעים לא מרגשים את זה. המצב מסוכן, אבל מה שמנע מאייתנו להגיע לפניות אפלות זו הקפדה על פרטיטים והכנות מראש, גם הכנה מנטלית של האנשים וגם הכתנת הכלים כי בסוף אנחנו לא הולכים ברגל אלא במכונה שצרכיה טיפול כמו שצורך, כדי שתיתן תוצאות, ושההבים אותם, הם על היפק".

עדין מ"פ': "אני רוצה להגיד שאני עוזב את תפקידי ואני גאה בכל החילימם שהיו תחתני ובפעילותם שהם עושים, ואני הושב שהמשמעות של הפעילותם והמבצעים שעשינו עד היום יתבררו בעוד כמו חודשים ואולי בעוד כמה שנים ויצא לנו לעשות פעילותם שהן גדולות לא פחות פעילותם בתמוך כדוגמת פעילותם בעזה "חץ שחורה", 55", חן מבחינה הקיימת הלוחמים שלוקחים חלק בכוחות ו מבחינה תוצאות המבצעים ומעבר לכך אני רוצה להגיד שהניסיון המבצעי שנרכש הוא ניסיון שנרכש רק בתקופת מלחמות ישראל וכל היפי שנאנשים בחוץ לא מרגשים בזזה. היכולת שלנו לשומר על שגרת החים בערים, בעורף, באופן ייחסי

כמובן, וכך כדי לחימה מתמשכת וקשה גנגורות הלחימה. המשימות שאנו מבצעים יוצרים מצב שבמקרים שהאויב ייחס איפה לתקוף אותנו, הוא מתגונן בביטחון שלו, אם זה בעזה או בא"ש והפלוגה הזה ספציפית השתתפה גם בעזה וגם בא"ש בכל גזרות, כמעט גנגורות. אלה אותם אנשים ולוחמים שעובדים קשה ויש להם בעיה רצינית של ודאות لأن הולכים ומתו, אבל חשוב להבהיר שהם עושים את זה בצוורה טובה ומקצועית ומגייעים לתוצאות ורמת המוטיבציה גבוהה. אם היה חשש כלשהו לגבי החוסן המנטלי של החיבור, של הצבא, של הלוחמים – התבדנו וזה לחיבוי, ואני מכיר את זה גם ממירוך המילואים ובטענה ממערך הסדיר שעובדים יותר קשה אבל עם הרבה הרבה מוטיבציה".

יום של מטיענים שאנו נכו כבר יודיעים מה הם מטוגלים לגרים. אני חושב שיש מעט מאוד אנשים בפלוגה שלא יצא להם לחוטף בטנק מטיען שזרקו עליו או איזה רימון או איזה ירי של נ"ט לעברו. למרות הסייעון ולמרות הכל, אנחנו פה ואנחנו לוחמים, מובילים את הכוחות תמיד ועשויים את זה היטב. תמיד הפלוגה מקבלת ח"ח ומיל"ט טובות מגדודי הח"ח" שアイתם אנחנו עובדים וחביל שדברים לא מתרפרפים.

מה עם גאות יחידה? ממשה: זה מעבר לקטע של מורל. אנחנו נמצאים פה אחד בשבייל השני. אני מוד צמוד לחברים שלי ואני שומרים אחד על השני חזק וממשיכים הלאה, לא נתנים לדברים אלה לשבור אוותנו. רועי: פלוגה ג' ידועה עם הבהר ריש, עם הרבה בלאן, היסטוריה טוביה, ואנחנו מנסים לשמור את כל הדברים האלה. ויש מורל בפלוגה. יש לבדוק בפלוגה ג'. אני אוהב את הפלוגה ואת כל החיבור. אהובים את כל הפריטות, השירה, כולם ביחד, קצת ברגע בקשר אבל זה כל החוויה, מכאן זה מותחיל".

הגדוד מביט אל עבר נקודה אופטימית הרבה יותר בעתיד הקרוב. "בଘצלת אני חושב של אנשים יש ציפייה". אמר המג"ד, "זה בהחלט מארע. זה אמרו להיות קליטה שלAML"ח שאמרו להקפיין את

מחנות ליצור אמל"ח של ארגוני הטרור ואוthon השמדנו, וכן נהגו מספר רב של מבקשים והתפוצזו מספר בתים של מחבלים. איך הרוגה לعبادות ת"פ חי":

רועי: יצא לנו לעשות הרבה פעילות עם פלוגה ח"ר שאנו נכו ת"פ שלחן. יש בח"ר טבונאים בטנקים ויש ככל ש策יר להסביר להם איך טנק עובד בלחימה בשטח בניו. לפחות זיה קורה שפלוגה ח"ר מקבלת צל"ש והשרון מזמין מכבלה כוורת קתנה בעיתון שרירון בסוף. לפי דעתו זה הדבר הכי מbas, אתה קם למחורת, יצא מפה מהפהולה בשלום ואתה רואה בעיתון שרירון היו שם אבל כנראה זהה לא מספיק חשוב. ורקוון מכם ששם יוצרם, פגיים ומקלעים. יש לטנק כוח גדול אבל מחרישים את כל זה. ציריכים להציג כמה השရון עושה עבודה טובה ולהעלות לנו את המורל.

מבצעים מעניינים:

זיו: לא חסרים מבצעים שבהם היינו תחת אש אם זה בחיפוי על פעה כמובילים את הכוח. חשוב להציג שהשရון לא מקבל את החשיפה ואת ההציג שווה למה שאנו נושאים פה. רוב הקרדייט ביחס שווה למה שאנו נושאים מבצע היחסולים ורוב הפגיעות בהמוסים במוליך מבצע נעשים על-ידי השရון. אני אישית הוועקי

במספר מקרים, כאשר כוח ח"ר שנותקל בחמושים לא הצליח להתמודד איתם, כדי שנזנחה את מקור האש ונפגע בהם.

באחד המקרים נכנסנו לעומק עזה, הגיענו למקום שבו ח"ר מובהר באחד התבטים ואנו הינו צריכים לאבטחה אותן. כשהגענו למקום, הייתה שמי אש חזקה והותגנויות עזה והחולט שלא למקם את הכוח שנשאר בוגם"שים, ואילו הטנק שלו ונגחון של חילופי אש עם ח"ר, התחלeo בלחילופי אש עם מספר לא קטן של אנשים חמושים, עד שבשלב מסוים הנגחון הזעיק אותן, עם הטנק כדי שאפותו אותן. הייתה

שם אש שהוא ספג מהרחוב. הייתה שמי אש עיקשת וירינו פגיים ששיתקם את מקור האש. מאוחר

יותר, בכלל הקירבה שלנו, הביאו אותנו בית של אחד המחלבים שביצעו את הפיגוע בעצמוניהם. רצוי לפוצץ את הבית אבל לא רצוי להיכנס מחשש שהיה ממלוכד. כאשר הגיענו אליו לפראק, ומכוון שהזיהה על הבית עצמו כדי לפראק, ומכוון שהזיהה במקום מאד חודר ועמוק תחת סיכון, ההוראה הייתה לירוט את הפגיים ולמצאת כשל הרוחבות וכל האזור היו תחת אש תופת. אנו זיהיתי קרוב לעשרות חמושים שיירו علينا תוך כדי הפעולה. גם שכחיצאננו, הטנק הוא שיצא אחרון ואבטחה את כל השירה לאחר שהחמושים הולכים בעקבותינו.

הטנקים תמיד בראש ובזנב, מאבטחים מקדימה ומאהורה, נונחים את המענה באש ובכטפת עקב האמצעים שיש לנו. לא מספרים ולא יודעים, אבל כל המבצעים האלה מתנהלים תחת אש, ורקים

הרמה, לא מבחינה האנושית אלא מבחינה אכיות הbijouter והגדוד יוכל לעמוד בפני אתגרים גדולים יותר כי האמל"ח יהיה טוב יותר, ובଘצלת יש ציפייה לזה כי זה משחו חדש, אבל אנחנו היום מקדישים את רוב זמנו לחימה ופחות לעתיד הקרוב לרמות שלכל אחד מאייתנו זה עומד איפוא שהוא בראש".

הסדר הפקדים לחילימם

סאל' תומר המג"ד: "המסר המרכזי הוא שהמציגות זו בטוחה הקרב כנראה לא הולכת להשנות את הנסיבות בח"ר יומיום, על-אף-הוואות, אנחנו ציריכים לעסוק בדברים בצוורה מקצועית, רצינית, לא הפתשר על שום דבר ולדרשו מעצמו ומהפודים שלנו להתמקצע. כל הזמן להתמקצע

תנו ידכם ל'יד לשרין'-לחכורה המשיר

240 ש"ח לשנה יקנו לך מעמד של חבר העמותה ועוד:

- ★ כרטיס חבר העמותה
- ★ 4 ביטואני שרין'ן בשנה
- ★ כניסה חינם לאירוע
- ★ הזמנות לפעלויות חברתיות
- ★ זכות לבחור ולהיבחר למוסדות העמותה
- ★ הנחות בוחנות המזיאון ובמסעדה "גוף לטרין"

תשולם דמי חבר באמצעות התchia'bot למת'

לכבוד עמותת "יד לשרין"-ליידי הנהלת חשבונות ד"נ שמשון, מיקוד: 99762

תרומות איש קבוע גמלאי קצבת שארים

שם פרטי	שם המשפחה	דרגה	מ"א/ת"ז	אירוע
---------	-----------	------	---------	-------

מבקש/ת לתרום משכרי, לפיתוח עמותת "יד לשרין", לפי האפשרות הבאה:

סכום התchia'bot ש"ח לחודש, החל משכר / קצבת חדש שנה (כולל)

בתשלום אחד לשנה בסך של ש"ח בחודש בלבד מדי שנה

תאריך: _____ חתימה: _____

טלפון בבית: _____ טלפון בעבודה: _____ טלפון נייד: _____

כתובת ומיקוד: _____

גוזר, מלא ושלם

תשולם דמי חבר באמצעות כרטיסים אשראי

לכבוד עמותת "יד לשרין"-ליידי הנהלת חשבונות

ד"נ שמשון, מיקוד: 99762

אני חיבבו את כרטיס האשראי שבידי בסך: 20 ש"ח 30 ש"ח 40 ש"ח 50 ש"ח אחר ש"ח

מיד חודש לאחר תקופת של: 12 חודש 24 חודש 36 חודשים 60 חודשים

סוג כרטיס אשראי: צייזה ישראכרט דינורס

מספר כרטיס אשראי: מס' כרטיס אשראי:

הכרטיס בתוקף עד: חתימת בעל הcrcitis: _____

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____ ת.ז.: _____

כתובת: רחוב: _____ יישוב: _____ מיקוד: _____

טלפון: _____

גוזר, מלא ושלם

תשולם דמי חבר באמצעות שיק

לכבוד עמותת "יד לשרין"-ליידי הנהלת חשבונות

ד"נ שמשון, מיקוד: 99762

הסכום ש"ח

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____ טלפון: _____

כתובת: רחוב: _____ היישוב: _____ מיקוד: _____

קבלת תשלה עם קבלת ההמחאה ■ פטור מס מס הכנסה - 935111526

גוזר

היא לא רוצה

שולמית ספר-נבו

היא לא רוצה את רבי האדמה הוז,
היא לא רוצה את הפכים הרעננים,
היא לא רוצה את ים האנשים שמחבק אותה
כעת

ומנסה לחבוש את הלב הקרווע.

היא שותקת ובורה,

היא שותקת ובורקה,

היא לא רוצה לשמע מילים כמו
בנה קה גבו, חרף נפשו למען המולחת,
היא לא רוצה לשמע – בנק קה.

איך-שיר שובב הווא

ומתחכם בלמודים

וצוחק לרחוב כל החדר

ואייך זה כבר מדים עלייו ונשקי?

וכשהזיר רעב הווא עט על שלחנה

ומתחבק אותה אל בתפיו הרחבות

ומבטיה לה שהפל בסדר.

היא לא מבינה עכשו

מילים גבוחות כמו גבורה ומולחת,

היא רק רוצה ללכת רחוק מכאן,

לקחת את ידו כמו פעם

ולשםך עליו

רחוק מכל האנשים האלה,

רחוק מכל רבי האדמה הזאת.

תפלה

שולמית ספר-נבו

ברא את העולם מחדש, אלוהים,
וຕפрай הפעם הטיב בין החשך לאור
ואל תתן לנו – אנשים קטנים –
לקבע את הגבולות.

תפריד לנו שוב יבשה ומים
וຕפריד בינו סופית,
שלא נראה ולא נתאה
להרוג אחד את השני.

כח מזבת החלב והדקש
ותן לנו קצת שקט במקומות –
ואל תלחה ידק אל הנערים –
השאר לנו את הילדים לשלום.

הSKUט שאחרי ה"סורה"

שי ארוזאן*

עדין חנערים עליהם את הריסות החוקטה, מתאוששים האוובדנים של שני חבריהם לגדוד. אך מה אם לפעה קצת קשה - חיליל גדור "סורה" של עוצבת "כפיר" רגועים, חציאותיים, מפוכחים ויתר מכל - גאים במאז' שלם, בסגל המפקדים שלם, אה, כן, גם במאז' ובעיקר בחבריהם ובעצמם. יש להם בהחלט על מה?

של כל המבנים שמסביב, עם ייחidot הננדסה שהיו תחת פיקוד הגדור. תחת פיקוד הגדור עבדו הרבה מאוד כוחות, פל' ח"ר, פל' הנדסה, פל' יהלום, יחידות צפיפות, ממש כוח של חטיבת תחת פיקוד הגדור ואני כמו גדור קיבלי אוחיות על כל המבצע שכמונו נותנים למ"ט לעשות. זה אחד הדברים היכי משמעותיים לגדור שרירון. מפקד האוגדה אמר שהוא מאוד סומך עליו. התראיינתי בדרוי והקרין שאל איך אני אחורי על כזה מבצע, להסביר לך כמה זה היה חריג ברגע המבצעים וכמה אמון קיבל הגדור שהוכח את עצמו והכל היה שם לא דפי, טל, מ"פ' ז', עשה זאת בזרה מצוינה וירינו תחמושת מקלעים ופגיזים ובסופו של התהליך אנשים שנשארו בתוך המבנה נכנעו והוציאו סמרטוטים ודגלים לבנים. הוציאו את כל הנכענים והכנסנו כוח מובהך לסרוק את המבנה, מתוך המבנה הוציאו כ-60 כלי נשק, מספר מטיענים, מכשירי קשר ומפות.

המשך המשימה היא להפעיל לחץ על המבוקשים במלוי להתייחס לרע�탏ת ולא לפגוע בו, ואז הגיעו המדריך הממונה שלא לפגוע במבנה, לא מפעלים ללחצים. פשוט מכתירים אותו. הרגלים היו כל הזמן שהיא המוקטעה.

מבצע "חומר מגן". ב"חומר מגן" היינו בכו כחול, לא היינו פה והוא לנו הרבה אירועים והוא לנו פיגוע בגוזה, בזמן שהיינו בכו צפון, וחזרנו לפרקיה הזרה. הגדור פורז בגורות רמאלה, בכפרים שמצפון לרמאלה כשהמפה"ד כוחות ת"ג, וטנקים תחת פיקוד הגדור האחראי על העיר רמאלה גם עשו".

פעילות גדור בהיקף חטיבתי

אליהו המג"ד מסביר מעט על המבצע האחרון ברמאלה: "שางענו לכאן, אמרו לנו שעורפאת לא רוצח לצאת מהמוקטעה, ויש איתתו הרבה מאוד מבוקשים וייתכן שכנינו אותו למבצע כשאני מכתר את המוקטעה ולא נתן לו לצאת ואז ייכנסו יחידות ח"ר לנוקות בפנים בכדי לתפוס את המבוקשים. נשיצאת מהמח"ט קיבلت פקודה שניני צריך לעשות את זה מייד. נתתי פקודות בקשר והגדוד נ יתר כמו קפיץ דורו. כתירנו מחנה פליטים ברמאלה שידענו שיש שם מבוקשים, וצינו לתפוס אותם. פלוגה ז' ייחד עם כוחות ח"ר כתירנו את המחנה לכמה ימים וברגע שקיבלו את הפקודה למקטעה קפינו שם למבצע. תוך דקות הגדור קפץ עם הטנקים והכל ופועל בזרה ורואה לציון. נכנסנו למתחם וסגרנו אותו, לא הייתה התנגדות צינית, מי שהתנגד חטף. היו להם 2 הרוגים ואח"כ הם כבר לא התנגדו. זה היה בלילה הראשון של המבצע ובמהלכו התחלנו בפיצוצים

גדוד "סורה" היה בכותרות בחודשים האחרונים ללא הפסקה. מה לא שמעתם, לא ידעתם? גם הם לא. אז מה אם הם עבדו קשח יום וליל ונאלצו להיכנס לחזית הלימה ולהגיב על פיגועים שקרעו את האומה. הם עדין רק "כוחות שריון" אונוניים, בלי שם. בניסיון לתקון עול, קבלו את גדור "סורה".

הדרך למפקדה בבית-אל ואל פלוגה ז' ה"עם" ביישוב פסגת יפה, יותר מדייפה. לראות שלאחר גשם כל שירד באותו בוקר מופיע לה הקשת גוללה מעל ההרים והישובים באזור השקט לכארה, ונוגעת קצת ברקיע של רמאלה, להשוב דבר כל כך מה קיים במקום כל כך מחריד ואכזרי. אבל כך המצב בשנתים האחרונים. גובל דק עבר בין מציאות חדשותית לבין מציאות אמיתית, מבצעית. החילילים של גדור "סורה" נראים שלווים ושמחים, מגובשים ונחימים בתקופה האחורונה משקט יחסית (טפו טפו טפו). בערב שהגענו, מגיע המג"ד ס"ל אל, כדי לחתול לפלוגה ז' תעוזת הוקה חלק מטקס הענקת דרגות. המג"ד אל, מסביר לנו על הגדור שלו "סורה": "גדור "סורה", שיך להחטיבה 500. הגדור בפעולות מתחילה האירועים ו עבר הרבה מאד בלימה. כשהתחילה האירועים הגדור היה בשכם, רמאלה, עזה, אח"כ היינו בבית לחם, עשינו קו בצד, חזרנו לרמאלה, ואז נכנסנו למוקטעה. הגדור עשה את המבצעים שהיו בימי ג'אללה ובטיבם סביב היריות בגילה, עד לפני

טנקיסטים מאד גאים במה
שם עושים, והם מבנים מה הם
 עושים, הבהיה איך זה מוקן החוצה.
 אתה לא קורא בעיתון על פל' שריון, אויל,
 כוח שריון. לפעמים כתבים עוצבת כפיר,
 לא מכיר שכתחבו בעיתון גדור "סורה", זאת אחת
 הביעות. אנחנו עובדים תחת מסגרות טנקות, וטנק
 שמופיע ת'פ נח"ל יהרג מחלב, אז יגידו שכך
 נח"ל הרוג מחלב לא שריון. מפקדים אחרים שלא
 מהשריון שוכחים טנקים זה גם האנשים שנמצאים
 בתוך הטנק ומפעלים אותו, כאלו אין מנוח, כאלו
 אין טיפולים בטנקים, כאלו אין יציאות בטנקים,
 כאלו אין פעולות שנירה של צוות.

בקופה האחורה היינו עדים לשני פיגועים מצערניים
 בטנק המרכבה וכן לתאונות אימונים, והיו לשריון
 אבדות. מהי ההשפעה על החילאים שלך ואיך אתם
 מנסים להתמודד עם זה?

אלוי: "הגדר איבד 2 לוחמים, את ניר חפצדי זיל
 שנ נהרג בפיגוע בירושלים ואת גלי בן מלך זיל, חיל
 של פל' י' שעשתה את המבצע כמו זה במקוטעה
 בתוך רמאללה לפני שעליינו לקו צפון, לא מASH
 אויב, אלא מפליטה צרור של טנק. מותו של גיל
 השפיע על המורל אבל עכשו אני חושב שאנושים
 יצאו חזקים מהאיירוע והבינו את מה שקרה להם
 והם מאוד בקשר עם המשפחה. החילאים הוליכים
 לבקר את המשפחה על החשבון היציאה שלהם
 בביתה. זה כל כך מונען עצמן איך עושים עכשו ייש
 פעילות ואיך דואגים למקרים, וגם אם עכשו ייש
 מבצע תחת לחץ מאוד גדול, עדין יש קווים שהם
 לא חזו בענייני הבטיחות והראיה כי טובות היא
 איך שיצאו מהתפקיד במקוטעה לא שריון.

אלעד, מ"מ בפלוגה ז': "בשעתה נמצא במרחב
 של 200 מטר מחלון שאתה יודע שנמצאים בו
 מחלבים עם אר-פי-גי' ועם נשק
 נ"ט, אתה והוצאות שלך פגעי מאד.
 למורות טנקים מוגנים, כאשר בא
 לך טיל נ"ט, יש את האדרנלין שורם
 בדם ואנשים מפחדים, וזה טוב
 לפחות מי שיגיד לך שהוא לא מפחד
 הוא משקר."

חיל'י הזרן החוזש

בנובמבר מצטרפים חילאים
 חדשים למשפחת השריון. יש לך
 אישתו מסר לומר להם?

היום הפעולות מאד מוקדמת ויש
 מעצרים או סיכולים מאד מוקדים של
 כוחות ח"ר ויחידות מוחבות. כמעטليلת
 מבעצע, רק לדוגמה ביום ראשון האחרון, היה
 מטבח לכידת חוליות ידי שבחצת ירי כבר
 חדשניים, הטנקים, יחד עם כוחות חילוץ והחפ"ק
 של הגדרו יצאו למבצע גדול ותפסו אחד
 מהশננים. חשוב להגיד שהפלוגה גם אחראית ביותר,
 היישוב פסגות זו משימה גדולה כי זה שילוב
 של אוכלוסייה אזרחית וצבא זה לא פשוט.

תחושים שברקע

איך מצב הרוח בקרב החילאים?

אלוי: "אופי הפעולות של גדור שרין בפייזר כיום
 מקשה מאוד על שמירת הגיבוש הפלוגתי,
 הפעולות מאוד שוחקת ומצבע כמו זה במקוטעה
 מאוד מרים את המורל ונונט לחילאים הרבה
 גאווה. אני משקיע הרבה אנרגיה וזה מה שמחזיק
 לי את החילאים". המ"מ טל מוסיף גם הוא: "מצב
 הרוח טוב, החילאים רואים אחד את השני יותר
יחסית למkommenות אחרים שבhem הוי בעבר. יש
 אווריה של פלוגה בהשוויה לפלוגה השניה
 בגדר, שם בכלל לא רוא אחד את השני כבר
 יותר מחודשים".

אנחנו מדברים על זה ומסבירים להם שיש להפריד
 בין האויב לאוכלוסייה האזרחית. אם רוצים
 לעמוד במשימה צריך לפגוע באובי ורב באובי,
 וכל פגיעה אחרת לא משתרת את המטרה אלא
 רק פוגעת בה, כי בסוף, אם פוגע באזרוח, אני
 רק מוסיף אותו לרשימת האויבים שלו", מסביר
 המג"ד. מה שגדוד שרין עשה בגזרה הזאת –
 הוא פי כמה וכמה מאשר גדור ח"ר. האפקט
 שהטנק נוטן בהגנת היישוב הוא

קייצת מדרגה ממשנית
 בגזרה. אני כמג"ד מקבל פל'
 מהצנחנים, פל' מהנה"ד. אני
 כמג"ד עוזה גם כמג"ד שרין.
 יש לשריון להתגאות במה
 שהחילאים עושים היום. אף
 לו חום ח"ר לא הרג מחלבים
 במספר המחלבים שאינו
 הרגתי, אבל יש מי שצבע
 ההסתוואה על הפנים בח"ר
 עוזה לו את ההבדל.

על פיל"ם בוחנות חרדינה

המ"מ טל, שנכנס להפקה לאחר התאונה המ惨רעת
 של גיל בן מלך זיל, מרוצה מהפעולה וראה זאת
 קצת אחרת. "אני אישית לא אהוב לעשות עניין
 מהמקוטעה, זה היה בכורות רק בഗל הזה
 והמקוטעה, ת'כלס זו לחימה ומבצעים. המבצע עצמו
 ולטנקיסטים מבצעים יותר מוכרים. המבוגה לא נכנסה בתנאים אידיאליים.
 מצאנו את עמננו שם כמעט שבועיים, ושאנשים
 מתנהגים ביצור מבצעים, וראויה לציין בכל מה
 הקשור בפעולות של הטנקים, עם כל הבעייתיים,
 כי בשלב מסוים הייתה הייתה בעיה להניע את הטנקים
 כי זה עשה לערפה רעש בלילה..."

מבחינת הלחימה, הגדרו את זה יפה בתוכנית
 'קולה של אמא' – זה היה כמו פיל בוחנות חרדינה,
 אמר המג"ד שחרסינה לא הייתה שם אבל פילים
 כן היו. זה היה שיתוף פעולה של כל הכוחות של
 הצלפים, הטנקים הח"ר ושר הארכות. לעומת
 השלב הראשון של הכינסה לא הייתה לחימה,
 ואחרי סיור הלחץ שהה, אנשים יצאו ונכנסו קרוב
 ל-30 איש. בסוף, מול גשר שבין שני המבנים,
 שנפער בו חור בקוטר של כ-2 מטר, אתה רואה
 מחלבים שרצים מצד אחד לדנין, ק龄'ניקוב, חלק
 מהם נמה היה כל נ"ט. אתה עם תותח 'על', זהה
 עניין של הפקודה 'אש' ואתה עוצר את זה, ואמרם
 לך לירות. היום כל חמוש שאתה ראה בעיר
 אתה יורה בו בכדי להרוג. אבל כשאומרים לך לא
 לירות על מספר גדול כזה של מתקנים זה מתסכל.
 לאחר האירוע הפלוגה ממשיכה פה את התעסוקה.
 לצורך העניין המקוטעה כבר נבנתה מחדש".

משפיע על כולם, וגם המג"ד יצא הביתה פעמי שבועיים. אני היום בן 25 וזה משפיע. אם אתה יוצא פעמי שבועיים זה לא הכני נעים ואני מה לעשות. בסופו של דבר זה חלק מהתקף; אני בחורתי בזיה, ולא כפוי עלי להיות מ"פ, זה משוח שלקחת ב בחשבון וזה תקונה זו".

شيخ לוחמים

יש תחושה שלמרות העבודה הקשה, המאיץ וההיגנים המורשיים שלכם בשיטה, כל הזהר וההילה נקשרים דוווקא לכוחות הח"ר. מדוע לדעתכם נוצר הדמיון הזה?

TEL: "היום אנחנו לא נכנים לעיר ומיש שעה את זה אלו ורק ייחידות ח"ר יש להילה סיבת הח"ר. הרבה תלוי בהסבירה – איך אתה לוקח מבעצם כמו במוקטעה ומשתמש בו להרים לאנשים את המורל ולהסביר שבסוף מי שמכריע וקובע זה הטנקים. זה לא קל, אבל בסוף י"ש הרגשה שיעיות מודר חזקה. יש מגמה של שיפוכם, כמו תמנונות בעיתונים. אתה משתמש על המבעצם במוקטעה, ואני חשב שכל יום בעשרות הימים שהיינו שם, היו תמנונות של טנקים בעיתונים, וציך לדעת איך להשתמש בזה כדי למשוך את האנשים. הח"ר תמיד תהיה סביבה ממשיכה שונה מטנקים, ולדעתי זה נועד רק בהסביר ובחוסר ידע של האנשים מה באמת הטנקים מסווגים וככלום לעשות".

רונאל: "אני באופן כליל לא מרגש שיש שחיקה, אני לא מ"ט' ותיק ואני נהנה מכל רגע כאן בפלוגה. נכון להיום אין יותר מדי עומס עבודה, השגרה פה כרגע היא רגיעה, המצב שקט והפעילות היא רק הקפיטית סביבה לרמאללה ולא נכנים כרע פנימה. לפני כן המצב היה שונה, עם הכניסה למוקטעה, המצב היה מאוד לחץ, והיה נוהל קרב חפות והכניסה התבכעה בסופו של דבר על הצד הטוב ביותר. הטנק שלי ושל המ"פ היו השניים הראשוניים שנכנסו למתחם, שני הטנקים שחתפו את האש הראשונה והקטינה שהייתה. לא הייתה התנגדות גדולת, שני צורות מקלע על הטנקים שלנו. הגבנו באש ומאותו רגע לא הייתה יותר מדי התנגדות".

עומר: "על" עומס העבודה באמת קצת משפיע. המצב היום לא אידייאלי אבל בתהליכי חזרה להיות הרבה יותר טוב, יש רגעה, התמננות. וזה הרגשה ממש טובת שאתה תורם, ולפעמים אחרי שיצאנו וראינו שהוא מוציא אכבעות ומסמן לנו 'וי' כמו ניכחון, אתה מרגש שאולי פפסת משוח. היינו שם 10 ימים, וזה 10 ימים של מנוט קרב, 10 ימים של שעות על גבי שעות בטנק. אבל בסופו של דבר זו הרגשה של סיוף. אני לא מפחד שאחננו נכנים לرمאללה, בזמן האחרון אין יותר מדי התנגדות, תמיד יש חשש לחטוף ארכ-פי-גי על הטנק, אבל מפנימים".

גבי, נהג טנק: "אני מפחד. אני לא מפחד בזמן שאני נכנס לשם, אבל אחר כך כשאתה חושב על

עם ההורים, והקשר עם ההורים הוא מאד חשוב וצורך שייהיה קשור. מי צריך משיג אותו ואני מתיחס לכל פניה של הורה".

מה היה המסלול שלך עד שהפכת להיות המג"ד של "סערה"?

התגיסתי בנובמבר 87 לחיל השריון מתק רצון לשרת בחיל השריון. כנסאלתי בקבעם מה אתה רוצה, עדיפות וא่อนה הייתה שרין. אני השתחרר כמ"פ בשריון, זה בא מהבייה. התגיסתי לחטיבה 500, עשתי מסלול בחטיבה 500 בגודו "אדם", סימתי צמ"פ, קמ"ט, זימון ישיר לקצינים. החלטתי להיות מ"מ בחטיבה 401. הייתה מ"מ, סמ"פ, מ"פ, סמ"ד בחטיבה 401. הלכתי שנה לפ"ס, אח"ב לימודים לתואר ראשון בלוגיסטיקה וככללה. הייתה קצין א"ס בחטיבה 401, אח"כ הייתי ראש ענף אימונים באבל"ש במשך שנה וחצי. לאחר מכן יצא ענף כשירויות במפקדת קש"ר במשך 10 חודשים במהלך השנתי תואר שני במנהל עסקים. אח"כ חזרתי להיות מ"מ"ד "סערה".

אתה זוכר את המג"ד שלך כשהיית ח"ל? אני זוכר שכמעט ירינו בו פעם את כההיתני הנג טנק בצמ"פ. במהלך תרגיל מלחה בלילה, נסעתינו ב'פול גז', ופתאום המט"ק צורח ל', שמאלה מהר, שמאלה מהר הטנק נפל לתהום עמוκה, לא התהפקנו לחולוון אבל בהחלט לא היינו יוצאים והוא. "הקשר האישי שלי עם החילילם הוא פונקציה של כמה אני יכול להיות איתם. ככל רואה מה'וילון' (פריסקופ לילה) את הקצה של התהום למעלה ואני רואה את הפנים של המח"ט, של המג"ד, של המ"פ. אז אני אומר למט"ק שכולם מסתכלים עליו ממלعلاה, והנשך שננו לא היו פרוק. הוא בטיעות שיחק בכבלים של מקלע ה-0.5 ואז נפלט כדור שעבר בין המה"ט למג"ד ואני

את כולם בחוץ עושים פזט"א על הרצפה. עוד סייפור מצחיק. כשהיית מ"מ הייתי בעזה עם עד מ"מ מ'ט בפלוגה. באחד השלבים זר�� עלי בקבוק תעבירה שנחשב אז לפעלויות אויב מאוד קיזונית. אותנו מ"מ היה ברוחם המקביל לי, ושינויו עם החילילם מתחילה במדף שלנו כדי להפос את המחלבים. אחרי כמה זמן הוא דיווח לי שהוא לא נמצא שולח להם מכתבם, אבל המציאות לא אפשרה לי להיות איתם כל הזמן. יש הרבה

חו"ליהם שמדובר בהם מ'ט שהיה איש טבע ולמד בילוגיה כי שחתהilio במדף אחר המחלבים הוא נראה בדרך צמח מאד נדר, עצר את כל החילילם והתחילה לתת להם סקירה על אותו צמח. החילילם אמרים לנו, ובוא נתפס את המחלבים, והוא עונה להם "חבר'ה עזבו, גם כלה לא נתפס אוטם אז לפחות בוא נלמד משוח".

לדברי המ"פ טל העומס גם משפיע עליו למרות הותק שלו בחיל. "עומס העבודה

"אני יכול להגיד לחיל השריון החדשים שהלוואי והריתי מתגיים בתקופה כמו שיש עכשיו. ויום יום אפשר לראות את תוכאות הפעולות של הטנקים. בכל מקום שתבחר תראה כמה פיגועים נמנעו ביכולת הפעולות של הטנקים וכמה ירי ירי מונע וכמה מhablim אותו. זו תקופה לא קללה אבל הם צריכים לדעת שבמצב חיים שיש הרבה מלחמה, השריון עושה את הפעולות שנונתת הכי לחימה, השריון מונע מהר יותר. אנשים עושים מהר יותר אפיו קודש, כי מי שבא לה מסכן את החיים שלו אפילו בדרך לאן".

מה הבדלים בין החילילם כאשר אתה התגיסת לבין הדור של היום?

אני גדלתי בדור אחר וחכבה בארץ התבגרה, יש הבדלים. אם תחקח חילילם חיים ותשאל אותם אם היו תחת אש, כמעט כולם היו, ובעבר מי שהיה תחת אש נחשב לגיבור. בשורה התהוונה אני חשב שהווים נדרש חוסן יותר גדור גדור להיות חיליל, במיוחד בתקופה זו".

על הקיר שבבדרו של המג"ד תלויות תמונותיהם של כל חיליל וחייבת בגודו עם שמם מתחת לתמונה. זה רק מעיד על הקשר חזק בין אליו לחילילו. כשהוא מדבר על חילילו, עיניו נזוצות וחיוכו מלא גאותה. "הקשר האישי שלי עם החילילם הוא פונקציה של כמה אני יכול להיות איתם. ככל רואה מה'וילון' (פריסקופ לילה) את הקצה של התהום למעלה ואני רואה את הפנים של המח"ט, של המג"ד, של המ"פ. אז אני מודע לכל הבעיות שיש לחילילם ואני מקדיש דינומים לא מעטים על כוח אדם וכיוצא לטפל בחילילם, אבל המציאות לא מאפשרת לי להיות איתם כל הזמן. יש הרבה חילילם שמדובר בהם מ'ט בפלוגה. מצד שני אני לא פוגש אותם כל החילילם שלי, מצד אחד אני מודע לכל הבעיות שיש יום אלא מדי פעם. אני מודע לא מטען של מילוי שלם גם ברכות שנה טובה. יש גם מכתבי תלונה מהוורים על כל מיני החלטות שהחליטתי שאינן נראות להם. לאחר התעסוקה המאוזן ארוכה

שלם בבית-לחם עשינו עבר

בחדשות ורואים בעיתון, ואוטו גודס פציגי יודיע, אבל אנשים בחוץ לא יודעים מה קרה שם באמתא, מי היה הכהן, איזו התנדבות הייתה ונגד ממי וממה, זהה חבל, כי אלו דברים שהיו יכולם להעלות את המורל לחיללים חדשים שמתגייסים ומণיעים אותם לבקש להגעה לחטיבות השריון".

كيف לחתור ולבו ליחידה

יש לכם מסר לחיללים החדשניים שעתידים להתגיים לשריון בוגרמו?

رونאל: "אני רוצה להגיד למתגייסים החדשניים שלא צריך לפחות לחיללים לשריון ולהתמודר מזה, צריך רק לחקות דברים ברצינות ובפרופורציה. שריון זה לא חייב אליו קריبي כמו כולם ואנו נמצאים באירועים כמו כולם. אז לא להתבונש לבקש לשריון, זו חוויה אדירה".

לסיום, יש לכם מסר לחיללים שלכם?

אלעד: "אתה מתאהב בפלוגה, אני יכול להגיד שאיפילו אין לי 'שבויות' יומם. היום ממש כיף לי להתעורר, לבוא לכאן ולראות את החיללים, גם שאנונו לא יוצאים מביתה, אנחנו באים בכח, לנו רוחם ולמדם אותם. כשאתה רואה חייל שבא לך מהצמ"פ, קצת 'שוקיסטי', וראות אותו מפתחת לאוטובוס, וזה אומר שפושט עוזה לך כיף, ועובד עם חיילים וטנקים זה פשוט עוזה כמו כיף, ובגלל זה גם בחרנו בו. שימושינו להיות כמו הם, יש זמינים גם פחות טובים והם צריכים להיות רקסים".

טל: "קדם כל אני חושב שהוא מתחילה מהבית וממה שכל אחד מגיע. בסוף זה הרבה בחינוך שהחיללים באים אליו, אני רוצה לחזק את כל החורים, ששלוחים את הילדים שלהם ומהזקים אותם בשיחת טלפון ולהגידו שהכל בסדר. חז' מהו אני מאוד מעריך את הפניות של כולם. גם אם לא תמיד זה נראה לעין – הם אלה שעושים את הכל. הרבה מילימוטים מוגיעות לחילילים ולמפקדים. מאוד חשוב וזה גם המפקדים שהם אחד מהגורמים הכי מרכזים פה. חשוב שימושו לעשות הדברים כמו שהם יודעים לעשות, ובעיקר לחזק את ידם ולתת להם את מלא הערכה".

אליגי גם בוחר לנצל את הביטאון כדי להעביר לחיליליו מסר שכבר יודעים אותו, אבל הוא רוצה להציג בפניהם: "אני קדם כל גאה מאוד מה מתקדם, שהם עושים ואני גם גאה להיות המפקד שלהם, כי הם מוכחים, כל פעם מחדש, שהם יודעים לעשות את העבודה בצוורה מודרנית עצומה ומסורה, והם עומדים במשימות שלהם מאוד בכבוד. שיחזקו מעד עם אותם לחיצים, הם נמצאים בתקופה מאוד לא קלה והם חיברים להיות גאים בהם שם עוזים. מצד אחד מאוד קשה, כי אבל עם זאת הנוצאות מאוד מוכחות. זו כוכחה כי מה שאתה עוזה – משפיע על בני אדם".

* שי ארזואן – חיל ביחידת ההסברה בטלפון

מתלהבים מזה, מה שלhalbיכם אתם זה לתפוס את הנשך לזרע או להשתולל אליו. צריך יותר להיכנס למקצוע והבין את החיליל. העבודה בשריון היא מאוד קשה, בשירון זה יותר עבודה צוות. הדרך עלולה את המורל מתחילה מהאזורות, אם זה מזה שרין ואת היכולות של הטנקים. כשאני ראיתי ביום הראשון טנק מסתער ווירה, התלהבתי, זה שבאהותי, צריך להראות מה זה עבודה על טנקים. בගיוס האחרון טנק מסתער ווירה, התלהבתי, זה שכנע אנשים. בסופו של דבר יש בכל מחזור את המכוונה, מתי צריך לעלות מארבבים, מתי צריך לרדת, מתי נשחק הוצאות מותי לא. כשהחצב מתחפה הם בידים שלך, אתה מכיר את הפעולות שלך וידעו מה מצב מוחם ואחרי

שאני יודע מה זה השריון שיש, זו הייתה חזרה לעיר לאחר האירוע שבו חבר שלך, גilly בן מלך, נהרג, אז הרגשתי כאילו זו נקמה. גilly היה בחור נדר, אהב מאוד לzechok ולהציג אותו. היה קצת נשמה. היה קצת חוסר ביחסון לאחר מכן, הגיע מ'פ'. והיתה קצת שוויקה. הגיע מ'פ'. חדש, סגול וחילילים חדשים. וכשכיו בורך השם תשכל על הפלוגה עם פנים מורמות, מגובשת. אני גאה בפלוגה שלי עכשו. רונגאל על שייטוף פעולה בין השריונאים לחיל"ר ושריון ביחד

סתם סימנה. זאב: "אני לא התחלתי בשריון אלא בבה"ס לטיסה ויש כאן את אלעד שהחל בחייבת התנדבות, המ"מ החלשי התחל בחולבים ואתה יכול לראותם שלושתנו הענו לפלוגה שריון בחטיבה 500, לא ידענו מה זה טנקים ומה זה שריון. סיינו את המסלול, הענו לפלוגות ופושט נדהנו לראות את השריון שאנשים לא מכירים, וכמה העבודה שהשריון עוזה היא חשובה, לאורך כל השירות ישראל, ואתה יכול לראות את העוצמה של חיל השריון".

رونאל: "מה שמספריע לי יותר, זה חברות צעירים שבאים להתגיים, והמורעלות והרצין להגעה לשריון נוכחים מאוד. בغال סיפורים שהם שומעים, הם חובשים "בטוח הם מגורזים, מרימים 'בוגים', עובדים קשה ולא יוצאים הביתה", וזה ממש לא נכון, יוצאים לא רע בכלל, נון יש את העבודה על הטנק וצריך לטפל בו, צריך לזכור שהטנק הוא מכונת מלחמה והוא הבית שלהם, כי לחיל"ר יש אפור ונשך לנו יש טנק. נון שלמרות העבודה לא מקבלים קרדיט אבל עושים את העבודה שומעים

מה שאתה עוזה". רונגאל: "יש שיש מסויים שדבר שקרה לגיל בן מלך יקרה שוב בಗל זה שמים יותר מאשר בשירותו ושלא יקרו כלו מקרים גם בעתיד. לגבי חששות בפעולות עצמה, אתה לא מבין בעצם מה הסכנה, הפחד בא אחר כך, אבל ברגע הפעילות אני לא חושב שיש מישחו בפלוגה שהיא אומר שהוא לא עוזה משהו בഗל שהוא מפחד".

"השיטוף לא קשור אלינו אישית, זה 'באסה', אתה ת'פ' של חיל"ר כי הם קובעים לך פעילות שהם לא מבינים מה הם עושים, הם לא מבינים מה זו המכונה, מתי צריך לעלות מארבבים, מתי צריך לרדת, מתי נשחק הוצאות מותי לא. כשהחצב מתחפה הם בידים שלך, ואתה מכיר את הפעולות שלך וידעו מה טוב בשביבך והם פה כדי לשמור".

יוסי אשדר: "הכניתה לرمאללה בפעם האחרון היה הוויה היה הוויה הויי הנדרת שיחר, זו הייתה חזרה לעיר לאחר האירוע שבו חבר שלך, גilly בן מלך, נהרג, אז הרגשתי כאילו זו נקמה. גilly היה בחור נדר, אהב מאוד לzechok ולהציג אותו. היה קצת נשמה. היה קצת חוסר ביחסון לאחר מכן, הגיע מ'פ'. והיתה קצת שוויקה. הגיע מ'פ'. חדש, סגול וחילילים חדשים. וכשכיו בורך השם תשכל על הפלוגה עם פנים מורמות, מגובשת. אני גאה בפלוגה שלי עכשו".

רונגאל על שייטוף פעולה בין השריונאים לחיל"ר ושריון ביחד

"בלחימה של חיל"ר ושריון ביחד אין שום מרירות, למשל הינו בرمאללה לפני חצי שנה וטנק כמעט התההף, והטנק שלו לא נגרר אותו. אז קשרו את שני הטנקים, והכל תחת אש ובסוף של דבר אתה גורר את הטנק ואז הכל משתחרר ואלה שרצו בין הבדורים וחיברו את הבדלים הוא החיל"רנים והם היו בשביבנו כמו שאנו חווים בשביבים וכשהתמה שמתלבט עם חיל"ר על איזו מסויים בעיר העבודה טוביה ושיטוף פועלה. זה בלחימה אבל כשאין לחימה המצב שונה".

דימוי וగאות חילילית ויחידית

מה אתם שוכבים על דימוי השריון בעין הצלבוי ועל כך שלמרות העבודה הקשה והחצחות הדימי הוחר נדק לחיל"רנים?

אלעד: "אני ווושב שיש בעיה בהסבירה. זה מתחיל מהאזורות שאין לנוער נגישות לשריון. כמו מטה המ"מים בפלוגה לא התחילו את דרכם הצלבאי בשריון. אנשים לא יודעים מה זה באמת שריון, אנשים רואים את החלטת הפלדה ולא ממש

יוסי לפר

השריוןר שלא הותש במלחמות

ליקט וערוך אל"ם (מיל') שאול נגר

תיאור המעשה: ביום ה-5 ביוני 1967, בכפר שנ, נפגע הטנק שבו לחם סמל לפר. הוא קפץ מהטנק והמשיך להילחם ולטהר עמדות אויב עם צוותו. לאחרת ניתן לו טנק אחר. טנק זה עלה על שדה מוקשים בחאן-יונס ונשאר ייחידי בשטח. סמל יוסף לפר המשיך להילחם ייחידי מטעם הטנק, במשך 8 שעות רצופות, הפעיל את כל הנשק והשמיד כל מי שניסה פגוע בו, כשהוא מנוטק מיחידתו. תוך כדי קרבות נפצע בידו ובבטנו ולחם כשהוא פצוע עד אשר חולץ.

על מעשה זה הענק לו עיטור הגבורה לפי חוק
העיטורים לצבאי ההגנה לישראל.

ניסן תשל"ג, אפריל 1973

סמל יוסי לפר לאחר מלחמת ששת הימים בטישול رسمي של פצוני צה"ל - ב- 1968

על שני צוותים שייקחו לשטח 302 שמדרומים לבאר שבע, שאמורים להיות צוותים של טנק מ"ט או סמ"ט או אנשי חשובים. הייתה בין הצוותים האלה. כשהגענו ל-302, התברר שאף אחד לא ציריך אותנו שם. לכל האנשים החשובים היו החברים הצמודים להם, ומצד שני, לפלוגת סיור חטיבתי, היו חסרים אנשים שלא גויסו. וכך כל אחד מאתנו הפך להיות מקלען בג'יפ סיור. בתקופת הכנות אני מסתובב עם הג'יפ-סיור ויום אחד ראה אותו עמוס כך ואמר לי: 'מה אתה עושה'. אמרתי לו: 'אני פה מסופח לג'יפ סיור'. הוא אמר לו: 'אולי TABOA להיות טען אצלך'. שחרר אותי מפה, בכך, עניתי. מה אני פה, מתבטל? הוא היה מ"פ והביא אותי אליו לטנק בתור טען-קשר שני (כי אחד כבר היה). ככה הינו צוות של חמישה.

אני מזכיר לך שאז, מכשורי הקשר היו GRC ובסביל להעביר תדרים זה היה סייר, והוא נוכח שהייה שם מישחו שמתעסק עם התדרים. ככה תפקדנו כמה ימים. הטען היה אחד שהוא פעם

בימים 14 באוגוסט השנה נפגשתי עם יוסי לפר בטלפון, לשם מפיו את סיפורו של הלחימה שלו במלחמת ששת הימים שעלייה זכה בעיטור הגבורה, המים נEEDED הכתבה לגילון זה. יוסי הוא בן המוחזר הראשון שעשה את כל שירות החובה בмагה. במשך כשעה וחצי קלח הסיפור המרתתק מפיו. כשהסתמם הסיפור השעמתי אותו לפוקולטה להקלאות ברוחבות (הוא בעל תואר שני בהקלאות והתחמה בהזנת פרות) והסיפורים עוד קלחו. שלושה שבועות לאחר מכן, שני של רוח"ש תש"ג, 8 בספטמבר, מצא את מותו ביגל 55 מודם לב. כעבור ימים נערכה לו לויה צבאית רבת מושתפים. מלחמת ששת-הימים, מיתוס של סופה מלחמות אידיר. הריוון במטבו. החשש הכרב וניהzion אידיר. הריוון במטבו. החשש הכרב בתקופת המלחמה שקדמה לה הופך ל佗עות ניהzion בסיוםה. וכל המלחמות גם היא מורכבת מסיפורים האיש שאלפי החיילים שנטלו בה חלק, מהם שידעו רגעים קשים ומריים מהם שלא חזרו משלוחה

איש צוות חמישי בטנק של נעום נץ

השתחרرت כי מ"ק כחודש לפני המלחמה. אחרי שבוע, ביום שישיليلיה גיסטו אותו, צו. 8 התגייסנו כל המילואימניקים של המגה, שלא היו הרבה, משחו כמו פלוגה ומשהו, למhana חסה. החליטו

עלינו, אז ירינו עליו מטווח של שלוש מאות. הוא השתתק אולם התחבא, לא יודע. זה ארבעה אנשים מתנק, שלא יודעים לבדוק מהם ואיפה הם נמצאים, עם עווים'. הגענו לבבש אמרו: 'זה כביש הרצועה ומוכר לחגיג משיחו' והגיעו באמת. אספו אונטו, קודם הביאו איזה כוח צנחים שלקחו את השבי איהם, אבל אונטו לא. אחר-כך הגיעו אותה יחידת סיור ששבשו קודם הייתי איתם מקלען. הם אספו אונטו, כל אחד לאיף, ולקחו אותם לצומת רפה. רפה נכבשה ביןדים והפכה להויה מין מקום כניסה כוחות כזה כליל, כניסה דוגמ. זה היה הראשון החבורה שלנו, הפלוגה, חזרו ב-12 בלילה. עזינו להם בטיפולים כי הם היו גורמים מעיפופות ואנחנו ייחסית רעננים. אכלנו שם איזה מציאות מצוריות ונתנו לכולם, היה קצת בעיה של אוכל, אז הגיע עמוס כץ. מה עושים? אמרו: תבוא איתי גם, להיות טען שלי. למחמת, יום שלישי 6 ביוני, בחמש וחצי או שש במקיר, היינו מסופחים לחטיבת הצנתנים, שהיעד שללה היה להגיע לאוזן חז-יונס עזה, והיתה שמוועה שיש שם המון ארטיליריה ומרגמות ותותחים ונגעו במספר 500. פחדו שיתחלו להפגני את היישובים בסביבה. אנחנו נגענו בטנק, אני כתען השני, עוד פעמי עשיינו תורתנות: אחד עומד מעלה ויורה עם 'עוזי', כל הזמן ירינו בעוזי, והשני למטה מפעיל את 'המקביל', את הקשר וכשצרכ - לטען בתותח. לא ירו אז פגמי תוך כדי תנעה. נגענו כל הזמן וירינו. אמרנו: מי יידע מה אורב לנו זה. נגענו מרפיה, לא על הכביש, בתוכ מסילת הברזל, צפונה.

יוסי לבר בטעק

כמהxD דקota לפני הקרב שבו נשארתי בלבד, הייתה היתקלות עם איזה מזוב או איזה מקום שהיה בו סטאלינים (טנק סטאלין), והתחליל ירי על הסטאלינים. והסטאלינים היו אימית השוריון, כי הם היו יוציאים בשוריון מעד עבה, שאולי לא חדייר לפגמים. זה היה טווח של 1300-1500, לא גדול. ואני זכר שריאנו פגמים פוגעים וניתזים. אבל בפעם החמישית או הרכבי שפגע - נדלק. וזה הכוח המשיך לכיוון חז-יונס. היה קטע שנייני הירושי בפנים, והטعن השני היה בחוץ, ועומס אמר לטען פג. טענתי פג, רקחת ישר עוד פג, גז, נשענתי הצדיה, אולי לרגע עצמת עיניים, כי יש נתיה כזו לטען, עד שייצא הבום עם הרשות והוא צדיק לטען חזרה. [בפועל הטנק של יוסי עלה על מוקש מתחתיתו של תעלה חpora לרוחב הכביש, שני הژחים נקרוו והטנק היה בנטייה קשה לפנים בלב חז-יונס. יוסי אייבד לנראה את הכרתו לזמן קצר]. פתאום נשמעו המון בומים, ואני שאל: 'למה לא יורם'. ואני רואה - אני בלבד בצריח. אמרתי: 'יואלה, לא יכול להיות'. לא ראתה את הצעות ולאן הוא הילך, כלום. נעלמו לי. אז הבנתי מה שקרה: גם לירות, והוא ישר הרים ידיים, גם חטפנו פג במגע ועמוס צענות, לנראה, פקודה לנוטש את הטנק. היו ארבעה חברות מחוברים לקשר ואחד לא, זהה אני, הנספה. אני זכר שהחזקתי את הפג בידי, מהכח שירוי והרבה, טנק טי-34-35 דומה לי. תפנסו מחסחה, שכנו במקומות מסוים וריאנו כל חמישים מטר טנק מצרי שהזענו לביש וריאנו כל חמישים מטר טנק מצרי עם רציפות של 'עוזי'. נתני לו מים והבן אדם הלכנו ברוגל כמה מאות מטרים עם הקzin הזה, המלחמה נגמרה שם. היה פתאום מישחו שירה

חצלו אותו. פתאום לא היה אף אחד שם. המלחמה המשיכה ונשארנו שם, ארבע חילילים יתומים כאלה, בעלי-הבית. את הפצוצים הצחננים ללחוץ איתם, אחד נשאר. פתאום הופיע ג'יפ מ"פ שלנו, שנגע אחריו הכוח, ואז קרענו את הברזוניטים ותקענו את האלונקה עם הפצוץ לרוחב ה'ג'יפ'. הלכנו לבביש. בדרך, באיזו משוכת קוצם, פתאום גיליתי מצרי. יש לי 'עוזי', אפשר לירוט, לא נבהלה. פתאום אתה רואה בן אדם - בול. אבל ה'עוזי' לא ראה, היה מעוצר, אז עזקתי עליו, הגעתו לא בתרדעה שלך זהה משחו שמשתמשים בו. פתאום תפסטי, שריפה בתא מנוי, אנחנו עמודים עם מט"ק, עם קק"שנים, חברה בסוף סדר או אחריו חודש, אתה בשיא הכוח, וגם המ"פ או מדור נהגה, טיפולים, רכב בבי"ס לשוריון), וכולנו לא חשבנו שציריך להפעיל את המטיפים הקבועים, לא הפעילו אותם.

יוסי לבר החקלאי

אליו, ובינתיים החלפתית את המחסנית, כבר יכולתי גם לירות, והוא ישר הרים ידיים, נתן לי את האקדח שלו והובילנו אותו לבביש. הג'יפ לקח את הפצוץ ולימים שכבתה אליו בחדר, דו-דו סלע קראו לו. כשזענו לביש וריאנו כל חמישים מטר טנק מצרי והרבה, טנק טי-34-35 דומה לי. תפנסו מחסחה, שכנו במקומות מסוים וריאנו כל חמישים מטר טנק מצרי עם רציפות של 'עוזי'. נתני לו מים והבן אדם הלכנו ברוגל כמה מאות מטרים עם הקzin הזה, המלחמה נגמרה שם. היה פתאום מישחו שירה

החנן של בסייר. הבוני שבעצם בנו גוד, שהוא הגודד הראשון היחיד של חטיבת מילואים 401, קראו לו 46, ופלוגה אחת שלו הייתה המלחמה המילואימניקים שהתחיינה על טנק הפגת שבט הראשונים עם תותחי ה-105. אחרי הופעתם כבר מושגת, חזרנו במושאי שבת, הטנקים בוגדים כבר נסעו ולא חזרו ל-302 אלא ליד כרם שלום.

בימים הראשונים בערב עשו לנו מסדר ושיחת מוטיבציה. ביום שני בבוקר, 5 ביוני, זה היה נורא מרשימים, היינו בדמota אלחוט, פתאום מטוסים עפו מאוד נורא, כמעט הודיעו את האנטנה. זה היה המבצע של חיל אויר. "סדין אדום", המלחמה התחלת. עברנו את הגבול, אני זכר את השלט: 'ישראל גובל' שעוברים אותו. אני והטعن השני התחלפנו בינויו, אחד כל הזמן עם 'עוזי' בולט מפתח הטען (עד לא היה מקלע טען) והשני טען.

הטנק הראשון של יוסי

לחמנו נגד איזה כוח של מרגמות. זה היה ממש בלי לירות, אני זכר ונזכר נסעים ודורים, ימינה, אחריה, הרבה דרישת. אחר-כך הייתה איזה פקודה לנו לעזון לבביש, הבוני שזה מקום שנקרוא: כפר שאן, כמה חורבות מהימר. שם זה היה מרד, מרשימים, הטנק היה נכנס מכמה כללה מצד אחד, יצא מצד שני, זה היה נורא. בקצה יומני, והצפוני נכנסנו בדרך זו שהלה מערבה לכיוון הבביש. כנראה, מישחו שטיווח את המקום, השחיל לנו. הטנק נפגע, לנו לא קרה כלום. זה היה טנק מצרי. קפצנו מהטנק וראינו שיש שריפה בתא מנוע. פתחנו וניסינו לכבות עם חות ועם המטף הנידי. 20 שנה אחרי זה, תפסטי יום אחד את עצמי ואמרתי: 'איזה אידויים אנחנו, למה לא הפעילו את המטיפים הקבועים, יכול להיות שהם היו באמת מכבים את זה, כפי שאפשר. אלא מה? כל השנים שומעים: "שלא תעזי לעת, הפלמבות וכו'", זה לא בתודעה שלך זהה משחו שמשתמשים בו. פתאום תפסטי, שריפה בתא מנוי, אנחנו עמודים עם מט"ק, עם קק"שנים, חברה בסוף סדר או אחריו חודש, אתה בשיא הכוח, וגם המ"פ או מדור נהגה, טיפולים, רכב בבי"ס לשוריון), וכולנו לא חשבנו שציריך להפעיל את המטיפים הקבועים, לא הפעילו אותם.

הlek הטנק, אבל הוא לא הילך מיד. זו היה שריפה קטנה. הוא לא מניע, לא היה דלק, שריפה בדלק. התחלנו להוציא דברים: משקפת, 'עוזי', אני יודע מה. עמוס מפקד פלוגה, ישר עלה על טנק אחר וניהל את פלוגה. כמו דקוטה אחריו שירודנו, תקף אותנו צח"ם מצרי. היה משחו נורא. מצאתי לידי בחור שוכב, עם שתי רגליים קטניות, קורא למים. אני זכר את עצמי עוזה לו שני חסמי עורקים עם רציפות של 'עוזי'. נתני לו מים והבן אדם היה במצב סביר, בנסיבות. אחר-כך חבשונו עוד מישחו. מסתבר ששני אלה היו בני דודים או אחיהים או קרובים של רופל. עשו לו פינוי לפני פנים, מת להם אחרי איזה שעה וחצי. חבל נורא, לא

יום. נסענו לא הרבה זמן עם הטנק שפינה אותו והגענו למקומם כינוס כוחות. רצוי להזכיר אתו. 'וריד אורך פה ויאספו אותו' אמרו. אני מניע את עצמי, מוחוקים אותו בידים וברוגלים - NO CHANCE. אמרתי להם: 'אני לא יורד בily אלונקה, אם אניارد ככה - אתם הורגמים אותי במקומם.' התעקשתי. התחליו לחפש אלונקה. אז לא הייתה אלונקה בכל טנק, היו יש. והתחליו לצעקוק: 'מי יש אלונקה? מdad שמי ממשיכים לשנען אותו?' בחין, אוחנו צדיקים לנווע. פתאום, באמצע כל כינוס הכוחות הזה, נפל פגא. כל אחד תפס 'ייס', משך לאיזה כיוון, אני בטוח שאם היו מורידים אותו שם - בליין היו דודים אותו. נפלו פגא או שניים וכל אחד הסתלק מהמקום המתויה. מי שהיה שם על הרצפה - NO CHANCE. הבחור החזק אותו על התא מנוע וגם אנחנו התנדנו ממש. הטנק הגיע לאיזה שכונה בחאן-יונס שם היה Tag'ad והיה שם רופא. התאג'א"ד שיפר לי במילימטר את התחבושת, אבל היה צריך עוד אחת. לא היה דומם מהפצע. החמידו לי שומר ראש ונגה בקומנדוקו, ואמרו לו: 'קח אותו במיהירות, פנעה אותו.' הוא פינה אותו לבית חולים שדה במבטחים. היה שם מן Tag'ad-שדה. הרופא בדק אותו והורה להמשיך לפנות אותו לבית החולים. לקחו טנדר ויליס, השכיבו אותו על הרצפה, בליווי שני חברות' בטנדור ונסענו לבית החולים. במהלך הנסעה אני דואת מתחת לפסל יש ארונות תפוחים שהמלווים לא ראו. אני אומר לחיל בקול חולש מאד: 'אני רוצה שת פ. ו. הוא חשב שני האזהה והוא ניסה להרגיעו: יהיה בסדר, עד מעט בביית החולים, יתנו לך לאוכל. ואני חזר וmobeksh את התפוח. לבסוף הושתתי יד לאורה, החזאי תפוח והיתה שמהה גדולה. כאשר הגעתה לבית החולים (סורוקה באאר שבע) שמו לי מסכת החמצן ואמרתי לעצמי: 'עכשו איפשר לומר. אחרי שההתעוררתי, אמרתי למי שהיה שם: 'תוציאו את הבגדים שלי, איפה הבגדים שלי?' ווינוים לי: 'מה' האיכפת לך מהבגדים'. אמרתי: 'יש שם בכיס רימון עם ניצרה חץמושחרת.' מייד רצוז ופינו את הרימון.

בניתו הוציאו את הרוטיס. מאז כל חי יש לי בעיות נשימה. לאחר מספר שנים שמעה יידה שלishi שהיתה בקורס בבית החולים כי המקהלה של הוגדר נס רפואי, אדם מקבל פגעה בריאה, מחזיק כל כך הרבה שעות בili שום טיפול ונשאר בחיים.

פצעה במלחמות יום הכיפורים

לאחר מלחמת ששת הימים היו מגיסטים אותנו למילואים בסיני, מגורים למטרת הדרכה. במחזור המילואים השלישי עשית "קו" במלחמת ההתשה. גם שם התהוו נס. היה בסיס קטן וחורשת דקלים שנקרו צ'רצ'יל, לא רחוק מקרטורה. בערב הינו מעין כוח מסויע ובובוקר עושים פתיחת ציר. היו שם הרבה טיווחים של מרגמות 120. אתה רואה מהכח 8 שעות, חום אים, יול. בהתחלה עם שמייעת פג' היינו קופצים לתוך הטנק, סוגרים

ヨシイ リフ と 一緒に 坦ク の 上 で

שאנחנו חוטפים פא, זה יצא מאיזה בית, קילומטר מקדימה. עברתי לתא התותח, סיוני לביית הזה את התותח ואת הפג' שהיה בקנה, פגעיתי בו.

אחרי הירי על הבית הזה טענתי את הפג' השני שהיה קודם ביד, ראיתי איזה נושא גיוס מצרית על גלילים, חוצה כ-300 מטר מהטנק, לרוחב, פגעי בו והוא התרומם. פתאום ראתה איזו משאית, עם מכלית דלק או משהו, עוד פעם איזה קילומטר קדימה. ייתני גם בה. לא ראתה אף אחד, ולא דעתי מה קורה איתי. היה לי בראש שכולם ברחו, אבל אולי בכל זאת הטנק הזה יכול לנסוע, כי מה מקום שעמדתי בצריך, ולא התורמתתי יותר מדי גבוה, לא ואית, פחדתי. אמרתי אולוי כולם נבהלו, ובכל אל אפשר לנסוע. עזרו שם אם יש מנווע. המנווע לא עבד, אבל מה שעבד היה מטען-ערז שהיה בדגמים ההם, בזמותו היה לי כל היום חשמל. השלב הבא

אחרי שריאתי, זהה לא נסוע, עליית לצרעה והתקשרות. ככל היו המומים שאני בכלל עוד שם בטנק הזה. הבטיחוшибואו לחוץ אותו ושחזיק מעמד. כל זה סביב 8 בוקר.

את החידות שהייתה לי היא איך להחזיק את המדים שכיריה. את מדף הטعن החזקי תליו על הקפי במצב לא סגור למזר, אבל די סגור. את מדף צריחון המפקד השארתי זקור ב-90-95 מעלות, כי מצד זה יחסית מגן, מצד שני אפשר להוציא רגע את הראש ולראות תמונה כללית, וזה מה שעשיתי כל היום. מדי פעם שיחקתי עם האפסיקופים. היתי מוכרכ בכל אוף, באיזו עין לרגע הרבה. אם יכנסו, אני אפוץ אותו. אבל שאלוי הרבי מלובבץ, מרוחק, עוזר לי. ב��יזור, הצלחתו לקום וברגע שהחלהתי לקום, הרגשתי הרבה יותר טוב, היה לי כוח. כיוונתי את התותח, לא עם הכוונות אלא לפני המד-ז'ימוט. רירתי פג, צודדתי כמה מעלות ימינה, זה התחילה בשעה 9 (ביחס לכיוון חצי התובה) טענתי עוד פג. רירתי, צודדתי כמה מעלות ימינה, כהה יריתי פג. רירתי, צודדתי כמה מעלות ימינה, כאלו עינך עיכוב בהרגשה. דמיינתי לעצמי, ואלה, כדור בהזה - בכל הסרטים מתיים מה, אני עשה כמו שעושים אחרי הכתש נשחן, אני אשמור כוח, לא אז, אולי זה יהיה בסדר. עשית חיבשה עם התחבשות האישית ונשכבותי על רצפת הצריה וראיתי שאם אני נשם עמוק, אני כאילו ממשיך להחזר את הרוטיס, זה כואב, זה כאב של חיתון, אבל אם אני לא נשם עמוק אז לא כאב. הכרחתי את עצמי כל הזמן לנשומ נשים קדרות, ואז עמודות. כך שכבתה, מתחת לכיפת הצריה, ואז ייו על הטנק בכםויות אדירות. קודם, בעצם לא כל-כך ירו עלי, היתי בעל-בית. ייו הכל נק"ל, אבל המון אש. שכבתה על הרצפה והרגשתי שנחלשתי. והם - יורים וירום וירום. הכניםים היו פוגעים בקצת המדים שכחה תלולים בחזי והגיצים היו נופלים לי על הבطن שפתחות הינה חשופה. זו הייתה הרגשה מאד מבasta. כל העסק היה נראה יאוש. ואז אמרתי לעצמי, מה, הם יורים כל כך הרבה, בטוח תיכף הם יכנסו לטנק ויגמרו

אני רוצה ח' פ' נ'

הסיפור עם המלחמה נגמר פה. אם אתה רואה לראות שהיה לי עוד מזל - היה לי עוד מזל באותו

יונס, ועוד אמרתי להם שיש לי לספר עוד חוותות שהיו לי. סיורים שהסתובבו בשירין, בין הטנקים, על ששת הימים, בנסעה הזאת שיבשתי על הג'יפים, פתאום ראיו את הטנק הישראלי הראשון, חוץ משלו, שרוף לגורני. הרגשנו מה זה נורא. לפה השילוט טקטי ידעתי מי זה, הרי עד כהן לפני המלחמה היה בגדוד המגחים הראשון בסדרי. אז איי ואבוי, אלה אכלו אותה'פה. בסוף הגיעו בערב לצומת רפיה. בא סיור, הגיעו להם בטנק, ראו מי זה, ירו חורה, דפקו את זה שירה בהם, קפצו החוצה, נטשו את הטנק ואחריו זה התהומות פוצצה את הטנק. לא רציתי להופיע בפנים איזה ייבור זהה, אלא לספר שהיו אירועים, לא רק על מעשי גבורה. אני לא מרגיש נועם 'פeson האגדל', של הגבורה, אולי בגל זה כל כך הרבה שנים התעקשתי להיות רגיל, לעשות שירות, לא היכנע לפיצעה. התחלתי קצת לדבר ולספר על חברים שכחורי, ופה ושם אין אנשים ניצלו ואיך אנשים נהרגו, כל שידעת, וסיפורים אישיים. האנשים התעוררו והתחילה לשאל שאלות ספציפיות, והרחבו את הנושא ולא נתנו לי לדת שעניינים. כל התוכנית המקדמת לאותו ערב 'הלך פארש'. בצד חמילת, ושאלתי: 'את רוצה שארד', והיא אמרת: 'לא', תישאר, אף פעם לא היה דבר כזה. עמדתי שם כשעותיים, בלבד, מספר כל מיני סיפורים ועונה על כל מיני שאלות. ירדתי ממש עם צמרמות, התרגשות זאת.

מקרות לעין:

1. "הצבא המצרי החל לנוע" מאת חיים הרצוג, מתוך "ספר הגבורה" בעריכת מיכאל בר-זהר (עמ' 143).
2. "משמעותם בערך בטנק" מאת מנחם מיכלסון, מתוך "ספר המופת" בעריכת מיכאל בר-זהר (עמ' 80).
3. "אגדת לפר", מאת גדי חגאי, "במחנה" מיום 4 באוקטובר 2002.
4. "הוא היה גיבור" מאת איתן הבר, "ידיעות אחרונות" מיום 11 בספטמבר 2002.

יוסי לפר - איש הארץ

אני בן זקנים של הוורים מצ'וסטובה מאזר הסודטים, מ-קרלו ויוארי של היום. ההורים עלו ב-1939. אני יליד הארץ, ב-1947. ב-1954 הורי היו מהמייסדים של מושב תאשור בגבג. הייתה אז תנעה מן העיר אל הכפר. בשנה הראשונה גרכו שם בבדונים, זו הייתה חוויה מיחודה, זה צrif' מצופה בניר זפת בעלי רצפה, בבורק לא מטאטאים - מגרפים. להורים של היה קשה, אך אנחנו הילידים חגגו שם. אחרי שנתיים ההורים החליטו עברו עם קבוצה שלמה, לניר ישראל, ליד אשקלון. שנה אחת, בכיתה ד' למדתי באשקלון ואז הקימו בית ספר אזורי מסוות' בתיכון עירוני לאחד מכך למד יוסי קלילות בפקולטה לחקלאות ברוחבות והשלים תואר שני.

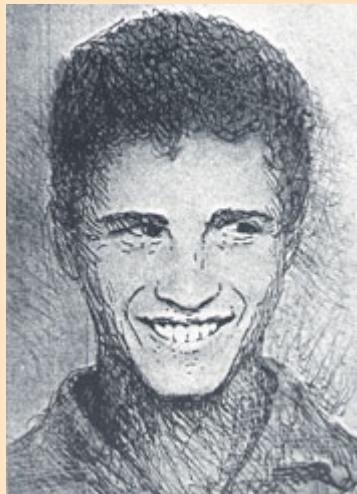
בשיה עם שני המסתננים: אחד עומד על החוף עם בגדים או תחתונים, אחד במים, עם סירה שהוא אבוב גדול של טרקטור קשור עם ברונט. נשכנו, הקשר ואני. בעצם חשבתי: מי הכל מסוכן מה? הבהיר שעלה החוף, כי אם המש"ק בוגדור מילואים 19. הגענו לאיזה מעשור והתחללה לרדת ארטילריה. פתאום אני שומע ציל של פג שפוגע קרוב. אני סוגר את המדף שלו וציעוק לסמ"פ: מהר, היכנס. מה פתאום, הוא עונה, אני סמ"פ, אני לא יכול כה, זה רק קצת ארטילריה ואפשר להתחבא. עזם במשורר, ביל היפי, ביל ארטילריה. הגענו למרחק הנגד של ה-8-8 באוקטובר. אני זכר שנסענו למרחק מטוסים בדרך', הם לא היו כמובן. הגענו למרחק של 100 מטר מושוללה שעל שפת התעללה ונערכנו. חטפנו טיל נ"ט. התותחן בוקשפן נהרג, הסמ"פ נפצע, אני חטפט המון רסיסים בידים ובעורנו. לקחתי את המיקרופון, הוציאתי את הראש, והחלתי לכוון את המה לחוץ. עשינו מין זיגוג בין הפזים, והגענו חוזה עד לתאג"ד.

המשךו אותו בת"א. אחרי שבוט בבית חולים ושבוע בבית הבראה, החזרו אותו למיטה. הכנסו טנק ושבנו לו להכין טנק, שנדר איתו למיטה. הכנסו טנק ושבנו ליד. אמרו שביליה יבואו, ייקחו את הטנק ואתכם. התעוררנו בוקר, את הטנק לקחו ואתנו השאירו. היי רובה אנשי צוות שחיכו בסיני, לא היה צריך אותנו. כך עשו לנו את התרגיל הזה 3 פעמים. פתאום עשו איזה מסדר וחיפשו להקים צוותים. אמרו שהמחפשים טענים, נהגים, תותחים, מ"ק'ים, מט"ק'ים. אף מט"ק לא הצעיר. אמרת: ואלה, בסדר, בשלוש השנים האחרונות אני טען-קשר, או מוטר לי אחרת, הרמתי ד', "אני מט"ק". מאז, חזרתי להיות מפקד טנק. השאירו אותי בהדרכה בכל'יס. הינו שם 207 ימים מילואים. אחרי כמה זמן עשו אימון הקמה, הקימו גוד, ואיתו העתי למלחמות לבנון. המשכתי במילואים עד לפני חמש שנים, עד גיל 50, בחמש השנים האחרונות. בתנדבות.

צל"ש בים המלח

עשינו איזה 2-3 קווים בגבול הירדן. יום אחד

החלטו שגטanksיטים יעשו פתיחות ציר בבורק, 10 ק"מ ברגל, אנחנו, מה זה התמודנו, אבל האמת היא שהתקהבתה בטיפור זהה. זה היה ב-1976. הינו חוליה של ארבעה. הולכים לקטע מעין-פשחה לילדיו והגש פתאום אומר: 'אני רואה סירה במים'. מסתכלים, זה קילומטר ומשהו, אתה לא קרוב. יש שם כל מיני סלעים בולטים מהם. אנחנו לא ראיינו ואיה עיניים יש להם. המש"ק קצת נבל ואנתנו לא מאmins שבאמת יש תקרית. המש"ק החליט שלא יעשה א Zukot Shoa, אבל הגש אומר: למש"ק: 'בוא נראה מה זה'. לקשר ולוי הוא אומר: 'תשארו פה'. הם הולכים ואז אמרתי לך: 'מה זה הדבר הזה', הודיענו במלקו מתי שיש פה חדרה, והלכנו אחרי המש"ק והגש פה חדרה, כ-150 מ' מההו. אני רואה את הגש והמש"ק

אייר של יוסי לפר (מתוך "ספר המופת")

אבל אני חיל ואל תוני ילה...

פליהה קטנר

פרק א'

התאהבותי בגיבור שלו או: אין נפלתי שוזזה לרגליו של שרירנו

או ככה: נתחילה בוגדיי קטן – אין לי חבר. כן, כן, אני יודעת שעכשו אני מעלה בראשכם את התהיהה: "כיצד יתכן שלבchorה כל כך חמודה,יפה, מוכשרת וחכמה אין חבר ולשכונה הconnפה ממול יש כבר שנתיים?" לשאלת ההזדהה לענות רק ב"חיכיתי לנסיך שלו. את הדאגה והפינויים אני אתן רק למי שראוי לך באמת". אתם יודעים – כל דבר בעיתון. אבל בנראה שהעת הזה הגיעה מהר יותר משוחשבתי ואולי רשותית זה לא נקרה זוגות אבל תהיינו בטוחים שתאת הדאגה ואת חוסר השינה בלילה כבר יש לי – ולא בחור אחד אלא לעשרה לפחות לבתור דוגמה את המקהלה שבו אני יכולת לחתת לכם – גדור עוז 77, פלוגה א' אברם אלשטיין מהטיביה 7, גדור עוז 77, פלוגה 7' מס' ספר לי שכמעט אייבד את ידי.

"זה דבר ידוע שצרכיך של טנק – כשהוא מסתובב, הוא יכול להיות דבר מסוכן מאוד. יש את החלק החינוני שיכל להסתובב ויש את הפניימי. כשהפנימי מסתובב ומישחו עומד למטה או משאוויר בעיות איזה איבר בחוץ הוא פשוט תולש את אותו איבר מהגוף ואם החלק החינוני מסתובב הוא פשוט יכול להוציא את כל מה שנמצא בסביבה שלו. פעם אחת עלייתי על טנק וההידראולי היה כתוח – הבוחר שהוא בפנים לא ידע את זה ואם הצricht היה מסתובב אני יודע עם כמה איברים היו נשאר. בכל מקרה – היתי מגדר את המקהלה הזה כתויות טכניות... אבל בשורה התחתונה זה לא מה שיגרום לי לפירוש מהתפקיד.

וגעם בכך, אברם אלשטיין שחיכו להגיע לחיל בקוצר רוח ודין גרינברג, עומר אבודר ושות' בלימה שבכל פעם שהזגה בפניהם האפשרות של שירות בחיל הם קיבלו חלחלה וצמרורות בכל הגוף. "יצאה כתבה נחמדה מאד" היה המשפט הראשון ששלטה השופרת לאזני בשיחתנו. "קראת אותה כבר?" לצעריו הימי מוכרכ להודות שלו. "וופי. תשתדל שוגם הבאה תהיה ככה איתך, כן?" נ, היתה לך ברירה? יכולתי לסרב לו? הוא, שכנראה קרא את מחשבותי מרווחים שנייה את דון דיברו לסמכווי יותר: "זו לא בקשה, זו פקדוח!" צעק. ולי – כמובן שלא הייתה כל אפשרות להתחמק מההענין.

כשניסיתי להפעיל את אותן גלגים חלודים כדי שתטעשו אחד משלושת הדברים הבאים: דלגו על הכתבה הזאת, זו רק את הביטאון לפח או התקשרו לשאל נגר העורך הראשי ותודיעו לו שם הוא לא מעיר את הכתבתה זו לכל הרוחות אתם תדאגו באופן אישי לעשות את זה. לא, סתום צחকתי. הכתבה של פלנכם הולמת להיות קצת עצובה מכיוון שהיא מתעדת דבר עצוב: קשיים.

בכתבה הקודמת הצatty לפניכם חלק מהונפות

בעקבות אחורי מעלייהם של מוחזר גיסוס מרץ. רק אזכיר בשנית: הכתבה הזאת אינה מיועדת לקבוצת האנשים הבאים: ח"רנים, טיסים, מג"בניקים מונחי פיגועים ואנשי ימ"ס. אה, וכן רמנוע"לים למשרדים שלהם שלא אויבים בוכים וילדות קטנות שמתעדות את זה. או שאסביר את זה במילים אחרות: בכתבה הזאת מתעדות הרבה דמויות ואם אתם بعد האמרה שאסור להראות בתקשורת חילאים גברים בוכים כי זה מציג את צה"ל כצבא חלש ומוריד מוטיבציה לחילינו, אז

בדאי שתטעשו אחד משלושת הדברים הבאים: דלגו על הכתבה הזאת, זו רק את הביטאון לפח או התקשרו לשאל נגר העורך הראשי ותודיעו לו שם הוא לא מעיר את הכתבתה זו לכל הרוחות אתם תדאגו באופן אישי לעשות את זה. לא, סתום צחוקתי. הכתבה של פלנכם הולמת להיות קצת עצובה מכיוון שהיא מתעדת דבר עצוב: קשיים.

בכתבה הקודמת הצatty לפניכם חלק מהונפות הפעילות ממחזר מרץ 2002. כמובן שבהמשך אשתדל שתכירו עוד, אבל בכל מקרה, מלאה שכבר החרתם חלקם נתנו את חיל השירות. ומה? הוו, oczywiście אני נותנת לכם סיבה להמשיך ולקרוא את הכתבה – את התשובות לכל השאלות תגלו בהמשך.

בכל מקרה, סיורה של כתבה זו מתחילה כאשר העורך הראשי מתייצב אצל עלי הטלפון (שמתם לב שהוא תמיד מופיע ייכשהו משום מקום ומטיל עלי כל מיני משימות שאפילו הקרי שבקבוריים לא עושה?), מיד לאחר פרסוםה של הכתבה הראשונה בסדרה זו, שהציגה לפניכם את איתן וולטמן,

لوוחמים גאים של חטיבת 7

אסף אוזן שubar לגדוד אוחז

לפי דעתם כל החבר'ה אחורי המקרה הזה היו יותר זרים.

עם געום כהן מחייבה, פלוגה ב' דיברתי עוז בתקופת הטירות על הקשיים. "כשאני מסתכל על כל הזמן שיש לי פה עד שאחיה לוחם של ממש אני נהיה קצת מטופטל. אומרים לך שלחום צריך להסתגל אליהם. עברתי לאלהותנים, עדין בשירון וגם פה היתי צריך להיות רחוק מהבית להרבה זמן וזה מבון לא הייתה הכונה שלי שביקשתי לעבור תפקיד. הבנתי שאון לי סיכי לשרווד בתפקיד הזה עם התנאים האלו והגעתי לקב"ג, הורדתי פרופיל והיים אני מש"ק רמת"ג "שה"ם תגבורות" ביחד המעביר של השרין. במחלקת התפקיד שלי אני קולט חיילים, בדרך כלל כאלה שאמורים לעבור תפקיד, שולח אותם לדאיין אישי ואז לאן שמחליקים ללבוצה של טענים-קרים, נגאים צוות-מחלקה-פלוגה. צוות מרכיב את המקצוע שלו ואחר כך ש"פ" שהה למשה צוות-מחלקה-פלוגה. צוות מרכיבם של אנשים בטנק שלמדו לתפקידם בתפקידם של שלושה טנקיים ולביסוף 11 טנקים שזו הפלוגה. אלו הם ארבעה חודשים ממש קשים פשוט מה שעושים בהם זה רק כמה מה שזה ממש הרבה. בבייה יש לי עוד שלושה אחים ואני עוד תשעה למעשה. באמצע החדר יש תנוור גדול שאסור להניח לידו שום דבר. בנוסף יש לכל אחד את החיזוק שלו שכולל קיטרבג, צימידן, ש"ק (שק שנינה), אפודים, תיקים נספסים וחוג מדם. כל הציוויל יידם עם ערחה יצורם ביני שורה עצבניים שרצו לחיישר אחר כך. נראה היה שיש פה בחדר שזה ממש הרבה. בבייה יש לי עוד שלושה אחחים במיוחד אבל מצד שני יש מעין אחותות לוחמים".

לחימה זו של "אחותות הלוחמים" מצטרף גם איתן ולטמן שנימצא כרגע בגדור שלח". רציתי להיות תותחן אבל בגלל שלא הצלחתי בראפאל" אני טען. אני לא מותлонן אבל זה גם לא מה שציפיתי ולמען האמת דוקא הגעתינו חדור מוטיבציה לחיל. על כל דבר מורידים אותנו למצב 2 וחתיריך הוא מבון להעיר משקל מליד. אני לא חשב שציריך להתלון על הדברים הללו, מצב 2, אוכל שהוא פחות טוב מהבית וטנק שלפעמים משמש כמעט אבל ככל יכולם להיות בטוחים זה גם לא מה שישאר אותך בחיל. אני חשב שהחדר hei החשוב שקיים כאן הוא אכן יותר אני מגלת כמה שהסתיגמה השוו על לוחמים נכונה, שהקשך בינויהם באמת שוננה מקשר של חיילים שסתם מושתטים ביחיד באוטו משרד ולא חווים אולי איזשהו סוג של פחד משותף מאיבוד חיים. לא חשובים על זה כל הזמן אבל העיסוק הקרבי גם מקרוב בינוינו. היו פעמים שהש בנה |תלי לעזוב את החיל ואני עדיין לא יודע כמה זמן אצליח להחזיק מעמד, כי באמת קשה כאן, אבל אם כבר יש משהו שגורם לי להחשוב פעם נוספת לפני נפילת מושון - אין ספק שמדובר בחבר'ה".

אחרי סיפורים כאלה תודו שאי אפשר לעמוד...

"לא, מה פתאום! ברור שעדיף לקבל את החיה הזה בבית. אני מבטח לך שגם במקרה של...

פרק ב'

לא קללה היא לא קללה דוכנו

יבר חרמוני ששירת במחלקה 4 ממש לא מצא את עצמו מסתדר כלום. "לא יכולתי עם כל מה שקשר לוזה - להיות רוחק מהבית ושאר הדברים שלוחם צריך להסתגל אליהם. עברתי לאלהותנים, עדין בשירון וגם פה היתי צריך להיות רחוק מהבית להרבה זמן וזה מבון לא הייתה...

"גם אני חשב שהדבר קשה להסתגל אליו זה הריחוק מהבית", אומר נתיב קדם מפלוגה ז', גדור 52, 401. "בנוסף יש הרבה טרטורום, טוחנים שעוט בשמייה. צריך להיות בן אדם מורעל ממש בשבייל לרצות להישר אחר כך. נראה היה שיש פה כמה חיילים מהם כאלה אבל על עצמי אני לא יכול להעיד."

לא תהשבו חס וחלילה את גיבורינו האמיצים כפছנים כמה שמעניין אותם זה לשון במיטה החמה והרכה בビתם, לאכול אוكل של אימה ולראות בטלוויזיה את "מוחך" הרי לפניכם ציטוט (מדוייק!) של נועםahan: "אני עכשו סוגר 28 יום בסיסיס חלק מעונש שקיבלו ולא אפרט למוה, בנוסף ל- 11 ימים שכר היתיפה, מה שיוצר מצב שקרוב ל- 40 ימים אני לא בבית, אבל חפי, לוקחים את זה בקהלות!"

- לא מבאס Katz?

"מה את רוצה שאני עעשה? היתי לא בסדר, נענטשי וצריך לקחת אחריות על מה שעושים. אם אני אבכה כל היום מה יצא לי מזה? אז מוכרים להיות שמה. אני דוקא מוצא בזה כמה יתרונות: בבית נזכר שאני קיים, שהנגן שלו נטנק נקרה קוף טרור ואת הסיבה להאה נשמור בסוד. להאה אנחנו נשמור להבין מי שורצה לנשות להבין את הבדיקות של הלחומים צייך להיות בעצמו לחם".

- איז מה? גם בעם הבאה תעשה הכל כדי להישאר 28 ? יש להאה הרבה יתרונות לפי מה שאתה אומר...

נון כהן בטקס קבלת אות הטנקט

נועם כהן: "בתח - הטקסים שעשינו בסיסום טירונות ובסיום המ Każעות. זה גורם לך להרגיש שיק. חוץ מזה יש פה כל מני בדיחות פמיות, שאם נפרנס אונון בעיתון אף אחד לא יבין...".

איתן ולטמן: "כן, כמו זה שהנגן שלו נטנק נקרה קוף טרור ואת הסיבה להאה נשמור בסוד. להאה אנחנו נשמור להבין מי שורצה לנשות להבין את הבדיקות של הלחומים צייך להיות בעצמו לחם".

אני יודעת שהכתבה הזה יצאה כזרה יותר אבל אך תישכו שהיא גם טיפונת עצובה יותר ואני לא רוצה להזכיר להעמים יותר מידי ולהבהיר את אלו שעוד חשבו להציגם לשוריינרים בפועלותיהם, אז אתם תשלחו לי, עד הפעם הבאה כמובן.

אלוף השה (בריל)

"אילו היו חזיאונים של אבורה, היה לבריל מקומ בគותל המזרחה" אמר עליון ראש המחלשה, יצחק רבין ז"ל, בהלווייתו בשנת 2990. אלוף השה (בריל) בר-כוכבא ז"ל התפרסם עוד כרב-סגן "בקרב על הסכ" בחערכת "קדש" ב-1956, המערה "שהעלתה את השריון על המפה" ושיום פטיחתה, 29 באוקטובר, הפך

אלוף משה בר-כוכבא (בריל) בתדריך פרטני לנחת טנק

היהודית הלאומית, הביטחון קודם לכל ושאיין חשוב לנו. --- אבד לנו חבר טוב, אידיאיסט, שרווניagi גדול וגיבור מלוחמה. אנחנו מצדיעים לגבור שלנו, גיבור השוריון מושבה בריל בר-כוכבא" מדברי אלוף (מייל') ישראל טל (טליק)
ביום ה-30 לפטירתו

"בוואות הזעם שלו לא נועדו להראות מי צודק, אלא להניע פעללה, לא או כשהן תסתממשנה, אלא עכשו בזמן הדיוון"
ADBRI RAMETZ'L AHUD BAROK
ביום ה-30 לפטירתו

בשבילי מושבה זה שנות חיינו היפות ביותר. כי זה מה שעשינו, וזה מה שהיינו, זה מה שאנחנו. ---

שדייקנים וקורות חיהם עמדו נגד עיני. בריל לא היה פדרה; הוא היה לב אוחה, מוח פורה, עיניים חקרניות ופה מוכחה ומטיס - וכל זה לא יהיה לנו עוד. בריל הגדול, השופע, המתלהב, לא דען לאייטו ולא נמוג, כפי שנאמר על חילילים ותיקים, הוא הוכרע וחיוו נקטו באחת. אין לנו מזיאונים או פנתיאונים של גבורה, אל אילו היו לנו כאלה, מלחה, ננכח בגדול ונשחרר את ארץ-ישראל".
בעבור חצי שנה היה זה ראשו של בריל שנחשה בчрежден בדרך עמוק וותן. לאחר המלחמה אמרתי לו, כי לא דעתך שהוא נិיחן גם בנבואה. ---

ADBRI RAMETZ'L RASH HA-MALCHA YIZHAK RABIN (Z'L)
BALLOVITI SH'L BRIL

"זהו צדק, מכיוון שהעיקרון שהניע אותו בעמידתו זאת, על המשמר, היה שבמציאות של ההוויה

"בריל, חבר לדרכ ארכוה, לוחם ומבחן לוחמים שההיסטוריה של ביטחון ישראל בלתי אפשרית בעלדי. תחנותיו של אלוף (מייל') בר-כוכבא הן תחנותיו של זור תש"ח". באשיתת 1967 מניה רבין כרמטכ"ל את משה בריל למפקד חטיבת 14: "באותם רגעים פנה אליו בריל ואמר לי: 'תהייה מלוחמה, ננכח בגדול ונשחרר את ארץ-ישראל'".
כעבור חצי שנה היה זה ראשו של בריל שנחשה בчрежден בדרך עמוק וותן. לאחר המלחמה אמרתי לו, כי לא דעתך שהוא נិיחן גם בנבואה. ---

"בריל היה אדם שנותן לחסיבה היוצרת, לכוננות, לדעות הלוחמים. הוא היה תמיד במקום בו היה צרייך להכיריע, להחליט, ובעיקר לנצח". ---
בשירין נהגו לומר: האדם הוא הפלדה, אך אף פעם לא חשבתי שזה נכון. בריל היה מלאה

בר-כוכבא זיל' שריון ברה'יך אברין

האז ליום חיל השריון. 45 שנה היה משה בריל בשירות, מאז שנת 1946 בה הטרף לאצ"ל ואחר-כך בצה"ל מיום הקמתו ועד לשחרורו בינואר 1990. בנווה בר החרון הלאו עשר שנים לפטירתו מוזמם לב של אלף משה (בריל) בר-כוכבא זיל' כשותחים לאחר שחרורו מצה"ל. הבאנו קווים לדוחותנו

מקלים, ארבעה ורים, שרין עבה וכשור עבריות, כמעט בכל שטח ובמהירות גודלה פי כמה ממהירותו של הרוח-קל-הרגלים ביוטר". על יחידת השריון כתב: "מערכת השריון היא צירו של הקרב המשולב, המאפשר השלמה וחיפוי הדדי של הזוראות והחלומות השונאים". על רוח הלוחמים של הלוחם והמפקד כתוב בReLU: "פיתוח מידות הנפש של הלוחם והמפקד מهماהו, לדעת, בסיס ותנאי למימוש מוצלח של תוכנות האיכות האחרות. כאשר מדובר במלחמה לחים ומוטות, זה עניין של רוח לחימה ושל גיבוש ייחודי ודברים אלה תלויים במפקד".

האמונה בצדקת הדין, בבחינות: דע מאין אתה ולאן אתה הולך – היא תכilia אמונהו ומושא שליחותו של בריל, לאורך כל חייו. צבא היבשה כולם, ובברכו חיל השריון, היווה את כוח ההכרעה העיקרי של צה"ל לאורך כל ההיסטוריה של מדינת ישראל, ומורשתו של בריל – נדב יסוד בכוחה הכרעה זה. גם כיום, במלחמותנו נגד הטרור הפלשטייני, וכך גם בעתיד, היבשה הינה מרכיב ההכרעה העיקרי, והיא נושאת בעיון הנטול במערכות ישראל.

והיבשה עומדת באתגר זה ובגדול. בימים אלה, כשאנו מצינים למעלה משנתים של לחימה ללא פשרות בטورو השפל שהפלשטים מפעילים נגד אזרח יישראלי וחיליה, ראוי לציין שערכיהם בהם דגל האלוף בר-כוכבא מושימים כמעט מדי יום, ב嗑סה של שכם ובחבל עזה. המופת האשטי בו דגל בReLU, הוא המופת האשטי של מגינים קציני צה"ל המוביילים את הלוחמים אל היבשה התופת ומהילوت המבוקשים. המימוניות הגבוהה והדמין היצורי של מגינים השריונאים בתוככי ג'ינן ובחוץ רמאללה, הם הם בני טיפוחיה של מרדון יישראלי האלוף בר-כוכבא היה לא רק איש שטח מעולה בעורמה זו וברוח הקרבה ואומץ לב, התנדב לאצ"ל ונבק על קוממיות ישראל. במלחמות העצומות שמש כמ"מ ובראשית שנות החמישים שימש כמ"פ הרם"ש ונלחם במסגרת פעולות התגמול נגד הירדנים המצריים. במבצע "קדש" היה בReLU טנקים בחטיבה 7 בקרב על הסכר, שהapk לקרב מופת בתולדות חיל השריון, בו זכה גם לעיטור העוז, והפלוגה עליה פיקד זכתה בצל"ש ייחודי מטעם מפקד גיסות השריון.

בספרו "מרכבות הפלדה" כותב בריל על תרומתו הייחודית של הkrav: "הקרב על הסכר היה הנדרב העיקרי במבצע קדש, אשר סיים את הויכוח בצה"ל על תפקידו ומעמדו של השריון והיה אחד הגורמים העיקריים לסלוק הלעג ואי-האמון בטנק, ששרר בצה"ל לפני המבצע".

כאשר יצא להולנד לשילוחים בשם צה"ל, עברת בריל את שמו לבר-כוכבא. הנער מגילbyte שרד על הטנק והטנקיסט כתב בר-כוכבא בספר מרכבות-הפלדה: "שם הרכב של ארבעה לוחמים אינו כה מוחץ כצוות הטנק שיש לו תותח, שני

דמות רואיה להתחדר בשמה. המרד אמן לא צלה והביא בעקבותיו ימים קשים ליוחדים, אולם דמותו הheroait של בר-כוכבא וכשור מהיגוותו הצבאית, שבו את לבו של בריל. מערכת למערכה ומרקם בקרב הולך ונגלה לציבור בישראל-כוכבא בן זמנו: מוצאי רבת תושיה, מפקד ומנהיג ושריון בכל רמ"ח אברין. בעצמו מימש את אחת האמרות שטבע: "איןני מכיר נסחת פלא טוביה יותר מאשר

ראית שהראש של מושה לא מפסיק לשונייה להשוו, מחשבה משוחרת לחלוין, טנקיסט, לא טנקיסט, הבדיקה משוחרת מכל השרוינונים והצנחות" מוטה גור סגן שר הביטחון, מדברי ראל (מייל') מوطה גור סגן שר הביטחון, ביום ה-30 לפטירתו

מפקד נועז והוראה דוד

משה יזכור לא רק כמפקד מערכת מעולה ומצביבא אמרץ, אלא גם כדי שידע לנצל כל יום של שירה כדי לבסס את בנין הכוח השריון וכדי ללמד את לוחמי מרכבות העבר, ולהיות מוכנים יותר ומוכשרים יותר לאתגרי המלחמה. משה שיריך לדור הנפילים שהניחו את היסודות לבניין ביטחון ישראל. האלוף בר-כוכבא רכס לו שם ותילה מוצדקים כמר-שריון ואביר מרכבות-הפלדה. מוצבאי בעל תובנת קרבי עמוק שידע לא רק לישם את תורה הלחימה שגיבש, על בסיס ניסיון וניתוח מעמיק, אלא גם ידע להנחיל זאת לדורות של לוחמי שריון צעירים ושאר מפקדי צה"ל.

משה בר-כוכבא נולד בגליציאנית הדיעות והברוכה. חמוש בעורמה זו וברוח הקרבה ואומץ לב, התנדב לאצ"ל ונבק על קוממיות ישראל. במלחמות העצומות כמ"מ ובראשית שנות החמישים שימש כמ"פ הרם"ש ונלחם במסגרת פעולות התגמול נגד הירדנים המצריים. במבצע "קדש" היה בReLU טנקים בחטיבה 7 בקרב על הסכר, שהapk לקרב מופת בתולדות חיל השריון, בו זכה גם לעיטור העוז, והפלוגה עליה פיקד זכתה בצל"ש ייחודי מטעם מפקד גיסות השריון.

בספרו "מרכבות הפלדה" כותב בריל על תרומתו הייחודית של הkrav: "הקרב על הסכר היה הנדרב העיקרי במבצע קדש, אשר סיים את הויכוח בצה"ל על תפקידו ומעמדו של השריון והיה אחד הגורמים העיקריים לסלוק הלעג ואי-האמון בטנק, ששרר בצה"ל לפני המבצע".

כאשר יצא להולנד לשילוחים בשם צה"ל, עברת בריל את שמו לבר-כוכבא. הנער מגילbyte שרד על הטנק והטנקיסט כתב בר-כוכבא בספר מרכבות-הפלדה: "שם הרכב של ארבעה לוחמים אינו כה מוחץ כצוות הטנק שיש לו תותח, שני

אלוף משה בר-כוכבא (ReLU)

המודת האיש". כל חייו של בריל שזורים במסלול הקרים והניצחונות של צה"ל, ותרומתו לביטחונה של מדינת ישראל היא כל תכלית עולמו וחיה.

האלוף בר-כוכבא היה לא רק איש שטח מעולה אלא גם מפקד וקצין מטה מiomן, שdag לנתח את מהלכי הליהמה להעלות על הכרב את הלוחמים הנדרשים, לקרה העימות הבא. מורשת השריון של האלוף בר-כוכבא נשענת על ארבעה אדנים מרכזים: הטנק, הטנקיסט, יחידת השריון ורוח הלוחמים.

על הטנק והטנקיסט כתב בר-כוכבא בספר מרכבות-הפלדה: "שם הרכב של ארבעה לוחמים הגויים באירופה, את השם היהודי-בר-כוכבא. בריל ראה בבר-כוכבא - מנהיג המרד נגד הרומיים -

משה בר-כוכבא (בריל) כמח"ט "ברק" במסדר חטיבתי עם אלוף פיקוד הצפון ואלוף אברם (אלברט) מנדר

בעיקר התרשםנו מהחשיבות שייחסת לאדם, לנوعו, לאיש המילואים ואנשי הקבע, כמונו יkir בעל תחושת שליחות המהווה הבסיס האיתני להגשמת מטרות לאומיות".
השנה שילבנו את מوطיב הרעות – המרכז מבין מאפייני השירין – בעצרת הזיכרון השנתית. דע לך, "אבן הראשה" במבנה התפיסטי, שהמחיש את רעיון הרעות, היוויה מנהיגות ופועלך למפקד וברע. זו הוצאה באופן מושרים על-ידי פלוגה א' מגדוד 82 בטקס עצמו. ביריל, למדנו ואנו ממשיכים ללמידה מנק', איש פלהה, מפתח התורות וביקור מנשב הרוח, רוח הלחימה והאהווה. אני עד לאmittות הדברים, אני מוצאים בביריל ביחסות; ולראיה, אך אטמול ביקורת בגודל 82 של חטיבת 7 בשכם ושהוחנו אודותיך ועם פלוגה א' הנוכחת. ולסיום שיר שתוכנו קולע לאופיו של בריל – איש פלהה ורצון עז עם נש ורישה של תומך ברע.

מצאנוך נותן דוגמה אישית בעלת עוצמה בלתי מותנית של מסירות, עוז ונחישות. מנק – הלוחם העז שביתחונה של המדינה היה חרוט בתודעה ובגוף – למדנו מהם מחץ, הלם והכרעה. אתה קבעת שאין מתנים ומאלצים ביצוע משימות גם בתנאים הקשים. אתה הסתפקת בהכרחי בלבד – מטרה וווח הלחמים. לימודנו כה רבות ובכל הרמות. הייתה מבחן הראשונים שאיגד וככתב, הגה ואימן עוצבות ברמה המרכזית. לא שקטת אחריו מלחתת יום היפורים עד אשר התעצב צה"ל למסגרות ארגוניות ומבצעיות על-פי פרי תכנונך. פועלך זה מייד על ייחוך למציא ורואה לטווח ארון.

ano זוכרים את הרצאותיך בקורס המכ"טים וסיכון התרגילים. התגלית כאיש עם עוצמה ומניגות. תמיד הופעת עם משנה סדרה ועקביות הנשענת על תיוכון מקצועיים והגוניים, אך

אלוף משה בריל ז"ל – שגריד של שוחה אונסית

באתי לכאן בשם חיל השירותו ולחמייו, רעה, כאן ואתנו נמצאים השגירים של עוצמה אונסית שטיפחת האלוף בריל, בר כוכבא. זוכך הוא תשתיית מוחשית נשמתה השואבת את חיותו ממפעל האדריך בשוריון, בצבא באזרחות. על-פי בחירה, ולא מותך הורה, נלמדים הקróבות וסיכון המושלמים אודותם בbatis הספר הצבאים שלנו וביחסות הקרבויות. הנעור מחשף איקות למידה שיש בה רוח וערבים ואך טבי שאלך מצאה. עברנו סימנת שליחות. סימנת מושג זה כערך עליון ולא היה דומה לך בהפנמת עורך האדם מכפיל עוצמה בשיקולים המבצעיים. קבעת שקץין הוא שליח ומעצם כך כוחו למותנה. בכל פעולה וקרב

שירת האומץ (ר. קיפליגר)

ופשט הוא החוק ואיתן מברזל: תודה לך בשם
עמיתי השרוינאים. אנו אוהבים אותך, ובך ולא
אצל רבים מתקיים הכל והיחס מעריצים וגם
מערכיים.

ברעות שרוינאים,
אבייגדור קלין, תא"ל
קצין השריון הראשי

והוא חוק עולמים לנשלה ולמושל
ופשט הוא החוק ואיתן מברזל:
החליט כי תחול - רצונך או מושל!
עליך אז יון חוק איתן מברזל.

מלחמות החיים לא תמיד מבקשות
את האיש החזק וכתפיו הנוקשות.
אם יתميد, אז תמיד ינצח בכל
רק אותו האדם החושב כי יכול.

אם תהשוב כי טיפול, כבר נפלת!
אם תחיה בily היסוס וניצלה,
אם תרצה לנצח אך תאמר לא אוכל
הן ברור שבחרת بكل שבלך.

אם תאמר כי תאבד, הן תאבד בודאי,
כי כל איש בעולם התוטס, החוי
הרצחה להגעה לתרועת ניצחון,
לא יגיע אליה בily תרועת הרצון.

אלוף משה בר-כוכבא (בריל)

הראשונה של מפקדי השדה, נחשב לאחד הלוחמים
הנעזים בצה"ל, תמיד בכו הראשון, בהعزתו ותוק
התירה קדימה.

בצה"ל נחשב לקצין הדוחף קדימה לא רק בעיתות
קרב אלא גם בתפקידים אימון, התכננות ובניין
הכוח.

כתב עשרות מאמרם מקטיעים והחל בשחוור
קרבות בהם השתתף ובהפתק ללחמים מהם, וכן
בהעלאת רעיונות חדשים בתחום מבנה וארגון
ותורות שונים, לרבות הצעה לנסה חדש את
"עקרונות המלחמה" של צה"ל, שלא נבחנו מאז
שהוולו על הכתב לפני שנים רבות. במאמרם אלה
הביע את רעיוןותו הייחודיים תוך שימוש דגש
לנושאים חדשניים שיידרשו לצה"ל במלחמות
העתידיות.

הגישה אליו הייתה גישה בלתי אמצעית, פתוחה
לשיחות עם אנשי, מעודד דינונים חופשיים, דוגל
בדוגמת אישית ותמיד עם אנשייו בשדה. ידוע כבעל
עקרונות, עטור ניסיון ו עבר קרבי מפואר. איש
שריון בכל רמה"ב אבירו, תקף וסמכוויות עם זאת
שקל ומחושב בעת קרב. הוא נמנה על המפקדים
שפיקודו הילכו אחריו באש ובמים בכל מלחמות
ישראל.

משה היה בעל רעיונות עצאים ארגוניים ומבצעיים
מקוריים, שלא תמיד הובנו בראשו, אך
לרוב ובמשך הזמן, ולאחר התפתחות האירועים
באזור, הוכחו כחوابים ומהותיים. במפגשי פיקוד
ובධיניו הסగל הבכיר היצה"לי לא חשש להביע
באומץ בابت דעתו, למרות היותם שונים
ומנוגדים ליעות הממסד המרכזי. ידוע כמפקד
הdonegal באימונים קשים וסודים ייחודיים
אהוב ונערץ על ידי פיקודיו אהבה של ממש.

משה פרסם ספר בשם "מרכזות הפלדה" העוסק
בתורת לחימה בALKI מלחמות. משה שירת 45
שנה, לחם בכל מלחמות ישראל, השחרר בשנת
1990 ויהי מנכ"ל רכבת ישראל עד יום מותו. נפטר
ביום כ"ג במרחשון תשנ"ג, 19 בנובמבר 1992.

במלחמת ים היפררים, במשמו כגן מפקד אוגדה
בצפון, פיקד על כוח שרוין חטיבתי בקרבות
הבלימה, ובתקיפות הנגד. בהתקומות האוגדה
לدمשך פיקד על קרב שרוין, ארגן והקים מחדש את קורסי
והוכחות הסוריים, ארגן והקים מחדש את קורסי
המג"דים והמח"טים לאחר המלחמה ועל בסיס
לקחו.

תיקו כדי שירתו הצבאי עסק רווחת במקומן וארגנו
של עוצבות שרוין חדשות בסדריו ובAMILאים. הקמת
אווגדת לנדר בפיקוד הצפון, לדוגמה, שנה ויתר
מודקס מהתכונן היצה"לי, היה גורם חשוב בבלימת
הפלהה הסורית ובהבטחת גיוסותיהם במלחמות ים
היפררים ב-1973.

ב-1976 התמנה לסגן מפקד גיוסות השריון ועסק
בעיצוב תורת הלחימה של השריון ובתוכנום
וניהולם של תרגילים גיסיים, הראושונים בצה"ל.
ב-1979 נתמנה למפקד גיס מושוריין ובו עסוק
באיום ופיתוח תורת הפעלה מבצעית של עוצבות
גודלות. בפברואר 1982 התמנה למפקד גיוסות
השריון.

במלחמת של"ג פיקד על גיס מושוריין אשר הגן על
רמת הגולן. מחודש يول 1982 פיקד על הגיס
המושוריין הסדיר בזירה המורחית של לבנון כאשר
הכוחות מבצעים פעולות לחימה נגד הסורים
והמחבלים, ובמסגרת מבצע טר"מ מושדים בקרב
- 65 טנקים סוריים ופוגעים גם ברכז ארטיליריה,
מפקדות, מוצבים ורכיבי מלחמים. היה זה המבצע
משמעותי לשיקום כוורת ההרעה הישראלית.

באוקטובר 1983 מונה לאלו"ף פיקוד הדרום
ובמסגרתו תכנן וייל את התרגיל היצה"לי הראשון
הגדול ביותר: "ראשית חוכמה" ואך עסוק בהפקת
לקחו. בהמשך מונה לעוזר הرمטכ"ל לנושא ללחמי
מלחמות. בתפקיד זה המשיך בתכנון וניהול תרגלים
מבצעיים. בתפקיד זה המשיך בתכנון וניהול תרגלים
מבצעיים. בתפקיד סגן מפקד אוגדה בפיקוד
המרכז-הגולן. בוגר פיקוד הצפון האלוף מוטה גור. על הישגיה
המבצעיים. בתפקיד סגן מפקד אוגדה בפיקוד
המרכז-הגולן. וביניהם תרגיל דו-צדדי אש אוגדתי עם גיוסות
ועם גיוסות, וביניהם תרגיל אש אוגדתי עם גיוסות

משה נולד בשנת 1930 בגליציה שבפולין ועלה
לאירז' ב-1942. הציגו לאצ"ל ועבר לשורות
צה"ל עם הקמתו. בוגר המכינה הבין-זרועית
לפיקוד ולמטה (פו"ם), בעל תואר תרומות ניצחון.
밀א שירות ארוכה של תפקידים בתפקידים הפקיד
המבצעיים, המטה וההדרכה, בעיקר בגיסות
השריון.

בנוסף לכך, בהיותו מ"פ חרמ"ש ביצע פעולות גמול
בגורות מצרים וירדן, היה מ"מ סיור, מ"פ טנקים,
קצין מבצעים, הדריכה ואג"ם של גיוסות השריון,
מפקד קורס קציני שרוין, מדריך במכינה הבין-
זרועית לפיקוד ולמטה, מ"ט טנקים, מפקד אוגדה
מושוריינית ומפקד קורס מג"דים ומ"טים בין-
חילים, מהראושונים בצה"ל.
במבצע קדש' לחם כמ"פ טנקים בחטיבה 7, ועל
הצטיינו בקרב על הסכר (סכר הרואיפה שבסייעי),
שההפק שזכה מופת בחיל השריון, זכה בצל"ש
הרמטכ"ל שהפרק אחר-כך לעתיר העוז. נסף על
כך זכות פלוגת הטנקים שביבקו, על הצעיריה
בקרב, בציון לשבח יחידית מטעם מפקד גיוסות
השריון.

במלחמת ששת-הימים פיקד על חטיבת שריון
שהלחמה באחד הקרבות הקשים וגברה על עוצבת
שריון מועלה בצבא הירדני וחטיבת ח"ר סדרה
בקרבות עמק דותן, גיאן, קבביה וגשר אדרם (דמיה),
בן השותף בפריצה לרמת-הגולן בזירת ניסאס-
מסעדה. בגין נפצע אך סרב להתפנות עד לאחר
כיבוש רמת-הגולן.

לאחר המלחמה פיקד על חטיבת "ברק", עוצבה
משוריינית דידיה, בפועלות גמול ותחקרים-אש
באזור הצפון. החטיבה בפיקודו צוינה לשבח על-
ידי אלוף פיקוד הצפון האלוף מוטה גור. על הישגיה
המבצעיים. בתפקיד סגן מפקד אוגדה בפיקוד
המרכז-הגולן. רצף של תרגילים אוגדיים שלדים
ועם גיוסות, וביניהם תרגיל תרגיל דו-צדדי אש אוגדתי עם גיוסות

צאל"פ - צוות, מחלה, גחלקה, פירות במלחמה הגדולה

שוחר ובעז (ראה כתבה " אנחנו מרדומח" בגיליון 60), סיימו כעט ארבעה וחודשי צמ"פ. אנחנו ממשיכים ללוות אותם והפעם עם הטנקים והפורות של רמת הגולן, בפרק צמ"פ. הם עברו טשט, "בחן צוות" וקיבלו את ה"צפרגול" הנכספ - את השוריינה. עכשו הם וב"טם, שריוןאים מוסמכיםצד וכדין. משוה בתווי הפנים הנעריס קיבל קו של אחידות, גם האגואה תפסה מקום. הכתפיים הפכו להיות רחבות יותר. משוה בעיניהם הפך להיות רציני ומשמעותית יותר והידיים מחושפסות מהאגוז ומלחילות ארכויים של טיפול בענקים.

שולמית ספר-נבו

הוא קובע ועיניו מבrikות. "אם הטנק לא עובד או מתקלקל, מחליפים לנו את הטנק זהה והוא מבוגן תמיד מעצבן. אתה משקיע בטנק שלא אחר כך הוא עובר לידיים אחרות". אין ספק שהחומר לא רק מאוחה אלא גם קנא...
בעז: "אני לא יודע אם הימי מזוהה את הטנק שלו. אולי לפי הפתיחה של הסדן, יש כלשה שוננתחים בקולות ויש בעיתיותים יותר. ברור שמהפתחים שרים איש לטנק שלו, אבל בעקרון אנו אמורים לתפקיד בכל טנק".

באו נדבר על הלילה הראשון בטנק. עומר: "אני לא ישוני חצי לילה. ניסיתי למצוא מצב שיהירה לי נוח. כיוון שאנו קטן וקומפקטי, הסתדרתי בסוף וחזרתי למצב הראשון שהייתי בו".
בעז: "אפשר לשון או על הטנק, או בתוכו. אני ישנתי על הטנק, כי בຕוך התא לא היה לי נוח. אין מה לעשות בסוף ישנים. שמתי כל מני דברים, כי בכל זאת זה ברזל. ובונס בבקרים קמים עם גליגים קבועות".

"יאז מגיע החורף", ממשיך עומר לספר: "התחיל לדרת מבול. בוץ וטנקים זה לא נחמד. קשה מאד לטפל בהם. זה סיוט וגוף מצב הרוח קשה. כדי להרים לנגה שלנו את המורל, הפלנו אותו לתוך שלוליות. פתאום גם גליינו שפירות זה חיות מאד אכזריות. אחרי שסדרנו את הכל על הקruk והלכנו לישון בטנקים, הפרות נגעו הפילו והפכו את כל הדברים, אחר-כך הן חירבנו על הכל והן עוד מתרחשות בשוליות זהה מסריה. כל הזמן הינו מבריחים את הפרות. גם כשהיינו בשטח אש, כל הזמן היו שם פרות ואפשר היה לירוט, או לנסוע, עד שהן לא זו מושם. הן לא פורחות מהטנקים, עד שאתה מתקרב אליהן".
אז זה בעצם צמ"פ? צוות, מחלה ופלוגת פרות. ואחרי שהבנתית את עניין ה'תגידי' מה זה אומר? "צוות, מחלה?"?

עומר היה תותחן בצוות המ"מ. בזע טען קשר בצוות המ"פ. שניהם שכחו איך החגים נראים בבית, הם בילו יום ולילה עם הטנקים ולמדו איך אירעבנה אונשים, שלא ממש מכירים זה את זה, עושים ויבוש אמיתי. זו הייתה פגישה עיורית בין הארבעה: תותחן, טען-קשה, נהג ומפקד הטנק ובעצם גם הטנק עצמו. הם עשו ביחיד ארבעה חדשניים, ארוכים, עברו חורף ברמות הגולן, אבט"ש, אימונים, תרגולות וגם הקפצות. הם אהבו ונסנו את הטנק שלהם, לא יכלו איתו ולא יכלו בלעדיו. הם למדו להכיר אחד את השני, לסביר זה את זה, להסתדר זה עם זה ובסופו של דבר להרבב איש את רעה. מהר מאד הם למדו שעבודת צוות כאן, היא התנאי הכי חשוב להצלחה.
זו לא הייתה בדיק דירה של ארבעה חברים, ככל זאת כל אחד חדר משלו, אך בכל זאת כל אחד מהם מצא את הפינה שלו. עומר תלה את "התמונות שלו" (הארוי פוטר) ושיפץ דברים שהיה לו נוח. בזע תלה בטנק שלו מצלבי אבטחה, כדי שהטנק יהיה מוכן כמה שייתר מהר לתזוזה.

אם היו עוצמים לך את העיניים, הייתה מזוהה את הטנק שלך? עומר: "בטח! הוא נקי יותר. אני מכיר את הריח של הטנק שלו. יש לו ריח מיוחד. (אנחנו לא נשאל אותו, באיזה אפטר שייב הטנק שלו משתחמש...) חוץ מזה אני יותר רגish לבקרים שלו. בטנק אחר זה כמו לנוהג על מכונית אחרת. אני הימי מזוהה את הטנק שלו בזודאות".

לא יכול את מנוטת הקרב שלהם, כי/non היוות יוות. אבא של חגי סייר, כי בסוף הצמ"פ שלו הקפיצו אותו למלחמה ואז כל אחד מאנטו השב מה היה קורה, אם זה היה קורה לנו. הוא אמר: שחייו להם הרבה תקלות, מאלה שלמדו עליהם: הצורך שלם נתקע והנוגה הסטובב והם עברו למצב של "ירוי וחלים", ורק על-ידי הדזה הזחלים התו陶ה התכוון למטרות. כל זה התאפשר, רק בזכות עבדות הצותה שהייתה בינויהם.

הטען **קשר** **הו** **היחידי** **שרואה** **את** **השיטה** **בעין.**
בגע, האם אתה יכול להעיר למקפק על פקודה כזאת

או אחרית בעת הנגיה?
בעז: "כן. בודאי. אם אני רואה משאנו אני אומר. חוץ מזה, לפחות המפקד אומר לי לנווט, כאשר הוא עסוק בבדרין, או הנהיות של אנשי הצותה, או כאשר מצד של רואים טוב יותר."

ומה יש לכם לאמור על המת"קם שלכם?
עומר: "לי היה מת"קם שמאידך אהבתני. פעם בראשונה שהיינו בשטח עם הטנק, למשך שבועיים, הוא עודד אותנו והביא לנו קפה. הוא אמר לנו שייתור חשוב מליישון זה החוויות המצחמ"פ. היו ימים שהיינו מודעים בטנק זה כי. כל המסתבי - הטיפולים

יעיפים והמת"קם שלנו שמר כל הזמן על המורל. הבנו גיטרה והתחלו לנגן. היה לנו מזל. אנחנו נמצאים הרבה שעות ביחד במסלול קשה. כשיש הפסקה, זה מה שאתה מביא לאכול וזה כשאתה פוגע במטרה, המפקד אומר כל הבבורה. אתה עדין קורא לו המ"מ, אבל ההרגשה שלך היא שגם הוא רוצה כבר שתהיה שבירת דיסטנס. אנחנו אכלנו מנות קרב וקצת ממתקים ונביא דברים שאפשר לבשל. אז היה לנו תא אוכל עם קופסאות שמורים שונות".

ומי היה השף? המפקד?
עומר: "א. הוא הצעיר לאורחות. הוא נתן לנו להיות ביחד ולהזכיר את האורחות והוא הילך בזמן הזה לשיבת מת"קם". ואז הם מגלים כי המנה שהייתה הפסיכיאטית דה-לה-טנק, היא קורונפלקס עם החלב. "ותאומני לנו שבתנאים שהיינו זה היה מעדרן", הוא אומר ומסביר: "הבעיה היא שאין כמעט הפסיקות, אין זמן, כי גם במעט

התפקידים. כל הצוות חייב להיות מחובר אחד לשני ולכך צריכים להתאים את עצם. כל השאייפה של הצמ"פ זה הבוחן צוות. יש תרגולת "מפקד פצוע", תותחן מחליף מפקד, מכון את הטנק, תופס פיקוד ויש תרגולת "נהג פצוע". בכל התרגולות אתה צריך להגיע למצב בו אתה יכול להחליף את כל אחד מאנשי הצוות ומכוון כן לתפקיד בכל מיני מצבים כמו שריפה, פגעה וכו'. יש תרגולות שעושים כל כך הרבה פעמים, עד שזה הפוך להיות אוטומטי. הדש הוא על הצוות. לומדים איך לפעול בתוך הצוות בצוותה הכי טוב והכי עיליה, שתיתן את התפקיד הכי טוב והכי מהירה מהטנק. הטנק של כולם! אנחנו בוטחים בעת יותר בטנק. יודעים איך לתפעל אותו טוב יותר, מודעים ליכולות המדרימות שלו. לעשות מSELולים בטנק זה כי. כל המסתבי - הטיפולים

- זה נמאס".

או עשוו אחריו כל הצמ"פ והבוחן צוות אפשר
כבר להודיע לכם את היל'?"
כן! עונים שניהם נחרצוט.

עומר, שמעתי שקיבלת תותחן מצטיין פלוגתי.
מה זה אומר?
עומר: "זה לאו דווקא לפי הפגיעות. זה שליטה בתא שלך ולדעתה להבין את החומר".

בעז: אל תצטנע. פגעת הכי טוב בפלוגה. היחידי שהוא שמייצב התחמי. הימיי מקבל אותו בשמהה כתותחן בצוות של".

עומר, מה שלום אבא שלך, התותחן במיל?
עומר: "אבא שלבי בא והפתיע את כולם, במקום של חגי, שהוא נהג טנק ווגם הבן שלו עת נגה טנק. שני האבות הגיעו ביום החינוך של הפלוגה, בסוף הבוחן ואהם העבירים לנו מורשת קרב, על הקרב בעמך הباء. הם סייפו כל מיני סיפורים ובעיקר השלימו אחד את השני, כל אחד מהחייב שלו וכך את התמונה הכלולית. הם בעצם הכוiron, רק אחרי הקרב. היה איזה קטע שם סיפורו, איך שריוני. הפרק של המקצועות הוא כמו התיאוריה ובצמ"פ עושים את הטעטה. כל מסלולי הלמידה נועד לכך שתudy

בעז: "צמ"פ זה אומר שביעות שטה. טנק, כדי שיפעל צורך לעשות הרבה דברים. עושים אליו מסלולי הדמיה. עוברים את כל כל הנשק, דרכיו להחמה. אם תהיה מלחמה שנודע מה עמד במבנהו, יהיה מוכנים. לומדים איזה טנקים עמודים מולם, איך הילחם, איך להילחם בצוות הכי נכהונה ואיך לנצל. אחר-כך לומדים טיפול בשחיה - טיפול בניינים. בודקים שהכל בסדר, מחדשים את מה שצרך. בסוף היום יש טיפול לאחר תנועה. את זה מבינים רק בצמ"פ, כמה זה חשוב לטפל בטנק. וזה גם הכי מעצבן, כי זה בלילה, ואתה כבר מאד עייף. אבל לא הולכים לשון לפני שהטנקים מוכנים ללחימה. הטנק זה הדבר הכי חשוב. אתה מבין את המשמעות, אז אתה מוצא את עצם מחליף מSELול, דופק על חול (להחליף חוליות), בשתיים שלוש בלילה, כאשר אתה צריך לקום בשבוקר. אנחנו גם נמצאים ברמת הגולן ותופסים כוננות. בתכליס, אם צריך אנחנו מסיעים גם בהגנה על רמה"ג. היו לנו כבר תיכף על התחלה מספר הקפות אמתיות. אני התענוגתי כל הזמן בזירה. שאלתי ולמדתי. עשינו אני מכיר את רמת הגולן יותר טוב, את היישובים והכבישים ואפלו את עם הרגעים יפהפיים, אבל הטנקים דורסים כל מה שניקורה בדרכם, אפילו אבניהם".

איך הוגשתם בהקפה הדרונה?
בעז: "אחד מהחברה שלנו, נהג, קיבל הודהה על הקפה, הוא היה צריך להקפיץ את כולם, במקומות זה רק הוא קפץ ואנחנו חזרנו לשון, עד שהמפקד שלנו הגיע והעיר את כולנו. היה בלגן והיה כי. הרגשנו שסוף סוף אנחנו עושים משהו. עד אז כל הזמן, חדש וחיצי, היו מסדרים ומנקים את הטנק. בהקפות הבאות כבר התרשםנו פהות".

ובאו נדבו קצת על הבוחן צוות.
עומר: "זה הבוחן שבעצם מסמיך אותו להיות שריוני. הפרק של המקצועות הוא כמו התיאוריה ובצמ"פ עושים את הטעטה. כל מסלולי הלמידה נועד לכך שתudy

לעשות את כל

נוור ואות הטענגייסט

זה המקצוע של תמייד".
או אני מבינה ש"פעם תותחן תמיד תותחן", גם בשמיון, זה לכל הזמן ואפשר להגיד את זה על כל מקצועות הטנק? או איך מין מ"קים אתם תהיה? "הכי טובים". הם עונים בחיקון קורן ואני מאמין בהם.

עומר ובזע שיהיה לכם בהצלחה בקורס מ"קם.
ווגע! לפני שאתם הולכים תשכמו לי' כתבת את הצמ"פ שלכם.

עומר ובזע כתובים:
כל שריון ציריך קם שמה ומואשר בבורק. מפקדו הפ"מnik אומר לו:
יא ציריך, תתחילה לעשות טל"ת, טא"ת, טפ"ש טפ"ח, תגב"ש, כב"ש ואל תשכח להיזהר מכל הנת'בים.
כל שריון סטן שטומע מילים אלו נהיה מיד שבו", אז, עולה לטנק מהחפש"ן ומכתת"ה, וברגע המפתח מול הסורים כשלום לא פועל, והוא לא ירה, חומוס הוא יצא".

**ולאלה שרצוים למשיך להיות בעניינים,
בלקסיקון של הצמ"פניקים, אז אנחנו פותחים
את המילון:**

הפש"ן – חיל פשוט
ט"א"ת – טיפול אחרית תנועה
טל"ת – טיפול לפני תנועה
טפ"ח – טיפול חדשני
טפ"ש – טיפול שבועי
יצאת חומוס – יצאת דפק (יג.)
כסת"ח – כסוי תחת
כב"ש – כיבוי שריפות
נת"ב – נק' תורפה בטיחותית
סטלון – עצמן ומעופף
שבו"ז – מילה מרכזית בצמ"פ
תגב"ש – תגבור ישובים

האם התנהוגות של המט"קים שלכם, היא איזה שהוא ספן בשביבכם?
עומר: "ברור. יש ככל שאתה רוצה להיות כמויהם, ויש ככל שלא".
בעז: "מאחר ורציתי כל הזמן להיות מפקד, אני התבוננתי כל הזמן במפקדים ובchnerתי אותם".

מה זה אומר להיות מט"ק טוב?
עומר: "לסתוכל על עצך فهو. לחשוב מה חשובים אלה שמסתכנים עלי. לא להיות מוקבע בדעה שלך. להיות מוכן לדברים בלתי צפויים".
בעז: "ל להיות קשור לצוות שלך, להיות גמיש. תמיד לחשוב שלושה צעדים קדימה. לדאוג לטנק שלך ברמה שדריך, במידת המדריקות. אין גבולות כמה אפשר לטפל בטנק, זה כמעט בלי סוף. צריך לדעת עלויות אבחנה בין עיקר לטפל. והגישות לצוות המ מקצועי והבטיחות חשיבות מאד".

מה עם קורס קצינים, האם זה בתוכנית?
עומר: "אולי זה קצת מוקדם. קודם כל להיות מט"קים בשיטה".
בעז: "כן. ל להיות מט"קים. לא לצאת ישר לקצונה. לראות אם אתה אוהב את זה. אם אתה מט"ק בשיטחים ארבעה חודשים, היה הכל".

לא יהיה עכשווי להיפרד מהמקצוע הפי הכי?
בעז: היה קשה לי להיפרד מהמקצוע שלי. המט"ק שלו היה תותחן. הוא ישב עם התותחן רוב הזמן ולימד אותו מהניסיו שלו וגם את השיטות שלו. גם אנחנו נהיה מושפעים מהמקצועות שלנו."
עומר: "זה מאד קשה לדעת שאתה לא הולך יותר לירוט בתותחן. אבל אם התותחן שלך פוגע, זה עושה לך טוב. כל מט"ק מושפע מהמקצוע שלו. הוא נותן יותר יוטר דגש בצוות עלבל אותו מקצוע שלו. המט"ק שלי היה טען-קשר, אז יש לו שפה משותפת עם הטען-קשר. אבל מעשה המט"ק צריך לשבת הרבה יותר עם התותחן, להיות פסיקולוג שלך, להסביר לו ולנתה אליו למה הוא לא פוגע במטריה. אני גדלתי והתבגרתי בתורה תותחן. אולי

ההפסקות צריכים לדבר על מה שעשו, למדוו, או לעשות טיפולים בטנק.
בעז: לא כל המפקדים הם אלה. יש ככל שמאיד מחמרים והם מאד מקצועיים ורך העבודה החשובה להם. במקרה זה לא מתחפתה אוירית צוות. אם יש כימיה עם המפקד, הכוח מתפקיד הרבה יותר טוב. הכימיה צריכה להיות גם עם המפקד, כי הוא חלק מהছותות".

מה זו החולצה הזה שאתם מחזיקים?
זו חולצת האבולוציה של הצמ"פ שלנו. היא מתחלילה בציור של קוֹפֶּה, שהופיע לחיל שריון ואחר-כך למנקה עם עגלת ניקיון. היו לנו בגודן קורסי מ"פים והשיריות. אז ממש שבועיים הרגשנו תיאלדיים, רומנים ומנקות רוסיות. עצרו לנו את הלו"ז והינו עובדי גינון ונקיון. למלعلاה בחולצה יש גם טנק שיורה ופוגע ורואים פטריות עשן וכותב: "מחוזור נוב' 01 – מחוזור מעיל ממעבר (למטרה)".

איך הייתה שבירת הדיסטנס עם המפקדים?
זה התחיל לשלוני. קודם כל היה מסע סיום ואז הכננו לוונה-גלא והתחלנו לקרוא להם

בשמות. בערב ישבנו במעגל וקוראים זהה "ערב זיקית בוֹץ". המפקדים הכנינו הצגות קטנות וירדו על האנשים בפלוגה. אנחנו הכננו חיקויים עליהם, וכל מני "ציאות" ומשפטים מפתח שלהם".

מה עכשיים?
"יצאים לקורס מט"קים ביום ואישון", אומרים שניהם בחיקון מלא גאווה.
איך הרגשוהם שלכם לקראת הציגאה לקורס מט"קים?
בעז: "אמין شيיה כי. יצאת מהליהות חיל. אתה כבר לא מסומן בחיל שאינו יכול להשפיע ושהדעה שלך לא קובעת. אני שונאן את זה. אני מאמין שאני באמת יכול לתודום, לעבד עם צוות ולטפח אותן".

בעם במרקע נס צבאי

תותחנות טנקיים - מודדים אותו בזהב

רשות טלי מלכה

הבדלים בטכניות ובתרגולות, למעט במצבים בהם המודרכת מאפשרת ידי מהיר ומדויק יותר באופן משמעוותי, במיוחד ידי בתנועה וידי למטרה נעה אשר מאפשרת ידי מדויק יותר (במערכת מורכבת סימן 3 בז' ומג' 6ב' גל⁽¹⁾).

הכשרה מחוקצת לתוכנות

תורת התומחנות נלמדת בบทי הספר בחיל השריון
לעומק כבר בשלב המ鏘וטה⁽²⁾. מאותו שלב
העיסוק והלמידה של תחום התומחנות רק
ומעתימים הולכים בכל שלבי ההכשרה ובמיוחד
בקורס קציני שריון ובקורס מפקדי הפלוגות (שלב
ההכנה החילית). אז יש צורך בסיסי דע' רחב
ויתר לכך שיויכל המפקד להכיר את מסגרתו לאימון
אייות ומצווח בכך שיגידר מدادים המבוססים על
יכולת אינטואיטיבית ואובייקטיבית. יתר על כן,
חשיבות יותר שהמפקד יוכל לבצע תחקיר הכלול
המשמעות מצב אמירותה ככל שאפשר, כדי שיוכן ליזוז
גראף שיפור של מסגרתו ובכך להעלות את הקשרות

למען הסר ספק, הלמידה איננה תיאורטיבית בלבד אלא בעיקר למידה מעשית שכן אנו בונים את המבצעית בתחום התתחנות.

והיא עוצמת האש ובבסיסה התותחה. בשנות התבעזות של השרוון (1956-1967) נרכשו טנקים חדשים ה"צנטוריונים" (טנק שוט) וה"פטונס" (טנק המלח). טנקים אלו הטרפו ל"שרמנים" הותיקים יותר. מאז מפתחת הטכנולוגיה בעדי ענק ותורמת משמעותית לכל אחת מתקנות הטנק וליכולות חיל השוריין. עוצמת האש נפתחת כתכונה העיקרית כאשר הכוונה היא להשמדת מקסימום מטרות במינימום זמן ותחמושת. עם קבלת הטנקים החדשניים האלה בשערו החירף הצורך בגיבוש תורה תותחנות יסודית ומתקדמת, ובמהלך שנות ה-60' הוחל בכתיבת ספר התותחנות הראשוני שהופץ בראשונה בסוף שנות ה-60'. לאור לקחי מלוחמות ששת הימים ויום הכיפורים, גובשה והוכנה מהדרה מעודכנת שהופצה בשנות 1979. מאז ועד לשנה האחרונה עבדנו בהש"ן כאשר מהדרות 1979 מנהה אותן. לאחרונה, לאור השינויים והשלדים השונים. המשמעותיים בערכות הטנק עודכן הספר שוב והופץ בימים אלה כמהדרה ארעית. תורה התותחנות מאפשרת עבודה אחידה ומקצועית בכל היחידות הן בסדיר והוא במילואים, לא נראתה כמעט

כבר בשנת 1948 בפרוץ מלחמת העצמאות עליה צורך דוחוף להקים כוח שריון עברי במהירות. אז היה זה "שריון" בעל אופי הגנתי מובהק – להגנן על התהווותם בדריכים. במלחמות העצמאות באהה לידי בטיוו לראשונה, למעשה, אחת מתוכנות הטנק כבפי שאנו מכירים היום – המיגון והשרידות. במבצע "דני" (12 ביולי 1948) עם חטיבה 8 בפיקודו של האלוף יצחק שדה הוכיחו ייעילותו של השריון בשטחים טופוגרפיים קשים בדרך כלל שהדורו ירושלים הנצורה והדרך המובילה אליה מלחץ הלגיון היהודי; כאן כבר אפשר היה להבחין בתוכנה שנייה של הטנק הניניות והתמרון.

בשנת 1956 במערכת קdash והופכים גיסות השריון לכוח ישתי, בעל יכולות הבעה והכרעה. כוחות השריון פרצו לתוך סיני וערכו קרבות קשים מודרומים למתחם אבו-עגילה. בקרבות אלה נקבעו מוצבי החזון של המתחם, דבר שתרם לכיתור האויב ולנסיגת כללית של הכוחות המצריים שהחזיקו בו. במבצע "קדש" הפך חיל-השרון ל"אגרוף המחץ" העיקרי של צה"ל בכוחות היישוב. כאן באה ליידי ביטוי התוכנה העיקרית המביאה להכרעה

דוח מעקב הוגה

תאריכים: 01/01/2002 - 26/11/2002, חטיבה 7

תאריך הובט	תאריך ווי	מספר כドומס	מספר סדרות	יתרונות
/08/2002 - /11/2002	/06/2002 - /10/2002			גדר א'
/09/2002 - /11/2002	/08/2002 - /11/2002			גדר ב'
/09/2002 - /10/2002	/01/2002 - /10/2002			תירטש
/08/02 - /11/02	/01/02 - /11/02			

שילוב הזרחות

מדוים להשוואה בין יחידות

- **פוטנציאלי ההישג** (חסם עליון) נקבע על ידי גורמים "חיצוניים" טכניים, כגון: סוג הטנק והמערכות שבו, סוג האימונן וכו'.
- המטרה בשיטה זו היא ליצור ממד השוואתי, פשוט ונוח לשימוש, אשר ינטרול את ההבדלים הניכרים בין היחידות בסוגי הטנקים והמערכות הנילווט, תנאי השטח, סוג האימון וכו'. מודדי היעילות בשיטה זו ישארו אותו המדרדים המקובלים בחישוב (כפי שפורסם לעיל). כל אחד מהמדדים פורק לשני מרכיבים:

■ מאיץ המצוי שהושקע (תרומות הייחידה נטו) נגור מוגרמים פנימיים בתוך הייחידה שאותם אנו מבקשים לאtor (מיומנות, מקצועיות וכו').

יקבע היישג מנורמל :
הישג מוחלט = **היישג מנורמל**
פוטנציאלי

כך אכן נוכל להשוות את הישגי הירי בין יחידות, נוכל להשוות בין מוגח 7 למרכבה סימן 3. להערכתי מדיידה כזו تعالה את המוטיבציה של היחידות לחזוק העיסוק בנושא התהוננות, להשיקת מאמץ באמון היחיד והגברת ההישג בגרף השיפור. להערכתה המעודכת, אמןנו, מפיצה על שגיאות באופן אוטומטי – אך התותחן והצווות قول, יכולם ליציר מצב שבו הם עצמים יפכו על השגיאות על-ידי הכננת הטנק באופן מקובל, יעלו את המקצועיות בהפעלת המערכת, בטכניקות ובתרגולות הירי, על-ידי חשיבה והכרת עצם, והכרת הטנק שאתו הם מפעילים. המפקד ישתפר במבנה תמונות מצב ובחטליה איך לণויל.

לסייעם, תותחנות הוא מקצוע אותו יש
ללמד ולתרגל ימים ולילות כי עוצמת
האיש ודינמה היא שחרירם בברב

הערות:

- טנקים בעלי מערכת ייצוג חשמלית.
 - שלב המאפשרות הינו שלב הבסיסי בהקשרו של הלוחם בח"ן בו הוא מוכשר למקցוע ספציפי כמו תותחן מל'ג' – מערכת לעיבוד נתונים גיאסית,
 - תותחן שמה המקורו.

זהו שמה המקורי:

ודוגמת טופס מא"ר). בנוסך ל飯店 היישgi היר'i, מאפשר המא"ר לאתר שגיאות בערכות בקרת האש אשר בטנקים ובתחמושת מסדרה מסוימת ומתקארין ייצור הגדוד, זאת על-ידי הפkt דז"ח סטטיטיסטי בחיקת תחמושת ו/או בחתקן יחידה. כיום, לפי הגדרת המדדים בחש", לא אפשרי להשותט סטטיטיסטי בין יחידות בעלות מערכות בקבק'ש שונות המתאמנות בסביבה שונה. אי לכך פיתחנו שיטה להשוואה לא רק של הנתונים הסטטיסטיים אלא גם יכולת לבדוק ממשקע ב בתחום התותחנות.

הכחשה בחיל השוריון כאשר הגדרת הלמידה היא המובילה: **שיפוד שיטתי ביכולת הביצוע**. נכון שלרגל האירועים בתקופה זו לא אפשר אימון מלא כפי שהוא מכירם מוחתקופה של לפני אינטיפאדת אל-אכזה. אך גם היום, באימון תוך כדי ללחמה, בין אם במסגרת המלאה ובין אם בצוותים בודדים במצב, הלמידה היא דרך המעשרה – ביצוע סדר פעולות של טכניקה קרבית או של כל מרכיב כישוריות הנדרש מהוצאות. האימון אף כולל תרגול בסימולטור תותחות נייד המגיע עד למאייר.

ירי פגוזים מהתווך הטנק מתבצע בשיטה של סדרת אש, ככלומר ירי מס' קורדים לעבר מטרה אחת כדי להשמיד אותה מהר יותר ובמודוק.

האינטראקטיבי - מדריך ללמידה

מאגר ירי תותחים הוקם בשנת 1978 כאשר המטרה לאסוף נתונים במאגר חיליל, או נIRON יותר גיסי, כדי לבחן תחקיקו, להפיק לקחים מڪצועיים, לאוטו בעיות ושגיאות במערכת ובתחמושת. מאז ועד היום פותח המא"ר והוא מאפשר יiams נייחות טטיטיסטי ברמה גבוהה מאוד של היישגי הירוי של כל מסגרת, מרמת הגודל ועד רמת החיל. אמונות המידה נקבעו לפי ההישגים הנדרשים: אחזו פגעה בסדרות, אחזו פגעה כדור ראשון, זמן עד לירוי כדורי ראשון, היישги ירי בתנועה, ביום ובלילה, ובperfetta בין סוגים המערכונות (ראה

טוראי אהרון (פואד) שסון ז"ל

לוחם חשיבה 7 בחת"ח

אל"ם צילה נימן, ר' יחידת איתן

שמיכות מגולותدم (ראה נספח 2 של החוקרם).

7. מהחקירה עולה העובדות הבאות:
א. פלוגה ד' בה שירות אהרון שסון, הגיעו לחולדה עם יתר הפלוגות והתקוננו למבצע בנ-נון א', קרבתו לא ללחמה אלא שימה כפלוגת רובה. ב מבצע בנ-נון ב' נפצע אהרון שסון קל מאד, פונה לבית החולים ביל"ז לטיפול, נראתה ללא רישום מסודר, מה שהפק אותו לנפקד ברישומי גדור 72. זהה גם הפעם האחרונה בה ביקר את אשתו רינה את עדותה האישית בפניהם לבג"ץ.

ב. במבצע בנ-נון ב' הי לפלוגה א' נפגעים ורבים מאוד ועל כן, עם חזרתו מחופשת המחללה, הוצב אהרון שסון ז'ל, בלבד שטסל (נagara בתאונת דרכים ב-1969 בדרכו לשורתAMILIAIM) לפלוגה א', שהייתה כוח מחלף לפלוגה ד' (פלוגה המקורית שלו) במשלט יונה 3, אחד המשלטים בין בית-גיא לאלה 4 שהיה בשליטת ובאחריות גדור 72.

ג. העד שטסל ז'ל נתן עדותו ב-1950-1951, בbag'ץ, לפיו הכיר וכר את אהרון שסון ז'ל, הוא תיאר אותו כגובה, וצדק, בעל קרחת ושתי שיני זהב בולטות מפיו, בן העדה הספרדית בגיל 35 לערך. שטסל מציין בעדותו כי גופתו של אהרון שסון נמצאה יומיים לאחר הקרב, בלבטו בגופה הקרחת ושיני הזהב. עוד מציין העד כי גופתו הועברה לבית הקברות בנען יחד עם יתר חללי המשלט.

בנס-צионаה ופה נולדה ביתה היחידה מרימות (כשם אימנו).

2. על פי עדויות שונות עסוק בסוריה בפעילות ציונית והעלאת יהודים לארץ, בארץ נראתה סחר בפיריות וירקות.

3. על פי המידע שנאסר חוויל אהרון שסון ז'ל לצה"ל ב-17 במאי 1948, שמו מופיע בראשיות המשימות הראשונות של חטיבת 7 גדור 72, פלוגה ד'.

4. על פי עדותו של שטסל, שחוויל באותו היום ולאותה הפלוגה, נלחם איתו אהרון שסון ז'ל, באותו הקרב ממנו נעד.

5. מסיבות שייפורטו להלן נרשם אהרון שסון

כנפקד ממחנה עין-שמר (5.7.48) ולאחר מכן כעריק (26.7.48) מחהstryot. למשפתו הגיעו שטסל

שםיעות שונות ולפיהן פיתחה תאוריה משלה כאילו נחשף כמרגל והוצא להורג על ידי כוחותינו.

ב-2 ביוני 1950 הגיעו אשתו רינה וג'ץ מסוג

"הביבאס קורפוס" נגד הרמטכ"ל, מפקד גדור המודיעין, מפקד המשטרת הצבאית, מפקד גדור

העלמין בנען וגופתו הועברה לבית הקברות הצבאי בנהלה-יצחק. החוקר הוכיח שהאלמוני בנחלה

יצחק, שעלה מabitato כתוב נפל ביום 9 ביוני 48 הוא הנעד אהרון שסון ז'ל.

דבר זה"ל מודיע: ביום ביקורה משלחת מאג' כ"א בצה"ל בראשות רמ"ח נפגעים ונציגי היחידה

לאיתור נעדרים אצל משפחת חלל זה אהרון שסון ז'ל, שנעד מלחמת העצמאות, ומסרה למשפחה על איתור מקום קבורתו.

אהרון שסון ז'ל נפל ביום 8 ביוני 1948 במלחמות העצמאות במשלטים שהגנו על דרך ברומרה.

אהרון שסון, בן 32 בנופלו, ליד סוריה, היה פעיל בהפעלה לארץ ישראל בתקופת המנדט, עלה עם אשתו ובטו בשנת 1947 והתיישב בנס-צионаה.

בפרק מלוחמת העצמאות התגיס בלחטיבה 7 נפצע באחד ממבצעיו בנ-נון באזר טרון ועם החלתו

חזר לשדה הקרב ושובץ במחילה שהגנה על ה포רים את דרך ברומרה. אחרי חקירה שנמשכה מספר שנים הצליח חוקר לאיתור נעדרים לפענה את סיפור העדרותו בהתקפה על המשלט שכינויו

היה לאה. 4. אהרון שסון נהרג וגופתו נטמנה כגוף אלמוני

בבית הקברות היזמי בנען. בשנת 1950 פונה בית

העלמין בנען וגופתו הועברה לבית הקברות הצבאי

בנהלה-יצחק. החוקר הוכיח שהאלמוני בנחלה

יצחק, שעלה מabitato כתוב נפל ביום 9 ביוני 48

הוא הנעד אהרון שסון ז'ל.

אהרון (פואד) שסון - פרשי חקירות איתן

1. אהרון (פואד) שסון ז'ל נולד ב-1916 בدمשך سوريا, נישא ב-1946 עם רינה ועלה לארץ עם אימו, מרימ, באותה שנה. בארץ התגורר, נראתה רק

מצתו של טוראי אהרון שושן ז"ל בבית העליין בנחלת יצחק.
העתק: תאריך הולצטו של טוראי שושן על מצתו שנגזר ויטופ'

הינו רואבן אופנהיים ז"ל שזוהה לא מכבר. על מבת האלמוני מצוין כי נפל בלטרון ב- 9.6.48. מכך ניתן עליה כי בקרבו זה טמן אהרון שושן ז"ל. פתרון התעלומה הביא גם לתיאורו שלו של אהרון שושן ז"ל ולעובדה כי בעקבות הראשונה תהיה לו מצבה צבאית ראייה (לא הוקמה כזו בחילket הנעדרים עד היום).

בקרב במשלט לאה 4 ונহרג באותו הקרב ב- 9 ביוני 1948. גופתו נמצאה יוממים לאחר הקרב, בסמוך למשלט יונה 3, זוהתה כנראה במקום אולס בתהילק העברתה לבית העליין בנען הפקה לגופת אלמוני. ב- 18 במאי 1950 פונה בית העליין בנען. שתי גופות אלמוניים הועברו לנחלת-יצחק, אחד מהם הזהב היוות ווראים כי מדובר בעקירה כירוגית).

ד. עדות זו توأمת מסמך שנמצא בתיק 419/50 – 2289 – מברק מהטיבה 7 למפקד גוד 72 בעין-שרם המתאר מצאת גופה במשלט יונה 3 בתאריך מוות משוער 9–10 ביוני 1948, הגוף עירומה, חושבים שהוא תימני. מתיאור הגוף עולה, בין היתר, העובדה כי לחיל קורת והשתי שניים בולטות חסרות (כנראה שימושו ערך את שניי הזבוביות ורואים כי מדובר בעקירה כירוגית).
ה. תיק 388/50/2289 בדוחות החללים של הגודדים 71–72 אשר שירתו במשלטי בית-סוסין מדובר על מצאת גופת אלמוני, בתיאור דומה, אשר נקבעה בבית העליין בנען כאלמוני ב- 13 ביוני 1948.

ו. מעדו של מנשה בן-ברוך, כפי שניתנה בגב'א, הוא היה ממונה על הרכבתה בגוד 7 (רישומת) ומציין כי אהרון שושן נהרג בודאות ב- 8 ביוני 1948 בבית-סוסין, אף-על-פי שלא ראה את גופתו.

ז. מבדיקתנו, האם בין חלי חטיבה 7 היו נעדרים נספחים ממוצא מזרחי, עליה כי מספר קטן מחללי החטיבה היה ממוצא מזרחי, אולם ככל זוה ונקבעו ואין לחטיבה נעדרים ממוצא מזרחי, למעט אהרון שושן ז"ל.

8. סיכום ומסקנות
ממכיל העדויות לעיל עולה כי אהרון שושן ז"ל, חור לגדוד לאחר פציעת קלה, צוות לפולוגה א' במקום לפולוגה המקורית ועקב בלבול ברישומות הפך לנפקד/עריק. למעשה נלחם אהרון שושן ז"ל

אהרון עלה לארץ בשנת 1946 עם אימו ואישתו, ועסק הרבה בפעילות ציונית – תחומי שבוי הולע בתוכנות החילוץ בחו"ל. נספה על כך היה שותף לפעלויות הביטחונית שמטרתה קנית נשך עבור היהודים בארץ. טקס צבאי זה, בנוכחות חיליל ומפקדי חטיבה 7, מהווה הבעת הערכה צנועה של צה"ל לפועלו של אהרון ז"ל שלחם בגבורה בקרבות על משלט "הילה 4" שם נפל. ממשיים עשו חיליל החטיבה ביום מרטשתה בקרבות תש"ח ב- 1948 בכלל ובקרב זה בפרט. דרך זה הבינו את תרומת לוחמי תש"ח, ואהרון בינויהם, לחיזוק ביטחון המדינה וביסוסה.

היה זכרו של אהרון שושן ברוך וצරור עמו בחטיבה 7 ובמרשתה.
אל"ם חלווי רודוי,
מח"ט 7

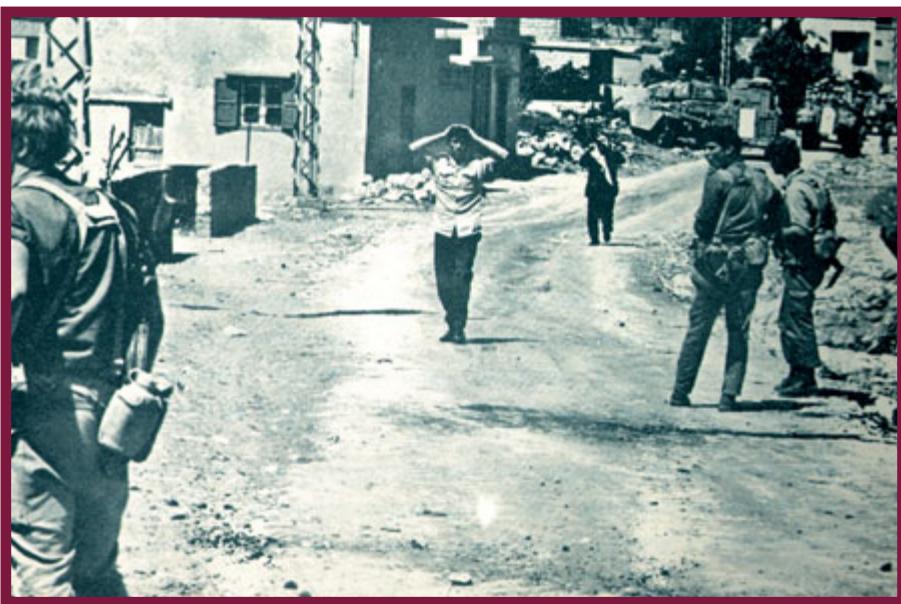
טוראי אהרון (פואד) שושן ז"ל
מאז נפל טוראי אהרון (פואד) שושן ז"ל לשירות בחטיבה 7 במלחמת העצמאות הוא היה בגדר חלל שמקומם קבועתו לא נודע. בפעילות מוצמת של היחידה לאיתור נעדרים הtgtלה לאחרונה קברו בחילקה הצבאית של בית העליין בגבעתיים. בטקס גילוי מצבה שהתקיים השנה בהשתתפות בני משפחה, חילילים ומפקדים מהטיבה 7, נשא דברים מפקד החטיבה אל"ם חלווי רודוי.

משפחה, חברים, מפקדים, חיילים יקרים, קהל נכבד, התכנסנו היום במעמד מרגש זה לטקס גילוי מצבה של חיל ג' 72 של חטיבה 7 במלחמת העצמאות – טוראי אהרון שושן ז"ל.

חובען "קלחת 4 חורchet"

בימים 16-17 בספטמבר 1970 פשטו כוחות פיקוד הצפון, במסגרת מבצע "קלחת 4 מורחבת", על ריכוזי מחבלים באמרכו דרום לבנון, בפעולה משולבת של כוחות שריון וחיל'ר ורכב על זחל"מים, בסיע ח"א, חה"ן וחח"ם. לפניהם, שהייתה העומקה ביותר לשטח לבנון עד אז, קדמה פעילות מחבלים ניכרת בגזרת דרום לבנון ובחו"ל. במבצע זה נפגעו כוחות צבא לבנון, מחבלים ומספ"ר אזרחים. האם השיג המבצע את מטרתו? האם היה בכך רמז למלחמה יומם הכיפורים שנה אחר כך? או האם יושמו ללחימה מלאה זו במלחמת הצפיה לנו עם החיזבאללה?

אל"ם (מיל') בני מיכלסון

השיטה

פשיטת ים משוריינת
ב-3 צירים בעוצמה של
2 גודוי טנקים, 2 גודוי
חרום"ש, 2 פלוגות חיל'ר
ובסיוע חה"ז, ארטילריה

וחיל האויר, שתבוצע כדלקמן:
בלייל 14-15 בספטמבר 72' יוחדרו 2 חסימות
רגוליות, כל אחת בעוצמה של פלוגה, כדי להחסם
את דרכי המחלבים הבורחים מאזור הפעולה.
בשחור 16 בספטמבר 72' יוחדרו 3 צוותי קרבי
משוריינים, כדלקמן:

■ צוות "אורן" עיקרי ומשני, בפיקוד המה"ט: כוח
"אורן עיקרי" (הכולל 2 פלוגות טנקים ו-2 פלוגות
חרום"ש, לכיבוש הכפרים עינתא ובינת-ג'בל
ולטיארום). כוח "אורן משני" (הכולל פלוגות טנקים
ו-2 פלוגות חרום"ש, לטיהור רמייש צומת צף-אל-
הוא ובית-היהון). כל כוח "אורן" - לטיהור כפרא
וג'יא.

■ צוות קרבי "ברק" (בפיקוד מח"ט "גולני") הכולל
פלוגות טנקים מוגברת ו-3 פלוגות חרום"ש, לטיהור
הכפרים מג'אל א-סלם, קבריה ותוולין.
■ צוות קרבי "גדעון" (בפיקוד סמ"ט "גולני")
הכולל פלוגות טנקים מוגברת ופלוגות חרום"ש,
לחבירה עם פלוגת החסימה שמיצפון לסלוקי.

בתוך הכפרים. באזור היו 3 ריכוזים עיקריים של
כוחות מחבלים: באזור עינתא - בנית-ג'בל - א-
טיריה כ-200 איש; באזור הסלוקי כ-250 איש;
באזור כפרא - מחרונה - ג'יאא כ-220 איש.
המחלבים היו מצודים בנשק נ"ט, שככל תול"רים
75 מ"מ ו-106 מ"מ, נשק תלול מסלול שככל
מרוגמות 120 מ"מ ו-82 מ"מ, מקלעים נ"מ תלת-
קניים ומטלי"מים.

התקינות

פיקוד הכוחן יישוט על ריכוזי מחבלים בדרכים
לבנון, מאזור ג'יאא במערב, עד אזור עדיסה,
קבריה ותוולין במזרח, לעבר הליטני. במהלך
הפשיטה יהרגו הכוחות המחלבים וישמיד את התשתיות
לפעילותם וכן יירוס בתים, תוך הימנעות מרבית
מהפגיעה כוחותינו ופגיעה באזרחים ובכבא
לבנון, כדי לשבש את פעילות המחלבים בגזרה
لتוקפה ממשכת. בתום המבצע יקיים הכוח
כוננות ליזום הצלחה לעבר יעדים עמוקים לבנון.

כתבה זו מבוססת על
תחקיר המבצע, אולם
בגלל גודש הפרטים
הבאנו רק חלקים ממנו
המבטאים את נתוני
המבצע ואופיו הלחימה
והאפקטים של כל האירועים.

הקרקע: גזרת הפעולה משתרעת על שטח הררי
במרכז דרום לבנון, מגבול ישראל שבין רכס מנרה
לבירנית וצפונה, לעבר ערוץ הליטני. ערוץ הליטני
הוא מכשול בלתי עביר, פרט לגשר עקיה וחדרלה,
המאפשר ניתוק הגזרה מכלל לבנון.

האייב: **ocab al-bunun** - בגזרת הפעולה נמצא חטיבת
חי"ר, פלוגות טנקים ו-3 סוללות ארטילריה
לבונניות. חטיבת הח"ר, שמפקדתה בביר א-
סלסל, הייתה פרוסה בכל הגזרה: בקו הגובל חנו
כחות (בד"כ כיתה ולפעמים מחלקה) בכפרים
ובמחסומי דרכים; על שני הערים העיקריים היו
ערוכות פלוגות חי"ר, במוצבים מחלקיים
מדורגים, לאורך הציר. פלוגות הטנקים פוצלה בין
כחות הח"ר.-CN היו 2 סוללות תותחיםBINONIIM
בגזרה הח"ר.-CN היו 2 סוללות תותחיםBINONIIM
בדרום לבנון שהיו 120 מ"מ. מחלקים -
בדרום לבנון היו כ-500-600 מחלבים שהשתליכו
לכ-10 ארגונים שונים (לא כולל המחלבים במחנות
פליטים באזור החור). המחלבים וביסיסיהם נמצאו

מראש הקרב

הפעולה מצחפון-מערב, בצדמת צף אל-הוּא (כו^ה) זה ועוד להציגר לאחד מכך לכוח "אגוז", שבבציר רשמי – בית-יהון.
בצמתה, שמדרום-מזהה לכפה, ההפצלו הכוחות לעיינטיא ולビינט-ג'בל. עיינטיא נסקרה על-ידי כוחות מג"ד י' ומג"ד ב', ובוינט-ג'בל נסקרה, במקביל, על-ידי כוח מג"ד ח' וחסימת סרן וראק.

שיהור עינטה

כח רס"ן בן-חנן נעל עבר מרנו עינטנא, בכביש פנימי, מדרום לצפון, כפי שקבע בתוכנו. במהלך הירושיקה בכפר, נשבה חיליל לבונוני שהשתתר במרוחק בית, נהוגה 3 מוחבלים שניסו להימלט ופוצצו 4 בתים, שבהם נמצא ציוד מלחבים.

כוח סרן בן-יוסף נכנס לחלקו הצפוני של הכפר, בכביש הראשי, המגע מדרום מזרחה לכפר. במהלך הטיהור בכפר, פוצץ הכוח 5 בתים ויצר חושד.

כח סא"ל מולה המשיך מערבה, בכביש המוליך לכנסיה לבינת-גבל, משם פנה צפונה לעידיו בעיינטא מכוון דרום-מערב. הכוח פוצץ 5 בתים

ומעודה לחסום באזרע עינתא עבר בינה-גבל, מזמזהה, עד למעבר הפונה לעינתא, לפני תחילת ייחורו הכהר.

* כוח מג"ד, סא"ל שמואל שחם (מולה), שככל
- 2 תנקים, 4 זהלי"ם וזהל"ם פינוי שימושו -
* יוניברג מושב גיינטא

* כוח סמג'ד ב', סון גידי בן-יוסף, כולל 4 טנקים,
7 חול"מים וחול"ם פינוי שימושיתו – טיהור צפון
עינטרא.

- * כוח מג"ח, רס"ן יצחק מרdecki, שככל 2 טנקים
- * 4-7 חול"מים ממשיכתו טיהור ביתן-ג'בל, בשלב הטיהור קיבל הכוח ת"פ את כוח החסימה של סדרון צבאי וראק (לח"כ כלל הכוח 4 טנקים ו-6 חול"מים).
- * כוח חסימה, הכול 2 טנקים וחול"ם, בפיקוד סגן ישראל אייגלברג, ממשיכתו – חסימת אזור

ארטילריה: בסיוו ישר 2 סוללות 155 מ"מ "מגד"ב ו' (8 קנים) וסוללה מוגמות 160 מ"מ (4 קנים) ביראון. כמו כן תקודם סוללת 175 מ"מ ברמת הנולן לטייע כללי לזרעה. ח"א: 4 מסוקי בל (2) חמושים ו-2 - לפינוי), 6 מסוקי סופר-פרלון, 3 מטוסי "דרור" - למתק"צים וס"יריא אוויר, מסוק באל חוף"ק מוטס. מסוקי קרב להנעה ולתקיפה - בכוננות, פעלולה פי פקודה. חוף"ק ח"א יתמקם ליד החוף"ק הפיקודי במושגב עם, וראש האויר, עם חוליה מביה"ס לצניחה, יתמקם במחניינים. **הנדסה:** פלוגת הנדסה, מביה"ד חה"ע, תפוזר בכוחות ובכוחות החילוץ, בפיקוד מפקד ההנדסה הפיקודי, תתמקם בבקעת קדש; הכוח יכלול 2 טנקים דחפור, 2 יעדים אופניים, 2 טנקים גישור (על מרכיב "פטון") ו-2 עולות חילוץ.

אזור רמת הגולן: במהלך ההתארגנות תחוגבר גורת רמת הגולן במפקדת חטיבת שריון 7 עם מפקדת גדרה, 3, פלוגות טנקיים ופלוגות "ברדלים". כן תחוגבר הרמה במפקדת דב' ד', 4, סוללות 155 מ"מ ו-2 סוללות 175 מ"מ (אחת מהן היא הסוללה שהובאה ברכליי).

פעילות אמונה – ח"א: בוגר מושא לתכנון זה, קיבל ח"א משימות אמונה ותקיפה מחוץ לאזור פעולה, בעיקר כנגד בסיסי מחבלים ב'פתחלנד', וביצוע גשרים על הליטני.

הביבליות

כוח אווון (המח"ט): הכוח בפיקוד המוח"ט ("אל אהרון פלד – פדרה") כלל: 3 פלוגות טנקים מוחט' "אורהון", 4 פלוגות חרמ"ש וכובות ע"ג זחל"מים מוחט' הצנחנים (אשר אותה מהן החלה בפעולה בריגל ונויידה אח"כ) ועוד פלוגה מגודז "אגוז" ע"ג זחל"מים, מוח' הנדסה מבה"ד חה"ז, חוקרי שבויים, טנק חילוץ, 2 טנקים גישור טנק דחפור (סחה"ב 106 ריל' רבב מפקח 27 גווני לוחמה)

הכו"ז דורות – החסימה הרגלית מצפון לעיינטא: הכוח בפיקודו של ס"ן דורון רוביין, מפקד בא"ח מ"כ'ים של חט' הצנחנים, הופקד על החסימה הרגלית מצפון לעיינטא. תוכנן שהוא יקבל חזל"מים לאחר טיהרו הכספי, כדי להמשיך ככוח חרמ"ש, עם שאר הכוחות, לעבר כפרא וג'יא. ב-0540-0540 הבחינה החסימה בשוינויות ולנדורוברים, היוצאים מבנית ג'בל ועיינטא צפונה, לעבר בית-היהון. זמן מה אחריו 160800 חבר כוח החסימה עם טנקים של כוח "אורן", שהגיעו לעיינטא. ב-1610-1610, לערך, ירד הכוח לכפר וקיבל את הזחל"מים, שהגיעו בעבורו, סייע לכוח של סרן גידי (סמן'ג' ב'), בטיהורו מס'ר בתים ופיזוצים, וב-1045-1045 נע לעבר

צומת צ' אל-הוא, כדי להציגו לפוכו בקנא.
כוח "אורן" עיקרי - טיהור בין-ג'בל ועיניתא:
הכוח בפיקוד מיח"ט "אורן" כוונס בבקעת קדש ויצא
ל עבר נקודת חציית הגבול בהר' מחרף ב- 160445,

* 2 טנקי "נוורci" ו"חולci" נועדו להוביל בדרך העפר המוליכה אל כביש הגבול הלבנוני, ואח"כ להיאשר לחסימת כביש זה מול ליבידא (במקום עליית הכוח עליו).

* 2 טנקים ו-2 צחל"מים, בפיקוד סרן צבי רاك,

טנקים ווחל"מים. הכוח עבר את הצומת ופנה מזרחה לעבר אל-מג'אל, כשהוא נע מדרום לתל אל מנטרה. מיד נפתחה לעברו אש צלפים, מהbehטבים שבצדדי הדרך, והכוח ירה בbulletים - מ"ק"ים וברר"טים. לפתע הופיעה ממול מכוניות נוסעים מרצדים שוניםעה היו לבושי חאקי. המכוניות ניסתה לחמוק מן הכוח, בעקביה ימנית, אך מיריות הכוח נהגו כל ששת הנוסעים. זמן קצר אחר כך הופיעו ממול שני לנדרוברים ושריוניות והטנקים ירו בהם. הרכב הראשון התהתקפן, השני הובער ומן השריוןיות ברחו 3 חיללים.

הכוח המרכז בפיקוד סמג"ד "אגוז" כל 2 טנקים ווחל"ם. הוטל עליו לטהר את מחסן המזון של המחלבים. לאחר שייטוק אש האויב יצא הכוח לעבר מחסן המזון. הגיעו לו אזור בייח"ס, נפתחה עליו אש נק"ל מבית סמו. סרן אגמון נסוג מעט וטנק ריש פגנוoso. רס"ן אבי עקרף את הבית, חסם את דרכי הביריה, וטנק מכוח סרן אגמון ריה פגנוoso. החבלנים נגשו לבית ופוצצוו במטעני "גור". עם רס"ן אבוי נמצאו טנק של תלמוד, ווחל"ם חוקר השבויים של סgan שאל גלעד ושיין ווחל"םיו של קמ"ב "אגוז". החול"ם של סgan שאל פנה להמאוז הצעוני של הכפר, לביטה שעליו דיווח מתחבל עצור.

שלב ב' (1540-1615) הלחימה במחלבים ופינוי הנכפר

ב-1540 קיבל המח"ט הודיעה מלאוף הפיקוד לשימי את טיהור לוייא ולצאתמן הכביר עד שעה 16:00. לבשתו קיבל המח"ט דוח מצב מג"ד "אגוז", כי הכל שקט וכי בתים נעשות הכנות אחורנות לפיצוץ. המח"ט הורה למג"ד לשימים את הביצוע מהר ככל האפשר, אך לא ציין זמן מסויים לפינוי הכביר. ב-1551 הורה המח"ט לשימים ולפנות את הכביר עד 1600. זמן קצר אחר כך הורה לשאר הכוחות (גדוד ג' וגדוד ב') להסתובב ולהתכנס לתנועה חוזרת, אולם החל מהשעה 1522 לערך,

חלו שני אירועים אשר שיבשו את התוכנית: בשעה 1522 נפתחה אש מרגמות על החסימה המזרחית של סרן דירהלי. סרן דירהלי קרא אליו את אחד הוחל"מים. בהתקרכו, נפלה פצצת במרחך כמטר אחד ממנה ו-5 מחייביו נפצעו, 2 לחודמים נפצעו פצעים אנושיים בראשיהם, 2 לחודמים נוספים נפצעו באופן יניוני ואילו מפעיל המא"ג (שכבר נפצע מכוור בכתפו קודם לכך, אך המשיך להילחם) נפגע עם נספה, אך גם לאחר פציעתו השנייה לא חדל להפעיל את המא"ג.

כוח קמ"ב "אגוז" טיהר באש את הבית שביעיקול, ובית סמור לו, ומצא בהם אורותים בלבד. לפתע נורה כדור צלף מבית אחר ופגע בחזה אחד החילימ בוחל"ם המאבטח. הכוח סרק גם בית זה ואז נפתחה אש משני בתים אחרים שבמהמשך הדרן. הקמ"ב "אגוז" החליט שלא לסרוק בתים אלה לא חיפוי טנק, שכן הטנק של תלמוד כבר לא היה יעל לעבר הכוון, שאליו התפתחה הסירה. ב-1605 לערך, נפצעו המג"ד וקצין אחר בוחל"ם ופונו לתאג"ד. הטנקים שנמצאו עם המג"ד בצומת החלו יורים לעבר המסגד, שמננו נפתחה אש צלף. פינוי הכביר נעשה שלא תחת אש אויב, ולממשת, תוך חיסול מקורות ההתקנות על-ידי כל כוח דיווחי. מספר

למלא את משימת כוח "אגוז" בכפרה וב-1044-1045 הגיע הכוח לכפר, טירר את הגבעה. פוצץ בה 5 בונקרים בהם היו מסמכים וציוד של המחלבים ואך סרק את הכביר, אך גאל גילה בו דבר.

בורות הייקוש באחו צדיקן

הדרך מכפרה לצדיקן היא מורד החזוב בחלקו, במדרון הדרומי של ואדי חלת' ابو-חسن. הלבנוןים ניצלו קטע מצוקי זה, וחפרו בצד הדרך שורה של בורות יי'קוש, הקימו לירם מចבר ח'נ"ס, סוכת משמר וממחסום. המח"ט החליט למונע את פיצוצים של בורות הייקוש בדרך לצדיקן על-ידי האויב.

לשם כך ביטל את טיהור כפרה על-ידי כוח "אגוז", ואך שלח מיין, באותה דרך, את העותודה הצמודה שלו. לקרהת השעה 1000, מיהרו אל בורות הייקוש כוח "אגוז", ונתקי עתודות המה"ט שהוכפפו ת'פ"א "אגוז" והכוחות שנעו מעינטא, ובראשם מג"ד ג'. נערך סריקה רגלית לעבר הבורות. באזור הסוכה תפסו הסורקים חיל לבנון, שמספר בחריתו כי

2 ק"מ ממש נמצאו סמל, הממונה על הפיזע ומחכה אותן. הכוח החל בפעולה בעינותה, לניתוק חוטי הפעלה, שהיו עשויים פתיל וועם. רק אז נסתבר כי הבורות, שהיו חצובים בקבוצות בנות 2-4 בורות כל אחד, היו ריקים, וכי חומרו הנפץ נמצא במחבלים, נשבה חיל'ו ופוצצו.

במהלן, בצד הדרן, זמן קצר לאחר מכן, הגיעו למקום לנדרubar של צבא לבנון, אשר נעצר במרחך קלשניקוב, חבוי בסל תפוחים. 17 בתים ובונקרים.

והרג מוחל פצוע, שהסתתר מאחורי גדר. יימון הושלך לבונקר, לאחר קריית אזהרה לישבם בו (אשר לא נונתה), פצע 5 נשים והרג ילדה.

טיהור בית ג'בל

כוח סרן צב'י רاك הגע לאזור בית הקברות בצפון מזרח הכפר. במלך הסריקה, שנערכה בעיקר במרכזה הכביר, נמצא מפקדה מאורגנת ובה ציוד, תחמושת וחומר תעמלה. כן נתגלו מרבית תושבי הכביר, חבוים בלבונקר גדול ומוסעף אשר נחקרו וסייעו מידע חשוב.

כוח ישראל אילגרוב אבטח את אזור הפעולה מצפון מערב. הפעולה בעינותה ובבינה' בל הסתיימה לקרأت השעה 161000 במהלכה נהגו 6 מחלבים, נשבה חיל'ו ופוצזו. 17 בתים ובונקרים.

טיהור א-ע'ידר

לכוח הסמ"ט ייעדו בכפר א-טיריד 3 ידים. הטנק המוביל ירה בלנדראבר שבו נתקל והציג אותן. אחד הנסיעים נהרג ושניים נמלטו. בעודו טורק את שני הבתים, נטאפס בכפר אחד האנשים שנמלט מהלנדראבר (לאחר שהחליף את מדיו בבדים אזרחיים).

קרב בית-יהון

כוח "ברק" הגיע למבואות המזרחיים של כוונון. כוח "אגוז" הגיע מדרום-מערב מצומת צ'פ'ן בן-חנן, וטנק נסע מ'ג'ן (בנ' חנן) וטנק נס'ף, יצאו בעקבותיו. מיד בתחילת העליה על האוכף, נטאפה דורך העולה ימינה; ובعود הטנק פונה לעברה, גילה רס"ן בן-חנן את הטנק הלבנוני, בטוחה 60 מ' לעוך,aset, כתשתתחו מכון היישר לעבר טנק המג"ד. בן-חנן צעק "اش". התותחן שלו פגע בטנק הלבנוני בירי בזק.

שלב א'-תפקידת והכפר

לאחר הקרב בקנא, יצא מג"ד "אגוז" לג'יא, ואחריו מג"ד ב' מחלב עוצר, שהיה עם הכוחות בראש הטור, הצביע על מקומות מסתור של מחלבים בגבעות, לצד הדרן והכוח ירה לעבר מקומות אלה תוך תנועתו.

במהמשך הדרן, לפני ג'יא, נתקל כוח החודד מרכזדים אשר נעצרה וממנה נמלטו אל הוואדי שלושה מחלבים חמוץים. הכוח ירה לעברם והרג אחד מهما. בהמשך הדרן, נורה מחלב אחד, שנראה יושב בפתח מערה בצד הדרן. הכוחה המזרחיית בפיקוד סרן דיווחי כללה 3

התתקפות לעבר עיטה-א-ע'ידר

משימתו השניה של כוח "אגוז" הייתה הכביר כפרא. קטיעים אחזים בציר היו קשים למעבר, ולעתים ניעזרו הוחל"מים בטנק דחפור למעבר קטיעים של

טיהור כפרא

כוח "אגוז" הגיע לכפר ב-160922 והתפס שלושה כוחות. בטרם החלה פועלות הטיהור קיבל הכוח הוראה מהח"ט "אורן" לצאת מייד לעבר צדיקין כדי למונע את פיצוץ בורות הייקוש בדרך לשם. כוח סמ"ט הצענים קיבל הוראה מהח"ט

טיהור מוצב בית-יונה

הטנקים בדרכם והתקרבו לבורות, כדי להעריך את מידת הנזק, ואז נפגע הטנק האמצעי והטען-קשר שבו נהרג. מפקד הכוח ביקש אישור לעקיפת רכס אל-כנינה, ביצוע את העקיפה והגיע לכיביש א-טיבה-אל קנטרה באוזור נ"ג 574, ב-160750.

סימון אל קננה

ב-160837 נפגעו הלוחנים את בורות הייקוש בכיביש, ממערב לאל קננה, וחסמו בក' את המשך היציר לעבר ע'נדירה. זמן קצר לאחר התקדמות כוח "גדעון", הגיע כוח "ברק" לכפרים קבריה ותולין ומיד גלה החסימה אנטים בורחים במורוד המדרון הצפוני של קבריה, אל תוך ואדי סלוקי. הטנקים ייו'ו בתהומות לעבר המלטלים ואל מעורות קטנות בשולי המדרון. גם המרגמות דגם ג' י'רו כ-100 פצצות, כדי להציג את הצמיחה במורוד. בשעות הצהרים נסוגו שני הכוחות ("ברק" ו"גדעון") לטוחה ביטחון מגודת הוואדי וסוללת 155 המ"מ במנרה החללה מפגיעה, על פי דרישת, את ערוץ הוואדי.

כוח "ברק" (חח"ט "గולני")

הכוח, בפיקוד מה"ט "גולני" (אל"ם אמיר דורי), כלל 3 פלוגות ח"ר, מוסעות על גבי 8 זחלים"ם כל אחד ופלוגת טנקים אשר פוצלה בין הפלוגות (סה"כ 43 כלי רכב): פלי' מ-ג' ח"ר בפיקוד המ"ט סא"ל אמיר דרובני, פלי' מ-ג' ח"ר בפיקוד המ"ט רס"ן דב דורו, פל' הסיור החטיבתי (ועוד שני ג'יפים) בפיקוד המ"ט רס"ן יעקב מנדרסון. משימות הכוח חולקה ל-3 שלבים: תנועה בעץ ח' מחר-כונין; שלב ב' - סריקה וטיהור של הכפרים מג'דל סלים ושלב ג' - כוננות להמשך התנועה ליעדים בעומק לבנון על פי פקודת. בראש הכוח הובילו שני ג'יפים הסיור של הסירת, אחריהם מחלקת טנקים, מחלקה סיור וחוף'ק ואחריו שאר כוח הסיירת, כוח גוד' ז', וכוח גוד' ד', כאשר בראש כל כוח נעה מחלקת הטנקים שלו.

ו-4 חילילים. פוצצו 23 בתים, 29 בונקרים 1-2 מכניות.

כוח "גדעון" - סחה"ט "גולני"

כוח "גדעון", בפיקוד סמ"ט גולני, סא"ל דרובן אליעזר, הרכיב במקור משתי מחלקות טנקים בפיקוד סמ"פ, ושתי פלוגות ח"ר - האחת מוסעת חול"מים, בפיקודו של המ"ט רס"ן מיקי כהן, והשנייה בפיקוד המ"ט סא"ל אורי איזנברג (לימים הנפצעים). משימת הכוח חולקה לשתי משלימות משנה: השדרת פלוגה וגלית, בפיקוד מג"ד א', ביל 15-16 ספטמבר 72', להצבת 4 חסימות וגליות על הגדה הצפונית של ואדי סליקי ובכך להסום את אוזו פעולות כוח 'ברק' עם שחור. תנועת שאר כוח 'גדעון', עם שחור ה-16 בספטמבר 72', בצד הר שנאן - עדישה - טيبة - אל קננה, כדי להשתלט על צומת ע'נדירה ולהיות בכוננות לפי פקודת, להמשך התנועה לעבר גשר עקיה, או לסייע לכוחות, הבאים מדרום.

הכיבוש

הפלוגה הרגלית מ-ג' א' חצתה את הגבול באוזו מרוגליות ב-152300, ונעה לעבר ואדי עייש. שעה לערך מ'ציאתה, קיבל הפלוגה, אשר הייתה כבר מצפון למרכבה, הוראה לחזור, לאחר שנתנו ב-170445 הchallenge התזזה מחייב היליה. בעיליה לעבר בורות הייקוש, מזרחה לצדיין, 'נתקע' טנק מכוח המס'ף, וצד' חילוץ הוטס אליו במסוק. לאחר תיקון הטנק, נמשכה היציאה ללא תקלות. משך שעות הבוקר, סרק הכוח של מג"ד ב' את מוצב הנ"מ שבאזור בית-יונה, פוצץ בו 10 בונקרים ותוודה נ"מ ולקח שלל תותח נסף. בהמשך דרכו סרק הכוח גם את מוצבי בית-יונה ופוצץ שם 13 בונקרים נוספים. האחראונים בכוח "אורן" חזו את קו הפסגת האש ב-171220.

הנפגעים הגדול יחסית היה תוצאה של אש המרגמה ושיל קרב עם צלפים.

שלב א' (15-08-2000-)

ההתארגנות חדשה והטיהור השני

באזור החזמת נפלו מספר פצצות מרגמה 81 מ"מ, שנורו מכיוון דבעל, וטנק שהיה על גבעה בשלוי הכפר ריה לעבר מקור האש ושיטק אותו. הכוח החל מתארגן לשירה ונסחף הפינוי האויר של הנפגעים. המ"ט דיווח על המצב למפקדת הפיקוד, אולם הדיווחים, שנאספו בחוסר קשר, בתוך מהמות התתארכנות ופינוי הנפגעים, ובעהדר המפקד (רס"ן אב) - יצרו בפיקוד תמונה לפיה פונטה ג'ויא תחת לחץ אש אויב, ביל להשלים את המשימה. ב-1720 הורה אלוף הפיקוד לטהר את ג'ויא פעם נוספת, ביל להריב של טנקים וחיל"מים.

ב-2100 החלה ההפגזה הארטילרית וב-2101 נעל-הכוח לשימושו. טעות ב-2105 ניתנה הנרה על-ידי מטוסי ח"א למשך כל הביצוע. הביצוע נעשה על פי התכננית, והיעדים נסרו בקדנות ופוצצו לאו התנגדות. הכוח יצא מהכפר ב-162220 (סה"כ פוצצו בכפר 6 בתים). לאחר טיהור ג'ויא נעל כל הכוח לחניוןليلה, באוזור שמצפון לצדיין. ב-170445 החלה התזזה מחייב היליה. בעיליה לעבר בורות הייקוש, מזרחה לצדיין, 'נתקע' טנק מכוח המס'ף, וצד' חילוץ הוטס אליו במסוק. לאחר תיקון הטנק, נמשכה היציאה ללא תקלות. משך שעות הבוקר, סרק הכוח של מג"ד ב' את מוצב הנ"מ שבאזור בית-יונה, פוצץ בו 10 בונקרים ותוודה נ"מ ולקח שלל תותח נסף. בהמשך דרכו סרק הכוח גם את מוצבי בית-יונה ופוצץ שם 13 בונקרים נוספים. האחראונים בכוח "אורן" חזו את קו הפסגת האש ב-171220.

סיכום כוח "אורן": על פי סיכון חט' "אורן", נהרגו 6 מחבלים ו-4 חילילים לבונרים ונשבו 5 מחבלים

לבנונים, או לדים, וטיריוו 12 מהם. הכוחות שהו על אדרמת לבנון 42.5 שוטות. נתוני שטח: במטרות המבצע המוגדרות, הוגשה הכוונה לפוגע במחבלים ולחורס את התשתיות הארגוניות לפועלותיהם. כוונה זו הכתיבה לכוחות הפושטים דרישות של ניידות וקצב תנועה שניין עלות בקנה אחד עם הזמן המשובץ, הנדרש לסריקה יסודית ולוחפשים תוך ביצוע חסימות. זאת ועוד, אוצר הפעולה, שצרי הרוחב בו רבים מצריך האורך, חייב משכי תנועה ארוכים אל ייעדי העומק. אין כמעט "צוארי בקבוק" בשלויו בהם ניתן היה להציג מספר קטן של חסימות מכירעות למניעת בריחת המתחלים.

ליקויי ונסף היה בשטויות יחסית בתוכן יודי העמוק, ביחס לעדימים באזורי הגבול. אולם המבצע הוטל על "זוטקי קרבנות" בגזרה, והגורה הייתה מוכרת להם מפעילות קודמות, ולכן היה גובל הקרב ענייני וכמעט טול בעיות מהיליות וטקטניות, האופייניות בדרך כלל לממשלה חפואה ובעלת היקף כזה.

ニידות וקצב: נייד הכוחות על רק"ם התאים לדרישות הנידות ואפשר לחימה ב"קצב השרוון" בכל מקום שנדרשה. יחסית לכמות הרק"ם הגדולה שהשתתפה, 8 התקלות בטנקים ו-20 התקלות בחל"מים לא היו מטרד ממשמעותי.

יסודות, סירות וחסימות: בתחום "קלחת 4" מקובלת הייתה תפיסה של הימנעות מחסימות רגליות או מונחות, אולם בשל נחיתותם ופיגיעותם הרבה של חיל' החיה". משתי החסימות אשר הוכנסו ("אורון", "אדעון") הוחזירה אחת והשניה תפסה עדמות, אולם באופן שלא מנע את הבריחה מרוחב עיננטא, בדרך הכביש. בריהה בדרך זו הייתה הסבירה ביהור למקם שוטם והתקף. כוח "אדעון", כחסימה משוריינת עמוקה בשעות היום, כבר הוכיח עצמו כיעיל יותר, אולם גם הוא לא יש על תוויא אידייאלי להצלחת המשימה. שלושה גורמים מעכבים היו בעורכי הכוח, במה שנגע לפגיעה הפיסית במתחלים: הגיעו לכפרים באזורי הררי זה היא כמעט תמיד חזיתית ומושארה את עורף הכביש פניו לבריחה; הסמאות הצרות צפיפות הבנייה בכפרים, חייבו התקומות איטית, בדרך כלל רגלית, לעבר היעדים וההקפדה הרבה על אי-הפגעות כוחותינו ואי-פגיעה באזוחים לבנוניים.

לקי' קרב ג'יא

בתום הטיהור הראשון של ג'יא נוצר מצב, אשר בו לא ניתן היה בධיווח מהשיטה ליזור בפיקוד תמונה נאמנה של האירועים כפי שנתרחשו, ואולי אף היה זמן קצר מדי להערכץ את הדיווח.

בקוצצת פקדות מואולתרת, שערך מג"ד "אגוז" נכנסה לכפר, בוילה סירkit אחד משלוות היעדים ולחוממי כוח המשימה המזרחי רק שטפוهو באש, תוך תנועה לידו. השני ביעדים פוצץ והשלישי נמצא מאוכל איזוחים. בכך איבד הדיווח על פיצוץ היעדים ממשמעות.

הימצאות ת"א יחיד של ג'יא בידי מג"ד "אגוז" (אם כי לא היה יתיר בעת הפוגעה בConfigurer). ריכוזיות יתר בעת הפוגעה בConfigurer.

פיצעת המג"ד גרעה מבירות הדיווח על המצב

כאמור בليل 16-17 ספטמבר 72', אבטח כוח "ברק" את עורף כוח "אורון" על-ידי תפיסת הצמתים מול תכנין, בית-יהון וUNITYNA בין י'ביל. לאור קריאת הקרב ולוח הזומנים לפינוי כוח "אורון" ה-17 בספטמבר 72' הוחלט להזכיר את כוחות "ברק" לעידיהם מהיום הקודם, כדי להמשיך בטريقות ולנסות לפגוע במחבלים אשר שבו לכפרים בלילה. אחרוני כוח "ברק" פינו את אדרמת לבנון ב-171730 בספטמבר כמאס' לכוח "אורון".

Տնկում և լոկհիմ

ב-0650, נתגלו הטנקים לモוצב המזרחי של בית-יהון ותול"ר בזוקה לעברם. הטנקים השיבו אש ושתקוו את התול"ר במהירות. הכוח על כל הכביש - 0800 לעיר, הציב חסימה בצומת בית-יהון על-ידי 2 טנקים ווחל"ם בפיקוד סמ"פ ונע צפונה לעידוי.

ՏՏԻՇ Ե ՑԱՐԾ ԱԾԼՄ

הכוח הצפוני והכוח הדרומי סרקו את אזוריהם ללא התקלויות. הכוח המזרחי, בפיקוד המ"פ, סרק את יעדיו וגולת', שכן הרק"ם לא הצליח להכנס לאזור הבתים הצפוניים שבמרכו הcpu.

ԼՏԿՈՒՄ: ביום הראשון לפולולה, 16 בספטמבר 72', נהגו בפרק 6 מחבלים ומחבל אחד נעצר, פוצצו 18 בתים ו-5 בונקרים ונסרפו 14 אוהלים. לכוחותינו ויה פצוע אחד (כל).

ՀՅՈՇ Դ ԲԿՈՐԻՉԱ

הכוח נערך על גבעה מול הכפר ב-161045 כשתנק המ"פ מוביל, לאחריו זחל"ם והג"ד ואחריהם שאר הכוח. 3 מחבלים משמאלי לדרך פתוחו באש נק"ל לשירין, גילו כוחות החיל"ר הלבנוניים התנדבות אפסית, ומסתבר כי רוב המוצבים ונCONDOTHE צבא בקוו הקדמי פנו מעבר זה אחוריו שנסו לגני כוחות צה"ל. אולם בקרב זה אירעו שני חירומים: פיצוץ בורות היקוש על ציר ההתקדמות והפעם הראשונה שהיינו עדים לקידום כוחות שרין אל מצור לקנא במהלך הקרב, וכוח חיר"ר קודם מצפון, עבר בית ריא (ההתקלות של דירהלה).

בנושא המתחלים מבעצ' קלחת 4' אימית את המודיעין שהיה בידי צה"ל על פרישת המתחלים בוגורה המרכזית בדרום לבנון. הכוחות שלגנו, שפלו על-פי "זיהוים", אימיתו 58-52 זיהויים ואף חשפו 11 מקומות נספחים מחבלים. המתחלים נסו על נשפס מערבית המקומות בהשאים את כל ציודם ומרבית נשקס. התגלו רק שני סוג התנהוגות חריגים מפעילות המתחלים בוגורת הפעולה: מחלבי גזרת ואדי סלוקי השאירו בעקבותיהם חוליות ציידי טנקים" בכל אחד של ציודם ומרבית נשקס. כן נמצא גם התנהוגות חריגים מפעילות המתחלים בוגורת הפעולה: מחלבי גזרת ואדי סלוקי השאירו בעקבותיהם חוליות ציידי טנקים" בכל אחד של ציודם ומרבית נשקס. כן נמצא גם מוסקה בראשת הסואנה. ליד בית הקברות התקלקלו טנק וחל"ם והחול לתקנים. לאזרז זה פונה גם החיל שפגע בראשו, ומסוק הגיע לפונטו, בעית הנחיתה התגלו פטע 2 מחבלים שכבו בעשב במרחק מהמקום הנחיתה. המוסק הוזק לאויר והמחבלים נורו. כוח החושות נע לעידוי, שהוא סורק בפרקיו בתים בצד הדרק. ליד אחד הבתים נורה ונחרג מחבל שהסתתר בצמרת העץ. בהמשך הדרך נורה ונחרג מחבל נספח, ליד בית אחר. בהגיע הכוח אל הבתים האחרונים ליד הוואדי, נתגלה מחבל שלishi, חמוש בזוקה טעונה. גם הוא נורה ונחרג וסביבת הימצאו נסוכה, אך לא ממצאים. זמן קצר אחר כך חזר הכוח למוקם בו נשאה גופת המתחל והפעם מצא שם את שאר החוליה, 3 מחבלים נספחים, ירה בהם והרגם. לՏԿՈՒՄ: בAKERIA נחרגו 11 מחבלים ו-3 נעצרו. הכוח פוץץ 13 בתים 1-2 בונקרים והשמיד 3 אוהלים.

ՀՅՈՇ Դ ԲԹՈՂՅ

ב-11040-111040 גילה סמ"פ הנ"טים שני מתחלים בעיקול לפני תולין כ-500 מטר לפנים ליד חורבה, בצד הכביש. הסמ"פ ירה לעברם שני פגזים והם נעלמו. בשעות אותה צ'זב הכוח את הConfigurer ונע על פי פקודת לתפוס את צומת בית-יהון, לאבטחה אותו במשך הלילה, ב-161815 חרב המח"ט ועימיו מס'ר כל רק"ם של הגדר עם הזחל"ם של סגן שאול ארטילריה ומוטסרים רבים, הפשיטה הישראלית גלעדי בברעשית. לՏԿՈՒՄ: ביום הראשון של פוצץ הנרחבת ביותר לשטח לבנון עד אותו זמן. במלבד הפוגעה עברו כוחותינו בתוך 27 עיירות וכפרים נשק רבים.

פעילותות חת"ם: למבצע "קלחת 4 מורהחבת" הוקצה סיוע ארטילרי צמוד מודוק של 4 סוללות, אשר הוצבו קרוב לכו הפסקת האש, לכל אורך האגירה. על פי שיקולי הקרב, לא הופעלה סוללת 175 המ"מ, שכן הסוללות קצרות הטווח, שושארו במקומן, התאימו לכל הצריכים ופייר פגיעותן היה קטן יותר. במהלך המבצע הופעלו 2 סוללות תותחים וסוללות מרגמות על 21 מטרות, לרי נגד סוללות ולסיווע צמוד. צירמת התהומותה הסתכמה בכ-1000 פג", מהם כ-300 פגאי 160 מ"מ ו-700 מ"מ".
פעילותות חת"ם: פלוגת ההנדסה מבח"ד החה"ן וחומרי הנפץ והחבלה שחולקו בין הכוחות הספיקו לכל המשימות. הבעה שלא באה על פיתורונה בקרב זה היא בעית ברוות היישוב.
קשר: למורות הכספי הנוחב, נתגלו ליופיע קשר, אשר נבעו מוצבאה לא נכמה של ציינט. מעברות משמעת קשר (בכך שמכירים ובין לא אוישו בפקדנות בזמן מקרים) ומכך שבחלק מהרשאות לא השתמשו בהלכה (למשל רשות חד-פס מודיעין).

של ח"א כ-100 גיחות, בהן הוטלו כ-150 טון פצצות וושגורו כ-760 רקטות (מכוראות). מרבית היגיותו כוונו לסייע התקף לכוחות, וביעיר נגד ארטילריה וטנקים אויב, אולם חלק מהגיחות הוקצה לאזר שמחוץ לתוחום הפעולה: התקפו 8 מטרות מחלבים בעומק ה"פתח לנ"ד" (נבטיה, ג'בל בירוי, בית-לחיא, כפר קראק, מרח'-אל-קדדי, כפר דניס, ג'בל-אל-חיכת, עיתה-אל-פחח). נפגעו גשרי הליטני (גשר עקיה נהרס ושר חורדה נפגע בצד אחד). מסוקים הזונקו ל-25 ייחות, חלקים לחילוץ נפגעים וחלקם להטסת חיליק חילו. כן הוטסו מות"צים ב-15 גיחות והופעלו נורדים למסר ולהנרה.

ישיר להלחת פנים ממחבלים (אחד מצלף בכניסה לכפר ושני מצלף במוחלט הסוריה). שאר בכניסה לכפר ושני מצלף במוחלט הסוריה). שאר הנפגעים, 5 מפוא מרגמה שנורה מוחוץ לכפר, (ובهم שני הרוגים) ו-2 (בهم המג"ד) אשר נפגעו מפליטת כדורים על-ידי אנשי הכוח. למשווה, נערך קרבי האש הקצר בכפר מול 2-3 צלפים אשר נקרה גם חוסל בשני מוקדים בית העיקול והמסגד בצומת. **שהיית הלילה:** שהייתה הלילה נילקה אומנם בחשון בתכוניות, אולם לא תוכנה לפתרים, בעיקר במה שנגע לחינויים וצירוי ההספקה אליהם. נפגעים ונזקי רכוש: לכוחותינו נגרמו 3 אבדות נפש ו-90- פציעות בינווניות וקלות. כמו כן נפגעו קל 4 טנקים.
פעילותות ח"א: במהלך המבצע ביצעו מטוסי קרבי

פרשת חונך השבויים - סגן שאול גלעד

על הכביש, אולם בהתקרב החול"ם אליהם, ותחת איומו קמו שני המחלבים והתמסרו לידי הכוח. בכך עללה מספר המחלבים העצורים לאربعה. 6. בתקנת הדקל שלפני דיר-א-סולסל, שבה הכוח כ-10 חיילים לבנוניים, אשר ישבו בבני התקפה של התחנה, והשתתלט על 2 גייפות. 7. סגן שאול הגיע למחסום הצבא, מצפון לא-סולטניה, מלווה בשני גיבפים. שוב על-ידי איום הרשוונית שלא לירות, זינק מהחול"ם, ואים על מפקד הרשוונית, מטווח קצר, בעווי שביב. חיילי הרשוונית נכנעו לו ובאיומו על חייהם, שבה גם את צוות התול"ר. 8. שאול העמיד את ששת שבוייו על מכסה מנוע החול"ם, בני ערובה, ועזב את היזמות לעבר טר-זבנה, כצחוותי הטנקים הלבנוניים עומדים מנגד ויצר קשר עם הפיקוד, אשר קבע בעברו מגש עם כוח 'ברק' בברעתית. 161815-ב.

בשל סיבות שונות מצא עצמו תקוע עם חול"ם בודד ו-8 חיילים, ללא מפה ומישר קשר, שרשות קילומטרים בתוכו שתח לבנון השורץ צבא ומחלבים. מבחינת צה"ל הוא וחיליו נחשבו נעדרים. את מצוקתו הוא פתר באופן מדיים, שזכה אותו בצל"ש הרמטכ"ל. ביום הראשון למבצע "קלחת" יצא סגן שאול בחול"ם עם 8 חיילים ו-2 מחלבים עצורים, לבנינה הצפונית של ג'זיא. מג"ד אוגן, אשר שלחו לשם, נפצע, וסגן שאול נשכח. בתום הקרב, ניסה סגן שאול לקרוא לכוכו במק-10, אך לא השיג קשר. הוא חזר לצומת ולא מצא שם את הכוח שכבר היה בתהרכנות דרומה משם. לפיכך, עליה על עקבות הטנקים של חסימת סדרן דירהלי בכביש ג'יא-אל-מג'דל, והחל את מסעו, שנשתיים ב-161815, בחבירה עם כוח 'ברק' ב'ברעתית', ואשר בעטיו הוענק לו "עיטור העוז".

להלן פירוט המאורעות:

נהירת אח"מיס בעקבות הציפורים הנודחות

דר' יוסי לשם

הנהלת עמותת השرين וחברה להגנת הטבע נפגשו באתר השرين (ב-8 באפריל) כדי לדון בקידום שיתוף פעולה בין שתי העמותות, וביחד על היבטים השונים של הפעולות החינוכית, ובריגש הקמת קריית החינוך המשותפת.

פגש הנהלות עמותת השرين וחברה להגנת הטבע: אלוף (מיל') חיים ארוז ומרים גדליה גל, יויר החברה להגנת הטבע (מזהן), יחד עם חברי הנהלות.

ミミン: דר' יוסי לשם, פרופ' יהודה רינהרכץ - נשייא אוניברסיטה ברנדיס ומנשה ענבר בbijrou ב'יד לשווין'

מכ"ל מושד החינוך, הגברת רונית תירוש נס משנה בכיר למנכ"ל מושד איכרות הסביבה, ע"ד בינה-אן, ומפקח לימודי סביבה ישראל וסדרתיין.

מנכ"ל משרד החינוך, הגברת רונית תירוש, ביקרה בBITS, המחלקות של המרכז הבינלאומי לחקר מדיה叱, בקריה ציפוריים באתר יד לשרין בטלרון ביום 10 באפריל האחרון. מטרת הביקור הייתה ללמידה מקרוב על התכנית החינוכית של מרכז הנדייה, שמוביל דר' יוסי לשם, בה עוקבים 112 בתים ספר ברחבי הארץ אחר הציפוריים הנודuds, שלגופן והצמד נקלט לוויין. בכתיבת

המחברים באתר השرين מודיע שנה מס' 2000 מעבירים מדי שנה מס' 2000 קורסים למורים העוסקים בנושא.

אברהם בוגר יויר הכנסת משורד ב' עם תלמידים בתהנה לחקר ציפוריו ירושלים כאות הדודהות עם שכני הדומיננטיס. בראקע, דר' עוזי לנדוו השר לבטחון הפנים וגדעון פרלמן, אחד מנהלי התהנה לחקר ציפור ירושלים.

פרופ' יהודה רינהרכץ, נשיא אוניברסיטת ברנדיס, אחת האוניברסיטאות החשובות בארה"ב, ביקר מספר שבועות באתר השرين ובמרכז הבינלאומי לחקר מדיה叱, בקריה ציפוריים (בימים 9 ו-10 במאי). פרופ' רינהרכץ הוא מומחה בינלאומי להיסטוריה של השואה והוא ייעוץ האיש של גושיא קלינטון בנדון. פרסם למעלה מ-25 ספרים. פרופ' רינהרכץ התרשם במיוחד מהשותף היהודי בין מורשת השرين והצפרות, וכייב סירה רחבה על הקמת מוזיאון הלוחם העברי.

ח'ים לסקוב - האיש והשריון

במלאת 50 שנה לכטירתו של רב-אלוף (מיל') ח'ים לסקוב, שהיה מפקד אגדות השריון בעת מבצע "קדש" (מלחמת סיני) בשנת 1956 והרמטכ"ל החמישי של צה"ל (ינואר 1955 – ינואר 1961), התקיים יום עיון לזכרו באוניברסיטת בר-אילן ביום 27 בנובמבר 2002. הבאנו את דבריו של אלוף (מיל') הרצל שפיד, מן המפקדים הבכירים של השריון וראש אג"ם במטה"ל.

ח'ים לסקוב ז"ל

תרגילים ותרמוניות ותמיד שמחתי לשמעו ולהעירך
מאוד את השגותיו, העורתו והצוטתו. גם לאחר
השחרור של מצה"ל המשכנו להיפגש ולשוחח על
צה"ל, המשטרה ועל הנעשה במדינה. גאה הייתה
להיות ידיו של לסקוב עד יום מותו.

בזה"ל. ומاز, למרות הפרש הגילים בינינו, נפגשנו
ושוחחנו רבות, במפקדות, ביחידות, בשדה, בבית
(על כלחת חמין או יركות בשבת). אף לאחר
שחרורו של לסקוב מצה"ל, ואני עוד בשירות,
נהגתי להזמיןו לאירועים מיוחדים כמו כנסים,

שיחה על לסקוב עברי, הינה גם זיכרונו אישוי, ולא
רק מהשריון. היכרנו לראשונה בשנת 50', אני קצין
צעיר שזה עתה סיימ קורס קצינים והושאר
להדרכה בקורס הקצינים שבו "זרו" (האלוף מאיר
זרע) היה מפקדו ולסקוב אחראי למערך ההדרכה

חטיבות שריון, אחת סדираה - חט' 7 ושתיים מילואים - חט' 27 וחט' 37. ביום 29 באוקטובר '56 פרצו בצריך הצפוני לסיני, מפקדת האוגדה של גיוסות השריון עם חט' השריון 27 (מיל') וחט' הח"ר הסדירה 1, דרך רצעת עזה, רפיח, אל-עריש לעבר קנטרה על גדת תעלת סואץ. מה היה המירוץ מביתת השריון במערכת "קדש":

- לראשונה הופעל השריון (ונכון יותר לממר, השריון העז ופרץ - למלוי תפקידיו הקלאלסים - חדרה לעומק, כיבוש שטחים,

השמדת אויב - כוכו עצמאי.

- לראשונה הופעלה מסגרת אוגדה מושגנית.
- לראשונה הופעלו חטיבות שריון מילואים. זוכתו של לסקוב כמפקד גיוסות השריון במערה זו, לקחת חלק נכבד ביחד זה.

והעיקר: בתולדות צה"ל נרשמה מערכת "קדש" כמערכה בה הפך חיל השריון לאגרוף הממחץ העיקרי של חילות היבשה בצה"ל. והיויכוח בין דין לסקוב, שהחל בדין-גוריון, הסתיים במתן זוכתו מוחצת בשיטה, כי לסקוב צדק (לזכותו של דין יאמר, כי בהמשך תמן גם הוא, בכל לב, בראיית חיל-השריון בחיל-המחץ העיקרי בחילות היבשה).

ואסיים באפיוזה נוספת שתתקשור אותו לאחד הדברים הבאים: כאשר השחרור לסקוב מצח"ל בשנת 1961, שאלתו: "חימם, מה אתה מתכוון לעשות?" הוא ענה לי על אפשרות של עבודה במסגרת ממלכתית-מושלתית, אך מיד הוסיף: "אתה יודע מה באמת התייחס רצחה לעשוות? - להיות ספרן בפו"ם, להדיק החניכים בקראה ובבנת הנקרה. לעשותם צינים חשבונים, מעמיקים וטובים יותר. אך בישראל מי יבין זאת?" הוא לא היה ספרן, אך הוא היה נציג קבילות החילילם. איך רמטכ"ל בימינו היה מתנדב או מציע תפקידี้?

לא השאיר הרבה למשפחה מרובת הילדים לגמור את השבת. לסקוב לא היה יכול להשלים עם זה והוא הראה לקחת סייר חמין ומנות קרב מהמחנה, לנושא למושב, לעצור מאותם מטר ממנו כדי לא לخلל את השבת בגלוי,ليلכת ברגל לבית המשפחה ולתת לה את המזו, ורק נעשה.

■ ואפיוזה הקשורה אליו אישית, ואתכם הסליחה: הפלוגותה בין שר הפנים והמשטרה בורג (יוסף) ובין המפק"ל הרצל שפיר, במא שכונה "תיק אפרסק". לסקוב מופיע בטלוויזיה בתוכנית "מבט" ובין השאר הוא נשאל: "המסקנה מדברים, שהשר בורג, אם אמנים מכחיש הדברים, שהוא משקר!" ולסקוב עונה: "זה לא השוו שאני יכול להתייחס אליו. אני מנוע מלטפל בדברים אלה." (לסקוב אז נציג קבילות החילילם). בהמשך, ולא באופן ישיר לשאלת הקודמת שנשאלה, הוא אומר, כשהוא מתיחס אליו: "אני מכיר את האיש, הוא ידיד, איש שאני מאמין לו יותר מאשר לעצמי". תשובה לסקובית טיפוסית: שומר על כבוד הממסד אך יחד עם זאת אומר את של.

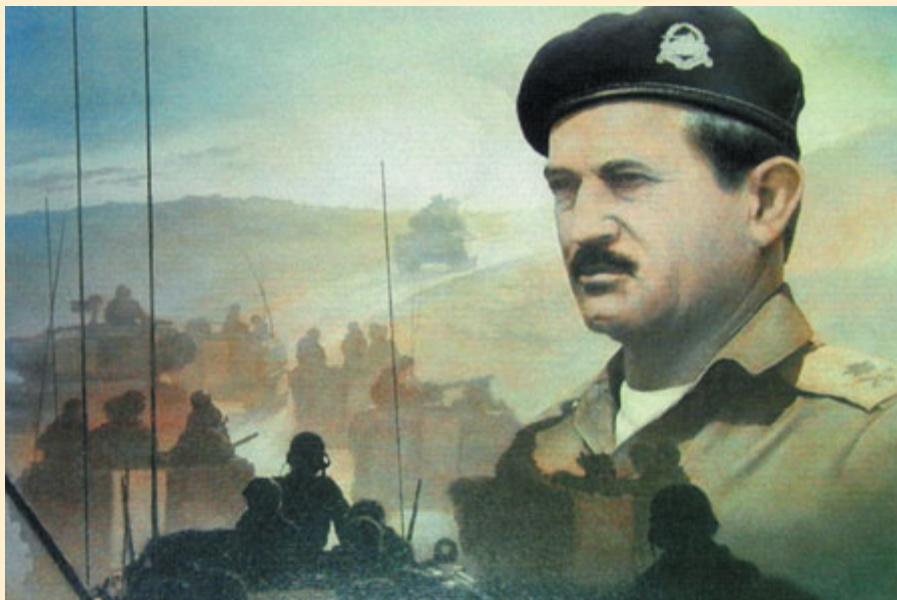
לא כל המחשבות קיבלו ביטוי מעשי במערה "קדש", אך נזרע זרע והונחה אבן יסוד נספת בבניין השריון בצח"ל. במערה "קדש" השתתפה: מפקדת המשפחה אכלנו כיד-המלך. בינו לבין הגיג החילילם אמרנו תודה ועבנו. לא היה לנו ספק כי מה שאכלנו

לסקוב היה איש צבא בכל רמ"ח איברנו. בתפקיד היה נוקשה ודורש ממשמעת, אך דואג לזכויות ולצורך חיי והמפקד הזרע. בשיחת היה אדם רגיש, פתוח לשימוש ולבין את הזולת, שמח ליעש ולעזר. איש שאהב את השירות והבין את מטרת השירות במובן הטהו ביומו של מושג השירות. מספיק לבחן את התפקידים שביצע כדי להבין זאת: ר' מה"ד, מפקד חיל-האוויר, מפקד גיוסות השריון, אלוף פיקוד הדרום, ר' אג"ס-ס' הרמטכ"ל והרמטכ"ל ונציב קבילות החילילם. לסקוב היה איש מיוחד – הוא רזה ואהב לשתח. ארשה לעצמי לתאר שלוש אפיוזות קטנות המציגות את האיש לסקוב:

- בהיותו רמטכ"ל באתי אליו לפגישה שגרתית בלשכתו בוים ו' אחה"צ, שהינו לרוב ימים הריאונוט. בהדר המתנה היו מספר חיילים שהמתינו לפגישה עם הרמטכ"ל. והינה יוצא הרמטכ"ל וpone להחילם שהמתינו ואומר: "אני מתנצל על האיחור בלווח הזמנים המתוכנן והצורך שלכם להמתין. אנו נשלים את כל הפגישות ואתכם הסליחה". זאת אומרת הרמטכ"ל עצמו לחילם ולא הרלו"ש או הפקידה!
- מספר ימים לפני מערכת "קדש", לצורך אימונו טכני של מפקדת האוגדה, יצאונו לשיטה קרוב למחנה קסטינה, לבחור את השיטה לאימון. יצאונו בג'יפ – לסקוב, "זרו", אנווי ונגה – בוים ו' אחה"צ ונטקענו בשיטה ללא מכשיר קשר. הילכנו ברגל למושב הקרוב סגולה כדי לטלפן למחנה ולבקש חילוץ. הגענו למושב עם נסית השיטה. נכנסנו לבית הקרוב לטלפן. בבית היהת משפחת בעליים חדשים בארץ – הרים ו-8 ילדים. טלפנו ועמדנו לעזוב אך המשפחה הפצירה בנו לאכול איתם ארוחת شب. על כל רצוננו לאכול מעט, בלחץ המשפחה אכלנו כיד-המלך. בינו לבין הגיג החילילם אמרנו תודה ועבנו. לא היה לנו ספק כי מה שאכלנו

הזרשת הדינופפים, הלווחים ומחסרי הספרים

גנרט בדים דן א' סטאר, צבא אריה"ב *

תמונה של אלוף משה (מוסה) פלד במדיאון השוריין האמריקאי בפורט נוקס

אחר כך לוחם – כמה פעמים – ואחר כך מספן סיפורים, בעצם או בעזירת ביוורג' מוכשר. גם אם הדבר היחיד שתפיקו מהיעין בקירות היה אמת מידה שעל פייה תוכלנו לבחון את עצמכם, דיינו.

היכול אני להציג?

פילדמרשל רומל מוכר לנו בעייר מגנסטו של בנו מנפרד לויוני המלחמה של אביו, *The Rommel Papers*, בערךת ליד הארץ. אבל רומל עצמו כתב ספר שנקרא *Infanterie greift an* על החוויות שחוווה בגדוד ח'יר' במלחמת העולם הראשונה. הספר תורגם לאנגלית ונקרא *'מקפות ח'יר'* (*Infantry Attacks*) והוא מלילץ - ממשתמע ממשו – לנקוט יימה ברמה הטקטית והמערכתיות בתמרון טקטי ומעורכתי. על סמך הספר שלו עצמו, רומל נקט יימה, וכך היה למטופף וכך גם היה ללחום שנתקט יימה ברמה הטקטית והמצעית והוביל להצלחות מדיהומיות במהלך הלחמות העולמיות השניות. תוכלו למצוא את רעיון יומיומי מושרים היטב במה שאנו מכנים "קרב אוויר-יבשה" – הדוקטרינה שהצליחה יפה כל כך במהלך המפרץ ב- 1991, שכן הסתמכה על עיון עמוק ב-

Infanterie greift an שני הgenerלים פטון ובארמס היו לוחמים שעלה מועליהם איזן צורך להכבר מילים; ואולם, כל אחד מהם היה גם מתופף ומספר סיורים בדרךו בדרכו הייחודית. הוגרל פטון הקפיד לרשות בהרחבה את פעולותיו. מרטין בלומנסון הסתמן על הרשימות האלה לצורך פרטום שני הקרים של פטון – האיש

המאה העשרים. אולם, מפקדי השריון המשורין, ישבתם ודאי על השופרים מול הקיר ובוחנתם את חמישת הדינופפות הללו בתקווה למלוד משוח מוחיהם ומעמיעיהם של החמשת האנשים הדגולים. החכוונתי לבקש ממישו לנוכח את שמויותיהם של החמשת הגיבורים הללו; אבל התברר לי, שבסקור שנעשה בזמן האחרון בקרב סטודנטים להיסטוריה בעשר האוניברסיטאות המובילות בארה"ב, סבר אחד ניכר מהם שמאפקד הקרב בירוקטאן בעת המהיפה האמריקנית היה יוליסס ס' גראני. כמו מהם איפילו סבריו שקרוב יותר נערך בהפרש של כמה ימים מקרב גטיסברג, ושני הקרבנות הם שהניעו את הנשיא ג'ורג' וושינגטון לשלו את ידי רוחולט ולוחמו ואת ה'רוכבים הנוצאים' (*The Rough Riders*) לקובה כדי לדחיח את קסטרו. אז אולי שדי שאמנע מהמבוכה ואציג את האנשים שעיל קיר המפקדים.

מי הם?

אחד מהם הוא גרמני; שניים מהם היו קצינים בצבא ארה"ב; ושניים מהם היו קצינים בצה"ל, שנייהם פיקדו על חיל השריון. הגרמני הוא מבון פילדמרשל רומל. הקצינים האמריקניים הם הוגרל ג'ורג' פטון והוגרל קריטיון אברמס (המוכר יותר). הקצינים יוצרו מי שאנו מטופף או איינו לוחם.

באולם הכניסה של מזיאון השריון ע"ש פטון יש קיר שעוצב להיות קיר המפקדים הבין-לאומי. חמישה הדפסים נפלאים של ג'ודי הרמן תלויים עליו ומוסגים בהם מפקדי השריון המפורסמים של

הסופר הניגרי הדגול צ'ינואה אצ'בה (Chinua Achebe) אפיין פעם את הצורך של החברה בשלושה סוגים של אנשים. הוא קרא להם מטופפים, לוחמים וمسפרי סיפורים. לדברי אצ'בה, המטופפים הם האנשים המפתחים הבנה מעמיקה של העבר והערכה מציאותית של ההווה, ואז מטופפים את המטרות המתמשכות של העתיד. הלוחמים הם האנשים שיוצאים להילחם במאבקים צבאיים, פוליטיים ואפלו חברותיים למען מטרות נעלמות, ואולי, אם מתעורר הצורך הם עושים זאת פעמים רבות ובכך מראים את הערך המתמשך של המטרות האלה. מספרי הסיפורים הם האנשים שמספרים מה היה, מספרים את סיפור האירועים הדגולים. מהלושה, אצ'בה סבור שמספריו הסיפורים הם החשובים ביותר, שכן גורסתם למה שקרה היא זו שמשמעותה ההיסטורית.

על אף מההשבה כיצד התחוותה ההיסטוריה, הרי רק לעיתים ורקות אפשר למצוא את שולשת הסוגים באדם אחד – את המטופף, הלוחם ומספרו ההיסטוריים; אבל כמשמעותם אדם כזה, הסמכות המשמעותית הזאת גורמת לאופן שבו הוא יוצר את ההיסטוריה, להיות לעתים קרובות שונה مما הייתה.

דצמבר 2002 | 17 | שערין

מודיע הדינופפות שלהם מוצגים שם? הם שם משועם שככל אחד מהם היה קודם מכל מטופף,

הלחמים והמלחמות. הן מוסה פלד חן הגנאל אברמס העירו לא פעם שחילים נשאים רק וחלילים; הם ייעשו בדיק מה שלמדו ואימנו אותם לישות וברמה שמניגיהם למדדו אותם. ولكن, אם העניינים משתבשים, הכתובות היא המנהיגות.

זכרו זאת כאשר אתם מהררים בדמיות הדגולות הללו מקום מושבכם מול קיר הזיכרון. זיכרו גם שבתולדות הקרב המוכן, שהוא בעצם תולדות המלחמה במאה העשורים, רוב המתוופים ומטרותיהם, רוב הלוחמים ומעליהם, רוב מספרי הסיפורים וסיפוריהם היהודיים באו' ישירות או בעקביהם מהמקום שהתכנסו בו הארץ – פורט נוקס.

רא'ן אונר ד' צ'אפי היה מתוופ. הוא נמנה אמנם עם זין הלחמים, אבל לאזכה להילחם בקרבות למען מטרותיו; ואולם, רבים מפקדיו – ואולי רובם – זכו לכך. הפודים האלה זיקקו וליטשו במהלך מלחמת העולם השנייה את המטרות שהגנאל צ'אפי תופף למעןן. המטרה המומשת הייתה בסופה של דבר פרי عملם של רבים, אבל הגנאל צ'אפי היה המתווף והלוחם – לעתיד. סיפורו מסופר בזיכיונות בספר "מקמף-קלט ל'סופה במדבר": *תולדות חיל השריון האמריקני*" (Camp Colt to Desert Storm: The History of U.S. Armored Forces). סיפורו של הלחלים של מלחמת העולם הראשונה ונמשך עד סוף 'סופה במדבר' ב-1991, הוא סיפורו של המיכון בצבאו. ג'ורג' הופמן ואני היינו העורכים ומספריו ההיסטוריים, עם בוב סורלי, בוב סאנל, פיל בולטה ואוסקר דקר. המתוופים, הלוחמים ומספריו ההיסטוריים של מה שהיה לקרב יבשה – אויר החלו את חייהם כאן בפורט נוקס. שכן לאחר תוצאותיה העגומות של מלחמת וייטנאם, רק קומי מתוופים, לוחמים ומספריו ההיסטוריים נחשים עיצבו את הרעינות, את הארגון, את מערכות תפעול שדה הקרב ואת שיטות ההכשרה והחינוך לחילילם – ובמיוחד למפקדים – למען הכוח המופלא שליהם נלחם וניצח במהלך מלחמת מאה השעות ב-1991.

זוהי המORTH שלם מכולנו; מי שהיו ומישודם מתוופים, לוחמים, מספריו ההיסטוריים. איזו מORTH תשאירו אתם לדורות הבאים של החילילם, המפקדים והצבאות שייחמו בקרבות העתיד?

* **הגנאל בדימוס דון א' סטרוי** החל לשרת את ארצו בדרגת טוראי במלחמת העולם השנייה. באביבים שנוט שירות פעיל ראה את הצבא בשעותיו הקשות והיפות ביתורה. הוא נמנה עם קבוצת קתונה של קצינים מובילים שלאחר מלחמת וייטנאם הבינו את גודל הבעיות שהחטבה הינה נתן בהן באותה עת. לטטאי היה החק פועל ביישום השינויים. למעשה, שיקמו השינויים אלה את הצבא למשמעותם המקורי מאפס. סטרוי נחשב אבי דוקטורית קרב יבשה-אויר, מגבש ארגון, מעצב שיטות הכשרה וחינוך למ"ק'ים וקצינים, ובר-סמכא ברוב מערכ הנשקי הקטלני שתפקיד יפה כל כך במהלך המפרץ.

הכתבה התפרסמה במקור ביולי 2002

דרךה, פلد תקף, בתוך ארבע שעות, והשמדו כמעט 600 טנקים סוריים לאורך החזית; האוגדה של מוסה פלד חצתה את הקו הירוק, וראש הגשר של הובל לכיוון دمشق. ההתקפה הסווית הושלה. שמועה הגיעה שהסובייטים משניעים את אוגודותיהם המוטסות, והישראלים בלמו את התקפתם בשערם دمشق, אבל התמרון המבצעי המרשימים שליהם הצל את ישראל.

וניהול קרבות ומערכות, וניצחון במלחמות. כמו כן, פול אברמס ערך את ספר *זכרונותיו של The War As I Knew It* – ובספר זה אנו מוצאים את אמרותיו של פטון היישור מפיו – 'המלחמה שידעתי' (The War As I Knew It) – ובספר זה אנו מוצאים את אמרותיו של פטון על מטרות – מטרות טקטיות ומערכות, ניסיונות ומערכות, וניצחון במלחמות.

אף כי הגנאל אברמס בירישום מסודר ולא האריך ימים כדי לכתוב את זכרונותיו, מצא סיפורו מספר סיורים נפלא. בוב סורלי בספריו המועלם, 'ברק

תמונת אלוף ישראל פל (טליק) במהלך השרון האמריקאי בפורט נוקס

טליק, כמו מוסה פל, הוא בוגר כל מלחמות ישראל. אפשר לראות בו מתווף לא רק בזכות תמרונו ברמה הטקטית והמבצעית, אלא גם בזכות הטנק שעוצב, פותח ונבנה בישראל – המרכבה. אין ספק שבמצאי הטנקים העולמי זיהו הטנק התואם ביותר את הצרכים הכספיים של הגון המשתמש. מבחינות רבות, זה הטנק הטוב בעולם – וטליק שולט ביד רמה בעיצובו, בפיתוחו ובבנייהו.

ובכן, כפי שאתנס רואים, למורת השוני בתרבויות, בלאומות, ברקע ובדורות, המשת להלחמים הדגולים הללו במספרים סיפור עקי. מהם הם רכיביהם החשובים של סיפורו זה? אנו נוטים לאאות בقولם אנשי מעש, מנהיגים שהובילו בחזית, נתנו דוגמה ונקבעו יומה. אכן, ככל היו כאלה, אבל הם היו גם עוד כמה דברים.

ראשית, ככל התעמקו בתורת המלחמה ברמה הטקטית והמבצעית – הם למדו את תולדות המלחמה. שנית, מתוך למידיהם הם גיבשו מושגים ברורים בשאלת מה צוריך כדי להלחם ולנצח, ברמה הטקטית והמערכתית כאחד, בקשר הראשוני ובקרבות הבאים אחריו במלחמה הבאה – לא الآخرונה. שישיית, כל אחד מהם ידע להנחיל מהידע שלו ומוניסינו. הם הכרו בצוותם לרבים בהם שהם למדו בדרך הקשה. ולבסוף, ככל ייחסו חשיבות ראשונה במעלה להכשרה חינוך. בעיניהם, המלחמות היהית אמונות שצורך להנחלת לאור הזרוך ברא'ן נתקש לשמש בדור. בר-לב ציד במושה הממלשת גולדה מאריך הוכנסה לתמונה ובר-אלוף פלד; ובעוד רביעי מהאגודה שלו עדיין עושה את

'רעם' (Thunderbolt) ו'מלחמה טוביה יותר' (Better War) נתן בהמה לסיפורו של אברמס. צייניšíי כבר בביבורת שכתבי על 'ברק ורעם', שאלוי היה הגנאל אברמס מפקד קודם בויטנאם, אין ספק שהייתה למלחמה תוצאה שונה וחויבת בהרבה, שכן הייתה לו מטרת תיפוף שונה לחולstein משל קודמו.

המטרה של מוסה פל הייתה הישודה וה עצמותה של מדינת ישראל, ולמען יעד זה לחם בכל מלחמותיה של ארצו. פל היה בוגר בית הספר הדרוזי בפורט נוקס, ובמהלך שירותו בכמה סיפוריו גיסות השרון. סיפורו מובה בהבלטה בכמה סיפוריו מורות קרב המתארים איך חילצה האוגדה שלו את הכוחות הנצורים ברמת הגולן בשעות הראשונות של מלחמת יום כיפור. זמן קצר לאחר תחילת ההתקפה הסורית, החלה האוגדה של מוסה פל לנوع צפונה. הוא עצמו הגע ריאו; אלוף פיקוד הצפון הורה לו להכנס את גדרו, בזאת אחר זה, לפרק זמן ההגנה של חטיבת 188, שנרgeb גדרודה שותקו. פל התנגד וטען שהאגודה שלו צריכה לנקיות יומה ולתקוף את האגף השמאלי של המערך הסורי המגע מכיוון دمشق אל גשר הירדן. ראש הממשלה גולדה מאיר הוכנסה לתמונה ובר-אלוף הממלשת גולדה מאריך הוכנסה לתמונה ובר-אלוף בר-לב נתבקש לשמש בדור. בר-לב ציד במושה פלד; ובעוד רביעי מהאגודה שלו עדיין עושה את

תעודת זהות

חטיבה 421

סא"ל (מיל') דר' עמיעד ברזגנ

החטיבה הוקמה בשנת 1972 ומפקדה הראשון היה אל"ם חיים ארז.

מלחמת יום הכיפורים

מפקד החטיבה: אל"ם חיים ארז, סמ"ח ט סא"ל ישראל סער (פוטש).
חטיבת טנקים בהרכבת: שלושה גדודי טנקים פטון, האחד בפיקוד סא"ל גיורא לב, השני בפיקוד סא"ל עמי מורג, השלישי בפיקוד סא"ל שמעון בן-שושן ופלוגת ג'יפים.
אורות הלחימה: לאחר גישה ואיסוף טנקים ממחנות שונים נעה החטיבה על שරשאות לסייני והחל מ-7 באוקטובר בלילה נערכה בגזרה המרכזית, במסגרת אוגדה 143, אל מול הצבא המצרי שחצתה את התעללה. ביום הבאים נחללה האוגדה קרב בלימה, ערכה ניסיונות לכיבוש מתחמים מצריים, שיכלו וספגה אבדות. ב-14 באוקטובר בלילה החטיבה התקפה של כוח שריון מצרי והשמידה כ-70 כלי רכב מצריינים.

החל מ-15 באוקטובר החלла החטיבה להתקדם לצילחה בגדירת דוברות וגשר גליילים ובמאם לפתח את הציר המוביל לאזור הצליפה. לאחר תפיסת ראש גשר בידי חטיבת צנחנים החלה הצליפה המשורינית כאשר לחטיבה היה חלק מקריע בהצלה. ב-16 באוקטובר, טנקים של גदוד אחד וחפ"ק החטיבה חזו את תעלת סואץ כשהם נישאים על גבי "תמסחים". הכוח החוצה החל בהשמדת נוכחות אויב ובפשיטה על בסיסים של טילי קרקע אויר והריסתם ובכך אפשרו למוטסוי חיל האויר חדירה וראשונה אל מעבר למרכז הנ"מ המצרי. ב-17 באוקטובר חזה את תעלת סואץ, על גבי תמסחים, גודוד טנקים שני והחטיבה ככוח השריון היחיד בגדה המערבית החזיקה כ-48 שעות בראש הגשר. לאחר מכן המשיכה החטיבה והחלла להתקדם צפונה ומערבה תוך השמדת בסיסי טילים נוספים וקרבות נגד כוחות מצריים. בעקבות הפסקת האש (24 באוקטובר) החטיבה נמצאה בחיזן החקלאי של איסמעיליה ושלטה על הכביש וمسئילת הבROL שהובילו בין איסמעיליה לקהיר.

האנדרטה של חטיבה 421 בפקודת העוצבות

גראשן היימן*

מראה כללי של האנדרכיה בפרק העוצבות בלטרון

את גדר הגליים, כשהוא נגרר ברוחבי הדיניות. על גבי התמסחים מפות מהלכי הקרב של החטיבה. התמסח הימני מיציג את שלב הבילימה והעליו מפת הקרבוט באוזור המוטל. התמסח השמאלי מיציג את הצילicha והפריצה ועליו מפת קרב הצילicha בצריו עכבייש וטרטורו, ומחלפי הפריצה לרוחבי מצרים. בין התמסחים מותפצל אלמנט גלי מנירוסטה המייצג את התעללה. המפות, הסמלים והכיתוב עשוים יציקה, בדומה לפולדת הטנק. משטח האנדורתה בניו מוחלוקי אבן והחלילכה עליו אינה נוחה, וזאת כדי לסמל את ההתקדמות הקשה בצריו הלחימה. המשטח הקדמי עשוינו גונוליט מצרי אדום, והוא מתחבר למישטח מאבן מקומית של אזור הארץ.

* גרשון היימן – הפסל שיעיך את האנדרטה

הכаб, תחומית הקרב והרעות אל המציגות כו"ם אשר בא להזיכיר לכל מבקר באנדורטה זו את גבורתם, חוסנם, אמוניום וזכרם של נופלי החטיבה. חטיבה זו, חטיבת 421, הדרה על ליבנה ועל אנדרטה זו את זכר החלוחמים שנפלו במהלך מלחמת ים הכניפורים. העמודו המרכזי מבטא את עמידת החטיבה בשלב הבלימה. בראש העמודו אלמנט המזכיר את תובת הטנק שלנו – פטון M48A3, מה שפעם קראנו לו הצפדרע של הטנק – כשייה מוגבהה במגמה של פריצה למרחב. בחזית העמודו – אלמנט יזכור, לזכר חברינו הנופלים. משני צידי העמודו המרכזי שני אלמנטים מאבן המיניגרים את התמסחים המשמשים לצליחה ועשיליהם צלחו הטנקים הראשוניים את התעללה. בדופן התמסחים מסוות אלמנט שמצויר

תנווה ופריצה קדימה, יציאה ממייצר למרחוב, הגשם על תעלה סואץ, חזות הטנק, התמסחים שעלייהם צלחו ראשוני הטנקים את התעלה, המשטח הבלתי נוץ להליכה שביב האנדרטה, מפות הבלתי והפריצה – כל אלה יחד מסודרים ומבייעים את קרבות הבלתי בשלבים הראשונים של הלחימה ואת הפריצה למרחוב, את היציאה מקרבות הבלתי הקשים לקרב הצלה והפריצה למרחבים שמעורב לתעלה.

לאחר מפגש עם מפקדי החטיבה ולוחמיה קיבלת החומר, העברתי באנדרטה זו את התחשות, הרגשות והזיכרונות מן הערטיטליאי אל האבן, חילוקי הנחל, הנירוסטה וצייקות האלומניינום. חומריים אלה אשר בחיבורם יחד מעבירים את הזיכרונות,

הכיתוב הצמוד לאנדרטה
על מהלי החטיבה במלחתת יום ה毅פורים

הפטון פורץ לחהה ה-21

סא"ל (מיל') מיכאל מס

כ-40 שנה חלפו מאז יוצרו לראשונה טנקים המתקדמים יותר מסוג אמ-60 ואמ-60-אי-1 והם עדין בשירות ומהווים יעד לתוכניות השדרוג של צבאות רבים בעולם. למרות גילם המופלג הם ממשמשים עמוד השדרה בחילות שריון שונים ויעד לתוכנית השבחה של התעשיות הביטחוניות. הם משרתים גם בצה"ל אך חדשו את נועריהם והוסיפו עצמה ויכולת ללא היכר, במספר שלבי שדרוג (כתבה שנייה).

טנק "סבירה" - ההשבחה המוצנעת של התחשיה הצבאית לטנק פטון הcolaת תותח 120 מ"מ, מיגון מתקדם, בג"ש מתקדם ושיפורים רבים אחרים

לציוון וגם דגם זה, כמו קודמו ה-M60, הוכיח שה坦ון הקפדי הביא על יכולת תפעול קלה ואשר מערכותיו אכן יוצרות בעיות מיוחדות, וכן התאפשרה כניסה מהירה ליעור סיידראטי נרחב. טנקים ראשונים מדוגם זה סופקו ליחידות סדירות של הצבא האמריקאי באביב 1962, כשתים בלבד לאחר ניסת דגמי ה-M60 לשירות. טנק הפטון מסוג M60 וכן M60A1 סופקו

על-ידי האמריקאים גם למיניות אחרות המקבילות סיוע אמריקני, כמו: ישראל, איראן (עד לנפילת השלטון באיראן), מצרים, ירדן ומדינות רבות אחרות (ראה טבלה). ייצור הטנק מחוץ לארה"ב ניתן ברישון וק' לחברת "אטוטו מלארה" האיטלקית אשר בנתה 200 טנקים מסוג M60A1 לצבא האיטלקי.

שיפורים בפטון M60A1

הצטרפות טנקי M60A1 לשירות בצבא האמריקאי, יחד עם דגמי M60, מיילאו את גודלי השריון האמריקאים ברק"ם בעל מיגון טוב, תותוח מדוקן ובועל כושר חידרת שריון וכן אמינותה בכל המערוכות: האוטומטיות, בקרת היציאה והאש. הצבא הציג לצוות הפיתוח של הפטון יעד שיפור נוספים לקודאת סוף שנות ה-60-70 כדי לשמור את יכולת התמודדות עם הטנקים הסובייטיים שוגם בהם והותקנו שיפורים: טנקים מסוג T55 ו-T62, שבו הותקן תותח בקוטר 115 מ"מ חלק-קדח. השלב הראשון בשיפור הפטונים היה הרכבתה של מערכת יי'זוב הידראולית לתותח (AOS), שתאפשר לתותח להישאר מכוון למטרה, בצדדים ונגנהה, בזמן תנועה של הטנק. המערכת מתוצרת חברת "הנילול" האמריקאית הורכבה רק בחלק מטנקי ה-M60A1, אשר כונו (AOS) (הבדיל מטנקים חסרי יי'זוב לתותח).

שיפורים נוספים בטנקים אלה כללו את החלפת

את כל גלגלים המרכיב והתמן, הכנפיים, תא היזווע ומסנני האוורו החיצוניים. צבא ארה"ב החזמין במפעל קרייזלר יי'זוב ראשוןוני של 180 טנקים מדגם M60 בשנות 1959 ו-1960 לאחריו צור נסף של 720 יחידות. ראשוןוני ה-M60 הוכנסו לשירות בסתיו 1960 ליחייבות הצבא המשרתו באירופה, לצורך שיפור המזון מול כוחות ברית ורשות המצוידים בטנקים מסוג -T. למרות היות ה-M60 טנק משופר, לעומת זאת -M48, במיוחד בהיבט כוח האש וביצועי החטיבת הכוח, נחשב ה-M60 ככפיה בין טנקים בין דור חדש ועתידי אשר יציג בודאי בשריון משופר בצריח. כבר במהלך המלחמה הוזמנו הנוספות של טנק M60 מחברת קרייזלר, החליט הצבא לעבר לפיתוח צריכה משופר.

פטון עם צריח אורך M60A1

לצורך שיפור המיגון הבליסטי של צריח הפטון ננטשה ההישענות על הציריה המעווג, בצוותה שריון צב, של הטנקים מסוג M48 ו- M60, וכן צריחון מפקד מרווח וגובה יותר מאשר שאר הגן טוב יותר על המפקד ואפשר ירי נוח של המקלע המופעל באופן חשמלי. הצריחון החדש צrichtה צריכה זה נותרה עד לדגמים המאוחרים ביותר של משפחת הפטון (למעט M60A2). פנים הצrichtה המרווח יותר אפשר תפוך נוח יותר של אנשי הצוות, אולם מעבר לצורתו השונה, הוא לא התאפשר בשינויים קייזוניים. גם בתותבת הטנק החדש אשר כונה M60A1 לא נעשו שינויים ראויים

פטון - הצלחה הגדילה את הייצור

במחצית השניה של שנות ה-60, הבינו מהנדסים האמריקאים את נחיתותו של תותח הרק"ם בקוטר 90 מ"מ, שהורכב במשפחחת טנק הפטון מסוג 48 הושנים, מול עדיפותו של התותח הסובייטי בקוטר 100 מ"מ. הבריטים הקדימו להבין את יתרונותיו של

התותח הסובייטי ופיתחו את התותח המפורסם מדגם L7A1 בקוטר 105 מ"מ, אשר יועד להתקנה בטנק המערך הבריטי סנטורון. דגמים של תותח זה והועברו לבדיקה ביחד הניסויים האמריקאים באיראן, שם השיג התותח תוצאות מושימות. לאחר תום הניסויים והתאמת סדן אמריקאי לתותח הבריטי, החל הצבא האמריקאי להזמין סדרות ראשונות של התותח אשר יעדו להרכבה בדגים משופר של טנק הפטון שסומן כ-L7. בנוסף לתותח החדש, הותקן בטנק מנוע דיזל בהספק של 750 כ"ס מדגם AVDS 1790 A2 אשר הקטין את צrichtת הדלק; בכך גדל התותח המבצעי באופן ניכר, בדבב עם שיפור בטיחות התפעול בהשוואה למנוע הבנזין שבטנק הפטון המושנים. מאפיינים חיצוניים נוספים שבלו ב-M60 בהשוואה ל-M48 היו חיזית התותבה בעלייה זווית חזות (אשר היקנו לה את הכינוי "תובת הסכין") בהשוואה לתובה המוגולת בטנקים M48 ("תובת הצפראדע") וכן צריחון מפקד מרוחה וגובה יותר מאשר M19 אשר הגן טוב יותר על המפקד ואפשר ירי נוח של המקלע המופעל באופן חשמלי. הצריחון החדש והמוגדל מאפיין של כל הטנקים מדגם M60 וnochesh במספר צratioות, אף בצה"ל לחסרון עקב הגדל צratioת הטנק. כדי להוריד את משקל הטנק הרכבו בו חלקים רבים העשויים חמרן (אלומיניום) (במקומות מפלדה כפי שהיה בטנקים מסוג M48). בין יתר החלקים העשויים חמרן, אפשר למנות

טנג מגה של גדור "עשה" עם מיגון מתקדם

הצרה, עיבוי ההגנה על מסב הצריה, מקלע מקביל משופר, מושגים לרימיון עשן משני צדי הצריה וכן שרוול תרמי העוטן את קנה התותח. שיפורו הסיני לפיגועה בצדד הראשוני הקנה יתנוון גודל בהתקומות אפשרית עם הטנקים הסובייטיים הראשונים מסוג T-64 ו-T-72. בהשוואה לצדדים הנומוכה של הטנקים הסובייטיים, טנק הפטון הינט גדולים יותר ויקור יותר לפגוע בהם, אולם, גודלו של תא הלחימה בטנק האמריקאי אפשר לאנשי הכוחות להלחם בונחויות פרקי זמן ארכוכים יותר בהשוואה לצוותים הסובייטיים הסובלים מצפיפות המשקעה על הפעלת הטנק בלחימה ממושכת. לאחר סיום הייצור של טנק הפטון האחרון מסוג M60A3 התפנו המהנדסים בצד ובן בתעשייה האמריקאית לתכנון וייצור הטנקים המתקרדים מסוג אברמס על דגםיו השונים.

ענקים ייוזדים

המרכיב של טנק הפטון שימש כבסיס גם לטנקים "יעודדים לשימושים שונים. טנק ג'ישור נבנו ע"ג תובת M60 אשר נשאה מערכת גשר הנפתח כמו מספריים ומופעל באמצעות מערכות הידראולית. גם טנק חילוץ נבנו על אותה תובה וסומנו M728. טנק חילוץ אלה היו מצוידים במערכת דחפור מדגם M9, וכן מנוף לא צידן בצוות האות "A".

לשימוש הכלול, והתחממות היהיתה וגישה באפוא. קיינוי לטلطולים ולחות. למדרות בעיות התפעול וקיימי האזקה הזמין ייצור של 243 צירחים שיוועדו להרכבה ע"ג חבות קיימות של טנק M60, וכן ייצור של טנקים מושלימים שכונו M60A2, בכמות של 300 יחידות בשנת 1967. בכלל העבויות האמוריות החל הייצור רק בשנת 1973 והסתיים ב-1975. במחצית שנות ה-60 צוידו גודדי השירות האמריקאים באירופה בטנק החדש מסוג M60A2 שלא היה פופולרי בקרב צוותי הטנקים בגלל מעורבותו התוטה המסובכota והמונייניות הגבוהות שנדרשו להפעילו. ברבות השנים הוסרו הצירחים שהיו מופעלים על-ידי 2 אנשי צוות בלבד (בדב) ונעשה שימוש בתיבות לצורכי בנייה של טנקים ייעודיים כדוגמת טג'ש M60A2 לא נמסרו על ידי האמריקאים למדינות בעלות-ברית, כדוגמת טנקים טוגנו מודגמים אחרים.

מ60א3 - האדרון המוחיקני

הטנק האחרון בסדרת הפטונים היה M60A3 שהציג שיפור ניכר בהשוואה לסדרות הקודמות של ה-M60A1, וכלל מערכות בקרת האש עם מד-טוווח ליעיר ומחשב ייילקטווני אשר הגידלו באופן משמעותי את סיכויי הפגעה בקרב הראשוני. שיפורים נוספים כללו את תוספות השריון בחזית

זוג מסניי האויר הישנים, בעלי דלתות צד, למסננים בעלי דלתות עליונות (TOP LOADED) ווון הוחלף זול הגומי הישן מדגם T97 שהורכב בכל טנק הפטון, בזול חדש מדגם T-142 המצויד ב-2 כיריות גומי מכל חוליה. החלפת הזול הייתה כרוכה גם בהחלפת זרי השינויים בתופים המוניים את הזול.

בשנת 1974 החלו ב��וי הייצור של טנקים M60A1 להתקין מנוע משופר ואטמי יותר, בעלי משך חיים ארוך יותר במידה ניכרת. השיפורים במנוע כללו מעדרת קידור שמן משופרת, אלטרונוטור מודרני שהספק זרם מוגבר למצברים וכן מערכת הזוקת דלק מתקדמת יותר. טנקים אלה, שכבר כללו מערכת ייצוב לתותח, סומנו M60A1(RISE).

לקחי מלחתת יום כיפור מושגים בפטון

עיבוד וניתוח הפעיגות של טילי הסאגר בטנק
הפטון שבידי צה"ל הביא את המהנדסים
האמריקאים לסדרה נוספת של שיפורים
שמורכחים מישימים את הלקחים מהפעלה
מהיסנית של טנקים בקרבות עם אימ"נ'ט'
בטנק פטון ובין השהיי בשימוש צה"ל, אובחנה
פגיעה מתחת "ללחים" שמשני צדי התותח
בשיטופים המתחברים עם טבעת הציריה. במקומות
זהה והסיוו האmericאים עיברו להחיים וכן היפוי
עובי וחיזקו את טבעת הציריה ותווכבתה. השמן
ההידראלי שבמכלולת בקרת הציריה, שהטאפניין
בטפרטורות הצתה נמכה שוגרה לשיפפה כלילית
של הטנק גם במקרים בהם הפגיעה הייתה קלה,
וחולף בזמן חדש בעל טפרטורת הצתה גבוהה
במידה משמעותית. שיפורים חשובים אחרים היו
התקינה של מערכת צלילה למעים עמוקים וכוננות
ليلיה בטכנולוגיה של הגברת אוור חיצוני (שהחליפה
את הכוונת הקודמת שנזקקה להארת המטרה באור
תת-אדום). מערכת שיפורים זו הייתה האהרונה
לטנקים מסוג M60A1, והוא כונה מעתה RISE (M60A1(PASSIVE))

הפטון שנשאך בבית

הדגם המיפוי והחריג במשפחה טנקי הפטון היה M60A2 שתוכנן עם תותח בקוטר 102 מ"מ לירוי דו-תכליתי של טיל נ"ט ארכוי טווח (ותחמושת רגילה בקוטר זה), ששלימו את כוח האש של הטנקים מוגמי M60 ו-M60A1. במחצית שנות ה-60 החליט צבא ארה"ב להרכיב את מערכת ההשיגור לטיל נ"ט מוגם שלילה (SHILLELAGH) להתקנה על גבי טנק M60. המערכת שיגור זו, שייעודה לעמידה על תותח טנק טנקי סיור יבילי-אויר מסוג "שרידן", הייתה עדיפה בולטות על תותח הרקל"ס בקוטר 105 מ"מ שהותקן בטנקים גרגילים. התוכנית שהוגדרה כבעלת סיכון השקעה נמוך, התבוססה על טוביה קיימת של טנק M60 ומערך תירוק וטיל הקק"ים בטנק ה"שרידן". סיכון ההשקעה הסתבר כמורעטה עקב בעיות רבות שהתגלו במארוכת הטיל ובצריח החדש שתוכנן לשאת אותה. התותח הדו-תכליתי הtaggle מכורכב מדי

תנקים מגהץ ב' של גודוד "עשת" עם מיגון ריאקטיבי

סימן 3, התקנת מערכת מיגון בליסטי לצריכה ולתגובה, לרבות לוחות בזוקה, והתקנת של מניע בעל הספק גדול יותר. מכובן כוללת ההשבחה מערכות בקרת אש וצריכה מתקדמות, מערכת כיבוי אש חדישה, שיפורים במערכות המילתה כולל צחל כדוגמת זה המורכב בטנקים מרכבה ועוד. זכיהה של התעש פ羅ויקט היוקרתי מוכיחה את הידע העצום שנוצר בתעשייה הביטחונית הישראלית בהשבחתם של טנקים פוטון ואחרים ואשר לא בכדי סייע לזכיהה פרוויקט אורך טווח זה.

המתקדם הינה קפיצה מדרגה משמעותית הן ביבט והשבחות לטנק הפטון וכן לתעשייה הצבאית והצבאה הירדני והם מזכירים את פרוויקט הדגל של התעשייה הצבאית בישראל "תעש" עבור הצבא הטורקי.

7. סבירה – במכרז של השבחות של מאות טנקים פוטון מסוג M60A1 בצבא טורקי זכתה תעש הישראלית אשר הציגה טנק פוטון משופר. בין יתר השיפורים ניתן למנות את התותחה חלק הקדח בקוטר 120 מ"מ, כדוגמת זה המורכב בטנקים מרכבה

טבלה מס' 2 – טנקים פוטון M60 בשימוש הצבאות השונים*

הערות	כמות הטנקים	דגם הטנק	המדינה
מיועדים לפטלה ומכירה כולל 20 שספקו ב-1995	168	M60A3	אוסטרליה
	180	M60A3	בחריין
ספקו כבר	45	M60A3	bosניה
	91	M60A3	ברזיל
חדשים סופקו עד 1987 יצאו משימוש באורה"ב, סופקו 1991	759	M60A3	מצרים
	700	M60A1	
	375	M60A1	יוון
	312	M60A3	
נותרו כנראה כ-160 בשירות	355	M60A1	אירן
כולל M60, עברו השבחות רבות	1350	M60A1/A3	ישראל
	354	M60A1/A3	ירדן
M60A3 249	300	M60A1/A3	מרוקו
מהם 73	70	M60A1/A3	עומן
	93	M60A3	פורטוגל
	460	M60A3	ערב הסעודית
M60A1 50	260	M60A3	ספרד
ספקו ב-1982	20	M60A3	סודן
	378	M60A3	טייוואן
	125	M60A3	תאילנד
	54	M60A3	טונייסיה
	274	M60A3	טורקיה
ספקו ב-1979, מצבם לא ידוע	658	M60A1	
	64	M60A1	תימן

ביבליוגרפיה

*המספרים מותבססים על JANES

- JANES Armour and Artillery 2001-2004
- M60 PATTON in Action - Squadron Signal Publication

רק"ם הנדי זה היה מצויד גם בתותח הוביצר קצר-קנה בקוטר 165 מ"מ לשימוש קרוב ופגעה ביבוצרים. בטנק הורכבה גם כנתת חילוץ כבדה.

טבלת השוואת בין הכנוי האמריקאי לכינוי בצה"ל (טבלה אינה מתיחסת לשיפורים שנעשו בצה"ל).

הכנוי בצה"ל
3 מוג' 3
5 מוג' 5
6 מוג' 6
6' מוג' 6'
6' מוג' 6'
טוג' ש מוג' 6
M48A3
M48A5
M60
M60A1
M60A1(RISE)
M60A3
M60AVLB

הפטון השותב עם הזמן

מספרם הגודל של הפטונים מדגם ה-M60 והוים, והיותם מערכת נשק מוכרת ובעל אספקה שוטפת של חלפים, זמינים ברובם, מיוצר בתעשייה באירופה ובארה"ב, הביאו לריבוי תכניות ההשבחה בהיקפים שונים אשר יעדו להקנות לפטפורמה החדשה יכולות של טנק מודרני, בעלות נמוכה בהשוואה למחריו של טנק חדש. להלן מספר תכניות ההשבחה מייצגות:

1. עם מיגון ריאקטיבי – חיל הנחתים האמריקאי הוציא את הרכבת המיגון הריאקטיבי בטנקים מסווג M60A1, ומהם אף נטלו חלק במלחמות המפרץ בשנת 1991. הטנקים הוצאו משירות.

2. M60-2000 – חברת ג'רל דינמיקס פיתחה, ביוזמה עצמית, התקנה של צריח הטנק M60A1 ע"י תובה משופרת של טנק דגם הטנק, שפיתחו לא הסטימים, התחרה מול הצעות אחרות להשבחת צי טנק ה-M60A1 של הצבא הטורקי. במרכז זכתה הצעתה של תעש ישראלית.

3. M60A1 בצבא אוסטרליה – לפי דרישת הצבא האוסטרי ביצעה חברת שטייר-דיימלר-פוך את השבחות של 118 טנקים פוטון מסווג 1989 מוג' M60A3 והתקינה מערכת בקרת האש ומדתווח לייזר וכן מערכת ייצוב הדיאלוגית לתותחת. הותקן גם מנוע משופר מסווג RISE בתנאים שיקום עמוק. בסיום ההשבחה הטנקים ב-1989 הם הצטרכו ל-50-55 הטנקים המקוריים מדגם M60A3 שהיו בשימוש הצבא האוסטרי.

4. השבחות יישראליות לטנק הפטון הן נושא לכטבה נפרדת והן מאפיילות ברומtan על ההשבחות האחרות שבוצעו לטנקים אלה בצבאות שונים.

5. M60A1 M60A1 – בשנת 1988 זכתה חברת ג'רל דינמיקס האמריקאית בחוזה להסבתם של 150 טנקים سعودיים מדגם M60A1 לדגם המשופר M60A3. הפרויקט נמשך 3 שנים ונעשה במתקן סעודיה.

6. פוטון עם תותח 120 מ"מ – בתחילת שנת 1999 הסטימים ייצור אב טיפוס של טנק M60A1 ירדני המצויד בתותח בקוטר 120 מ"מ חלק קדח מהצרפת התעשייתית השווייצרית. התקנת התותח

פונתח ים מדף

סקירה ספרות צבאית

דברי בוגר

של 50 שנה (ראה הספר העוסק בעשור התקופה) וגם מותך הניסיוני לחקר את האירועים ההיסטוריים תוך כדי התרחשותם (ראה הספר הדן בסוגיות העשור הנוכחי) המציאות דאו וזו של ימינו לא השתנתה במידה. עם זאת הפכו זריים יותר. אין זה מקרה שהספר הדן בעשור הראשון מציג את "התגבשות" מדיניות הביטחון, בעוד שהספר השני בן "סוגיות" ביטחון.

על מדפי חנויות הספרים, כמו גם בספריות, מונחים זה לצד זה שני ספרים אשר יצאו לאור באותה עת. שניים עוסקים בתחום הביטחון. הראשון דן בעשור הראשון של מדינת ישראל והשני בעשור הנוכחי – השישי, ומה שביניהם – למד מההנטקסט הרחב יותר של הדיון אותו הם מביאים לקובאים.

אלו אשר יבחרו לקרוא את שני הספרים יוכחו, כי גם פרופטיבה היסטורית

יחד עם זאת, בחורה לא להיות חברה פורמאלית בארגון להגנת האזרע, ובאופן זה להשאיר פתח לכינון יוחים מחודשים עם הגוש המזרחי ('עמ' 437-436). דוגמאות נוספות, המנתחות היטב את מערכת השיקולים של דוד בן-גוריון, באוטו לביטוי בתשעת הפרקים של ספר חשוב זה. המחבר, סאל'ל (AMIL) ד"ר שמעון גולן, שימוש בראש כל הערות, מקורות ומפתח שמנות.

גבול חם מלחמה קרה; התגבשות מדיניות הביטחון של ישראל 1949-1953 / שמעון גולן

משרד הביטחון – ההוצאה לאור, 2001, 570 ע'

ישראל נאלצה למצוא את מקומה באחד משני הגושים. הספר מצאה את תפיסת הביטחון לשיטותו של דוד בן-גוריון, הנשענת על שיקולים צבאיים ומדיניים גם יחד על רקע התרחשויות בעולם. וזאת לכך שגם חוקר מהתמודדות מדינת ישראל מול מדינות המשולש של נשיא ארה"ב, איזניהואר. מאמצים רבים מצד ומצד הבריטיים נעשו כדי לגייס את מדיניות עבר לתוכנית ההגנה האזורית – רצף מדיניות של נושא פרי. מדינת ישראל ובן-גוריון מאמצים של נושא פרי. יונתן להגבי הנדרש מצד ארה"ב, כי אם בראשה, העבריה מסרים ברורים לאלה"ב, כי אם יונtan להגבי יתancial לשימוש כמגן האזרע, ובמיוחד על רקע יציאת הבריטים ממלעת סואץ, והאויום כי בעקבות זאת תחליש בריה"מ על כל מאגרי הנפט ותעלת סואץ. מדינת ישראל, על רקע מצוקהה ורבת-הപנים, הייתה תליה מאוד בכיספי המערב. בריה"מ מצידה נתקה את קשייה הדיפלומטיים עם מדינת ישראל. בשל מרכיבות זו, כיוונה ממשלה ישראל בפעילותה הדיפלומטית לאינטלקטים של הגוש המזרחי, אך מדיניות המזרחי והמערבי – מעצמות-על.

"תפיסת הביטחון עד היום מתבססת על היסודות שהונחו באוטון השני, והוא היווה את הבסיס המוצק להישגים הביטחוניים של המדינה במשך כל שנות קיומה... מחקרו של גולן יכול להשכיל אותנו בובות כוים, בעת עדכון תפיסת הביטחוןlamaה – 21".

אלוף (AMIL) דוד עברי, מותך פתח דבר (עמ' 10)

1949. שנה שבה הייתה בבחינת ציון מוכר לנו. שנה בה הסתיימה מלחמת העצמאות ונקבעו גבולות הסכמי שביתת הנשק.

1953 – על שום מה? בשנה זו התבכעו חילופי תפkidim בקשר למכללי ההיסטוריה ומעצבי מדיניות הביטחון. את ראש הממשלה ושר הביטחון בין השנים 1949-1953 דוד בן-גוריון החליפו משה שרת בראש ממשלת, ופנחס לבון כשר הביטחון. את הרמטכ"ל מרדכי מקלף החליף משה דיין (עמ' 12-14). בשליה 1953 הסתיימה ללחמת קוריאה והחלה המלחמה הקרה, אשר יוצרה את שני הגושים – המזרחי והמערבי – מעצמות-על. מדיניות

מרקם הביטחון; סוגיות ביטחון ישראלי קיומה / חגי גולן, עורך

משרד הביטחון – ההוצאה לאור, 2001, 328 ע'

הקוראים מוזמנים לקרוא ברצף את המאמרים, הכתובים בידים אמוניות, והועלמים מושגים החשובים שיש לחת עליהם את הדעת יותר ויותר, כגון "לחימה בשטחי פנים / הגנה מרוחבית" (עמ' 83), "ביטחון אזרורי" (עמ' 177-201), "כלכלה ביטחון" ו"מחיר הביטחון" (עמ' 43) וכן הלאה מושגי יסוד בהגדותיהם, נכוון למציאות הביטחונית הנוכחית, עימה מתמודדת מדינת ישראל. לכל מאמר מצורפת רשימת הערות לצורכי סימוכין ורחבבה.

(*) תודה לאל"מ (AMIL) בני מיכלסון על המלצותיו.

קובץ מאמרים של חוקרים ואנשי מפקח במערכת הביטחון של מדינת ישראל. ביניהם: אלוף ד"ר יצחק בן ישראל – ראש מפא"ת, אלוף (AMIL) אילעוז עירע, אלוף (AMIL) דוד עברי ששמש ראש המועצה לביטחון לאומי, אלוף (AMIL) אברהם רותם וחוקרים מוכרים במוכן יפה ומוכן בס"א. המאמרים מתארים ומנתחים בראיה קדימה, עתידנית משהו, את משאב הביטחון, את צה"ל מבנהו וบทחכומו, את מקומו של הסיכון הערבי-ישראלי בעידן זה, את האיום הכספיים העכשוויים עימם מתמודד העורף, את שדה הקרב העתידי ולוחמת המידע.

אפשר לעיין בספרים במרכז מידע לטרו

אות השריונאי

לטנקייסטים הראשונים

שולמית ספיר-נבו

"הכרחי לאמן נוער מקומי שהוא מעולה ביותר בשריון מטעם ראיית העתיד".
ליונה דרוקר, שריון.

"יבוא היום ועוד תשב אל מול האח...
ותספר איז עלי כיבושים וקרב,
והקטן בין הילדים עיר בלחש:
ובכן זה סבא שהציג את המכב,
מסבא שכזה באמת יש נחת...".
היו זמנים, חיים חפר.

הענקת התעודות

השני היה גדור פשיטה והגדור השלישי היה גדור סייעו. החטיבה רשמה פרקי גבורה בקרבות מלוחמת העצמאות: מבצע "דני", "חרוב", "מוות לפולש", "אסף", עיראק-סואידן ובכיס-פלוגה. מפקדיו הראשונים של בית הספר לטנקייסטים היה פרדריננד רוחטיין, סגנו אשר גרופין והמדרך הראשי דן סמואל (נכדו של הנציב הבריטי הרברט סמואל). איש מבוגר מלואה באשתו ונכדו מגיעים. יש לו חיק שובב וشعרו הלבן והארוך אסוף לקוקו בגומייה. הוא נראה אמן, או איש רוח. זהו נתן רוטזק המורה אשר לימד אותם מכונות בתיאורו בגיל .24.

מקבל 72 ילדים ואומרם למפקד תהופך אותם לטנקייסטים!"
באוגוסט 1948 הוקם בית הספר הראשון לטנקייסטים במתחם שדה התעופה לוד בו התקם גודוד 82. לקורס הראשון הגיעו לידי 1931 שהיו אז נערים צעירים שגיסו לצורך הכשרה ואמון טרם יציאתם להלחימה. במאי 1948 הוקמה חטיבת 8, חטיבת השריון הראשונה של צה"ל ובראשה האלוף יצחק שדה שהיה מפקד הראשה. בחטיבה הוקמו שלושה גדודים: גדור שריון שהורכב מפלוגה אングלו-סאקסית ופלוגה סלאבית ושירותו בו אנשי היינו הראושונים הם אומרים בגאווה ו"אין עתיד לא עברו. היות לא עושים מצלעות בן אדם".

הם היו אוסף של נעירים שונים אחד מהשני. הם היו כאלה שבאו מחנות ריכוז, לידי טהרן, מגדן"ע הגנה, מקומות TABLE שונים, אך כולם דברו עברית. הם עשו את הקורס הארוך ביותר ו מרביתו לא על טנקים. למעשה רק בסיום הקורס הביאו להם את השרמן. הם מסתובבים עכשו ברחבות הטנקים, מחשפים איש רעהו, צוחקים. הם מסתכלים על טנק המורכבה בודקים את מבנהו אחד מהם מתפעל והשני אומר: "מה חשוב כל הנשק הזה". מה חשוב זה לקלוע במטרה". אנחנו היינו הראושונים מה שערך מטה. אתה

זהו גדור הטנקים הראשון של צה"ל פרי חזונו של מפקד חטיבת 8, אלוף יצחק שדה, שראה אז מהי חשיבות הטנקים. וחטיבה 8 הייתה בית היוצר לטנקיסטים. אנו גאים שזכינו להיות הגרעין הראשון בסדרה של השריון.

קצין שריון ראשי, תא"ל אביגדור קלין: בשם חיל השריון אני מוחזיר חוב אותו אנו חבים למעלה מ-50 שנים. ואנו נוטנים אותו לכמ' 76 שריוןאים ראשונים שחווישתם בשנה קשה של מלחמת העצמאות של ישראל. ועכשו אנו נמצאים בשלב השני של המלחמה על גבולותיה המוסריים החברתיים והריבוניים של המדינה. בשריון לא שוכחים חבריהם, ובוודאי לא שוכחים זכות ראשונים. המורשת שלכם היא אבני דרך לטנקיסטים של היהם. בעתם מקבלים את אותן הטנקיסטים, לא את הפשוות כי אם את המזוהב. זה אשר מוגש למדריכים בבית הספר ואותו כאות הערקה שלנו לא רק בגלל הריאוניות כי אם בגלל הרוח והאנושיות ועל ייחותם המניע היוצר והברוא של חיל השריון ולכך אין צבע אחר יותר מאשר מטהים מזהב, מונעך לכם בהוקרה אות הטנקיסט לגערין הראשון של צה"ל.⁸

האלוף (מייל) חיים ארז לוחץ ידיים עם כל השריוןאים הוטחיים, בטקס קבלת אות הטנקיסט ומזמן אותו לבקר בטלרון ולראות בו את ביתם, כמו גם כל השריוןאים לדורותיהם. השתף בטקס גם אל"ם עמיהי משיב. כיוון שכח השאלת הבאה מתבקשת מלאיה: "איך אתה מרים בעמדך וזה בו אתה פוגש את ראשוני החטיבה?" אל"ם עמיהי משיב: "זהו מעמד מיוחד במינו היוצר מחויבות כופלה. אחות לספר ולהפיץ את סיפור החטיבה על ראשונייה וייחודה בקרוב לוחמים צעירים וותיקים בחילם כלו. המחויבות השנייה היא להמשיך ולפעול באותה רוח ואחוות לוחמים, אשר כפי שניתן לראות היום לא נס ליה גם ארדי 50 שנים.

روح זאת היא שאפשרה בעבר ובماfterות היום להתמודד עם מצביים קשים בלחימה ופעולות מוצבנית לאורך זמן". השריון עשה היסטורייה ופה היא התחלת עם האנשים האלה שעשוי, אחד אחרי השני, הם בעליים ומכלים את אות הטנקיסט המזוהב. בינוים נציג משפחה של-Calala שפלו או הילכו לעולם. כל אחד מתקבל בתירועות חממות, בהערות ובחוקים. פניהם זורות משמחה ונוגה, וזה נראה כאילו רק עתה הם סיימו את הקורס, ועוד רגע הם יעלו על הטנקים שנית.

אחר כך הם מתחילה להעלות זיכרונות מזירות הקרב שלהם ומכל הלחמה שננתנו להם" קיבלנו מכונת ירידת 'שאטו', משוה מ-1850, כי עוד לא היה הנשק הצ'כי. ומהשאטו זהה נפלו כל פעם חתיכות של מכונה וחביי "האגנה" הדיבקו את זה עם זפת. היו מטעןויות נוער שונות מכל השכבות של המלחנה הצ'כית בארץ, נוער מלא אידיאלים אך הנשק היה זיפת.

הינו 11 פלוגות של ילדים והוא צריכים להלחם בינוי, 48, אך המזל שלנו היה שהברנדוט הירעי על הפסקת אש. בלילה עצקי למדרך, זוסיה שכחת לkom. והוא אמר לי ליד קטון לך לישון יש הפסקת אש.

יו"ד עמותת יד לשריון האלוף (מייל) חיים ארז, ומנכ"ל העמותה תא"ל (מייל) מנשה ענבר מסתובבים ביניהם, ומקבלים אותם בהרבה חום וברכבות לשנה החדש, וכולם מרימים כסית בצל העצים סביב הטנקים. החבורה נכנסת לאודיטורים לטקס הענקת אות הטנקיסט לבוגרי בית הספר הראשון לטנקיסטים 1948, גוד 82, חטיבה 8. הם נרגשים, מחכים בכילוין עניינים לקבל את אות הטנקיסט המזוהב. הם הגיעו לנו עם נשוייהם, עם ילדים נכדים וקרובי משפחה. ברקע על המסק שני טנק קרו מול שנגנבו מהתבא הבריטי. ואחר-כך טנק שרמן מלחמת העצמאות ובו כוחות מתנדבי ח"ל.

דוד אגמון נציג השריוןאים הראשונים אמרו:

"מעמד זה הוא הצדעה של צה"ל לדרשווי הטנקיסטים. אלו שהם ילדי שנות 31 'ילדים'

כמו שקרו לנו אז, חייארים כמו שאנחנו היו.

סבירו שאפשר להשאיר את סיפורי של בית הספר הראשון לטנקים לדפי הספר בלבד. נמצאים כאן ידינו, נכדינו שיראו ויזכרו שצה"ל יודע להעירך ראשוניות".

חיים פיניאל זו מஹוה היסטורית חשובה וMbpschat.

"איך הם היו בתור תלמידים?" אני שואלת אותו. ונתן רוטזק אומר: "הם היו מצינים. אני מחהה להם פה. היתי צריך לתפור להם את הכלים במכנסיים כי בחורף הם אהבו ללבת עם ידיים במכנסיים".

פתרונות מתקרב לעברו אחד החברים, לווח את ידו זוכר אותה?" זוכר גם זוכר" עונה נתן ביחס גדול ומספר על אברהם איך הוא היה לוקח קופסה ריקה מסודינימ Kosher אותה בחוט ומסתובב בשקט. "היו לו כל מני חוכמות". "והנה זה וויס" אתה זוכר לא זוכר. לא חשוב. הקופסה מעלה מקבלת חלהה". ואומר: "אתה יודע, הקופסה מעלה מקבלת חלהה". הרבה תമונות שחזור-לבן נשלפות מהתקנים, כמעט מעתה מהכיסים ומווערבות בינהם. הנה תראו דן סמולא, זה הנכד של הרברט סמולא, הוא היה המדריך

הרاسي. כל הזמן הוא היה הולך עם מטפחת על הצוואר כמו שוחלים באנגליה. הוא היה מיג'יר בצבא הבריטי".

חברים ממשיכים לgesht אל נתן רוטזק: "אתה זוכר אותו?" אני אריה קרוק". "כן, התותח קרוק", הוא עונה לו. ומיד ניגש חבר נסף ואומר "שלום המורה, לא נראה אם אתה לא זוכר אותה. אתה הייתה אחת אנחנו הינו הרבה". "אבל אני זוכר אותך.izia היה חילתי, בומבה של חיל", אומר לו אריה וטופח על כתפו. ואירה ממשיק: "אתה זוכר את המשחה הזה של הדתים שהוא מגלחים אותה את הזקן בשבת כשהיה רצוי להשתמש בסיכון גילו. מה זה היה עשוי משחו מכך ומהים שעושים דבק, משעי, כהה קראו לה. הם היו מוחים את המשחי הזה על הלחים ומשפשפים.izia סרוחן זה עשה".

תגוזה על הענקת אות הטנקיסט

ליקט וערך: תא"ל (מייל') יצחק רבין

צלמים: יובל רון, עמית אונקווה, תום טופר

צלומים נוספים: באדיבות דובר צה"ל

אלוף [מייל'] רפאל ורדי בلتראן

אלוף (מייל') רפאל ורדי, המשמש יועץ שר הביטחון לעניינים מיוחדים, מונה מטעם מטה"ט לבודוק ולהקציב את פארק עוצבות השריון שבמצודים וממשיכות להיבנות אנדראטאות של החיל. ביוני האחרון ביקר אלוף ורדי "ביד לשرون", ערך סיור מكيف באתר והתמקד בפארק העוצבות.

אלוף (מייל') רפאל ורדי (מימין) עם אלוף (מייל') חיים ארז (צילם: עמית אונקווה)

יאלול טכנולוגיות מאורת א"ח GDLs

דר' Sridhar Sridharan, הממשיך סגן נשיא בחברת General Dynamics Land Systems הגיע ביוני האחרון לאرض כארוחה של חברת "יאלול טכנולוגיות" ובשיתוף מנת"ק, ערך ביוני האחרון סיור מלא "ביד לשرون", כולל טקס הנחתزر, והתרשם מאוד. בספר האורחים כתוב:

"...It is an honor to be a small part in support of the men at the Israeli Armored Corps. May the Merkava 4 be the tank that ensures that no more names need to be engraved on the wall..."

דר' שרידהן (מימין) עם אלוף (מייל') מנעם (מנדי) מרון (צילם: דותן גואטהה)

נחמה בר-כוכבא: "מחנן השנה"

נחמה בר-כוכבא שנולדה בבריטניה והתربות ל"מחנן השנה". נחמה, אלמנתו של האלוף משה (בריל) בר-כוכבא ז"ל, הקימה את בית הספר היסודי רמת אביב 'ג' לפני 23 שנה, וניהלה אותו מאז הקמתו. נחמה פרשה לפניה הוודים אחדים לאמלאות, אך מן החברות ההודקה בעמותת "יד לשرون" לנין לה, כמובן, לפחות. היא

החלła לעבוד במערכת החינוך לפני 45 שנה, מתוכן 37 שנה היא עוסקת בניהול. לדורות שהייתה אמורה לצאת למלאות כבר לפני חמש שנים, המשיכה להניל את בית הספר החמש שנים נוספות.

כיוון שמדובר בידי שפע, החיליטה בר-כוכבא לפתח עצמן את ערך הנתינה והעזרה לולות. בית הספר שלה אימץ בית ספר בדרום תל-אביב והעביר בסתר ילדים מעוטרי יכולת, בגדים, עזרו לימוד ומשחקים. כמו כן הפקה את בית הספר למוקד המרכזי של השכונה. כל הטקסטים התקיימו במתחם בית הספר, ובתוך כך גם מסיבות ואירועים שכונתיים לרוגלים העצמאים. לאחר ששמעה כי מספר אנשים שמורים מסורת זקנים למקום להתפלל בו (בשכונה אין בית הכנסת) הקצתה להם שתי כיתות לימוד, האחת ל��ילה הספרדיות והשנייה לאשכנזית, ובהן התקיימו תפילות בכל שבת. בכל שנה בחופש הגדול אוילון עלולים החדשים של העיר תל-אביב. היא וחולק ממורות בית הספר סייעו בהפעלת האולפן. בין יתר הפעילויות, מיסודה נחמה את הגענתם של קבוצות תלמידים מטייסים שונים אל אתר "יד לשرون" כדי להניריש בקרים מורשת, מסורת וציונות.

הגב' נחמה בר-כוכבא

חץ יובל לשילשות - טקם מצטיינים

טקס ציון חץ יובל לשילשות התקיימים באתר "יד לשرون" ביוני האחרון. באירוע השתתפו כ-6000 איש, בראשותו של הרמטכ"ל ראל"ל שאול מופז (טרם פרישתו), וראש אכ"א אלוף גיל רגב. האירוע החל באודיטוריום "המורכבה", שם קיבלו 54 חיילים (מספר שנות המדינה) מעוזות הצעירות, ולאחר מכן עברו כל הנוכחים לאספהית איטרונית ושם ערך הטקס עצמו, כולל גם הופעה של להקה צבאית.

דני מריאן

מנכ"ל חברת א默יקה-ישראל לקשרי שחזור והשיקועות, הגיע ביולי האחרון לטלרון לפי הזמנת קשנ"ר, וערך סיור מكيف ביד לשירועו לרבות קריית החינוך. לאחר הסיור נערך דיון בהשתתפות קשנ"ר תא"ל אביגדור קלילין ומנכ"ל העמותה תא"ל (מיל') מנשה ענבר ווחולט על המשך שיתופו הפעולתי. דני מריאן תרם כרטיס חדש שיחולק לשפחות השכולות ויישמשם בקנייה לאטרו.

דני מריאן (מימין), תא"ל (מיל') מנשה ענבר ותא"ל אביגדור קלילין הקשנ"ר (צילום מונית אנג'לו)

סגן שרון שגב ז"ל

ערב רעוטLOCORO של סגן שרון שבג ז"ל התקיים בטלרון ב-11 ביולי. סגן ז"ל הוא בן של תא"ל (מיל') אצ'יק שבג שהיה מפקד אזרוח חבל עזה בשנות ה-80'. הערב נפתח בטקסLOCORO בכולל השמות ונמשך באודיטוריום בו נתנו הרצאות בנושא טרור המתאבדים, על-ידי דר' נירה כפיר בנושא 'התאבדות האיסלאמית בראש גישות פסיכון' ופרופסור عمנואל סיון בנושא 'מתאבדים ומתומים מהלכים'.

החות זר על-ידי המשפחה, צילום יובל רון

סיום טירונות ומקצועות + סיום קמ"ץ

לאחר המהפק שנערך ביביל"ש, בו חיבורו את שלב המקצועות עם שלב הטironות, נערך הטקס ביולי האחרון בטלרון בשיתוף עם סיום קורס המדריכות של החיל.

ছিলিস בטקס הסיום, צילום יובל רון

קורס מש"צים [מדריכי שליח צעירים] קיז חסם"ב

במסגרת הפעולות בחודשי הקיץ שבו במח"ד של"ח יד לשرين חנכי קורסי מדריכי של"ח צעירים, כ-350 חניכים של מחוז ירושלים, מרכז ות"א. תוכום של"ח וידיעת הארץ במרחב החינוך מכשיר מוה שנים נבורת תלמידים נבחרים בוגרי מיתות ט', כמדריכי של"ח צעירים - מש"צ. זאת בוגמה להכשיר תלמידים כמנהיגים מובילים בבתי הספר בתחום השל"ח (שדה, לאות, חברה).

התלמידים שהו בחורשת מה"ד של"ח יד לשرين שבועיים (הקורס נשך שבועיים), ופעלו בפרק עוצבות הרשות, במזיאזן הטנקים ובמכלול ההנצחה. כך לצד לימודי המנהנות והשדאות ספגו התלמידים ערכים של מנהיגות יוומה ודוגמה אישית. מפקחי השל"ח מטעם משרד החינוך והתרבות וצוות מחנכי הקורס הדגשו בפניו את החשיבות של השהייה במח"ד של"ח ביד לשرين שכןפה פוגש החניכים בטוי לערכיהם הילכה למעשה. זאת הסיבה שהנהלת תחום השל"ח בחרו לקיים את שבוע השדאות והמחנאות של קורס מורי השל"ח וכבר בשבועו הראשון לקורס המורים החניכים בקורס נפגשו לשיחה מרתתקת ביד לשرين על חינוך וערכים עם מנכ"ל עמותת "יד לשرين" תא"ל (מיל') מנשה ענבר.

חניכי קורס מדריכי השל"ח במהלך הרצאה

מצטיינים במערך המילואים של מז"י

cohorka לחיל המילואים על פעילות ענפה ומואצת של "מעל ומעבר" נערך באוגוסט האחרון אירוע חגיגי בראשותו של מפקד מז"י, אלוף יפתח רון-טל.

אבן פינה למוזיאון הלוחם היהודי

נשיא מדינת ישראל מרדכי קצב, שר הבינוי והשיכון מר נתן שרנסקי, סגן שר הקליטה מר יויל אדלשטיין, נציגי עמותות 'יד לשריון' לטרון, נציגים של ארגוני הווטרנים, דיפלומטים ונציגי בעלות הברית בnochות מוזמנים רבים, הניחו את אבן הפינה למוזיאון הלוחם היהודי במלחמת העולם השנייה, בטקס שהתקיים ב-4 בספטמבר באתר 'יד לשריון' בלטרון.

"מוזיאון הלוחם היהודי במלחמת העולם השנייה" אשר יתאר את לחימתם של מיליון וחצי יהודים באויב הנאצי ושותפיו במלה"ע השניה, במסגרת צבאות בנות הברית, לרבות המתנדבים מהיישוב היהודי בארץ ישראל, הוא מיזם משותף לממשלת ישראל לעוממתה 'יד לשריון'.

מטרת מוזיאון הלוחם היהודי במלחמת העולם השנייה, היא לספר ולהמחיש למבקרים כי לצד השווה לחמו מיליון וחצי יהודים בעוצות בעלות הברית, לוחמי המחרטורה והפרטיזנים, שתרמו חלק בהשגת הניצחון על גרמניה הנאצית ומדינות ה"ציר" (איטליה ופן).

שגריר בריטניה בישראל מבקר בלטרון

שגריר בריטניה בישראל, שראード קוופר-קולס ביקר ביום 13 בספטמבר באתר 'יד לשריון' בלטרון, כאותו של דרי' יוסי לשם כדי לקבל הסבר על פרויקט

שגריר בריטניה חותם על מגילת היסוד
של מוזיאון הלוחם היהודי

נדידת הציפורים אשר מתקיים באופן פעיל באטה. את הביקור ליו תא"ל (מייל') צביקה קון-טור מטעם עמותת 'יד לשריון', סמנכ"ל מפעול הפיס ישראלי פרג, ונינה אמר מהתנכנת מוחה מרכז בקק"ל. בסיוור הוגג לשגריר מוזיאון ה"לוחם היהודי במלחמת העולם השנייה" העתידי להיבנות באתר 'יד לשריון', ופרויקט נדידת הציפורים. השגריר חתום על מגילת היסוד של המזיאן.

אות הטנקיסט לדראשוני השריונאים

בוגרי בית הספר הריאון לטנקיסטים משנת 1948, שהוקם במסגרת חטיבת 8, קיבלו רക בתחילת ספטמבר האחרון את אות הטנקיסט (שהיה קיים בשעתו). הטקס נערכ באתר 'יד לשריון' לטרון על ידי חיל-השריון ועמותת 'יד לשריון'. בטקס התארחו בוגרי בית"ס ובני משפחותיהם ונציגי משפחות שבוגרי הקורס מביניהם נפלו או הלכו לעולם.

לחיצת יד בין טנקיסט וותיק לאגוף (מייל') זים ארן

ממשלה מצידה למשטרה

הפקט ענק בחסותה של ממשלה ישראל בה השתתפו האמנים אורן בנאי, זהבה בן, אבי פרץ, והזמרת אשתר, התקיימה בתחילת ספטמבר באמפיפיטהיאון שבאתו' 'יד לשריון'. ערב זה הצדעה הממשלה למשטרת ישראל, על מאכילה והתמודדותה הבלתי נלאית, במצבות הקשה בה אנו נתקלים מדי יום ויום. באירוע השתתפו אף נשא דברים, ראש הממשלה מר אריאל שרון.

של אורות וצבעים בהצדנה למשטרה

הנהלת העמותה באוגדת הפלדה

עבר והו התערבבו ב ביקור חברי הנהלת העמותה באוגדת הפלדה באוקטובר האחרון. כוחות האוגדה פורסם בין השאר לאורך בקעת הירדן. רס"ן דני, סא"ל אלון, דודן ואיתן מושות הטבע והגנים, סא"ל דרו סגן מפקד עוצבת כפיר וסא"ל אלי מגן "ערחה" נתנו סקירות על הפעולות בגשרי הירדן, על חי התושבים הפלשתיים באזורי, על אטרים היסטוריים, על בעיות הביטחון השוטף, על אתר הטבילה לנוצרים 'קסר אל יהוד' בסמוך הירדן לים המלח וכמוון על פעילות ייחודה האוגדה ביב"ש. מפקד האוגדה תא"ל אודי שמי סקר בפני המבקרים, בהם שניים ממקדי האוגדה בעבר – האלופים אברהם אדן (ברן) וחAIM ארזי, את תפיסת האימונים החדש לאור השטנות הזירה והנסיבות הצבאיות, ואת יעדיה האוגדה. החילית קטיה, המשרתת כחיהית באחד המשדרים באוגדה, התנדבה לשיר כמה משירי ארץ ישראל מול הנוף הקסום של הבקעה.

טקס חלוקה של מלגות JNF

ב יום 13 בנובמבר 2002, התקיים באתר "יד לשריון" בלטרון טקס הענקת מלגות מטעם קרן נוטנס JNF, אנגליה. הטקס נערך במעמד קצין שריון ראשי תא"ל אביגדור קלילין, ובו הוענקו מלגות לשנת לימודים אקדמאית לחיליל, חיילים צעירים קרבאים, לוחמים מצטיינים, בעלי מגבלות כלכליות, חיילים בודדים ונכויי השריון. קרן נוטנס JNF הוקמה לפני 20 שנה ביוזמה משותפת של עמותת יד לשריון' והגב' גיל סייל.

חג'ג ממקבי המלגות

עצרת חיל השריון
ב-3 באוקטובר נערכה "עצרת הגבורה" השנתית של חיל השריון באתר "יד לשריון" בלטרון. העצרת החלла בטקס הנחת זרים בכותל השמות. בטקס זה נטלו חלק ראש הממשלה, אריאל שרון, שר הביטחון, בנימין (פואד) בן-אליעזר, ראש המטה הכללי, תא"ל (בוג') יעלון, קצין השריון הראשי, תא"ל אביגדור קלילין וכן כל אלף וקציני החיל הבכירים של חיל השריון. יחודה של העצרת השנה היה שבוגיoid לשנים קודומות התמקדה העצרת ב"గבורה" שבחיל השריון, לצד הזיכרון המתמיד.

כח"ר אריה"ב בלטרון
ב יום 10 באוקטובר ביקר כח"ר (ALF) MG. Paul D. Eaton ב "יד לשריון" בלטרון, כאורחו של כח"ר הירושלמי תא"ל גדי שמנி. הכח"ר שלנו זר בכותל השמות ולסינוס נכנסו לסקירות ולדיבונים בחר הדיוונים שבבוניון הכח"ר אריה"ב גנול איטון ומארדן הכח"ר שלנו תא"ל גדי שמני והבטיח לחזור לביקור באתר בלוויות אשתו וילדיו.

חבר המנהלים האמריקאי של אלביט תעשיות בע"מ

חבר המנהלים האמריקאי של חברת "אלביט תעשיות בע"מ" הגיע ב-8 באוקטובר לסיור רחב היקף באתר "יד לשריון" בלטרון, כדי לצאת משרות הדיוונים. הם ערכו סיור רחוב היקף באתר, שככל טקס הנחת זר בכותל השמות ונפרדו בהתרgestות גדולה כאשר לכל אחד מהם הוענקה מדליה "חוודה" של מרכבה סימן. מדליה זו הינה אחת מתוכן סדרה בת 11 מדליות המਸמלות את התהווותו של חיל השריון מאז הקמתו.

שריונית ה"סנדוויץ'" חזרה לטרון

אליהו בן-נון

אלכסנדרוני

שריונית מוגדרת מגודז הסיוון 34 של חטיבת אלכסנדרוני (חטיבה 3) וכיתת הלוחמים שפעלה בה. במלחמת העצמאות לחזה החזירב בחזית המרכז. השוריונית הופעלה במשימות דיכוי לוחלי הרילים בהתקפות הנרכו על נסורה, קקון, כפר-סבא (טירה), ראש-הענין, מונה (ליד בית-לייז'), אינז'ים וב'גה. החילימ'ם הם טוראים ומתدب'ץ דוח'ן לארכ'ן (מח'ן). עוזדים מילין לשמאלא'ן הנרג' עקה והל'י (שראול), חיל' ש'ראלי'ן בלמי מוהה, משה לדס' (ב'יננה), דרן (דנמרק), ושלושה חילימ'ם ישראלי'ם בבלטי'ן מוהה. כורדים (טירוי': דוד (גנד') טפרון (דוד-אפריה), קלין (נווהוג'ה), טפרון (דוד-אפריה), קלין (נווהוג'ה))

בחודש מרץ 1948 ערכו הערבים מספר התקפות ייעילות יותר על השירותים היהודי'ות וחילוק השמדות. התפתחות זו אילצה את ארגון "ההגנה" לעבור לשיטת השתלטות על שטחים לפחות בטרון בעיתות התחבורה והשימוש בשוריוניות הסנדוויץ' פסק. שריונית הסנדוויץ' שהובאה לטרון נבנתה במילוי למוציאן זה בעקבות מאציו הרבים של אל"ם (מיל') דוד טפרון המכונה "מגדל" (על שם קומתו), אשר אף שירת בשוריוניות במהלך המלחמות. השריונית נבנתה על בסיס משאית "פורד" ישנה ביחידת "יפתח" של צה"ל בצוות שבראשו עמד רס"ן עמי פרנס יחד עם יעקב ליואן והכל בברכת הדרך ובסיועם הרבה של אלף אודי אדם ר' אט"ל.

הכיביש העולה לירושלים בשער הגיא, עדות לקרוב על פтиחת הדרכ' לבירה במלחמות העצמאות. רוח הלוחמים אז וכיוון, כמו רוחם של המכבים - היא אותה רוח! מהי'ום יוספר סיפורם של המשוריינים לרבות המבקרים ב"יד לשריון". עם הקמת צה"ל העוברו המשוריינים לחטיב'ה 8 שבה רוכזו מובית השוריון אז. בחודשים הראשונים של מלחמת העצמאות המשיכה הנגatta היישוב היהודי'ם בארע'ן לנקט'ם במדיניות שאין לנוטש ישובים יהוד'ים קיימים. אחד האמצעים ששימשו לאבטחת הדרכים היו שריוניות שבראך, מחסור בלוחות פלדה הביא לבניית שרין שאינו חדר לכדרוי נשק קל, העשי' משני לוחות ברול שביניהםلوح עז קשה, מכאן מקור השם של שריוניות הסנדוויך'. שריוניות הסנדוויך' אפלו להתגבר על האיום של מתרקי היישובים ההוד'ים וכן שליטה על מרחבי הנגב. שדרדים של מספר שריוניות סנדוויך' מונחים כאנדרטאות לצד

בערב נר שישי של חנוכה (כ"ט בכסלו תשס"ג, 4 בדצמבר 2002), החג בו מעלים על נס את גבורת העם היהודי', הצליפה שריונית ה"סנדוויך'" למזיאון השוריון המכיל 157 כלי רכב. סיפורה של שריונית הסנדוויך' הוא סיפור המשוריינים כחול-לבן שהחל עוד במאורעות הדמים בשנות 1936-1937 במלחמת העצמאות בדרכ'ם בארץ-ישראל. ארגון "ההגנה", כגוף מחתרתי עירוב הקמת המדינה, לא יכול היה לרכוש רק"ם ולהביאו לארע'ן אלא לאALTER יצור שריוניות על בסיס האמצעים שבראך. מחסור בלוחות פלדה הביא לבניית שרין שאינו חדר לכדרוי נשק קל, העשי' משני לוחות ברול שביניהםلوح עז קשה, מכאן מקור השם של שריוניות הסנדוויך'. שריוניות הסנדוויך' אפלו להתגבר על האיום של מתרקי היישובים ההוד'ים וכן שליטה על מרחבי הנגב. שדרדים של מספר שריוניות סנדוויך' מונחים כאנדרטאות לצד

הדליות שריון חדשות

תא"ל (מיל') מנשה ענבר

מדלית טנק שרמן אס-51

עזה ובכיבוש ציר החוף בצפון חצי הארץ סיני. במהלך מלחמת ששת הימים נחשפה באctorיות המגבלה של שריונם הדק ושל תותחיםיהם, שלא יכלו לחדר את השוריון של טנקי האויב שמולם התמודדו במהלך הלחימה זו. גם של טנק זה מוצב בתערוכת הטנקים ביד-לשרון' בטלרנו.

הימים פעלו טנקים אלה בכל החזיות והশמיינַן טנקים סובייטיים מסווג טי-55. במלחמות יומם הכיפורים לחמו טנקים אלה ברמת הגולן ובסיני והשמדיו במהלךה כ-40 טנקים סובייטיים מסווג טי-62. דגם של הטנק מוצב בתערוכת הטנקים ב"ד-לשוריון" בלטרון.

בסדרת מדליות השירות הופיעו בימים אלה 2 מדלי (AMX-13) וטנק **אי-אם-אקס-13** (M-51).

טנק השרמן אמריקאי

טנקים שהרמן לשוגרים שירתו בצה"ל מלחמת העצמאות ועד אחריו מלחמות יום היכפורים. טנקים שהרמן, מהסוגיםAMS-3, AMS-50, AMS-1 וטופר שומן, שהיוו את עיקר כוח השריון במבצע קדש, העלו את השריון על המפה בצה"ל ומזה הפך השריון לגדיעון מרכז ומוביל בקרב היבשה. עקב לכך התמודד עם סוג טנקים חדשים (ט-54) שהופיעו בזירה לאחר מבצע "קדש", והותקן משנת 1961 בטנקים שהרמן (ועל בסיס AMS-1) תותח מתකדים בקוטר 105 מ"מ, והם נקראו שהרמן AMS-51. בהמשך הותקנו בהם שיפורים נוספים שהביאו לעליית מדרגה ביכולת של השריון הישראלי להתמודד עם טנק האויב החדשים. טנק שהרמן AMS-51 הופעל בשנים 1965-1964 ב"מערכת על המים" לטיכול הטיתית מקורות הידן בידי הсолדים, על-ידי פגעה בצד החפירה הסורי בירי לטוחחים ארוכים עד 11 ק"מ. במלחמת ששת הימים

בשנים 1955-1956 נרכשו 180 טנקים א-אמ-אקס-13, חלק מהטסים עם צraftת, שנועד לחזק את ישראל נוכחות הטעימות הצבא המצרי בעקבות עסקת השיק הצ'ינית-מצרית מסוף 1955. טנקים אלה השתתפו במבצע קדש בשנת 1956 במסגרת חטיבות השריון והגיעו עד תעלת סואץ. גודדים של א-אמ-אקס-13, לחמו במהלך ששת הימים בשנת 1967 בכל החזיתות. הם פרצו בצפון השומרון ובבשו את שכם, הבקיעו ציר עלייה לרמת הגולן וסייעו בכיבוש המוצבים שהגנו על צוותה

סופו הזמנה למדליות השראיון

נא לשולח את החזמנה לפקס. מס' 9255186-08 או בדואר (לכתובת הר' מ') בציירוף התשלומים
לקבוק חנות המזקירות ב'ג' לשרווין'. לטברון, ד' ג' שמשון. מיקוד 99762.

סה"כ בש"ח	כמות מזומנת	מחיר יחידה בש"ח		שם הפריט
		רgel	לחבר עמותה להילצה"	
		210	399	מדליות "יד לשרוון"- כסף סטראלינג - 50 מ"מ – 93 גר'
		100	159	מדליות "יד לשרוון"- ארד - 70 מ"מ – 190 גר'
		210	399	מדליות "המורכבה"- כסף סטראלינג - 50 מ"מ – 93 גר'
		100	159	מדליות "המורכבה"- ארד - 70 מ"מ – 190 גר'
		210	399	מדליות "שרמן אם-51"- כסף סטראלינג, 50 מ"מ – 93 גר'
		100	159	מדליות "שרמן אם-51"- ארד - 70 מ"מ – 190 גר'
		210	399	"אי-אם-אקס-13"- כסף סטראלינג, 50מ"מ – 93 גר'
		100	159	"אי-אם-אקס-13"- ארד - 70 מ"מ – 190 גר'
		26	35	מעמד עצם מדליית ארד בלבד
20	דמי משולש (דוואר רשות) סה"כ לתשלום			
	הערה: בגיןין הקודום נفال טווח במחירים המדליות.			
	ההנחיות בבלבבן ו הם מפוזדרניים.			

הערה: בගילוון הקודם נפללה טעות במחيري המדליות. המחרירים בטבלה זו הם המעודכנים.

מ-כ, מינוי בעקבות מילוי תפקידים "יד לשברית":

שם פרטי כינוי

- אני משלם/משלמת את הזמןתי בתשלום אחד בשיק המצויר לפערען מייד.
 - אָחִיבָו אֶת חַשְׁבּוֹ בְּכָרְטִים: וַיַּחֲזַק ■ יִשְׂרָאֵל ■ דִּירְתָּם ■ אֲמִרְתָּהוּ אֲסִפְרָס

מג', כרטיס אשראי: הלקוח בתקף עד:

טלאפון מס' ת"ז _____ חתימת בעל הרכТИס: _____

لتשומת לב המנוי:

- * נא לרשום בדיון את כל הפורטים הדורשים
 - * גביה השיק או החיב בכרטיס האשראי ע"י "יד לשון" יישמשו כאישור בדבר קבלת ההזמנה
 - * טלפונים לבירור: החנות בלטרון: 08-9216130, המשרד בלטרון: 08-9255268

מרכז המידע בלטרון

דבורי בורגר

במדור הפעם הפירוט התקופתי של המרוואים בסדרה "תיעוד ותיקים", על פריט נדיר ופריטי המידע והנצחה שנתרמו לאחרונה למרכז המידע ב'יד לשרין'.
שלכם,
צאות מטעם מיל' ד לטרון, תיעוד וצללים: דברי, תומר, דותן, יובל, תום וטל

השרון עוד משנות ה-50' (לימים הפכה ליחש"ס שהתמזגה עם ייחש"ס מרכז, שתחזקה את כל מרחב הבקעה). מטרת החוברת "ספר מפקדים" אינה לתאר סקירה ביוגרפית של מפקדי הסדנה אלא לתאר פעילות הסדנה בתקופות הכהונה של מפקדייה בתחום מורשת תקופתית וכפרק של הסדנה בהיסטוריה של מדוכות ישראל. כך לדוגמה: בתקופת פיקודו של אל"ם אליהו ברק (בליטי) פעלו סיירות חימושיות לתחזוקת הנגמ"שים ב"מצפה רביב", ולקראת סיום מלחמת התחשה בתקופת הקרבנות בין אש"ף לבני הירדנים התמקמו ליד הסחנה. במהלך יום הcipורום, בתקופת פיקודו של אל"ם יעקב מרדכי (מרקו) ז"ל החיזרו טנקים פגעים לשדה הקרב. בתקופת פיקודו של אל"ם נחמן ורד (ונגרא), שלאחר מלחמת יום הcipורום, שוקמו המערכות ההפניות של הסדנאות, הסדנה הייתה מעורבת בהקמת יחידות שרין חדשות (פלוגת רק"ם, פלוגת מנעה לrk"ם ועוד) והייתה שותפה בקליטת טנק מגה, טירן

במלחמות סיני. בשנת 1958 חזר לשירות קבע כסמג"ד 9, סמג"ד 46, קמ"ץ גי"ש, ק' אג"ם חט' 60. קצין הדרכה גי"ש, מג"ד 141 במלחמת ששת הימים.

אל"ם (AMIL) עוזי מורה עבר לשרין לאחר שירות בחטיבת גולני. בין תפקידייו: מ"פ חרמ"ש במילואים בגוד 278 חט' 37, השתתף בכיבוש שכם ובעליה לרמת הגולן במלחמת ששת הימים, מג"ד חרמ"ש בחטיבה 670, לשרין, מ"ח ט 37 במלחמת ששת הימים, ראש הג"א במלחמות יום הcipורים. נפצע במלחמות יום הcipורים.

סא"ל (AMIL) אילן לבנון בין תפקידייו: קמ"ץ גי"ש בגוד 129. במלחמות ששת הימים פעל בגורלה כונתילה בגולן מצרים, ולאחר מכן כרמן ברמת הגולן. בשנת 1972 התמנה למ"ג 129 ובמלחמת יום הcipורים תפס הגודו את הקומול ארמיה 3 המצרים. לאחר המלחמה עשה הסבה למג' 3 והמונה לסמ"ח ט 550.

סא"ל (AMIL) דוד כספי

בין תפקידייו: היה בפלוגת טנקים הסנטוריון הריאוונה, שירת כמ"פ בגוד 125 מילואים חט' 520. במלחמות ששת הימים לחם בסיני, התמנה לסמג"ד ובמלחמות יום הcipורים לחם ברמה"ג. לאחר שהמג"ד נהרג התמנה למ"ג.

הנכם מוזמנים לצפות ב-110 הקלוטות בסדרת "תיעוד ותיקים", המוצגות באולם הזראות של מועדון שרין. משך הצפייה של כל מראין הוא בין 30 ל-180 דקות. צפייה נעימה!

נדין

ספר מפקדים: ייחש"ס מרכז, 1996-1956, מקח"ר, 1996, 33, ע' (מוגבל), החוברת, ביוזמת אל"ם (AMIL) נחמן ורד (ונגרא), מותמצחת את מעורבותה של הסדנה היחסית, שנדרצה לעסוק באחזקת רק"ם בגייסות

תיעוד ותיקים – המרוואים בחודשים אפריל – ספטמבר 2002

במסגרת פרויקט הריאוונות הייחודי "תיעוד ותיקים" ראיין ההיסטוריה הצבאי סא"ל (AMIL) דר' עמידע ברזנר (חליל) את מפקדי השירות הותיקים הבאים:

תא"ל (AMIL) אורו רום בין תפקידייו: קצין אג"ם גי"ש, מפקד בית הספר לשרין, מ"ח ט 37 במלחמות ששת הימים, ראש הג"א במלחמות יום הcipורים.

אלוף (AMIL) ישאול טל (טליק) ראיון קצר על הידע הטכני האישי והניסיונו שרכש, כולל השירותני, עד بحيותו לוחם בבריגדה היהודית, על המעבר לחיל השירות, על תפקידייו כсанון מפקד גי"ש, כמ"ח ט 7 התמנתו למפקד גי"ש בסוף שנת 1964. טליק מסר על המלחמה על הימים והישגיה. בגישה המייחدة אותו הוא מציג את הצבת המקצועיות והתכליתיות כמטרה ראשונה ומכרעת באומוני השירות, בארגונו ובហכנות למלחמה.

אלוף (AMIL) אורו רום בין תפקידייו: מ"פ בגוד 82 במלחמות על הים, מ"פ פלוגת הסיוור של חטיבת 7 כולל במלחמות ששת הימים, מג"ד 82 במלחמות התחשה ברמת הגולן, בבקעת הירדן ובתעלת סואץ, מ"ח ט 679 במלחמות ששת הימים ברמה"ג, מפקד אוגדה 36 במבצע ליטני, אלוף פקד המרכז ואלוף פקד הCEFON.

תא"ל (AMIL) דב תמרי בין תפקידייו: הגיע לשרין ב-1969, מ"ח ט 401, סגן מפקד אוגדה 252, סגן מפקד גי"ש, סגן מפקד אוגדה 162 במלחמות יום הcipורים, מפקד אוגדה 143, מפקד אוגדה 162, ק' מודיעין ראשי, מפקד פו"ם.

סא"ל (AMIL) דן נעמן התגיים לפלא"ח בשנת 1941 ושירת במחילה הגרמנית. בין תפקידייו בצה"ל: במילואים שירת כמ"פ טנקים אי-אם-אקס-13 בגש"פ 182 כולל

שער החוברת ספר מפקדים: ייחש"ס מרכז, 1996-1956

פירוט התורופה: קלטת
VIDAO ושני תקליטורים
לזכרו של יצחק לבנה.
הקלטה המתעדת סיור
בלטרון במלאת 50
 לנפילתו בקרב. קטע
 מרגע בו היחיד הוא תיאור
 יציאתו בדרך האחורונה.

סaran יצח'ק לבנה בילינקי ז"ל

תודה

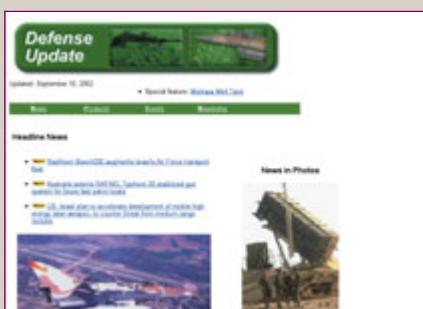
עמותת יד לשריון מודה לגב' דינה פلد ולאחיה
דר' עופר לבנה-כפרי על תרומת פרטימן מידע
סaran לבנה (בלינקי) יצחק ז"ל (אחיה של דינה
ואביו של עופר), שנפל בקרב על בית סוסין בלטרון
במלחמת העצמאות. פרטימן אוסף ההנצחה כוללים
מידע על זירת הקרב ומודגשים את ערך הגבורה
אשר ייחד את סaran יצחק לבנה ז"ל, שפיקד על קרב
אכזרי ועקוב מדם נגלווה עם עוד שמותה מלוחמים
בשליטה לאה, 4, שהיה ממוקם מעל לעבודות של
דרכ' בורמה. לחימה זו סייעה לסלילת "דרך בורמה"
שהסירה את המצור על ירושלים.

וחברות הינה חלק מפעילות להטמעת המורשת
של הסדרה ובאה להציג שהיחסים היה והוא חיל
בלתי נפרד של אותן ייחודות, ברובן שריוון, שקיבלו
את השירוט. אגב, הסדרה היסטית היא זו שהעלתה
את טנק השרמן לראש המגדל ב"יד לשריון"
בלטרון בשנת 1978.
אחד מהעתיקות הספריות שהופכו פתוח לעיון
במרכז המידע לטרון.

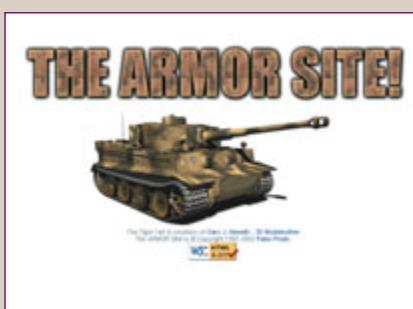
דברי בוגר

כמו במקרים רבים, מספק האתר הרשמי של צה"ל (www.idf.il שמייק דובר צה"ל) מידע עדכני, ובכלל זה
הישגים בתחום הטכנולוגיה הצבאית דוגמת "מרכז סימן 4", הוכרים לסייע והדים תקשורתיים.
אתר שני עמודים חשובים אשר כתובותם צוינה בגלויון הקודם במאגר כתבה על טנק מרכבה סימן 4
(עמ' 18), ולהן סקירה קצרה באשר לתוכנם:

www.defense-update.com

אתר מודיע מקצועני מבית היוצר של סא"ל (מייל')
דוד אשף, הידוע כ"מגן ורומח" וכי שכתב
ספרים בתחוםים של טכנולוגיה צבאית, ושל בנו
תמייר אשף תחת השם "International Defense Update".
חזון נפרץ הו לא מצואו אחר הנקי
מכל פרטומת או "אבק פרטומת". הקהל שהאתר
פונה אליו הוא הקהל המקצועי מכל העולם הצעמא
לכל פיסת מידע מוחשי בתחום הטכנולוגיה
הצבאית העדכנית של ישראל בטקסט ובתמונה.
באטר קישור למידע אודוט מרכבה סימן 4, הכלול
קיים-משנה למידע נוסף אודות היבטים מסוימים
ומיידע פרטני על המערכות המתקרבות של טנק
זה.
שפה: אנגלית.

www.fprado.com/armorsite

אתר בשם The Armor Site, אשר כשמו, מתכוון
להוות אתר שוויון מושך בראשית, ואכן אין הוא
מאכזב. הוא כולל מידע מוקד בתחוםים ההיסטוריים
וטכנולוגיים: בטקטטים, צילומים, שרטוטים
וטבלאות. המידע עורך באופן הבא: חלוקת הטנקים
לשטי קטגוריות: טנקים מערכת מחוד ו"טיגרים"
מאידך ולמידע הפטוני והמפורט זוכים רק חלק
מהיכלים בכל אחת משתי הקטגוריות. הדינמיות
והעדרונות של האתר מלהגד כי האתר עשוי להווסף
המשתנים (חוות, מנוע וכו' להלאה).
האתר מופיע פעמיים.
באטר קישור למידע למקורו אשר מהם שאבו את
האייפורמציה, כגון: Jane's, צה"ל ואתרים שונים
באינטרנט (אשר קוראים המתמידים יכולים להמשיך
ולהיעזר בהם), כגון: Army Technology.

www.idf.il/merkava4/hebrew/index.stm

סקור בהרחבה את ההיסטוריה של טנק המרכבה
לדורותיו. בסוף העמוד מפרט את יתרונותיו של
מרכז סימן 4. לモרות להיות הסקירה שטחית
ורובה עוסקת בדגמים 1-3-3 הרי שהיא שיטית
וחשוב מכל, היא מוביילה אל ה"דובדבן": קישור
לעמוד www.idf.il/merkava4/hebrew/table.stm המוביל למרכז – השוואת
המביא טבלה "דורות טנקים מרכבה – השוואת
תכונות עיקריות". טבלה המרכזת את עיקר
המשתנים (חוות, מנוע וכו' להלאה).
שווה להדפיס וללמוד מותך בחינה מול הכלים
ኒיצבים זה לצד זה באתר "יד לשריון" בלטרון
(מחכים בכליון עיניים להצטרף לцентрופתו של טנק
מרכז סימן 4 בזמנו).
שפה: עברית.

שריון בברות

חדשנות השרוון בעתונות ח'ו". ליקט: אל"ם (מיל') יעקב צור

דובעים בשדה-הקרב – עבשו בהישג-יד

ג'ן ג' רוס (תרגום: ברור קורות)

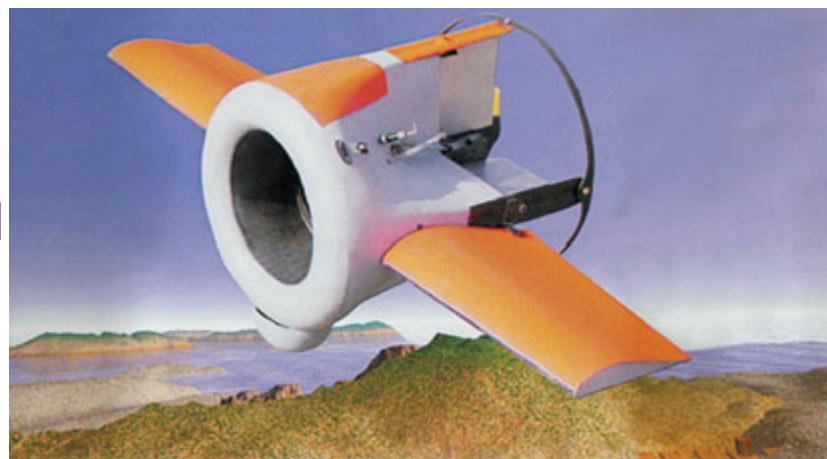
לדגג או להתרזוץ בשדה-הקרב בצוותות אחרות, על המודיעינים להתגבר תחילת על הבעה הבסיסית מאוד כיitzד לודאש שהן יונעו.

חשוכה גבוהה

אך כי רכיבי-המשנה של החישנים ושל מערכות הנשק הדורשים לייצור רכב צייד-קטלן לא מאושן⁽²⁾ נמצאים כבר בידי קהילת מפתחי החימוש, השאלה כיצד מעניקים למערכת כזאת את היכולת וה"בינה" להתגבר על קשת רחבה של מכשולים בשדה-הקרב – נשארת מכשלה אדרה (פשוטו) ממשמו). עצים שנפלו, מים זורמים או עמקים, הריסות בשדה-הקרב, מכשולים שהציב האויב, ואפיו גרים מדרגות קקרים המצויים לעיתים קרובות בכיכרות ובמkommenות פתווחים בעיריות ובכפרים, די בהם כדי להסיט מסלולם את רובה הכלים המוכנים של ימינו.

בניגוד למ"טים ולמזל"טים של ימינו, ולמטרסי הקרב לא-טייסים⁽³⁾ של המחר, אין ספק שרכב צייד-קטלן לא מאושן המהטרץ בשיטה ומהפש מטרות אויב יתקל במכשולים פיזיים. מסיבה זו, וכן בגלל התועלת המובהקת שתצמיח אם תינגן לפועל שליטה על תנעויותיו של הרכב ועל הפעילה באש על ידו, המערכות מהדור הראשון יתוכנו רק ש"ימצא אדם בחוג הפעלה של הכלים. בדומה למ"טים החמושים המתחלים להופע ולמטרסי הקרב ללא טיס המתווכחים כל כך הנמצאים כתעת בתפותה, הרכב הצייד-קטלן הלא מאושן יהיה הראשון בתפקידו נתוניים לפקרים הנמצאים במקום מרוחק. מפעיל יחיד, ש"ימצא במקומות מואבטה, יוכל לשולט במקרה קל-רכב כאלה, ביחיד כשהם נעים לעבר מקום שבו מתנהלה כנראה פעילות של האויב. אם כי יש להניח שכלי-רכב אלה יפתחו בשתי תזרות בסיסיות – דוגם של אש עקיפה ודם של אש ישירה – נראה שהכלים באש ישירה יופיעו דרשוונים. בעתיד הנראה לעין ימשיכו גם מערכות הארטילריה והרגמות המחוורות לאמצעי ציפת וסירות בטוחים הבינויים (כולל קציני ציפית), לשאת בעול העסקת האיום מצד האויב ממוחקים בטוחים יחסית.

מצד אחר, עצם טבעו של נשק באש ישירה מחייב

怯'ג. בתמונה הכליל הגטן ביצור בקוטר מזחף של 23 ס"מ ומוטת כנפיים מעת מעל 1 מ'. משקל הגטן 7.7 ק"ג ומתנען 145 ש"ג. גראם. יכלה טיסה של 6 שעות או רוחיפה של 90 דקות.

תחליפיים אוטונומיים לעולם המציגאות. יום יבוא, רק הם טוענים, ומגון רחב של מערכות חמושות ולא מאישות ישולחו כדי לולות כוחות אויב, לסוגו אותם ולהעיסקם. כבר היינו עדים לתנועה מסויימת בכיוון זה. היום קיימת כבר מערכת נ"ט המשוגלת להבחין בין משאית חולפת לבין טנק על-ידי הפרדה בין דפוסי רטט הקרע שכלי-רכב אלה יוצרם. נתק זה, המופעל רק כשמצפים לשရון אויב בקרבתו, מחייב מתי טנק נמצא מצא בטוח ובמעטפת ההעiska שלו, ומעסיק אוטומטית את המטרה.

בדומה לכך, החימוש נ"ט המבריק (BAT-Brilliant) (Anti-Tank) רקטה ארכט-טוווח (ונמצא עכשווי בשלבי בדיקה כנסק פוטנציאלי לכלי-טיס צייד-קטלן לא מאושן⁽⁴⁾), צונה במצוות מעל שדרת טנקים אויב מתקדים, סורק את פני הקרקע ומחפש שריוון מתקדים, סורק את פני הקרקע ומחפש שריוון אוו. ברגע שעין התה-אדום הראה – כל של ה-BAT מזהה מטרה, המתќן משורט את עצמו לעבר החלק העליון של המטרה, המונע פחדות, ייחס.

או טל למשל את טכנולוגיות סיוג קל-רכב וההעiska האוטונומית שכבר הוכיחו את עצמן במערכות נשק אלה, צרפו אותן עם מתניין כיוון ורובוטיים המורכבים על נושא רוביוטים המשוטטים עצמם בזמנים בשיטה, והרי לכל משפהה חדשנית של מערכות לחימה אוטונומיות של קל-רכב ש"ימנו לתוכן שיטות מסוימות לפני כוחותינו. זהו המאמץ לטוחה הארץ של חיל מההתקדר המתќד המתנהל בימיינו בעולם הרוביוטיקה והרוביוטים הביטחוניים של כוחות היבשה. אבל לפני שמערכות אלה יוכלו להתגלל, לנטר,

במרבית התקופה של שיטים השניים האחרוניות ניארה ההגדרה המילונית של המושג "רוביוטיקה" בדיוקנות את המאמצים המקוריים שניהלו מדענים מטעם הממשל והתעשייה הביטחונית בתחום הרוביוטים. תחילתה כונו מאיצים אלה לפיתוח מערכות מכניות המסוגות לביצוע פעולות החזרות על זמן ייעילות רבה יותר מבני-אדם. העובדה של מאיצים אלה בתחום הרוביוטיקה התרחב בהדרגה והחל לכלול גם מושגים שאלאן כן היו מושגים אוטו-רובה. יכלה טיסה של 6 שעות או רוחיפה של 90 דקות. עלולות לסכן את האנשים המבצעים אותן.

בסוף דבר התמצאו פעולות רוביוטיות מסוימות עם מה שנח שב תחילת בעיקר לפעלויות המתנהלות בשלט-רחוק. מערכות מכניות המסוגות לדוגמה, לפרק בכוחות עצמן חימושם כימי בזמן פעולות "פירוז", הן מערכות רובוטיות. אם תצרכו לשמשוּה גם מפעיל המפקח על המערכת, כמו לדוגמה, לתקן את מיקומו של פג ארטיליריה ש"חרג מן השורה" בכו של פירוק חימוש כימי, תלבש כל הפעולות הזה מיד חדש לגמרי. ולהיפך, טל שולדת טנק העוסקת ביפוי מוקשים ומפעלת מוחוק, הקנו לה את היכולת לגלאות אוטומטית את מקומות של המוקשים ולסמן אותן, והיא תחוור להגדירה המסוורית של מערכות רובוטיות.

אין בכוונות דוגמאות אלה לرمז שמתќן רוביוטי אמייתי חיב להיות בניו של פעילות אוטומטית, או שמערכת המופעלת מרוחק אינה יכולה להיות רוביוט. אולם דוגמאות אלה מהמשוואות בbijrouciyi לחידושים טכנולוגיים יש תכוונה להעתלות מעלה להדרות מילווניות מקבילות של תהליכי ותוצאות צפויות, ביחס בעולם המחקר והפיתוח הממשלתי המתקדם. לפחות זה מה שכמה מדענים ממשלטיים ותעשייתיים אומרים שם מבינים עכשו.

צחצום והזוקד

מדענים אלה מודיעים היטב לעובדה שהמחקריהם המתקדים בתחום הרוביוטיקה עברו הצלב. פותחים אופקים שלא עלו עד כה על הדעת. ההישגים בתחומים כמו רשותות עצבים ותאי עצבים, מזעור, ייצור חשמל ומאה שקרים תחמושת "חכמה", מקרים את התפיסה של משטחי לחימה

רובה אופני ניסיוני משלב דימום ודקטי

הם לנע בעאותו המסלול. הם לא יזוזו בהעדר אותן מהמניג שלהם, מפלס הדור.

מבנה מלאיו שרכב צייד-קטלן לא מאושן יאלץ לפולס לעצמו נתיב משלי, במסגרת נתוני התנועה המכונניתם מראש, וכן עשוי לבוא בחשבון מאמץ פיתוח אחר של כוחות היבשה.

תוכנית הרובוטיקה של שירות הרצים האוטונומי-למחצה של כוחות היבשה⁴, שואפת לפתח רכב רובוטי "חווש". הכוונה לרכב שייהי מסוגל לנעו מנקודה א' לנקודה ב' בכוחות עצמו. מערכת זו מחיבת כמה פריציות-דרך טכנולוגיות, שיקיפו כושר תפיסה היודע להתאים את עצמו, דפסי התנוגות "בינטיטים" של הרכב, שידע להattaים את עצמו, וטכנולוגיות נינוחות מודולריות ואוטונומיות. כפי שהיא עשויה היום, תוכנית זו עתידה להישען על עבודה שכבר נעשתה בתחום של חישוי דימות, אלקטרו-אופטיים ותתי-אדומים מתקדמים, ובתחום היזיה והסיווג של מטרות (עצמים). ראיי לציין, שהרכב יתוכנן כך שתתאה לו יכולת להזות (ולעקו) חפירות, שורשי עצים, מכתשי פצצות, עצים שנפלו ומכשולים שכחיהם אරדים בשדות-הקרב הפתוחים, שכולם יכולים להיות גם עמדות מגנות שמהן יוכל רכב צייד-קטלן לא מאושן יוכן.

"לצפות" על ציר התקדמות אפשרי של האויב. יום יבואו, ורכב צייד-קטלן לא מאושן יחשיך אותם וצדוק של האויב ויישמיד אותם. חלק ניכר מהמחקרדים הדורשים לפיתוח מערכות אלה ולהפיקתן למערכות מבצעיות כבר הושלמו, ומחרקרים נוספים נמצאים בעיצובם. אם אנשי הפנטגון ינצלו את הפעילויות האלה ויפנו אותן לכיוונים הדורושים, יהיה ביכולתם להעניק לכוחות היבשה האמריקניים בעל-ברית רב-כוח ויציב בסכסוכים העתידיים.

רובוט: מנגן או מכשיר אוטומטי המבצע תפקידיים המיחושים בדרך כלל לבני-אדם, או פועל במה שנואה כמעט כבינה אנושית.

הערות:

H-K UAV - Hunter-Killer Unmanned	.1
Aerial Vehicle	
H-K UGV - Hunter-Killer Unmanned	.2
Ground Vehicle	
UCAV - Uninhabited Combat Air Vehicles	.3
FCS - Forces Courier Service	.4

המקור: Armed Forces Journal, ינואר 2002, עמ' 28

אותו ההיגיון, אפשר להפעיל כל-רכב מסווג זה, בתכליות דומה, לפני כוחות יידידותיים המתדרמים לעבר שטחים התפוסים רק על-ידי לוחמי אויב, בייחודה אם הרכב יתוכנן לגלוות ולהעסיק רק שריון אויב. אם ראש כוחות היבשה או חיל הנחטים של ארצות-הברית יחלטו לפתח רכב צייד-קטלן לא מאושן, בחירת השלה של המערכת תהיה אחת החלטות המכניות ביטור שטיילר לקלב בקשר לתוכניות. רכב צייד-קטלן לא מאושן שנועד לפעול נגד שריון חייב אמנים להיות גדול וקשה די כדי לשאת לפחות לפחות שני טילי נ"ט, אבל מערכת המיעודת לסרוק מערות או סטמאות ולחפש אנשים לא תישא עליה כנראה נشك גודל יותר ממוטל רימונים 40 מ"מ ואילו 50 רימונים. אבל שתי המערכות צרכות להיות מסוגלות לפועל לאורך זמן ולהתגבר על מגון רחב של מכשולים קרקעיים פוטנציאליים.

תוכנית הגדמות של הרובוט העוקב (RF) בטכנולוגיה עילית שנעה להכнес כוחות היבשה של ארצות-הברית, שנועדה להכнес לשימוש מגוון של כל-רכב "חכמים" לאבטחת אוריורור, להספקת ולמשימות אש ישירה ובקפה, היא נקודת מוצא אפשרית לתוכנית הפיתוח של רכב צייד-קטלן לא מאושן. תכנית הרובוטים העוקבים, כפי שהיא בנויה היום, משלבת בתחום אחדות מהטכנולוגיות החיוניות לרכב צייד-קטלן לא מאושן, וביניהן על עבודה שכבר נעשה בתחום של חישוי דימות, אלקטרו-אופטיים ותתי-אדומים מתקדמים. כושר תפיסה, חישה והסקת מסקנות מתקדמים. עם זאת, תוכנית זו לוקה בהכר באחד היבטים החשובים הדורושים לרכב צייד-קטלן לא מאושן: זהה תוכנית של רובוטים "עוקבים", כפי שהיא מלמד. לעומת זאת, כלים אלה מותכנים "עלעקוב" – לעיתים ממחרך מסוים – אחרי מסלולו של כל מוביל. סדרה של אוטות רדיו מהכלי המוביל המאויש תיקלט על-ידי הכלים העוקבים ואתאפשר

שגרת ניסיונית HQ-138 HellSpy באורך 60 ס"מ וגובה מודרך של 28 ס"מ, המסוגלת לטעס נציגאים או בליטה מרוחק עם נווט לוווני (GPS). המערכת מסוגגת לדחף במקום ורש לה מהירות אופקית 120 קמ'ש. טסה הופונה במסמר רוחן של עד 50 גמ'ש. יכולת לדחף 30 דקוטר ביצירת דלק של צבי ליטו. מזוזר מודול מצלמת וידיאו.

להפעילו בטוחים קצרים יחסית. הגורם העיקרי המגביל אותו (וגם ימישיק להגבילו במשך שנים רבות) הוא ביצועי התחרמתה שלו. נוסף על כן, גם היכולת ה"חכמה" לזהות מטרות בטוחים ארכיטקטוניים, כמו למשל מערכות שישו את החתך של רכב מסויים, את חתימת החום שלו או היבטים פיזיים אחרים, עם נתונים הנמצאים בתיק שברכב, או בбанк נתונים שאפשר לגשת אליו מרוחק, רוחקה עדין מאוד מההגשה. התקנת מערכות זיהוי "עמית-טורף" על כל כל-הרכב של כוחותינו כדי למנוע פגעה בהם מי הוא מושך אליו – הרובוט ה"עמית עם זאת, העדר אישור בשלעמו על השאלה "עמית או טורף?", לא יהווה סיבה מספקת למטרת אוטונומית לפתח בסדר הפעולות של כיוון וויה.

ריכוז כל הזרירים ביחד

ربים מהרכיבים שיידרשו לבניית רכב צייד-קטלן לא מאושן מצוים כבר בידינו, והעבודה על רוב המכללים האחרים והיכלות הטכנולוגיות הנדרשות מהנהלת בכמה וכמה מא Mitsui שאיון בינויים קשר. אין פירוש הדבר שהתקנית לפיתוח

רובה אופני ניסיוני עם כושר תנעה עצמאי

כל-רכב מסוג זה נמצא כבר בעיצומה, אם כי כמה משקיפים בעלי השפעה החשבים שזו רעיון שיש לפתח אותו במלאה המרץ.

הם טוענים שרכב צייד-קטלן לא מאושן יהיה נשק בעל ערך רב לכוחות היבשה, במיוחד במצבות העתידי, כגון: העסקה של יחידות קטנות הפעילות בעתידי, כגון: מוצעים צבאיים בשטחים בניוים, גם בלי להזכיר את המשימה הממושכת של טיהור המערות הניצבת לפניו היום באפגניסטן. במקום לשלהות לתוכה המערות הללו חילילים אמריקנים או אחרים כדי שייחפשו שם אויבים מסתתניים, טוענים מSHIPPIIM אלה, יהיה זה הרבה פחות מסוכן, ותלוי הרצה יותר מבחינה מעשית ופסיולוגית, לשלהו לשם מטרות לא מאושנות המסוגלות למצוא את יריינו ו גם לפעול נגדם.

ראוי לציין כי הדוגמה של החיפושים במערכות היא מבחן אידיאלי כמעט לגמרי לഫעלת רכב צייד-קטלן לא מושן, מפני שקיימות הנחה ודאית כמעט מושלמת שוכן מערות שיתגלה על-ידי החישנים של המערכת איננו משתייך לכוחות יידידותיים. לפי

0793-6990

